

دانلود
کتاب

گنج یابی
دفینه یابی

مقدمه

خواه در باستان شناسی و خواه در دفینه یابی، تسلط جستجوگر بر منطقه، به استفاده از یافته ها، توانایی و قابلیت های وی مرتبط می شود. اگر کسی تسلط بر منطقه نداشته باشد، نه باستان شناس می شود و نه دفینه یاب، و به جز دویدن در پی سفسطه و خرافات و خیال پردازی، کاری نخواهد کرد.

برای از بین بردن خرافه و سفسطه گری و دروغ گویی کتابمان را بخوانید، و به دوستانان نیز پیشنهاد خواندن آن را بدهید.

واقعیت من خیلی جاها مشاهده کردم جوانان برای رسیدن به نان نوایی هر روز خود را به کوه کمر می زنند و به دنبال گنج می گردند و در این کار هر نشان نماد و علامتی را که پیدا می کنند شروع به تخریب آن می کنند مثل علامت مار را روی سنگ مشاهده می کنند بدون هیچ تفکری شروع به تخریب سنگ می کنند غافل از آن که داخل سنگ هیچگاه گنجی قرار داده نمی شود. و آن علامت مار نشانی برای جای دیگری است اگر واقعا کسی به دنبال گنج هست اول از همه باید علائم شناس خوبی باشد.

این افراد هم تاریخ کهن را از بین می برند و هم وقت و سرمایه جوانی و دست رنج کار خود را و بعد از یک مدت دست از پا درازتر بیخیال می شوند. بنابراین من اکیدا توصیه می کنم به هر نشان و نماد در هر کجا که یافتید به عنوان یک سرمایه و ثروت ملی نگاه کنید چون آن تاریخ و هویت آن منطقه است که باید حفظ شود

توجه! سازه های تومولوس، در وهله اول، مکانی ملی می باشند. سر زدن به حفاری هایی که قانونی نمی باشند جرم می باشد. اطلاعات داخل کتابمان فقط برای تقسیم اطلاعات و آشنایی می باشد. ما مسئول جرم حفاری های غیر مجاز نمی باشیم. اکیدا توصیه می گردد به هیچ عنوان در مناطقی که به عنوان امامزاده، معصوم زاده، اماکن متبرکه و مقدس و همچنین مناطقی که توسط سازمان میراث فرهنگی و جهانگردی علامت گذاری و ثبت گردیده است، اقدام به حفاری و هرگونه کاوش جهت بدست آوردن دفینه و گنج ننموده زیرا موارد ذکر شده نه تنها جرم سنگینی محسوب می گردند بلکه عواقب قانونی و مادی سنگینی نیز برای شما در پی خواهد داشت.

فهرست مطالب:

۳	گنج و گنج پژوه
۱۲	زبان علامت‌ها
۱۳	سمبل چیست؟
۱۵	نشانه یا علامت چیست؟
۱۷	منطق نهفته در علامت‌ها
۲۳	معانی مختلف در علامت‌ها
۲۵	الفبای مصری
۲۶	ارقام یونانی، رومی و میخی
۲۸	علامت‌های شکسته شده
۳۱	علامت‌هایی که مفهومان را نمی‌فهمید
۳۲	سمبل‌ها
۱۰۸	صلیب‌ها
۱۱۸	نقاط دفن در صنعت گنج و دفینه
۱۲۸	نسخه‌های گنج
۱۳۶	سمبل حیوانات
۱۴۱	رمزگشایی آثار و علائم دفینه
۲۳۶	تله‌های فیزیکی
۲۴۶	تومولوس‌ها
۲۷۰	جوغن‌ها
۲۸۱	ساروج و حلال ساروج چیست
۲۹۰	سکه‌های تقبلی چگونه تشخیص داده میشود
۲۹۱	طلسم در دفینه یابی چیست
۳۱۵	بعضی از علایم رایج در گنج یابی

از نظر حقوقی دفینه چیست؟

دفینه مالی است که در زمین یا بنایی دفن شده و طبق ماده ۱۷۳ قانون مدنی بر حسب اتفاق و تصادف پیدا می شود و چنانچه مالک آن معلوم نباشد به موجب ماده ۱۷۴ همان قانون ملک کسی است که آن را پیدا کرده است.

ماده ۱۷۵- اگر کسی در ملک غیر دفینه پیدا نماید باید به مالک اطلاع دهد اگر مالک زمین مدعی مالکیت دفینه شد و آنرا ثابت کرد دفینه به مدعی مالکیت تعلق می گیرد

ماده ۱۷۶- دفینه که در اراضی مباحه کشف شود متعلق به مستخرج آن است

قوانین مربوط به میراث فرهنگی

۱- انجام هرگونه حفاری و کاوش به قصد به دست آوردن اشیاء عتیقه و آثار تاریخی مطلقاً ممنوع است...

۲- در صورت کشف عتیقه کاشف مکلف است در اسرع وقت آن را به نزدیکترین اداره فرهنگ و آموزش عالی ارائه دهد و...

۳- منظور از اشیاء عتیقه اشیایی است که بر طبق ضوابط بین الملل یکصد سال یا بیشتر از تاریخ ایجاد یا ساخت آن گذشته باشد

گنج و گنج پژوه

گنج چیست؟

برای پاسخ گویی به این دو سوال، ابتدا آنها را تعریف می نماییم.
به اشیاء قیمتی و ارزشمندی مانند طلا و نقره که به منظور محافظت از بلایای طبیعی، جنگها و دزدان و راهزنان، در جاهایی مانند زیر خاک، داخل دیوارها، در پای درختان، چاه ها، قنات ها و این قبیل محل ها مدفون شده است دفینه یا گنج گویند.

گنج پژوه چیست؟

و اما گنج پژوه کسی است که رد این گونه گنجینه ها و اشیاء قیمتی را بوسیله علایم و نشانه ها، و هرگونه معلومات و منابع اطلاعی موجود دنبال کرده و برای یافتن آنها همانند یک کارآگاه تلاش می کند.

و حرفه ای تلاش کرده و برای رسیدن به این هدف از هرگونه سرنخ، نشانه، علامت، اطلاعات و ردی که بدست می آورد استفاده میکند.

گنج پژوه دوستدار محیط زیست، دوستدار طبیعت است. برای فرهنگ و میراث فرهنگی احترام

و اهمیت قائل است. گنج پژوه تاجر است، معلم است، سیاستمدار است، دکتر است، دادستان و قاضی است، گنج پژوه مهندس است، محقق و تاریخدان است؛ گنج پژوه فردی است از افراد محترم و وطن دوست این کشور، شخصی است از اشخاص گزیده این سرزمین.

گنج پژوه چه چیزی را جستجو می کند؟

گنج پژوه، در جستجوی گنجینه ها، دفینه ها و ثروتهایی است که به دلایلی که در زیر به آن اشاره می شود، پنهان گشته است.

جنگها

حاکمان زورگو و مستبدی که خواستار حکمرانی به تمام دنیا بودند، جنگاوران و اقوام جنگجو، و یا مردمی که برای یافتن محل زندگی یا از میان برداشتن عناصری که زندگی آنها را تهدید می کرد مجبور به جنگ بودند؛ غنایم و ثروتهایی را که در نتیجه این جنگها بدست می آوردند در جاهایی مانند قلعه ها، پناهگاه ها، انبارها و دالان ها پنهان میکردند به امید اینکه روزی بازگشته و آنها را بردارند. در این قبیل جنگها که به مدتهای طولانی ادامه می یافت سربازان و جنگجویان بسیاری کشته می شدند و غنایمی که توسط این سربازان پنهان گشته بود همانند صاحبانشان در زیر خاک مدفون شده و مفقود می شد.

در زمان استیلاها و غارتها نیز، سربازان دور از چشم فرماندهان خود، گنجینه ها و اموالی که غارت می کردند را در آن محل پنهان میکردند تا هنگامی که بعدها دوباره گذرشان به آنجا افتاد آنها را بردارند.

همچنین اشیای قیمتی و اموالی که سربازان کشته شده در میدان جنگ همراه خود داشتند، در سطح میادین جنگ پخش شده است.

گنج پژوه در سرزمین هایی که روزگاری جنگها در آن بوقوع پیوسته است، اموال و اشیائی را که در بالا به آن اشاره کردیم، به کمک ابزار آلاتی مانند فلزیابها جستجو می کند.

از مهم ترین و بارزترین این قبیل جنگها، جنگهای صلیبی است که در ظاهر به بهانه های دینی صورت می گرفت اما هدف اصلی آن غارت و به تاراج بردن اموال و ثروتهای شرق و انتقال آنها به غرب بود.

دزدان دریایی، راهزنان و غارتگران

در دریاها، دزدان دریایی کشتی های تجاری را غارت میکردند، و در خشکی دزدان و راهزنان کاروانهای تجاری و اموال قبیله های کوچک کوچ نشین را غارت کرده و این گونه اموال غارت شده را در جاهایی که پیدا کردن آنها به سادگی ممکن نبود پنهان یا مدفون می کردند تا بدست دیگران نیفتد.

این افراد برای اینکه بعدها بتوانند اموال و گنجینه های پنهان شده خودشان را بیابند از علایم و نشانه هایی استفاده میکردند. همچنین میدانیم برای اینکه اشخاصی غیر از خودشان نتوانند این گنجینه ها را بیابند، از علایم و نشانه های گمراه کننده و همچنین تله های مرگبار مختلف استفاده می شده است.

گنج پژوه با دنبال کردن علایم و نشانه ها، همچنین به کمک فلزیاب ها و ابزارهای دیگر برای پیدا کردن این گونه گنجینه ها تلاش میکند.

حاکمان زمانه

حاکمان برای اینکه اموال، گنجینه ها و ثروتهای خودشان را در مقابل اشغالگران، کودتاگران و دزدان و غارتگران حفظ کنند و به منظور اینکه در صورت از دست دادن حکومت در آینده خودشان یا فرزندانیشان بتوانند دوباره حکومت را بدست گیرند، اموال و ثروت های خود را در اماکن بسیار سری پنهان و نگهداری می کردند. این ثروتها سالیان درازی در محلهایی که کسی غیر از خودشان از آن اطلاع نداشت و نمی توانست به آن دست یابد پنهان می گشت. بسیاری از این حاکمان در نتیجه ی سوء قصدها کشته شده، و ثروت ها و گنجینه های آنان به مدت صدها سال در محل هایی که پنهان کرده اند باقی مانده است.

مخفیگاه ثروتها و اموال شخصی سزار، امپراتور روم، پس از کشته شدنش هیچگاه پیدا نشد و سر آن امروزه پس از گذشت قرنهای هنوز باقی است.

به عنوان مثالی از زمانهای متاخر تر میتوان به ثروت کلان شاه مخلوع ایران که به دنبال انقلاب از قدرت ساقط شد اشاره کرد. این گنجینه در زمان حکومت جدید بطور تصادفی بوسیله ی چوپانی، در یک غار پیدا شد. مقدار این گنجینه آنقدر زیاد بود که برای حمل آن از ۱۲ تریلر استفاده شد.

گنجینه ها و اموال شخصی

انسانها مجبور می شدند ثروتها و اموالی که در تمام عمر برای بدست آوردنشان کار و تلاش کرده بودند را برای محافظت از دزدان و راهزنان، و یا حتی گاهی برای محافظت از افراد خانواده خودشان مخفی کنند. این مخفی کردن ها به دو صورت انجام می شد.

یا قسمت بزرگی از اموال برای مدت های طولانی در جایی پنهان میشد و یا قسمت کوچکی از اموال که گاه گاهی مورد استفاده قرار می گرفت در صندوقچه ها و داخل دیوارها و جاهایی که دسترسی به آن آسان بود مخفی می گشت. بدین ترتیب در مواقع نیاز قسمتی از این اموال برداشته شده و مصرف می شد.

این گونه روشها در زمانهای قدیم بخصوص از طرف کسانی که از طریق ربا خواری، با استفاده

از پول ، پول در می آوردند استفاده می شد.

کوچ

اموال و ثروتهایی را که در نتیجه ی کوچ، ترک شده یا پنهان می گشتند را میتوان به دو گروه زیر تقسیم بندی کرد.

(۱) در زمانهای گذشته اقوام و قبیله های بسیاری زندگی کوچ نشینی داشته اند. این اجتماعات کوچ نشین در جستجوی خاک حاصلخیز و آب و هوا و اقلیم مناسب برای زندگی، دائماً در حال کوچ و مهاجرت بودند و آن دسته اموال و دارایی هایشان را که نمی توانستند با خود حمل کنند، در جایی مدفون یا پنهان می کردند. به این ترتیب بعدها در هنگام بازگشت میتوانستند از اموال پنهان شده خود استفاده نمایند.

(۲) گاهی انسانها در نتیجه جنگها مجبور به کوچ می شدند. برای دور ماندن از تاثیرات جنگ یا برای زندگی در مکانی که در آن احساس امنیت کنند بطور موقت به روستاها، شهرها، و سرزمینهای دیگر کوچ می کردند، و قبل از مهاجرت اشیاء قیمتی خود را در جایی پنهان می کردند.

تعداد انسانهایی که در طول تاریخ در نتیجه جنگها مجبور به مهاجرت شده اند بسیار است. گنج پژوه اینگونه وقایع را دنبال کرده و مناطقی که مهاجرت در آنها صورت گرفته است را شناسایی می کند. در این محلها، خانه ها، داخل دیوارها، حیاطها، چاه های آب، و زمینهای اطراف را جستجو می کند. اینگونه جستجو ها تنها با استفاده تکنولوژی امروزی و فلزیاب ها و ابزارآلات مخصوص امکان پذیر است.

روحانیون

در زمانهای قدیم بزرگترین موسسه های مالی عبادتگاه ها و کلیساها، و بزرگترین متخصصان امور مالی روحانیون بودند.

پایه و اساس این ثروتها و اموال را مالیاتهای مختلف و بخشش ها و نذورات تشکیل می داد. در آن زمانها صومعه ها و کلیساها در بخشهای مختلف جامعه تاثیرگذار و دارای قدرت و اختیار بودند. کلیسا به خرید و فروش پول و رباخواری اشتغال داشت، همچنین کسانی که به جنگها اعزام می شدند مجبور بودند اموال و دارایی های خود را به کلیسا ببخشند.

هدف از این کار فراهم شدن این زمینه بود که سربازان به جای اموالی که به کلیسا بخشیده اند با غنائم جنگی بیشتری بازگردند و به غارت و یغمای بیشتری دست زنند.

از مردم مالیاتی به عنوان مالیات کلیسا جمع آوری می شد، همچنین کلیسا از دادن مالیات به دولت و حکومت معاف بود.

کلیسا، بخصوص در قرون وسطی سبب کشته شدن هزاران انسان به بهانه‌های مختلف، به اتهام جادوگری و فعالیت های مخالف دین شد، که بوسیله شکنجه یا سوزانده شدن اعدام شده و اموال و دارایی های آنان از طرف کلیسا مصادره می شد.

به دلایلی از این قبیل، کلیساها و روحانیونی که در زیر نقاب دین از کلیسا برای رسیدن به مقاصدشان استفاده می کردند، ثروت های کلانی در ابعاد و مقادیر باور نکردنی بدست آورده اند. در جاهای مختلف دنیا، اینگونه ثروتها، گاهاً بوسیله مدفون و پنهان شدن، از نسلی به نسل دیگر رسیده است، و امروزه، هنوز جنبه اسرارآمیز خود را حفظ کرده است.

در کشور خودمان و در خلال جنگهای زمان نزدیک، گروه های غیر مسلمان با حمایت و جهت دهی از طرف روحانیون منصوب به کلیسا، بصورت گروهی یا جمعی طلا و جواهرات، اموال، ظروف و اشیای قیمتی خود را در یک جا جمع کرده و در اماکن مختلفی همانند تونل ها و دالان هایی که حفر میکردند، و یا در اراضی جنگلی یا کوهها، غارها، شکاف صخره ها یا چاله هایی که حفر می کردند مدفون ساخته اند.

گنج پژوه برای یافتن این گونه گنج ها و کالاهای مورد بحث تلاش می کند. و به کمک ابزارآلات و فلزیابها به جستجوی این قبیل اماکن که احتمال وجود اینگونه اشیاء قیمتی در آن وجود دارد می پردازد.

قبل از هر چیزی نشانه های دفینه را بشناسیم :

نشانه (علم کتیبه) : روشی برای رمزگذاری می باشد. رمز گذاری ای که برای حفاظت وسایل پنهان کرده، از خطرات، مفید بوده که بعداً میتوان آن را برداشت.

به همراه تدبیرش، نوعی زبان برای فهماندن می باشد. اینها به صورت حکاکی، برآمدگی و رنگ کردگی به تاریخ امروزه رسیده اند. هر شکلی که بر تخته سنگ اعمال میشود، حتماً یک معنایی دارد. هیچ تلاشی بدون معنا انجام نمی شود. البته هر حکاکی (شکل) بر روی تخته سنگ، به معنای دفینه نمی باشد. به صورت مستقیم دفینه را نشان نمی دهد. این را فراموش نکنیم.

سنگ نگاره ها قطعا یک چیزی به ما می گویند. هدف ساختش نیز همین است، برای نمونه، حکاکی های گرد که در بیشتر تخته سنگها دیده می شود، به معنای مزار می باشد. هدف ساخت این حکاکی : بر روی تخته سنگ کنار مزار اعمال شده، و بر رویش روغن ریخته و سوزانیده می شده، این همانند شمع هایی می باشد که امروزه بر روی مزار روشن می کنیم. حکاکی های مربع و مستطیل نیز به همین شکل می باشند. یک تیر برای جهت استفاده شده است. اگر بخواهیم خلاصه کنیم، هر شکل با ویژگیهایش فراخوانی می شود. اگر بخواهیم مثالی بزنیم، خوشه گندم به معنای برکت می باشد،

برکت را نماد کرده است، و به صورت مستقیم دفینه را نشان نمی دهد. این امر قطعیت که هر

- مهر تخته سنگی به منزله دفینه نمی باشد. به همین دلیل، ما اینها را دسته بندی کنیم :
- ۱- نمادهای متعلق به رؤسا و دولت. دولت و مقام انسانهای دولت و محدودیت های دولت را نماد می کند.
 - ۲- نمادهای متعلق به بنیاد دینی و انسانهای دینی. نماد دین و انسانهای دینی می باشد.
 - ۳- نمادهای متعلق به اقوام (قبیله). قوم را نماد می کند.
 - ۴- نمادهای متعلق به اشخاص. شخص را نماد می کند.
 - ۵- هنر تزیین. فقط برای هنر می باشد.

نشانه های دفینه چگونه رمز کشایی می شوند.

یکی از موضوعاتی که دفینه یابان با آن مشکل دارند، «رمز کشایی نشانه» می باشد. به همین دلیل، اگر چه کمک ناچیزی می باشد، ولی می خواهم در مورد اینکه «نشانه ها چگونه رمز کشایی می شوند» به خوانندگان کتاب توضیحاتی در پایین بدهم.

۱- باید به این دقت کرد که، نشانه با آفت هایی طبیعی مثل آفتاب، باران، سیل و ... تاثیر پذیرفته و در تخته سنگی باشد که با قدرت چند نفر، از جایش تکان داده نشود.

تخته سنگ اصلی و ثابت که روی زمین می باشد، مورد قبولترین می باشد.

۲- «اگر من جای او بودم، دفینه را کجا پنهان می کردم» این سوال را از خود پرسیده و منطقه مناسب را پیدا کنید.

۳- منطقه را با چشم، به صورت فراخ زیر نظر بگیرید.

۴- اگر نشانه ای پیدا کردید، از تجربیات چند نفر استفاده کنید.

۵- دقت کنید، رمزگشایی دفینه، تنها با یک نشانه نمی باشد. به همین دلیل، منطقه را به خوبی

بررسی کنید، دومین و سومین نشانه را که پیدا کردید، سعی کنید بینشان رابطه ای منطقی بیابید.

۶- بعضی نشان ها در جهت دهی ممکن است گمراه کننده باشند. در هنگام تفسیر، این وضعیت را فراموش نکنید.

۷- این را فراموش نکنید که انسانی که دفینه را حفر کرده، باهوشتر از فرد دفینه یاب می باشد.

۸- قبل از هرچیزی سعی کنید این را بفهمید که نشانه مربوط به کدام تمدن می باشد.

۹- منطقه تفتیشتان را حداقل امکان کوچکتر کنید.

۱۰- فراموش نکنید که فرد دفن کننده ی دفینه، دفینه اش را درون و یا زیر نشانه ای که گذاشته نخواهد گذاشت

جوامع دوران باستان، برای محافظت از وسایل ارزشمندشان در مقابل جنگ هایی که به طور پی

- مهر تخته سنگی به منزله دفینه نمی باشد. به همین دلیل، ما اینها را دسته بندی کنیم :
- ۱- نمادهای متعلق به رؤسا و دولت. دولت و مقام انسانهای دولت و محدودیت های دولت را نماد می کند.
 - ۲- نمادهای متعلق به بنیاد دینی و انسانهای دینی. نماد دین و انسانهای دینی می باشد.
 - ۳- نمادهای متعلق به اقوام (قبیله). قوم را نماد می کند.
 - ۴- نمادهای متعلق به اشخاص. شخص را نماد می کند.
 - ۵- هنر تزیین. فقط برای هنر می باشد.

نشانه های دفینه چگونه رمز کشایی می شوند.

- یکی از موضوعاتی که دفینه یابان با آن مشکل دارند، «رمز کشایی نشانه» می باشد. به همین دلیل، اگر چه کمک ناچیزی می باشد، ولی می خواهم در مورد اینکه «نشانه ها چگونه رمز کشایی می شوند» به خوانندگان کتاب توضیحاتی در پایین بدهم.
- ۱- باید به این دقت کرد که، نشانه با آفت هایی طبیعی مثل آفتاب، باران، سیل و ... تاثیر پذیرفته و در تخته سنگی باشد که با قدرت چند نفر، از جایش تکان داده نشود.
 - تخته سنگ اصلی و ثابت که روی زمین می باشد، مورد قبولترین می باشد.
 - ۲- «اگر من جای او بودم، دفینه را کجا پنهان می کردم» این سوال را از خود پرسیده و منطقه مناسب را پیدا کنید.
 - ۳- منطقه را با چشم، به صورت فراخ زیر نظر بگیرید.
 - ۴- اگر نشانه ای پیدا کردید، از تجربیات چند نفر استفاده کنید.
 - ۵- دقت کنید، رمزگشایی دفینه، تنها با یک نشانه نمی باشد. به همین دلیل، منطقه را به خوبی بررسی کنید، دومین و سومین نشانه را که پیدا کردید، سعی کنید بینشان رابطه ای منطقی بیابید.
 - ۶- بعضی نشان ها در جهت دهی ممکن است گمراه کننده باشند. در هنگام تفسیر، این وضعیت را فراموش نکنید.
 - ۷- این را فراموش نکنید که انسانی که دفینه را حفر کرده، باهوشتر از فرد دفینه یاب می باشد.
 - ۸- قبل از هرچیزی سعی کنید این را بفهمید که نشانه مربوط به کدام تمدن می باشد.
 - ۹- منطقه تفتیشتان را حداقل امکان کوچکتر کنید.
 - ۱۰- فراموش نکنید که فرد دفن کننده ی دفینه، دفینه اش را درون و یا زیر نشانه ای که گذاشته نخواهد گذاشت
- جوامع دوران باستان، برای محافظت از وسایل ارزشمندشان در مقابل جنگ هایی که به طور پی

باید مثل پایین عمل کرده و به سوال هایتان جواب دهید.

۱- هر نشانه ایی یک زبانی دارد، این زبان ویژگیهای شکل می باشد.

مثلا، بر روی یک تخته سنگ، یک حکاکی مار چنبره زده باشد، ابتدا با مرتب کردن ویژگی های مار به حل آن پردازیم. از ویژگی های مار این می باشد که، در زمان احساس خطر، به یک گوشه ی تاریک فرار می کند، این منطقه یا سوراخ می باشد، یا زیر یک تخته سنگ است. اگر مار بدون حرکت بوده و چنبره زده باشد و هیچ نشانه ی دیگری نباشد، در این صورت باید زیر تخته سنگی را نگاه کرد که مار در آنجا پیدا شده.

ویژگی دیگر مار، سلاح دفاعش، زهر می باشد. در این صورت باید با این تفکر به آن نزدیک شد که تله ای وجود دارد.

۲- جمع کردن اطلاعاتی درباره مردمی که از نشانه استفاده کرده اند، در جهت اجتماعی - اقتصادی و اعتقاد.

۳- در اطراف تخته سنگ نشانه دار، باید تفتیش روی زمین انجام داده، و لایه هایی را که با مداخله انسان تولید شده، کشف کرد، که اینها موجب یافتن نکاتی می شوند. تخته سنگهای عمودی و تکیه داده شده به یکدیگر، در اطراف ان، تپه، گودال، سنگ عمودی، درخت کهنسال و امثال این باید جستجو شوند.

۴- اگر بعد از این اطلاعات نیز نتوانستید رمزگشایی کنید، باید از انسانهایی که با تجربه می باشند کمک بگیرید. نشانه ها را حفاظت کنید، نشکند، و به کسی که می شکند، مداخله کنید.

حفاری های دفینه همانند عمل جراحی می باشند، یک جراح ماهر، قبل از شروع عمل، تمامی تجزیه و تحلیل ها را انجام می دهد.

جهت های مورد استفاده برای مخفی کردن دفینه

یهودیان= شمال شرق و جنوب شرق

غیریهودیان= شمال غرب و جنوب غرب

و اما در جهت های دیگر نیز استفاده میشده مثلا شمال-جنوب-شرق-غرب و عمدتا بر این منوال بوده :منازل-عبادتگاه-سد-چاه-حدود بین قبایل

اشاره ها بر ۳ نوع تقسیم می شوند

۱- اشاره های توجیهی

۲- اشاره های تکمیلی

۳- اشاره های تثبیتی

اشاره های توجیهی مسافت و طول هدف تا اشاره با دلایل معین مشخص شده که میتوان به این اسامی اشاره کرد

عقرب- پای حیوانات وانسان یک جوغن (منظور از جوغن مربع دایره مستطیل و غیره میباشد)
مارمولک- پرندگان و شترانام برد

اشاره های تکمیلی اشاره های تکمیلی به نوعی وایسته به اشاره های توجیهی هستند و در واقع بعد از مشخص کردن مسافت و متر از اشاره های توجیهی میشود به اشارهای تکمیلی رسید که در بعضی اوقات تا ۱۸۰ درجه مسیر را تغییر می دهند و ممکن است که هیچ گونه اشاره و نشانه ایی برای رفتن به طرف هدف نداشته باشند و در اینجا باید از تجربه و مهارت شخصی استفاده نمود و اشاره های تکمیلی میتوان به این موارد اشاره برد جوغن شامل مربع دایره و غیره- شیار- کله و یاسر میخ- زبان مار- دم عقرب- صلیب و عقرب- یک حرف الفبا در کنار یک عقرب- پای اسب- عکس گوش رو صخره- لاک لاکپشت و مربعه های آن

اشاره های تثبیتی= این اشاره ها بر روی صخره نقش بسته میشوند و هدف زیر و یا در یکی از کناره های اشاره قرار میگیرد و کلاً از سه متر مربع بیشتر دور نیست و معمولاً در زیر خاک بصورت اتاق قرار میگیرد و در بعضی اوقات یک سنگ کوچک دیگر بر روی این صخره وجود دارد که از هر طرف به آن نگاه کنید بصورت دایره دیده میشود از اشاره های تثبیتی میتوان به این مورد اشاره داشت مار بدون چشم - حرف ال بر روی صخره عقرب و یک نشانه او یک حرف الفبا- جوغن و یک صورت انسان- صلیب کوچک که ضلع های آن مساوی باشد سنگ یا صخره روشن تقریباً به قرمز کم رنگ - عکس آهو که سرش روبه پایین است - م رغ همراه باتخم هایش- پا همراه با انگشتان بصورت مساوی- جوغن برعکس- شتر پارک شده یا نشسته که سر آن انحنا دارد- زن حامله- شیار عمیق که طول آن بیشتر از ۷۰ سانت باشد - و جوغن هایی که شکل خاصی دارن قسمت بعدی شامل اشاره های یهودی و اشاره های بیزانسی می باشد

اشاره های یهودی = شامل مار- ستاره- شمعدان- هلال ماه شعله آتش- شمشیر و خنجر- مثلث- دایره- شیار قوس دار

اشاره های روم و بیزانس- بیشتر از رموز حیات استفاده می کردند حیوانات شامل - لاک پشت - مارمولک - قورباغه - عنکبوت - سوسمار - شیر - شتر - گوسفند

انواع مارها پرندگان شامل- جغد- شاهین- گنجشک و قناری- بط- کبوتر

اعضا حیوانات- سرشیر- سرگوسفند- سرشتر- پای شتر- نعل اسب- پنجه پرندگان - اعضا انسان- صورت دست- چشم- پا - اعضا تناسلی

رموز دینی- خورشید - صلیب - تاج - جنجر و غلاف - مثلث - دایره - شیار - شیار قوس دار

زبان علامت ها

کتابی که در دست دارید در زمینه خود یکی از اولین ها در ایران می باشد و بر این باوریم که به همین دلیل جای خالی زیادی را پر می کند. در این بخش از کتاب به نکاتی پیرامون علامت ها و نشانه ها خواهیم پرداخت.

اولاً، ما مدعی این موضوع نیستیم که اطلاعاتمان در این حیطه کامل است و همه چیز را می دانیم. دنیای سمبل ها فقط مختص به ما نیست، موضوع سمبل ها و علامت ها حیطه وسیعی است که هیچکس در دنیا نمی تواند مدعی این شود که همه چیز را درباره آن می داند. بنابر این ما در اینجا قصد داریم فقط به منطق کلی موجود در این موضوع پردازیم، و به بررسی موضوعاتی را که بر روی آن اتفاق نظر وجود دارد، و بعضی از سمبل ها و علایمی که تحلیل آنها در حد اطلاعاتمان برایمان ممکن است بنشینیم، تا برخی از موانع موجود در این رابطه را از پیش روی اندیشه خواننده برداشته و راه را برای او باز نماییم.

ثانیاً؛ یک تحقیق جدی در رابطه با اینکه سمبل کشف شده خاصی، چه معنا و مفهومی را می رساند، و این معلومات نتیجه تحقیقات چه کسی یا کسانی است، برای خواننده ای که در حیطه دینه و گنج فعالیت دارد یا به آن علاقمند است، زمینه مفید و بی زحمتی فراهم می کند و مانع اتلاف نیرو، هزینه و زمان او شده، و همچنین مانع از دست رفتن امیدهای او در این زمینه می گردد.

نکته ای که در این رابطه نباید فراموش کنیم این است که؛ در منطق علامت ها هیچ قانون قطعی وجود ندارد، اما در عین حال هر علامتی معنا و مفهوم خاصی را می رساند، خواه این معنا معنای دور باشد، خواه معنای نزدیک. هیچ علامت و سمبلی به خودی خود یا از روی بیکاری و سر رفتن حوصله ایجاد نشده است، و سعی در تعریف چیزهایی دارد.

در هر علامتی که بصورت برجسته کاری یا کنده کاری شده ایجاد شده است، کوچکترین برجستگی یا فرو رفتگی مفهوم خاص و مطلق را می رساند. اشکال، نگاه ها، طرز ایستادن ها، و هر گونه حرکات و رفتار نقش داده شده در سمبل ها و علایم، هر کدام سعی در بیان مطلب خاصی دارند. نقوش روی علایم، خواه نقش یک انسان باشد، خواه نقش یک حیوان، گیاه یا هر شی دیگر، اندازه های بکار گرفته شده در ترسیم اجزاء این اشکال، هر کدام به نوعی بیانگر مفهومی در رابطه با فاصله و جهت محل خاصی در محیط اطراف، مانند محل های سکونت، گورستان، عبادتگاه و امثال این می باشد. هر علامت در مناطق مختلف دنیا معنا و مفهوم یکسانی ندارد. همچنین باید توجه داشت که اگر در اینجا به مفهوم علامت خاصی می پردازیم، این مفهوم، مفهوم تقریبی و نسبی آن علامت است و نمی توان به آن بصورت قطعی نگاه کرد. سمبلی

خاص در فرهنگهای مختلف معانی متفاوتی دارد. تحلیل سمبل ها و حل معمای آنها همانند بازی شطرنج می باشد. در این بازی شطرنج مابین کسی که این علایم را کشیده و از خود بجا گذاشته و کسی که سعی در پیدا کردن مفهوم آن علامتها دارد مجادله سختی در جریان است. در بعضی از فرهنگ ها و در میان بعضی از اقلیت ها، برای نشان دادن محل گنجینه پنهان شده خاصی، از بیش از یک علامت استفاده شده است، گاهی در سیستم علامت گذاری کمتر از سه علامت استفاده نمی شود. بنابراین جستجوی گنج بوسیله تنها یک سمبل یا علامت که در محل خاصی یافت شده است کار منطقی و عاقلانه ای نمی باشد. در مورد هر علامت کشف شده، علامت مرتبطی قبل یا بعد از آن ممکن است وجود داشته باشد، فقط کسی که در این کار تخصص و تجربه کافی دارد می تواند بگوید که سمبل و علامت کشف شده آخرین علامت راهنما است یا خیر. به همین دلیل نه تنها باید به معنا و مفهوم علامتها توجه کنیم بلکه یافتن منطق نهفته در ارتباط بین این علامت ها و چگونگی ترتیب آنها نیز بسیار مهم است، پس در محل کاوش میبایست تمامی اراضی اطراف را به خوبی مشاهده و بررسی کرد. در رسیدن به هدف، عواملی مانند برجستگی ها و فرو رفتگی های زمین، پوشش گیاهی و امثال این از اهمیت بسیاری برخوردار است. در اینجا قصد داریم با استفاده از دانش و تجربیات دوستان متخصص خود در این زمینه، همچنین با در نظر گرفتن اوضاع سیاسی و اقتصادی تمدن های مختلف، به بررسی علامتها و درست ترین معنایی را که ممکن است این علامت ها برسانند پردازیم. در رابطه با تعیین مسافت ها توسط سمبل ها، واحدهای اندازه گیری که هر تمدن از آن استفاده می کرده را نیز در نظر می گیریم. علاوه بر این در هنگام بررسی محل کاوش احتمال اینکه خطاهای کوچکی در هنگام علامت گذاری در اندازه گیری صورت گرفته باشد را نباید از نظر دور داشت. قبل از شروع حفاری ها تثبیت محل دقیق حفاری و عمق حفاری با استفاده از افراد متخصص و مجرب و به کمک فلزیابها و ابزارآلات اهمیت دارد. زیرا در اثر عواملی از قبیل فرسایش زمین در طول سالیان دراز، سیل، زلزله و امثال این، عمق مورد نظر ممکن است تغییر کرده باشد و عمقی که علایم آن را نشان می دهند با عمق واقعی اختلاف داشته باشد. در این زمینه استفاده از تجهیزات حساس به عمق از اهمیت بسیاری برخوردار است. علاوه بر تمام اینها، ما حضور یک باستان شناس را در کار تثبیت محل حفاری، بسیار مفید می دانیم. یک باستان شناس هرچند همانند یک جستجو گر دفینه به قضیه نگاه نمی کند اما علم باستان شناسی و دانش او می تواند مانع از تلاش در جهت اشتباه و بیهوده گردد.

سمبل چیست؟

معنی کلمه سمبل در فارسی «نماد» است. ریشه کلمه سمبل، کلمه «Symbolon» است که در

زبان قدیم مصری بکار می رفته و مفاهیمی همچون با هم بحث کردن، کنار هم قرار دادن، در یک جا جمع کردن و بستن را می رساند. این کلمه پس از آنکه به زبان یونانی قدیم راه یافته، به شکل کنونی درآمده است. در بعضی از واژه نامه ها سمبل به معنای «یک چیز مشخص تری که در تعریف یک چیز مشکل تر مورد استفاده می گیرد» و یا «قانون عمومی، اصل و قاعده، تفکر اساس، دانش، علایمی که برای بیان فکر» نیز آمده است. سمبلیسم را به اختصار میتوان بصورت «دانش عمومی، بیان حقایق به روش ساده و قابل فهم» تعریف کرد. یک سمبل علامتی است که سعی دارد مفهومی را به قطعی ترین، مشخص ترین، ساده ترین و طبیعی ترین شکل ممکنه بیان کند.

سمبل ها در نتیجه کدام نیاز به وجود آمده اند؟

انسان، به اقتضای فطرت و نوع خلقتش، تمامی اطلاعات و رازهای راجع به زندگی اش را نمیتواند با همگان به اشتراک گذارد. هر انسانی در دنیایی که در آن زندگی می کند، رازها و اسرار سربسته زیادی در درون خودش دارد. وجود اطلاعات سری در زندگی اجتماعی به دلایل مختلفی مانند دلایل نظامی، دفاعی، فرهنگی و غیره، یک امر طبیعی است. انسان تمامی ایده ها و افکار خود را به راحتی نمی تواند با دیگران در میان گذارد. به دلایلی نظیر مواردی که به آن اشاره شد، انسان همیشه از فاش کردن افکار و دانش خود بصورت واضح و بی پرده در میان همگان خودداری کرده است و به نوعی به بیان آنها بصورت سربسته فقط در میان کسانی که لازم است از آن اندیشه ها و حقایق اطلاع داشته باشند دست زده است. این گونه ارتباط با دیگران و بیان حقایق به این شیوه، در طول گذشت سالیان و قرون متمادی قسمتی از طبیعت وجود آدمی گشته است. سه دلیل اساسی بیان حقایق بصورت سربسته را می توانیم به شکل زیر بیان کنیم:

۱- در تمام زمانها و تمام جوامع، برای کسانی که درباره حقایق خاصی اطلاع داشته اند همیشه خطراتی وجود داشته است که باعث خودداری این عده از بیان حقایق بصورت آشکارا می شده است.

۲- تکامل انسان و تکامل دانش و آگاهی های او بصورت تدریجی صورت می گیرد، در جهان حقایقی وجود دارد که هنوز زمان آشکار شدن آن برای همگان فرا نرسیده است، عده زیادی از انسانها در زمانی خاص ظرفیت اطلاع داشتن از این گونه حقایق را نداشته اند. اطلاع داشتن از حقایقی خاص نه تنها برای آنها مفید نبوده بلکه می توانسته مضر باشد به همین دلیل بعضی از حقایق از کسانی که هنوز ظرفیت دانستن و درک آنها را نداشته اند مخفی مانده است.

۳- بعضی از حقایق همانند نوعی سلاح هستند و اطلاع داشتن دیگران از آنها، بخصوص کسانی که نیت های سو در سر دارند می تواند بسیار خطرناک باشد. به همین دلیل بعضی حقایق نباید به دست افراد نا اهل بیفتد. شاید امروزه نگاه کردن به شی یا موجود خاصی در طبیعت معنا و مفهوم

مستقیمی به ما نرساند اما در روزگاران قدیم که هنوز خط ابداع نشده بود یا در میان انسان ها عمومیت نداشت، انسان از اشکال اشیاء و موجودات مختلف موجود در طبیعت برای بیان منظور خود استفاده می کرده است. در آن دوران انسان از اشکال مختلف مانند نقش حیوانات و گیاهان مختلف استفاده می کرده و این اشکال را بر روی سنگها و درختان رسم می کرده است.

نشانه یا علامت چیست؟

انسان های قدیم برای انتقال افکار، اندیشه ها، خواسته ها و انتظارات خود از اشکال موجود در طبیعت استفاده می کردند. برای این منظور اشکالی را بکار می بردند که با افکار و اندیشه های آنان ارتباط داشته باشد و بتواند مفهوم چیزی که قصد بیانش را دارند را برساند. و این امر مستلزم این بوده است که طبیعت را به دقت زیر نظر بگیرند و پدیده های مختلف آن را بخوبی بشناسند. اشکالی که بوسیله این انسانها استفاده می شده است، نقش کوهها، دره ها، رودها، دریاچه ها، خورشید، ماه و غیره بوده است.

نکته مهم دیگری که در اینجا قصد داریم به آن اشاره کنیم این است که هر شکل و علامتی یک سمبل نیست و بین این دو تفاوت وجود دارد. سمبل ها اکثراً علامت ها و اشکالی هستند که در میان انسان ها بیشتر جنبه عمومی داشته و نشان دهنده افکار و اعتقادات مشترک بین خیلی از انسان ها و ملت ها می باشند.

به عنوان مثال داستان خلقت حضرت آدم (ع) و حوا، طوفان نوح، به صلیب کشیده شدن حضرت عیسی (ع) و ... در طول سالیان دراز و متمادی و با بهره گرفتن از افسانه ها و انتقال سینه به سینه، در بین انسان ها عمومیت یافته است و خود این افسانه ها هم بر روی آنها تاثیر گذاشته اند. می توان این وقایع و داستانها با استفاده از سمبل ها بیان کرد. اینگونه موضوعات کاملاً جنبه عمومی و جهانی به خود گرفته است. از جهتی، سمبل ها می توانند نشان دهنده اعتقادات دینی، جغرافیای محل زندگی، و خصوصیات روحی ملت ها و جوامع مختلف نیز باشند.

در مقابل خصوصیت عمومیت سمبل ها، علامت ها و نشانه ها خواه با سمبل های خاصی در ارتباط باشند یا نباشند، بیشتر مختص یک شخص، یک گروه یا جوامع کوچک خاصی می باشند و نشان دهنده اندیشه ها، خواسته ها و احساسات آنها، گاه نیز مشخصه و تعریف کننده یک طرح و کار مربوط به آنها هستند.

این یک واقعیت است که هر سمبل، علامت و شکل اسرار آمیزی که همیشه و در همه جا نقش یکسانی داشته و به همان صورت خاص رسم می شود، اشکال خیالی و بی معنی نمی باشند. ممکن است زبان ملت ها و جوامعی که اینگونه اشکال و سمبل هایی را استفاده می کنند متفاوت

باشد اما سمبل های استفاده شده در بین آنها یکسان است. این قبیل اشکال و نقوش خاص جنبه عمومی و جهانی پیدا کرده اند.

تمامی سمبل ها جنبه اسرار آمیز و راز گونه ندارند. موضوعاتی وجود دارد که گاهاً بیان آنها بصورت مستقیم و آشکارا بعضی انسانها و گروه ها را ناراحت می کند و در دنیای امروز نیز مثال های زیادی میتوان از آن زد، در این شرایط، نشانه ها و سمبل ها وارد عمل شده و برای بیان همان موضوعات اما بصورت سربسته و غیر مستقیم بکار گرفته می شود. گاهی نیز سمبل ها و علامت ها فقط به عنوان وسیله ای برای بیان موضوعات بصورت اختصاری و به منظور صرفه جویی در جا و زمان، و جلوگیری از نوشتن ها و توضیحات طولانی تر استفاده می شود. یکی از موضوعات و اندیشه های تاثیر گذار در نوشتن این کتاب، موضوعات دینی و فلسفی می باشند که سمبل ها در داخل آنها به وفور استفاده شده اند. در اینجا سعی داریم اشاراتی به این موضوعات نیز داشته باشیم.

سمبل ها و نشانه هایی که در متون باستانی آمده است در بسیاری از موارد ریشه در باورها و اعتقادات و اندیشه های دینی دارد. مثال های مختلفی در این رابطه در قسمت سمبل ها آورده شده است.

بسیاری از این سمبل ها در متون مقدس نیز به نوعی استفاده شده اند، حتی منبع اصلی بسیاری از سمبل های عهد قدیم را همین متون مقدس تشکیل می دهند.

دلایل اصلی جای گرفتن سمبل ها در متون مقدس را اینگونه می توانیم توضیح دهیم: تفاوت های ذهنی و فرهنگی انسانها: تمامی انسانها تفاوت های ذهنی با هم دارند و همچنین در جوامع و محیط های کاملاً متفاوتی بزرگ شده و زندگی می کنند و خود این جوامع نیز دارای فرهنگ های متفاوتی چه از نظر کیفیتی و چه از نظر سطح کمیتی هستند، به همین دلایل ذهنیت، طرز فکر و ظرفیت درک و فهم آنها با هم متفاوت است. هر انسانی قدرت و ظرفیت فهم و درک هر دانشی را ندارد. بعضی از معلومات عمیق و وسیع بجای اینکه باعث پیشرفت و تعالی بعضی از انسان ها شود ممکن است سد راه پیشرف آنان یا سبب به هم ریختگی ذهنی و یا حتی گمراهی آنان گردد. سطح درک و فهم انسانها با هم متفاوت است.

کتاب مقدس دارای خصوصیت عمومی و جهانی بودن هستند و از طرف خدا برای تمامی انسانها با هرگونه خصوصیات فکری و سطح درک و فهم نازل شده اند و به همین دلیل در قالبی نازل شده اند که برای عموم انسانها قابل درک و فهم باشد. متون کتاب مقدس باید طوری باشد که هر انسان با هرگونه ذهنیت و درک و فهمی که دارد بتواند از آن بهره مند گردد و در عین حال معلومات موجود در داخل کتاب باعث به هم ریختگی و مشکلات ذهنی برای او نشود و دانش

هایی که خارج از ظرفیت درک و فهم اوست را در کتاب نیابد. بدین ترتیب هرچقدر که سطح دانش و درک و فهم یک انسان ارتقاء یافت و افق دید او وسیعتر شد، با خواندن همان کتاب می تواند به معلوماتی در سطوح بالاتر و مناسب سطح ذهنی خود دست یابد. تنها روشی که این امر را امکانپذیر می سازد سمبولیسم است. سیستم سمبولیسم سیستمی است که در تناسب با «اصل تدریج» (تکاملی که بصورت آنی صورت نگرفته و در طول زمان و بصورت پله به پله و مرحله به مرحله انجام می پذیرد) این امکان را به انسان ها می دهد تا حقایق را بصورت تدریجی یاد گرفته و درک نمایند.

میتوان گفت که یکی از دلایل اینکه در کتب مقدس بعضی از حقایق بصورت روشن و واضح و بعضی دیگر بصورت سربسته بیان شده است همین امر می باشد.

شرایط زمانه و سطح تکامل: یکی از دلایل شکل گیری و استفاده از سمبل ها در کتب مقدس، نامناسب بودن شرایط زمانه و ناکافی بودن سطح تکامل انسانها برای درک حقایق موجود در کتاب است، در زمانی که کتاب نازل شده. به عنوان مثال از سطح علمی ناکافی انسانها در زمانی که کتاب نازل شده می توان نام برد؛ با گذشت زمان و تکامل علم بشر، انسانها در آن متون متوجه حقایقی می شوند که در نگاه اول و اعصار گذشته به آن پی نبرده بودند. اینگونه کشف حقایق در کتب مقدس هنوز ادامه دارد و ادامه خواهد یافت.

منطق نهفته در علامت ها:

استفاده از اشکال و علائم توسط انسانهای اولیه، در ابتدا در جهت رفع مشکلات و سختی های زندگی بود، بعدها در امور اقتصادی (خرید و فروش کالا، ایجاد پول، حساب و امور نظیر این) مورد استفاده قرار گرفت، اما ما در اینجا سعی داریم بیشتر به جنبه استفاده از علائم و نشانه ها در زمینه گنجها و دفینه ها بپردازیم. بنابراین به نوعی وارد یکی از بخشهای «علم کتیبه خوانی» (Epigraphy) می شویم.

مطالبی که در این زمینه در کتاب خواهیم آورد ارتباطی به علم باستان شناسی نداشته و قسمتی از آن نمی باشد. در واقع باستان شناسان کار گنج پژوهان و جستجوی گنج و دفینه را بیشتر یک کار سینمایی به حساب می آورند نه یک کار علمی. از یک نظر اینطور فکر کردن آنان به نوعی درست است؛ ما نیز بوسیله تجربیات بسیاری که در طول سالیان دراز در این کار بدست آورده ایم به این نتیجه رسیده ایم که تقریباً تمامی کسانی که در ایران به کار گنج پژوهی مشغولند، کارشان را از روی هیچ علم خاصی انجام نمی دهند. اطلاعاتشان در این زمینه کاملاً بی اصل و اساس بوده و آنها را از راه شنیدن از دیگران بدست آورده اند.

همواره باید به این امر توجه داشته باشیم که علامت های هم شکل گاهی معانی متفاوتی را می رسانند.

علاوه بر اینکه از جنبه های مختلفی به بررسی علامتها خواهیم پرداخت، خواستار آن هستیم که موارد زیر را نیز به اطلاع خوانندگان برسانیم:

هر علامت با تمدنی که از آن علامت استفاده کرده، همچنین سطح علمی، بافت اجتماعی، وضعیت اقتصادی، وضعیت سنی مردم آن تمدن و موارد دیگری از این قبیل ارتباط نزدیکی دارد. هر علامت و سمبل با توجه به معیارهای زیر باید مورد بررسی قرار گیرد:

- رمزهای ارقامی

- رمزهای الفبایی

- رمزا و سمبل های دینی

- علائم اجتماعی

- اشکال حیوانات

- اشکال سکه ها و پولها

- موجودات طبیعت

در مورد هر علامتی که پیدا می کنیم قبل از هر چیز باید این نکته را بررسی و مشخص کنیم که آیا علامت مذکور مربوط به یک گنج است یا خیر. بدین ترتیب از تلاش های بیهوده در راستای کشف گنجی که وجود خارجی ندارد، و هدر دادن پول، زمان و امیدهایمان جلوگیری خواهد شد.

گنج پژوهی که امروزه در بسیاری از جاها به عنوان یک حرفه تلقی می شود، برای مردم ما تنها عبارت است از شنیدن یک سخن در این رابطه و به دنبال آن، به دست گرفتن بیل و کلنگ. در حالیکه گنج پژوهی عرصه ای است که از جهات بسیاری نیاز به تخصص دارد.

متداول ترین محرک در میان جستجوگران گنج در کشور ما شنیده ها و روایات است. به محض اینکه علامت یا نقشی را بر روی سنگی در کوه یا مزرعه یا حیاط خانه می بینند، خیال پولدار شدن به سرشان زده و به محاسبه این امر می پردازند که چگونه و کجا را حفاری نمایند. اصلاً به این موضوع فکر نمی کنند که علامتی که دیده اند نشان یک دفینه است یا نه. همچنین برای اینکه بفهمند چگونه گنج خیالی خود را پیدا کرده و از داخل زمین بیرون آورند، موضوع را به اطلاع اطرافیان شان رسانده و نظر آنها را جویا می شوند.

یکی از مواردی هم که ما زیاد به آن برخورده ایم، داستانهایی است که پدر بزرگ ها و مادر بزرگها درباره گنج هایی که در زمینهای اطراف مدفون است تعریف می کنند. شاید روزی شخصی را

دیده باشند که شیئی یا مقدار پولی را در زمین چال می کند، شاید هم روزگاری خودشان مقداری پول در جایی خاک کرده اند و در بستر مرگ می خواهند جای آن را به فرزندانشان نشان دهند و ...

بسیاری از جستجوگران گنج در اغلب جستجوهای خود بدون اینکه چیزی پیدا کنند به کار جستجو پایان می دهند؛ در صورتی که جستجوی گنج دقت بسیار و بررسی دقیق نیاز دارد. گاهی دو سنگ نوشته مشابه یا دو علامت مشابه بر روی دو سنگ قبر قدیمی می توانند علامت دهنده گنج باشد و تفاوت اندک مابین این دو نشانه مشابه ممکن است اشاره کننده به محل گنج باشد. گاهی شکستگی کوچک گوشه تخته سنگی میتواند نشان دهنده راستای گنج پنهان شده باشد. گاهی یک علامت فلش، نقش یک ماهی یا حیوانی که به سمت خاصی قرار گرفته همانطور که می تواند نشانگر جهت گنج باشد، در عین حال می تواند برای گمراه کردن، درست جهت خلاف را نشان دهد.

فرهنگ ها، اعتقادات، و طرز فکر کسانی که این علائم و نشانه ها را بکار برده اند خیلی مهم است. این کار مکتب و آموزشگاه خاصی ندارد، در این رابطه قوانین دقیقی که حتما باید رعایت می شده است هم وجود ندارد. اعتقادات، فرهنگ، طرز فکر و حتی شرایط روحی کسی که این علامت ها را باقی گذاشته است مهم ترین عامل مشخص کننده پیام این علامتها می باشد. و حل این قبیل معماها و کشف این قبیل رمزها به هیچ وجه کار آسانی نیست.

برای کسانی که می خواهند از این کتاب به منظور پیدا کردن گنج کمک بگیرند باید متذکر شویم که؛ هیچ پنهان کننده گنجی علامتی مبنی بر این که «گنج من در فلان جا پنهان شده است، بروید و آن را بردارید» از خود باقی نمی گذارد. این رفتار هم با طبیعت انسان مغایر است و هم با منطق این کار. کسی که ثروت و گنجینه ای را پنهان می کند این کار را به این منظور که دیگری از راه رسیده و به راحتی اموال او را بردارد و برود، انجام نمی دهد، و علائم و نشانه هایی که می گذارد برای راحت کردن کار جستجوگر گنج و به زحمت نینداختن او نیست.

علائم و نشانه ها به منظور گم نکردن محل اشیایی که پنهان می شود قرار داده می شوند. برای یافتن منطق نهفته در این علامت ها نیز به همان اندازه که دانش اهمیت دارد، تجربه هم لازم است. امروزه اغلب کسانی که به این کار مشغولند، بیشتر از آنکه به دنبال یافتن مفهوم علامت هایی که آنها را به گنج می رساند باشند، به کمک سمبل هایی که مفهوم کلی و عمومی دارند و نیازی به حل معمای آنها نیست، به دنبال کشف گورستانها و آثار باستان هستند. پس از کشف این گونه آثار قدیمی نیز به حفاری محوطه مشغول می شوند تا شاید بتوانند چیز ارزشمندی برای خودشان بیابند.

مفهوم علامت ها و مفهوم سمبل ها دو مقوله جدا از هم می باشند. سمبل ها بیشتر جنبه عمومی و جهانی دارند و در دنیا بصورت سیستم مشترکی در آمده اند که در همه جا از آنها بصورت مشابه استفاده شده است. به همین دلیل برای فهمیدن یک سمبل باید دانش و معلومات خاصی داشته باشیم.

اما در مورد نشانه ها و علامت های گنج ها موضوع کمی متفاوت است، برای فهمیدن این علامت ها و حل معمای آنها بیشتر از دانش و معلومات، به هوش و درایت بالا نیاز است، در اینجا تجربه مهم تر از علم و دانش می باشد.

در این زمینه تنها کسی می تواند از شانس موفقیت بالایی برای رسیدن به هدف برخوردار باشد که در زمینه باستان شناسی تحصیلاتی داشته، تا اندازه ای به به علم کتیبه خوانی و کتیبه ها حاکم باشد، در زمینه سمبل ها معلومات و اطلاعاتی داشته باشد، با حروف و ارقام عبری، سریانی، ارمنی، رومی، بیزانس و ایرانی آشنایی داشته و در کنار تمام اینها از تجربیاتی در زمینه گنج یابی برخوردار باشد.

با این حال امروزه ارزش این کار تا حدی پایین آورده شده است که در قهوه خانه ها و محافل مختلف بحث آن می شود و انسانهای زیادی تنها بخاطر دیدن یک نشانه یا شنیدن یک روایت شروع به کندن زمین کرده و به دنبال گنج می گردند.

بدتر از این، سودجویان و متقلبانی هستند که ادعای تخصص در این کار و دانستن زبان علامت ها را می کنند، مردم را فریب داده و باعث می شوند تا انسانها به حفاری های بی اساس و تخریب آثار باستانی دست زنند. در ضمن، از رمالان و دعا نویسان و جن گیرها و متقلبان دیگر هم میتوان نام برد که دستی در اینگونه کارها دارند.

علاوه بر همه اینها، کتاب هایی در این زمینه چاپ شده است که تمام متن آنها تشکیل شده است از مطالب بی اصل و اساس، مطالب ساختگی و نامربوط.

کار جستجوی گنج بیشتر از آنکه یک کار حفاری باشد، یک هنر است. هنر تحقیق و بررسی، هنر تقویت احتمالات وجود گنج، هنر کشف رمز علایم و نشانه ها. هر شکل و نشانه ای علامت یک گنج نمی باشد. اگر در سرزمین ایران هر شکل و نشانه ای که پیدا می شود علامت یک گنج بود، الان تمام مردم کشورمان ثروتمند بودند. دولت می توانست به تمام افراد کشور در ازای انجام ندادن هیچ کاری حقوق هایی با مقادیر بالا پرداخت کند.

در زمینه گنج پژوهی و یا تحقیقات باستان شناسی، ارقام از اهمیت زیادی برخوردارند. خیلی از حروف یک ارزش رقمی نیز دارند و این موضوع ممکن است چه در حیطه باستان شناسی و چه در حیطه گنج ها و دفینه ها مورد استفاده قرار گرفته شده باشد. بطور مثال حرف یا علامت

(X) هم می تواند نشانگر یک مقبره یا علامت یک سوگند (تایید چیزی) باشد و در عین حال می تواند معادل ارزش رقمی آن در زبان رومی یعنی عدد ۱۰ مورد استفاده قرار گرفته شده باشد. به عنوان مثالی دیگر حرف (L) را می توان نام برد که اگر به عنوان رقم رومی در نظر گرفته شود نشانگر عدد ۵۰ می باشد اما در عین حال معانی مختلف دیگری را نیز می تواند برساند، مثلاً اگر بصورت برجسته و در داخل یک مستطیل قرار داده شود به معنای یک قفل است و مفهوم شروع یا پایان پذیرفتن یک چیز را می رساند. همچنین می تواند علامت گنجینه ای از پول و جواهرات باشد، یا نشان قبر انسانی که در زمان حیات ثروتمند بوده است. نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که این علامت در کجا و به چه شکل و چه موقعیتی قرار گرفته و استفاده شده است. از حرف (L) در تمدن های مختلف و به گونه های مختلف مانند برجسته کاری یا کنده کاری شده استفاده شده است.

گاهی برای فهمیدن اینکه یک علامت یا حرف یا رقم خاصی که در نوشته یا کتیبه ای بکار رفته چه مفهومی را می رساند، باید بدانیم که آن نوشته مربوط به کدام زمان می باشد. برای مثال علامت اولیه ای که برای بیان عدد ۵۰ استفاده می شده است در طول سالها دچار تحول شده و در هر دوره از زمان به شکل خاصی نشان داده شده است تا اینکه در قرن اول قبل از میلاد بصورت (L) در آمده است.

همانطور که در شکل بالا مشاهده می کنید، تمام این علامت ها نشانگر عدد ۵۰ هستند اما اگر یک جستجوگر گنج اطلاعاتی درباره این موضوع نداشته باشد، با دیدن یکی از دو علامت اول بر روی یک صخره، آن را به عنوان یک فلش برداشت کرده و هدف خود را در راستای آن فلش جستجو خواهد کرد. و پیداست که اینگونه جستجوها هیچوقت به هدف نخواهند رسید.

همین علامت فلش در صورتی که سر آن رو به پایین ↓ باشد: در عهد یونان قدیم نشانگر زن یا اندام جنسی زن بوده است و به شکلی که سر فلش رو به بالا باشد: ↑ مفهوم مرد را می رسانده است.

برای اینکه مفهوم یک سری علامت کشف شده را هر چه بهتر متوجه شویم باید بدانیم متعلق به چه کسانی و چه دوره ای از زمان می باشند.

ما در این کتاب به بررسی چندین علامت و سمبل و مفاهیمی که این سمبل ها و علائم می توانند برسانند خواهیم پرداخت؛ اما از آوردن بسیاری از علائم و اطلاعات بی اساس مربوط به آنها که در جاهای زیادی نیز آورده شده و در بین مردم دست به دست می گردد اجتناب می کنیم. برخی از دلایل این کار از قرار زیر است.

به موارد زیادی از سنگ قبرهای قدیمی برخورده ایم که مطابق ذهنیت و فرهنگ مرسوم آن دوران و در میان آن مردم، بر روی آن بجای استفاده از نوشتار، از علایم و اشکال استفاده شده است. این علایم و اشکال، بیانگر اطلاعاتی در مورد انسانی است که در آنجا خاک شده، اطلاعاتی همانند شغل، مقدار ثروت و دارایی، کارهایی که در زمان حیات انجام داده است، علت مرگ، عناوین و القاب و غیره.

همچنین بعضی علامت ها وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر یافت نمی شود و تنها مخصوص شخصی است که آن را از خود به جای گذاشته. درک مفهوم واقعی آن برای هیچ کس ممکن نمی باشد. مشکل اصلی جستجوگران گنج پیدا کردن علایم نیست، مشکل اصلی خواندن و کشف رمز این علایم است. بسیار اتفاق می افتد که در نزدیکی یا درست در کنار یک گنج حفاری و جستجو انجام می شود، بر روی زمینی که گنج در زیر آن پنهان است قدم گذاشته می شود، اما در نهایت بی خبر از گنجی که آنقدر نزدیک بوده است، هیچ چیزی پیدا نمی شود. یکی از دلایل اصلی این امر این است که بسیاری از جستجوگران گنج خودشان هم نمی دانند که چه کار می کنند و چه کار باید بکنند، نمی دانند چه می خواهند و به دنبال چه چیز می گردند. به همین منظور برای کسانی که در جستجوی گنج و علایم گنج هستند توصیه هایی داریم.

- در اراضی در سطح وسیعی مشاهده و بررسی انجام دهید، و برای کار مشاهده از چشم غیر مسلح استفاده کنید.

- تپه های کوچک و بزرگ چیزهایی نیستند که در طول سالها از بین بروند، اینگونه تپه ها و دیگر عوارض طبیعی منطقه، مانند کوهها و دره ها را در اوقات مختلف روز و در شرایط مختلف نور خورشید مورد بررسی قرار دهید و به دنبال تشابه ها و ارتباط ها در میان آنها بگردید.

- کار بررسی عوارض طبیعی زمین را در سطح وسیعی انجام داده و بطور مداوم این سوال را از خودتان پرسید که اگر من جای او بودم گنج را در کجا پنهان می کردم. بدین ترتیب سعی کنید تا مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنج را بیابید.

- چشمه ها و محل های خروج آب از زمین، بخصوص در زمان های اخیر، از اهمیت بسیاری برخوردارند. ممکن است خشک شده یا بسته شده باشند؛ بر روی یافتن آنها تمرکز کنید.

- اگر در محل، علایم و نشانه هایی یافتید، حتما با یک شخص آگاه و متخصص در این زمینه مشورت کنید و نظر او را بپرسید و سعی نکنید خودتان آن علایم را بدون آگاهی تعبیر و تفسیر نمایید.

- اغلب اوقات علامت نشان دهنده یک گنج تنها یکی نمی باشد؛ اگر علامت و نشانه ای یافتید، نواحی اطراف آنرا به دقت جستجو کرده و مورد مشاهده قرار دهید و از نبود علامت های دیگر

مطمئن شوید. اگر علامت های دیگری بیابید پی بردن به رمز این علایم، و در نهایت پیدا کردن گنجینه پنهان شده برایتان آسان تر خواهد شد.

• گاهی بین علامت ها ممکن است ترتیب خاصی برقرار باشد؛ در اینصورت برای یافتن ارتباط بین آنها تلاش کنید و همیشه احتمال وجود علایم انحرافی و گمراه کننده را نیز در نظر داشته باشید. این قبیل دفینه ها معمولاً گنجینه های بزرگی هستند؛ باز هم مشورت با یک متخصص را توصیه می کنیم؛ شاید کمک گرفتن از یک متخصص و شخص آگاه به معنای تقسیم گنجینه باشد، اما حریص بودن و کمک نگرفتن نیز خستگی و به نتیجه نرسیدن را به همراه دارد.

• پس از انجام مشاهدات در سطح وسیع، سعی کنید محوطه جستجوی خود را کوچک تر کرده و به ۱۰۰ متر مربع کاهش دهید. محوطه جستجوی کوچکتر یعنی نزدیک تر شدن به هدف و بیشتر شدن احتمال موفقیت. و در آخر اینکه، اگر از هوش و استعداد خوبی برای خواندن علامت ها و کشف رمز آنها برخوردارید، بیشتر مسئله برای شما حل شده خواهد بود. از مراجع قانونی مجوزهای لازم را بگیرید، اگر مانع قانونی خاصی وجود ندارد می توانید کار حفاری را شروع کنید

معانی مختلف علامت ها:

همانطور که قبلاً نیز اشاره کردیم، ممکن است یک علامت در همه جا مفهوم یکسانی را نرساند، همچنین علایم و سمبل هایی نیز وجود دارند که در همه جاهاایی که استفاده شده اند تقریباً یک معنای مشترک و واحدی را می رسانند و نشان دهنده افکاری کم و بیش یکسان هستند. علاوه بر اینها علامت ها و اشاراتی نیز وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر نیست و مخصوص به شخصی است که از آن استفاده کرده است.

یکی از سختی های کار جستجوی گنجینه ها خواندن علایم و نشانه ها و کشف رمز آنها است. نباید فراموش کنیم کسانی که گنجینه ای را پنهان می کنند و به امید اینکه روزی بازگشته و محل آن را پیدا کنند علایم و نشانه هایی قرار می دهند انسانهای با هوشی هستند. شاید آنها به منظور پیدا کردن مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنجینه خود و مناسب ترین روش های پیدا کردن آن گنجینه پنهان شده، روزها و هفته ها اندیشیده باشند. این گونه طرز تفکر در بیشتر علامت ها و نشانه های گنج ها مشهود است. هیچ کس درست در بالای محلی که گنجینه اش را دفن کرده، تخته سنگی که بر روی آن «در اینجا گنج وجود دارد» نوشته شده باشد قرار نمی دهد.

در اینجا اولین کاری که باید انجام دهیم این است که برای فهمیدن اینکه گنجینه بوسیله چه کسانی و در چه دوره ای از تاریخ و پنهان گشته است تلاش کنیم. فهمیدن این موضوع نیز این مجبورت را به دنبال دارد که اطلاعات و معلوماتی درباره طرز فکر آن مردم، سمبل ها و علایم

دینی آنها، و مهم تر از همه خط و الفبایی که از آن استفاده می کرده اند داشته باشیم.

در این کتاب قسمتی از ارقام و حروفی که در سرزمین ایران زیاد به آنها بر می خوریم را بررسی خواهیم کرد. اما به یاد داشته باشید گاهی ممکن است علایمی که با آن سر و کار دارید و یا مفهوم و ارتباط بین آن علایم، نتیجه طرز نگارش و طرز فکر شخصی پنهان کننده گنجینه باشد. در این گونه موارد برای یافتن مفهوم علایم و فهمیدن منطق نهفته در آنها تلاش ذهنی بسیاری لازم است، و در صورت امکان باید به شخص متخصص و مجرب این کار رجوع کرده و از او کمک گرفت. داشتن اطلاعات در زمینه تاریخ و باستان شناسی، آشنایی با علم کتیبه خوانی، داشتن معلومات در زمینه سمبل ها و علایم، در کنار تمام اینها داشتن هوش و درایت بالا و همچنین تجربیات در زمینه گنج یابی، احتمال رسیدن به هدف را بالا می برد.

انسان های عهد قدیم مانند ما از ارقام و حروف الفبا استفاده نمی کردند. اولین نمونه خط و الفبا در حدود قرن ۱۵ قبل از میلاد و توسط اقوام سامی (اقوامی ساکن در مناطقی مانند لبنان، فلسطین، اردن و مناطق صحرای سینای امروزی) ابداع شده است؛ یعنی در حدود ۳۵۰۰ سال پیش.

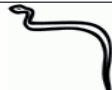
در ادوار اولیه ای که خط استفاده می شده، بیشتر از علامت ها و اشکال مختلف برای این کار استفاده می کرده اند. خط بعدها بوسیله الفبای یونانی به شکل پذیرفته شده ای در میان تقریباً تمام ملتها در آمد که بصورت مشترک از آن استفاده می کردند.

وقتی نگاهی کلی به تاریخ خط داشته باشیم، می توان به این نکته پی برد که تقریباً تمامی گونه های الفبایی که امروزه از آن استفاده می شود از نسل الفبای فنیقی هستند.

ایران بخاطر شرایط جغرافیایی خاصی که دارد سیر تکاملی تقریباً تمامی انواع الفبا را به خود دیده است. تمدن های زیادی بر این سرزمین حکومت کرده و هر کدام نیز آثاری از خود بجا گذاشته اند. مواجه شدن با آثار این تمدن ها و به تبع آن مواجه شدن با انواع سمبل ها، علامت ها و حروف و ارقام الفبایی در شرق تا غرب این سرزمین امکانپذیر است.

در این قسمت از کتاب مثال هایی از انواع ارقام و حروفی را خواهیم آورد که زمانی در این سرزمین و در میان اقوام مختلف ساکن آن استفاده شده، و یا به نوعی به میان آنان راه یافته و شناخته شده است. این مثال ها کم و بیش منشاء همان علایم و نشانه هایی هستند که گنج پژوهان با آنها مواجه می شوند.

الفبای مصری:

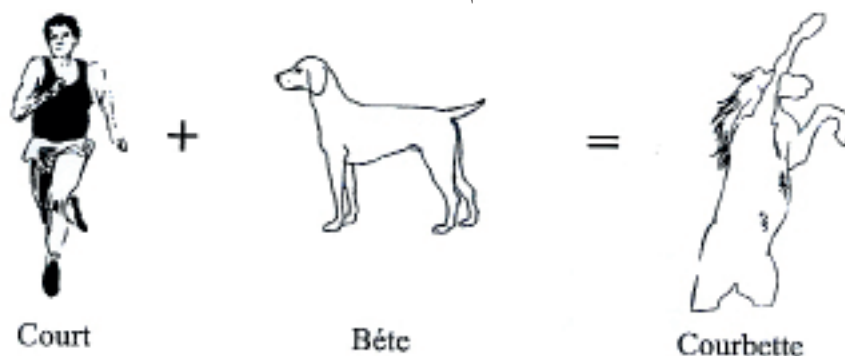
A 	B 	C 	CH
D 	E 	F 	G
H 	I 	J 	K
L 	M 	N 	O
P 	Q 	R 	S
T 	TJ 	U 	V
W 	X 	Y 	Z

در بعضی از مناطق کشورمان دیدن آثاری بجای مانده از فرهنگ و تمدن مصری امکانپذیر است. با در نظر گرفتن سیر تاریخی تکامل الفباها، در اینجا ابتدا به بررسی بعضی از حروف و ارقام الفبای تمدن فراعنه می پردازیم. الفبای استفاده شده در تمدن مصرگونه ای از انواع الفبای تصویری است که امروزه با نام هیروگلیف (Hieroglyph) شناخته می شوند. مشخصه این الفبا این است که در آن بجای حروف از تصاویر و علائم و سمبل ها استفاده شده است. در اینجا می خواهیم به طرز نگرش کلی الفبای تمدن مصر اشاره ای داشته باشیم، سر و کار داشتن با تصاویر و سمبل ها در کار جستجوی گنج یک قاعده کلی می باشد، برای همین نگاه کردن به موضوع با این طرز نگرش می تواند برای جستجوگران گنج مفید واقع شود. بطور مثال می خواهیم واژه پرتقال را تعریف کنیم و بنویسیم؛ اولین چیزی که به فکر می رسد این است که تصویر این میوه را برای این منظور رسم کنیم، پرتقال فرشته طلا در این صورت توانسته ایم پرتقال را بدون اینکه با حروف نوشته باشیم بوسیله تصویر آن نشان دهیم. اما در هیروگلیف به این طریق عمل نمی شود، روش پیچیده تری بکار گرفته می شود.

بطور مثال از کنار هم قرار دادن اشکال طلا (Or) و فرشته (Ange) برای نوشتن واژه پرتقال

(Orange) استفاده می شود. البته برای این مثال ما از واژگان فرانسوی استفاده کردیم اما اساس کار به همین صورت است. به عنوان مثالی دیگر، فرض کنید می خواستند بر روی دو پا ایستادن یک اسب (Courbette) را بنویسند، برای این کار ابتدا انسانی در حال دویدن (Court) و به دنبال آن تصویر یک حیوان (Bete) را رسم می کردند.

در این دو مثال می بینیم برای اینکه تصویر بلند شدن یک اسب بر روی دو پا و یا تصویر یک پرتقال بطور مستقیم کشیده نشود، از دو تصویر دیگر برای نشان دادن هر کدام از آنها استفاده شد. بدین ترتیب این کار به شکل پیچیده تر و اسرار آمیزتری در آمد که شاید خواسته آن مردم نیز در همین راستا یعنی پیچدگی و اسرار آمیزی بیشتر و خط و الفبای کاملتر بوده است. اگر با این طرز نگرش به خیلی از سنگ نوشته ها و کتیبه ها نگاه کنیم می توانیم موضوع را به خوبی درک کنیم در غیر اینصورت فهمیدن آنها برایمان ممکن نخواهد بود؛ مثلاً شخصی با دیدن تصویر طلا که در مثال اول مطرح کردیم احتمالاً تصور می کند که گنج یافته است و برای پیدا کردن آن شروع میکند به کندن زمین.

در اینجا نیز ارقام استفاده شده در تمدن مصر را می بینیم:

۱	۱۰	۱۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰ ^۶

ارقام یونانی، رومی و میخی:

در جدول زیر ارزش رقمی هر یک از حروف یونانی را مشاهده می کنید.

یکان				دهگان				صدگان			
A	α	alpha	1	I	ι	iota	10	P	ρ	rho	100
B	β	beta	2	K	κ	kappa	20	Σ	σ	sigma	200
Γ	γ	gamma	3	Λ	λ	lambda	30	T	τ	tau	300
Δ	δ	delta	4	M	μ	mu	40	Υ	υ	upsilon	400
E	ε	epsilon	5	N	ν	nu	50	Φ	φ	phi	500
Ε	ϵ	digamma *	6	Ξ	ξ	ksi	60	X	χ	khi	600
Z	ζ	dzêta	7	O	ο	omikron	70	Ψ	ψ	psi	700
H	η	êta	8	Π	π	pi	80	Ω	ω	oméga	800
Θ	θ	thêta	9	Ϛ	ϛ	koppa	90	Ϟ	ϟ	san (sampi)	900

در جدول ارزش رقمی هر یک از حروف و اعداد خط های مختلف را مشاهده می‌نمایید.

Egypt	I	II	III	IIII	IIII	IIII	IIII	IIII	IIII	∩	∞
Babylon	𐎶	𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	<	𐎶𐎶𐎶
Roman	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	C
Chinese	一	二	三	四	五	六	七	八	九	十	百
Indian	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	१००
Mayan	.	..	...		—	—.	—.	—.	—.	==	☉
Arabic	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100
Thai	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๐๐

در جدول زیر ارزش رقمی هر یک از حروف و اعداد خط میخی را مشاهده می‌کنید. توضیح اینکه اعداد در بعضی نسخ سنگی و پوستی دوران اسلامی به عنوان رمز استفاده گردیده است.

1	𐎶	11	<𐎶	21	𐎶𐎶	31	𐎶𐎶𐎶	41	𐎶𐎶𐎶𐎶	51	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
2	𐎶𐎶	12	<𐎶𐎶	22	𐎶𐎶𐎶	32	𐎶𐎶𐎶𐎶	42	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	52	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
3	𐎶𐎶𐎶	13	<𐎶𐎶𐎶	23	𐎶𐎶𐎶𐎶	33	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	43	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	53	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
4	𐎶𐎶𐎶𐎶	14	<𐎶𐎶𐎶𐎶	24	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	34	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	44	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	54	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
5	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	15	<𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	25	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	35	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	45	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	55	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
6	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	16	<𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	26	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	36	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	46	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	56	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
7	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	17	<𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	27	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	37	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	47	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	57	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
8	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	18	<𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	28	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	38	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	48	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	58	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
9	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	19	<𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	29	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	39	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	49	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶	59	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶
10	<	20	𐎶𐎶	30	𐎶𐎶𐎶	40	𐎶𐎶𐎶𐎶	50	𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶		

علامت های شکسته شده

برای کسانی که در امور جستجوی گنجینه ها فعالیت دارند، یکی از مهم ترین عوامل یا حتی گاهی مهم ترین عامل در رسیدن به گنج، علامت های موجود در طبیعت می باشند. این نشانه ها که در زیر خاک یا بر روی صخره ها قرار داده می شوند، یکی از راه های رسیدن به محل های سکونت قدیمی، مزارها، گنجینه ها و اشیای دفن شده در زیر زمین می باشند.

چیزهایی که در حیطه باستان شناسی به عنوان «سمبل»، در زبان انگلیسی «Symbol» و در اصطلاح میان گنج پژوهان «نشانه» یا «علامت» شناخته می شوند در واقع یک نوع الفبا هستند. نوشته هایی هستند که با خواندن آنها به خیلی از راه حل ها و نتایج می رسیم. علم کتیبه خوانی (Epigraphy) که یکی از شاخه های باستان شناسی است وجه علمی و دانشگاهی این کار می باشد. در درس های رشته کتیبه شناسی و کتیبه خوانی، موضوعات مربوط به خط ها و سیستم های علامت گذاری قدیمی که وسیله بیان اندیشه های تمدن های گذشته بوده و با تکنیک های دفن گنجینه ها، فرهنگ و آیین های کفن و دفن مردگان و فرهنگ زندگی آنها در ارتباط هستند، در حد امکان مطرح می شود. با استفاده از این علم و این قبیل معلومات، باستان شناسان نیز در بسیاری از موارد موفق شده اند بوسیله علامت هایی که گذشتگان از خود بجا گذاشته اند مکان هایی که نسبت به وجود آنها شبهاتی وجود داشته، یا اماکنی که محل آنها جستجو می شده، یا اماکنی که فقط افسانه و صحبت آنها وجود داشته را کشف کنند. در نتیجه کسانی که در حیطه علمی و آکادمیک این کار فعالیت دارند نیز از وجود این اشکال و علایم بهره می برند، برای رسیدن به نقاط مورد نظرشان از راهنمایی این نشانه ها استفاده می کنند.

کسانی که به دنبال گنجینه ها هستند نیز به نوعی از راهنمایی های این علایم و نشانه ها استفاده کرده و به کمک آنها در رسیدن به هدفشان تلاش می کنند. اما تمامی اطلاعات این گروه دوم در این زمینه از راه شنیدن بدست آمده است. به همین دلیل نیز بیشتر اوقات هنگامی که با یکی از نشانه هایی که در طبیعت گذاشته شده است روبرو می شوند شروع می کنند به کندن اطراف آن علامت.

در صورتی که، به احتمال زیاد پیدا کردن گنجینه در زیر هیچ «اولین علامت» کشف شده ای ممکن نمی باشد. اما در اینجا استثنا هم وجود دارد و آن هم مواردی هستند که شیء دفن شده یک گنجینه نبوده و یک قبر یا مشابه آن می باشد که فقط جنبه تاریخی دارد. اما اگر موضوع گنجینه در میان باشد گفته ما صادق است و انسان های قدیم که خیلی زرنگ تر از ما بوده اند هیچگاه درست در زیر علایمی که از خود بجا می گذاشتند پول قرار نداده اند.

هر گونه نشانه موجود در طبیعت اگر اشاره به پول یعنی گنجینه ای ارزشمند داشته باشد به احتمال بسیار زیاد بین آن نشانه و گنجی که به آن اشاره دارد مسافت معلومی وجود دارد. متخصصانی که توانسته اند تمدن های گذشته و طرز تفکر انسانهایی که در زمان آن تمدن ها زندگی می کردند را تا اندازه ای تحلیل کرده و بفهمند، به کمک راهنمایی یک علامت، بدون استفاده از هرگونه ابزار و تجهیزات، و با خطای بسیار کم می توانند شیء پنهان شده را بیابند.

بطور مثال تصویر یک تپانچه یا یک مار یا تصویر مرغی در کنار جوجه هایش جای یک شیء دفن شده را نشان می دهد. یک فرد متخصص هنگامی که با اینگونه نشانه ها روبرو می شود با تخمینی بسیار نزدیک می داند که شیء پنهان شده در چه عمقی قرار دارد. در اینجا همانقدر که معلومات و تجربیات شخص متخصص اهمیت دارد، سالم بودن علامتی که می بایست بررسی شده و ما را به هدف برساند نیز اهمیت دارد.

به عنوان مثال، اگر در جایی از تصویر یک تپانچه صحبت شود احتمال وجود گنجینه ای مطرح است. کسی که در مورد نشانه خبر می دهد چیزی که دیده است یا می داند را تعریف می کند؛ اما در خیلی از موارد نیز با چنین سخنانی روبرو می شویم؛

– من قبلاً دیده بودم اما در حال حاضر شکسته شده است.

– من ندیدم اما برادم و یا فلان شخص دیده بود، اما الآن شکسته است.

– من دیده بودم اما با وجود اینکه دوباره بارها رفتم و گشتم پیدایش نکردم.

– نشانه درست در همینجا بود، ما آنرا شکستیم.

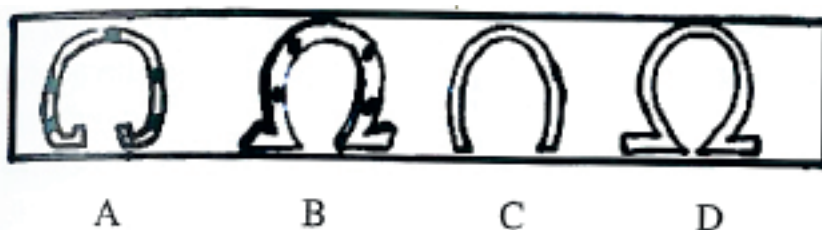
در مورد نشانه ها و علایمی که به این صورت تخریب یا نابود می شوند، حتی اگر شخص متخصص باشد هیچ حرفی برای گفتن نخواهد داشت. در نتیجه پیدا کردن شیء یا اشیاء مورد نظر خیلی مشکل یا حتی غیر ممکن خواهد بود.

در اینگونه موارد تنها کاری که می توان انجام داد تکیه کردن به توضیحات و گفته های شخصی است که نشانه را دیده بوده. اما در اینجا این مشکل وجود دارد که کسی که از زبان علامت ها چیزی نمی داند در مورد علامتی که قبلاً دیده است حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت.

با این مثال می توانیم این موضوع را بهتر توضیح دهیم؛ شخصی نزد ما آمده و از پیدا کردن تصویر یک «نعل» بر روی صخره ای خبر می دهد. این سمبل در زمینه گنج پژوهی واقعاً خیلی مهم است. لازم است که همان علامت در دو جای مختلف به تصویر کشیده شده باشد. یکی از آن نعل ها می بایست درست در اندازه نعل یک اسب بوده و دیگری باید کمی کوچکتر باشد. علاوه بر این، جای میخ هایی که بر روی نعل به تصویر کشیده شده است و تعداد آنها دارای اهمیت می باشد.

هنگامی که از شخصی که نزد ما آمده درباره این موضوعات می پرسیم درباره چیزهایی که بخاطر می آورد تردید داشته و با قطعیت نمی تواند پاسخ گوید. بعلاوه، شاید هیچ خبری از علامت نعل دوم نداشته باشد. از اینکه جهت تصویر نعل به کدام طرف بوده است و اینکه آیا در کنار نعل کنده کاری یا برجستگی کوچکی به اندازه نخود وجود داشته است یا نه هیچ اطلاعی ندارد. چیزهایی که بیان کردیم تنها یک بخش از موضوعاتی است که درباره علامت یک نعل باید به آن دقت شود.

این موضوع هم وجود دارد که آیا تصویر دیده شده واقعا تصویر یک نعل بوده است یا خیر. زیرا دو تصویر متفاوت دیگر بسیار شبیه به نعل وجود دارد که گنج پژوهان زیادی از آنها اطلاعی ندارند.

اشکال A و B تصویر یک نعل هستند.

تصویر C علامت یک غار یا یک تونل می باشد.

تصویر D آخرین حرف از الفبای یونانی، یعنی امگا می باشد و در زمینه گنج ها در بسیاری از موارد به طلا و یا ارزش بسیار بالایی اشاره می کند.

در اینجا است که هنگامی که درباره تصویر شکسته شده ای سوالی می پرسیم، اگر کسی که آنرا دیده است معلوماتی درباره آن نداشته باشد، قادر به پاسخگویی نبوده و نمی تواند تصویر را تعریف نماید. در اینگونه موارد شخص متخصصی که از زبان علامت ها آگاه است کار زیادی از دستش بر نمی آید و حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت.

خیلی از مواقع انسانهایی که علامتی را پیدا می کنند برای اینکه دیگران آن را نبینند و دستشان به گنج نرسد، علامت را شکسته و از بین می برند. گاهی نیز صاحبان اراضی به دلیل خسته شدن از رفت و آمد گنج پژوهان دست به تخریب علائم می زنند. مورد قابل توجه دیگر این است که برخی از انسانها بخصوص کسانی که در روستاها زندگی می کنند گاهی سنگها و ستونهای سالمی را که در خرابه های یک منطقه باستانی نزدیک محل سکونت خود پیدا می کنند از جای خود برداشته و به خانه می برند و در ساختن دیوار از آنها استفاده می کنند. اگر تکه سنگی که با خود برداشته اند شکل دلخواه آنها را نداشته باشد نیز آنرا در اندازه و شکلی که می خواهند تراش داده و می شکنند. در هر حالت انجام چنین کارهایی اصلا درست نمی باشد. این کار نه به کسی که نشانه ای را دیده و از بین برده و نه به دیگران فایده ای نمی رساند.

در این رابطه حقیقت دیگری وجود دارد که فکر می کنیم بیان آن در اینجا می تواند مفید واقع گردد؛ برخی از اقلیتهایی که اجدادشان در بسیاری از جاهای ایران اقامت داشته و پس از خیانت به مردم ایران از این سرزمین تبعید شده اند، برای اینکه مکان پوله‌های اجدادشان پیدا نشود دست به تخریب نشانه های موجود در خاک کشورمان می زنند. گاهی نیز این بیگانگان برای تخریب سمل ها و نشانه های مربوط به دینه ها و گنجینه ها اشخاصی از میان هموطنان خودمان را اجیر می کنند.

علامت هایی که مفومشان را نمی فهمید

نشانه هایی که در طبیعت پیدا می کنید را تخریب نکنید. علایمی که مفهوم آنها را نمی فهمید و برای حل معمای آنها کنجکاو هستید را در حد امکاناتی که دارید بوسیله دوربین عکاسی یا دوربین فیلم برداری ثبت کنید.

هرگونه اثر تاریخی که پیدا می کنید (همانند ستون های تاریخی، سر ستون، سنگ قبر و امثال این) و یا با هرگونه وضعیت مرتبط با حیطه باستان شناسی که روبرو می شوید، وضعیت موجود را به هیچ عنوان تغییر ندهید و در کوتاه ترین مدت به مراجع مرتبط تاریخی و فرهنگی یا مسئولین موزه ها اطلاع دهید. اینکه آیا از دست ما کمکی برای شما ساخته است یا نه موضوع دیگری است، اینگونه موارد احتمالا با موضوع گنجینه ها ارتباطی ندارند.

از علایم و نشانه هایی که پیدا می کنید تنها با دادن نام شهر یا منطقه ای که آنرا پیدا کرده اید ما را مطلع سازید، گروه های متخصص ما توضیحات لازم در ارتباط با نشانه ای که یافته اید را در کوتاه ترین زمان و از کوتاه ترین طریق ممکن به اطلاع شما خواهند رساند. توجه داشته باشید که ما فقط برای فهمیدن نوع تمدن ها یا اقلیت هایی که در آن منطقه زندگی کرده اند نام منطقه ای که علامت در آن یافته اید را از شما درخواست می کنیم. نام روستا، محله، کوچه، آدرس اراضی و یا هیچگونه جزئیات دیگر در مورد محل علامت را به ما یا به هیچ کس دیگر ندهید.

این مورد را نیز به یاد داشته باشید که بسیاری از علامت ها ممکن است به تنهایی هیچ مفهوم خاصی نداشته باشند؛ به همین دلیل با بررسی زمینهای اطراف علامتی که یافته اید از نبود علایم دیگر مطمئن شوید. کوچکترین جزئیات از اهمیت بالایی برخوردارند. چاهها، تپه های کوچک، بلندی ها و فرو رفتگی ها، چاله ها، صخره هایی که دستکاری شده اند یا حالتی غیر معمولی دارند، درختان کهنسال، مخصوصا درختانی همچون سرو کوهی یا کاج، چشمه ها و نهر های جاری یا خشک شده، تپه بلندی در منطقه، و جزئیات در مورد جهت ها را تا حد امکان برای ما شرح دهید. چیزهای کوچک و بی اهمیت در نظر شما، از نظر ما اهمیت زیادی خواهند داشت. اگر در اطراف، در کنار یا بر روی علامتی که یافته اید بررسی هایی انجام داده اید، در اینصورت

مطلع کردن ما از چیزهایی که یافته اید می تواند در پیدا کردن مفهوم علامت مفید واقع شود. در اینجا موضوع مهم دیگر مسئله اندازه ها است. قرار دادن برخی اشیاء در کنار موضوعاتی که از آنها عکس می گیرید یک روش کلی است برای تخمین اندازه ها. گنج پژوهان اغلب برای این کار از اشیائی مانند پاکت سیگار یا گوشی تلفن همراه استفاده می کنند. اینگونه اندازه گیری های کلی تا زمانی که هنوز اندازه گیری های دقیق و میلیمتری در مورد ابعاد علامت مانند طول، عرض و عمق آن انجام نشده است، کفایت کرده و بسیار مهم است. در یک اندازه گیری نسبی، اندازه های کوچکی در حد ۲ سانتیمتر، در مورد مشخص کردن مکان هدف می تواند ۲ تا ۴ متر اختلاف ایجاد کند.

سمبل ها

سمبل: ۱

 = سمبلی است که گاهی در کار پنهان کردن گنج و دفینه استفاده شده است. اگر به همراه تصویر یک خانه یا تصویر هیروگلیفی دیگری مورد استفاده قرار گیرد مفهوم اتاق را می تواند در بر داشته باشد. از این سمبل و موارد مشابه آن در عهد یونان باستان بسیار استفاده شده است. سمبلی مشابه این سمبل در یکی از شهرها روی یک سنگ پیدا شده است.

 این سمبل می تواند نشان یک پناهگاه زیر زمینی مخفی نیز باشد. در موارد زیادی به همراه تصویر و یا یک راه پله بکار برده شده است. این سمبل و موارد مشابه آن در بسیاری از موارد در جهت حرکت عقربه های ساعت رسم شده اند، با این حال گاهی نیز شکلی در جهت خلاف عقربه های ساعت دارند. استفاده از این شکل در هر دو جهت ذکر شده، در یونان باستان به عنوان یک شکل تزئینی رایج بوده است.

سمبل ۲

 = این سمبل در بسیاری از جاهای دنیا دیده شده است. راز واقعی آن کشف نشده است اما به عنوان علامت منطقه مسکونی (یا خرابه ها و بقایای یک منطقه مسکونی) تفسیر می شود. یکی از قدیمی ترین سمبل های تاریخ است. بدون تردید مفهوم یک هزارتو

(بنای پیچ در پیچ) را بیان می کند.

نمی دانیم از این سمبل برای اولین بار در چه دوره ای از تاریخ استفاده شده است اما در میان اشکال و سمبل هایی که در نواحی شمالی رشته کوه های آلپ و در منطقه Val Camonica بر روی تخته سنگهایی پیدا شده اند می توان آن را دید. با اینکه در مورد قدمت دقیق آن اطمینان نداریم اما حدودا به ۳۰۰۰ سال پیش باز می گردد، و بر روی سنگها و صخره های صاف و صیغلی استفاده شده است. این شکل بر روی یک گلدان اتروریایی (Etruria) باقی مانده از سال ۵۵۰ قبل از میلاد دیده می شود. بعدها در حدود سالهای ۳۰۰ قبل از میلاد از این سمبل بر روی سکه های تمدن کرت استفاده شده است.

هنگامی که از دید خودمان به موضوع نگاه کنیم، باید این را مد نظر داشته باشیم که این سمبل می تواند به عنوان علامت یک راه مخفی یا مسیرهای انحرافی و گمراه کننده زیر زمینی استفاده شده باشد.

سمبل ۳

= یک علامت قدیمی می باشد. در دوران باستان و در خط چینی به مفهوم طلوع آفتاب یا به بیانی، به مفهوم یک روز جدید بکار می رفته است. در زمانهای بعد در غرب و در ستاره شناسی به همین مفهوم بکار رفته است. در عین حال برای نشان دادن قسمت پایین دایره خورشید نیز بکار رفته است.

خط افقی سمبل نشان دهنده سطح زمین است و شکل دایروی سمبل نمادی است جهانی برای نشان دادن خورشید.

در باستان شناسی می تواند بیانگر این باشد که برای مشاهده بعضی از نوشته های موجود بر روی تخته سنگی خاص به نور خورشید نیاز است. در مناطق اطراف این گونه سمبل ها می بایست تحقیقات و بررسی هایی دقیقی انجام شود.

سمبل ۴

= در اینجا با سمبلی که مفهوم «اخطار» یا «دقت کنید» را می رساند روبرو هستیم. در اروپای شمالی این سمبل به مفهوم «مراقب باش ممکن است بازداشت شوی» بکار می رفته است؛ اما در ایران تا به امروز به موردی که این سمبل در آن استفاده شده باشد برخورد نکرده ایم.

سمبل ۵

= به این سمبل چه در زمینه باستان شناسی و چه در گنج یابی ممکن است برخورد کنیم. این سمبل در بعضی از تقویم های قدیمی نشان دهنده عدد ۱۵ می باشد. Φ این سمبل همانند سمبل مشابهی در خط چینی 中 به مفهوم وسط و میان نیز بکار رفته است.

سمبل ۶

= این سمبل برای نشان دادن نقطه وسط دو چیز بکار رفته است. از نظر منطقی تفاوتی بین این سمبل و سمبل بالا (سمبل ۵) وجود ندارد. سمبل بالا که شکل دایره در آن بکار رفته، ممکن است معنای کلی تقسیم شدن و تقسیم بندی را برساند یا نشانگر یک اتاق زیر زمینی تقسیم بندی شده باشد، و در این سمبل مستطیل می تواند نشانگر یک قبر باشد. شی پنهان شده هر چیزی که هست احتمالاً در بخشی که دو قسمت را از هم جدا می کند پنهان شده است. در موردی مشابه، خط وسط نشان دهنده بهشت است که بین زندگی بر روی زمین (زندگی دنیوی) و زندگی در زیر زمین (آخرت) قرار گرفته است.

سمبل های حضرت عیسی (ع):

در زمینه فعالیت های جستجوی گنج اشتباهات بسیاری در خواندن و تفسیر علائم صورت می گیرد. کسانی که هیچ گونه معلومات و اطلاعاتی در این زمینه ندارند هنگامی که اغلب از شنیده های خود در این کار بهره می گیرند اشتباهات زیادی انجام می دهند. علاوه بر اینها متقلبانی که ادعای داشتن تخصص در این زمینه را دارند، این وضعیت را بدتر می کنند. در این میان این میراث تاریخی ما است که آسیب می بیند و همچنین تلاش، پول و زمان عده ای که به دنبال کشف گنجینه ها هستند هدر می رود.

در زیر بعضی از اینگونه علائم را که به غلط تفسیر می شوند را می آوریم، این سمبل ها که همگی اشاره به حضرت عیسی (ع) یا موضوعاتی مرتبط با او دارند، سمبل های شماره ۷ تا سمبل شماره ۱۶ را در بر می گیرند.

سمبل ۷

= این سمبل در کار جستجوی گنج به گونه های متفاوتی تفسیر و تعریف شده است. خیلی از این گونه تفسیرها پوچ و بی اساس هستند. در میان سمبل های غربی این سمبل علامتی است که برای نشان دادن عدد ۱۰ بکار می رود. (ریشه در علامت X در زبان لاتین دارد).

علاوه بر این در قبرستانها و بر روی مزارها این سمبل می تواند نشانگر صلیب باشد، و یا نشانگر یک قبر نیمه باز.

سمبل ۸

= یکی از اشکالی است که در کلیساها بسیار مورد استفاده قرار گرفته است. یکی از گونه های زیاد سمبلهایی است که تمثیل کننده حضرت عیسی (ع) می باشند. همانطور که در سمبل ۱۴ نیز مشابه آن را خواهید دید، این شکل نشانگر دو حرف اول و آخر حروف الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا است که صلیبی بر روی آن قرار گرفته است. مفاهیم «از اول تا به آخر» (از ازل تا ابد) بر روی هرچیز صلیب قرار دارد» یا «عیسی اولین و آخرین است» را می رساند.

سمبل ۹

= این سمبل را می توان در الفبای هیروگلیف مصری نیز مشاهده کرد. در صورت رسم شدن بصورت عمودی سمبلی است که در زمانهای بعد از تمدن مصر به عنوان سمبل حضرت عیسی (ع) بکار رفته است.

یکی از معانی دیگر این سمبل معصومیت یا بکارت می باشد که بر روی قبرها استفاده شده است. در فرهنگ و فلسفه عبرانی این سمبل برای نشان دادن معصومیت بکار رفته است. در ایران گاهی بر روی سنگ قبرها با این سمبل روبرو می شویم که نشان دهنده این است که در آن مزار بانویی معصوم و (احتمالا) باکره دفن شده است.

این سمبل نشان دهندهٔ هالهٔ اطراف ماه است. در میان ذهنیت های دوران باستان در مفهوم درختِ اسرار آمیزِ بادام نیز استفاده می شده است. با اقتباس از سمبل های دوران کثرت پرستی و چند خدایی (Paganism) به داخل اشکال و سمبل های دینی مسیحیت راه یافته است. در مسیحیت این سمبل بیشتر به عنوان نماد حضرت عیسی (ع) بکار رفته است.

همانطور که کسانی که با موضوع در ارتباط هستند می دانند؛ نقاشان و تصویرگران دوران باستان در اغلب تصاویری که در آن خدایان را رسم کرده اند اشکال هاله مانندی مثل این سمبل را در اطراف سر خدایان به تصویر کشیده اند. در این سمبل مفهوم عشق به جنس مخالف، محبت، همراهی و با هم بودن، به وسیلهٔ دو نیم حلقه بیضی شکل که به یک میان آمده اند به تصویر کشیده شده است.

در دوران های قدیمی تر زمان مسیحیت مفاهیم جنسی و مشابهات آن به مرور زمان از سمبل خارج شده و فقط برای نشان دادن بکارت و معصومیت استفاده شده است؛ در نتیجه بصورت سمبلی برای نشان دادن یکی از وجوه حضرت مریم در آمده است که در اعتقادات مسیحیت رابطی است بین خداوند و حضرت عیسی (ع) که ارتباط پدر و پسر با هم دارند. امروزه اگر با چنین سمبلی در اثنای کار جستجوی گنج مواجه شویم، نشان دهندهٔ این موضوع خواهد بود که در آن محل بانویی معصوم و باکره دفن شده است.

در بسیاری موارد این علامت در کار گنج پژوهی به عنوان شکل «چشم» برداشت می شود که اینگونه تفسیر اشتباه است. همانطور که در بالا به آن اشاره کردیم این شکل برای تمثیل خدایان استفاده می شده و در عین حال مفهوم قدرت بسیار را به همراه دارد.

دو نیم هلالی که یک حلقهٔ بیضی شکل را تشکیل می دهند تمثیل گر حضرت مریم؛ و خطوطی که در خارج به آن متصل هستند توصیف کننده حضرت عیسی (ع) می باشند؛ و این مفهوم قدرتی که در سطح جهان انتشار یافته است را می رساند.

به این دلیل که این سمبل در هر جایی و در مورد هر کسی استفاده نمی شود، گاهی پیدا شدن آن در مناطقی مانند محوطهٔ کلیساها ممکن است نشانگر گنجینهٔ پنهان شده ای از طلا نیز باشد. نباید این سمبل را با سمبل مشابه آن یعنی سمبل «قرص خورشید» که به شکل دایره رسم می شود (نه بیضی) اشتباه گرفت.

سمبل ۱۱

= سمبلی است که هم امروزه و هم در زمانهای گذشته در کلیسا ها استفاده می شده است. این سمبل تمثیل کننده یکی از ارکان و آیین های مسیحیت به نام مراسم تدهین و مسح کردن بیماران با روغن مقدس می باشد.

این سمبل بر روی بعضی از سکه های دوران های مسیحیت نیز به چشم می خورد. این سمبل تمثیل کننده نام حضرت عیسی (ع) می باشد، سه حلقه قسمت پایین سمبل، در علم کیمیا سمبل روغن می باشد؛ از این رو این سه حلقه در این سمبل نماد روغن مقدس حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند. در دایره المعارف های باقی مانده از قرن هجدهم این سمبل با مفهوم روغن حضرت عیسی (ع) تعریف شده است.

هنگامی که به موضوع از دید گنج پژوهی بنگریم، وجود این سمبل بر روی یک مزار یا در یک کلیسا مفهوم یک چیز تقدیس شده یا مفهوم تقدیس کردن را به همراه دارد.

سمبل ۱۲

= سمبلی است که از ترکیب دو حرف X و P بوجود آمده است. با اینکه در حالت کلی حرف X نشانگر عدد ۱۰ می باشد، اما در اشکال و سمبل های دینی تمثیل کننده صلیب می باشد. ترکیب X و P در اینجا یکی از سمبل های شناخته شده حضرت عیسی (ع) را تشکیل داده است.

این شکل در بناها و اماکنی که از آن استفاده شده است، مفهوم نذر حضرت عیسی (ع) یا پناه بردن به آن حضرت را می رساند. این سمبل در قدیم بر روی بسیاری از سکه ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۱۳

= بسیاری از سمبل های استفاده شده در مسیحیت به عنوان نماد حضرت عیسی (ع)، اشکالی شبیه به این سمبل را دارند. این گروه اشکال در حالت کلی از ترکیب حروف اول شکل یونانی نام «عیسی» به وجود آمده اند. مطابق گفته بی اساس بعضی از افراد نا آگاه، علامت X در همه جا مفهوم «گنج در همینجا است» یا «ده قدم به جلو بروید» را

نمی‌رساند.

حروف X و P در زبان یونانی ارتباط نزدیکی با حروف K و R دارند. در بسیاری از موارد حروفی مانند P، K و R که بر روی سکه های قدیمی به چشم می خورد مرتبط با حضرت عیسی (ع) می باشند. احتمال دارد حروف I، H و S مخفف عبارت Iesus Habemus Socius یعنی «عیسی نجات بخش» و یا «عیسی راهنمای ماست» باشد.

سمبل ۱۴

= این سمبل نیز به همان شکل که در بالا گفته شد بوسیله حرف P و صلیبی که در زیر به آن وصل شده، حضرت عیسی (ع) را نمادینه می کند؛ و اما شکل مثلثی $\triangle$ که در قسمت پایینی سمبل وجود دارد بیانگر مفهوم پادشاهی می باشد، در عین حال خبر دهنده منشأ قدرت خطرناکی نیز می تواند باشد.

بدینوسیله این سمبل در بر دارنده سه مفهوم اساسی زیر می باشد:

۱. مثلث خداوند، عیسی و روح القدس (پدر، پسر و روح القدس) $\triangle$
۲. بیانگر پادشاه بودن حضرت عیسی (ع) و همچنین این موضوع که او دارای قدرت مجازات می باشد. $\triangle$
۳. بیانگر اینکه شخص فوت شده و یا کلیسای معلوم تحت پوشش روحانیت حضرت عیسی (ع) قرار دارد.

سمبل ۱۵

= این سمبل از نماد حضرت عیسی (ع) و حروف اول و آخر الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا تشکیل شده است.

این سمبل نمادی است از نمادهای حضرت عیسی (ع) که مفهوم «اول و آخر» یا به بیان دینی «ازل و ابد» را در بر دارد.

حرف P نماد حضرت عیسی (ع) می باشد که بر روی یک صلیب قرار گرفته است، و با نوشته شدن حروف اول و آخر الفبای یونانی نیز خواسته شده است تا مفهوم عیسی (ع) اولین و آخرین است بیان شود. سمبلی است که تنها در قبرستان کلیساها و یا در مکاهایی که روی داد مرگی در آن به وقوع پیوسته است استفاده می شود.

مکانی که این علامت در آن پیدا شود محل دفن افرادی با موقعیت اجتماعی بالا همانند یک پادشاه، یک کشیش یا یک فرمانده می باشد. همچنین آن محل محوطهٔ یک کلیسا نیز می تواند باشد.

سمبل ۱۶

= سمبلی است که بیشتر در خاورمیانه (لبنان) و در موارد کمتری در ایران نیز استفاده می شده است. یکی از سمبلهای حضرت عیسی (ع) می باشد. این سمبل مفاهیمی همانند شفقت و مهربانی، رشد کردن، بزرگ شدن و به تندی قد کشیدن، یا مفهوم بلند قدی نیز می تواند داشته باشد؛ درختان گونهٔ سدر و سرو درختان همیشه سبز بوده و عمری بسیار طولانی دارند.

درخت سرو هم در اسلام و هم در مسیحیت بر روی سنگ قبرها به عنوان نماد مرگ یا فانی بودن استفاده می شود. درخت سرو که عطر خاص و منحصر به خودش را دارد و در بهار و زمستان همیشه سبز است، در اسلام و بعضی از عقاید کمتر تحریف شدهٔ مسیحیت وحدانیت خداوند را نمادینه می کند.

به سادگی تکان نخوردن شاخه های آن نماد صبر و بردباری می باشد. خم بودن شاخه های سر درخت سرو نماد گردن خمیده (خضوع و خشوع) در برابر پروردگار، و عجز و ناتوانی در برابر او است. درخت سدر چه در زمان باستان و چه در روزگار خودمان نماد زندگانی ابدی بوده است. این نماد بر روی بسیاری از سنگ قبرهای دوران های شرک و کثرت پرستی و دوران های بعد از آن مشاهده می شود. استفادهٔ این سمبل در مورد اشخاصی در موقعیت های اجتماعی بالا همانند ملکه ها و پادشاهان که زندگانی ابدی برای آنها تمنی می شده است رواج بیشتری داشته است. وجود این سمبل بر روی سنگ قبری نشانگر این است که صاحب مزار شخص مهمی بوده است.

سمبل معادن، عناصر معدنی و سمبل های مختلف دیگر:

سمبل ۱۷

= سمبل مهمی است. روبرو شدن با آن در هر جایی از کشورمان امکان پذیر نیست،

زیرا در امور مرتبط با عنصر طلا بکار برده می شده است. این سمبل بخصوص در مورد معادن استفاده می شده است، به همین خاطر پیدا شدن آن در جایی می تواند لزوم جستجوی آن محوطه برای یافتن معدن را به دنبال داشته باشد. به عنوان سمبل معدن موادی که همراه طلا و در طلا کاری استفاده می شده است نیز شناخته می شود. شباهت زیاد آن با سمبل هایی که برای طلا بکار برده می شود مشهود است.

سمبل ۱۸

= یکی از سمبل های شناخته شده علم کیمیا است. عموماً به عنوان سمبل «موم عسل» از آن استفاده می شده است. در برخی از کاربرد های دوران باستان، از آن برای نشان دادن اشیا یا گنجینه ای که در یک انبار یا اتاق زیر زمینی یا چاه آب و امثال آن مدفون می شده استفاده می کرده اند. این گونه دفینه ها ممکن است گنجینه ای ارزشمند نباشند؛ ممکن است پس از چال کردن یک شی مقدس و نذر شده در زمین، مرده ای را بر روی آن دفن کرده باشند.

سمبل ۱۹

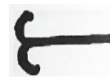

= این سمبل قبل از هر چیز به عنصر سرب اشاره می کند. سمبل سولفور نیز در سمت چپ به همراه یک صلیب به آن اضافه شده است، که در کل نشان دهنده محوطه کاری در داخل یک معدن می باشد.

این گونه علامت ها در بیشتر موارد ماهیت یک تابلو را دارد. نشان دهنده این موضوع می باشند که مکان علامت گذاری شده به چه منظوری استفاده می شود و مواد استخراج شده چه عناصری می باشند.

اضافه شدن صلیب به سمبل ممکن است نشان دهنده اعتقادات دینی کارگران آن معدن باشد، و یا نشان دهنده اعتقادات دینی حکومت و مردم سرزمینی که معدن در آن قرار دارد.

سمبل ۲۰

= این سمبل مفهوم «در داخل نگاه داشتن» و یا «قفل است» را می رساند. بیشتر

در کلیساها یا در محل های مشابه آن که گروههای مختلف انسانها در آنجا زندگی می کنند به چشم می خورد.

گاهی این سمبل را در معادن، بر روی در اتاقها و مخازنی نصب می کرده اند که مواد استخراج شده و آماده استفاده پس از تصفیه و جداسازی غل و غش از آنها، درون آن نگهداری می شده است.

هنگامی که با این منطق به موضوع نگاه کنیم، این سمبل می تواند علامت وجود مکانی باشد که در درون آن فلزات یا مواد معدنی ارزشمندی قرار دارد، و یا اشیای تاریخی یا دینه ای در آنجا پنهان است.

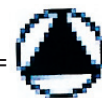
سمبل ۲۱

♀ = این سمبل کاملاً مربوط به موضوع رنگها است و نشانگر رنگهای سرخ و زرد می باشد. بخاطر این خصوصیت، در طول تاریخ به عنوان نماد زعفران، مس زرد، و مس آمیخته شده با آهک شناخته شده است.

در حیطه باستان شناسی می بایست در جستجوی ارتباطی با موضوع بیان شده در بالا باشیم؛ در این سمبل مشاهده می کنیم که دو اتاق یا گور جدا از هم بوسیله علامت صلیبی به هم متصل شده اند. توجه کنید که اتاق ها (یا قبرها) از نظر ساختمانی کاملاً از هم جدا می باشند اما از نظر خانوادگی یا بوسیله سلسله مراتب خاصی با هم ارتباط دارند. مطابق با عقاید مسیحیت دو انسانی که در کنار هم دفن شده اند و احتمالاً در یک دوره زمانی مرده اند، بصورت جدا از هم خاک نشده اند. همچنین در مورد کلیساها و اماکنی همانند عبادتگاه ها نیز می توانیم با منطق مشابهی به موضوع نگاه کنیم. در این حالت، دو اتاق موجود در آن محل هر دو از لحاظ دینی مقدس و هر دوی آنها در وضعیتی یکسان قرار دارند.

این سمبل را می توانیم نشانه اشیا و فلزاتی که مطابق آیین های مختلف کفن و دفن در کنار شخص دفن می شده است یا هدایایی که به همراه مرده دفن می کرده اند نیز به حساب آوریم.

سمبل ۲۲

= این سمبل نمادِ «اجاق آتش» می باشد که از قرن هفدهم به بعد در اروپا و دنیای مسیحیت بسیار استفاده می شده است و به نوعی در فرهنگ سرزمین ایران نیز راه یافته است.

بیشتر از اینکه در مورد اجاق هایی که در خانه ها از آنها استفاده می شده بکار برده شده باشد، سمبلی است که در مورد اجاق ها و کوره هایی استفاده می شود که جنبه حرفه ای تری داشته (همانند کارگاه ها و معادن و غیره) و در کارهایی در ابعاد بزرگ تر از آنها استفاده می شده است.

جستجوی بقایای کارگاهی در محوطه یک معدن، در محلی که این علامت پیدا شده است کاری خلاف منطق نمی باشد.

سمبل ۲۳

= یکی از سمبل های مهم دوران باستان می باشد. نشان دهنده ظرفی است محکم و مقاوم که در درون آن فلزات را ذوب می کرده اند. پیدا شدن دیگ ها یا ظروف بزرگ ریخته گری در محلی که این سمبل وجود دارد این موضوع را تصدیق می کند. مطابق با منطق و مطابق با روش کار ریخته گری، این سمبل معمولاً در مناطقی یافت می شود که در نزدیکی آن آب موجود باشد؛ بطور مثال رودخانه، چشمه یا دریاچه ای در آن نزدیکی وجود داشته باشد. این سمبل گاهی بوسیله اشکال دیگری نیز نمایش داده می شود.

سمبل ۲۴

= سمبلی است که در کار ذوب فلزات استفاده می شود و هم معنی سمبل قبلی است که در بالا توضیح داده شد. همان موارد ذکر شده در بالا گاهی با این سمبل نشان داده می شود.

این سمبل به اندازه نصف سمبل ظرف مانندی است که برای نشان دادن قبرستان های خانوادگی استفاده می شده است؛ به همین دلیل ممکن است علاوه بر نشان دادن محل

ذوب فلزات در عین حال نشان دهنده محوطه کار خانوادگی نیز باشد.

سمبل ۲۵

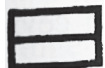
 = سمبلی است که در ایران به ندرت به آن بر می خوریم اما بخصوص در اروپای غربی بسیار مورد استفاده شده است. سمبلی که در کار ذوب فلزات از آن استفاده می شده است.

باید توجه کنید که این سمبل به همراه گونه های مختلف آن ممکن است در نزدیکی ضرابخانه ها نیز استفاده شده باشند. همچنین باید توجه داشت که در کار ذوب فلزات عناصر بسیاری مانند آهن، برنز، نقره، مس و برنج استفاد می شده است.

سمبل ۲۶

 = سمبلی است که امروزه نیز در مورد ظروف آزمایشگاهی استفاده می شود. این سمبل توسط کیمیا گران قرن هفدهم بکار برده می شده، و سمبل ظرفی است که در ذوب فلزات از آن استفاده می کرده اند.

سمبل ۲۷

 = مطابق با چیزی که در دایره المعارف دیدرو (Denis Diderot) نوشته شده است، این شکل سمبل آهنگری یا کوره آتش می باشد. در افسانه های یونان Heista (در روم Vesta) خداوند آتش و اجاق خانه می باشد. این سمبل مفهوم اجاق را به تصویر می کشد. این سمبل و جایگاه قرار گرفتن Vesta و سمبل لثی شکل دیگری که بر روی آن به عنوان نماد آتش قرار می شود هر دو در نتیجه طرز فکر مشابهی به وجود آمده اند. در کار گنج پژوهی برای یافتن یک اجاق یا کوره می تواند مورد استفاده قرار گیرد. این سمبل به احتمال زیاد در محوطه ای استفاده شده است که اجاق خانه یا معدنی در آنجا وجود داشته است.

= کناره های خارجی این سمبل نشان دهنده یک ظرف محافظ است. این شکل سمبلی است که در موضوعاتی مانند محافظت جسد انسان یا محافظت و نگهداری مواد غذایی و گیاهی استفاده می شده است. قسمت مثلثی شکل داخل سمبل با توجه به جهت قرار گیری آن، سمبلی است که به عنوان نماد زن بسیار استفاده شده است. با توجه به مواردی که گفته شد، ممکن است این سمبل نشان دهنده محل نگهداری جسد زنی باشد که در زمان حیات از موقعیت اجتماعی بالایی در اجتماع برخوردار بوده است. بدین ترتیب این سمبل می تواند نشان قبر یک زن باشد، اما در هر صورت برای اینکه این مفهوم را داشته باشد باید به شرایط محیط اطراف نیز توجه داشت، زیرا همین سمبل توسط کیمیاگران برای نشان دادن مفهوم گیاهی بسیار ظریف نیز استفاده شده است.

= این سمبل در حالت کلی در مورد کارهایی از قبیل ذوب کردن، تصفیه، پالایش و یا تقطیر فلزات یا مواد دیگر استفاده می شده است. انجام این قبیل امور در هر جایی امکان پذیر نمی باشد، به همین دلیل برای این منظور مکانهایی مشخص و شرایط ویژه ای باید محیا باشد. این سمبل یکی از سمبل هایی است که انسانها از زمانهای قدیم تا زمانهای نزدیک عصر خودمان برای این قبیل کارها استفاده می کرده اند. در سرزمین ایران که میزبان بسیاری از تمدن ها بوده است در بعضی جاها ممکن است با این سمبل روبرو شویم. گاهی این سمبل به اشتباه به مفهوم عدد ۲۰ رومی تفسیر شده و موجب این می شود که در اطراف آن به جستجوی گنج مشغول شوند. در یکی از کتاب هایی که در زمینه علامت ها چاپ شده بود، این علامت اینگونه تعریف شده بود که در دو قدمی این علامت گنج وجود دارد و در صفحه دیگری از همین کتاب نوشته شده بود که در بیست قدمی این علامت گنج وجود دارد، ما با دیدن این تعاریف بسیار تعجب کردیم.

سمبل ۳۰

♀ = این سمبل سمبلی است که از ترکیب دو سمبل مختلف، یعنی که یکی از اینها سمبل مس ♀ و دومی ⦿ یکی از سمبلهایی که برای طلا بکار برده می شود تشکیل شده است.

در مورد این سمبل در باستان شناسی تا به حال به موردی بر نخورده اند که وجه دیگری غیر از موردی که گفته شد مورد نظر باشد، به همین دلیل به احتمال زیاد این سمبل، سمبل مس جلا داده شده یا مس سرخ می باشد. همچنین امکان دارد به عنوان سمبل یک کارگاه ذوب فلزات و یا سمبل معدن طلا و مس نیز استفاده شده باشد.

سمبل ۳۱

☸ = سمبلی است که با عمل دیدن و یکی از کارایی های چشم در ارتباط است. در این سمبل سه خصوصیت و بخش مجزا وجود دارد. قبل از هر چیز مثلث تثلیث (پدر، پسر و روح القدس) در آن به تصویر کشیده شده است. خطوط اطراف مثلث نیز سعی در نشان دادن مفهوم مقدس بودن ابدی تثلیث و همچنین انتشار یافتن این عقیده در سطح جهان دارد. و در آخر تصویر چشمی که در داخل مثلث قرار گرفته است، سعی در به تصویر کشیدن یکی از خصوصیات خداوند، یعنی خصوصیت شاهد همه چیز بودن و خصوصیت بینا بودن او را دارد.

از لحاظ باستان شناسی در مکانی که این سمبل قرار گرفته است و در جهت راستای نگاه چشم داخل سمبل، به طور حتم یک مزار یا محلی که اتفاقی مقدس در آنجا به وقوع پیوسته است قرار دارد؛ زیرا هدف این بوده است که آن چشم نگاهش را به آن نقطه خاص متمرکز کرده و آنجا را زیر نظر داشته باشد.

با این گونه طرز فکرها در دوران های باستان بسیار می توان روبرو شد. جستجو گران گنج می دانند که در راستای نگاه این سمبل یک مزار یا چیز مشابهی قرار دارد.

سمبل ۳۲

⊠ = سمبلی است که در زمان های کهن رواج بسیار داشته و در بسیاری از مناطق

استفاده می شده است. دایره موجود در سمبل تمثیل گر دنیا و مثلث داخل آن تمثیل گر اعتقاد تثلیث می باشد. دنیایی به مرکزیت پدر، پسر و روح القدس را به تصویر می کشد. سمبلی است که برای نشان دادن اعتقاد تثلیث ایجاد شده است. سمبلی است که بر روی قبرها، در کلیساها و دیگر اماکن مقدس بسیار زیاد استفاده شده است. ممکن است شکل دایره در دوران باستان نشان دهنده طرز فکر دیگری هم بوده باشد، مفهوم آخرت بی پایان و ابدیت. این سمبل بر روی سنگ قبرها و در قبرستان ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۳۳

 = در دوران باستان و زمانهای بعد از آن توسط کیمیاگران به عنوان سمبل گل استفاده شده است. گاهی به این شکل نیز نشان داده شده است. هنگامی که به همراه سمبل روغن استفاده شود نشانگر گلی است که در ساختن آن از روغن مقدس استفاده شده است. این سمبل از ترکیب سمبلهای عناصر (خاک) و (آب) تشکیل شده است.

اگر برای مزار شخصی از گل و روغن مقدس استفاده می شده است این بدین معنا است که شخص مورد نظر شخص محترمی بوده و از نظر اجتماعی مقام و منزلت بالایی داشته است. با این عمل چنین اشخاصی به اقانیم ثلاثه (پدر، پسر و روح القدس) امانت می شده اند و معمولاً از این سمبل بر روی سنگ قبر آنها استفاده می شده است. این گونه قبرها معمولاً به شکل گورپشته (یا گورتپه - در زبان انگلیسی: Tumulus) می باشند.

سمبل ۳۴

 = شاید شکل مثلث بعد از شکل دایره از اولین اشکال هندسی باشد که انسان در تصاویرش از آن استفاده کرده است. شکل مثلث در تصاویری که انسان های ماقبل تاریخ بر روی صخره ها از خود به جای گذاشته اند بسیار به چشم می خورد. در تمام دنیا و توسط ملت های مختلف هر دوران معانی گوناگون و بسیاری به این شکل داده شده است. سمبلی که در اینجا آورده ایم یک مثلث متساوی الساقین می باشد، مثلثی با این خصوصیت

مفاهیم متفاوتی را می‌رساند. این سمبل در حالت کلی هنگامی که سر آن رو به بالا باشد با مفاهیمی همچون آتش و قدرت الهی در ارتباط است. علاوه بر این در زمینه باستان‌شناسی در بسیاری از موارد به عنوان سمبل مرد شناخته می‌شود.

در اسلام و مسیحیت، در ساخت مناره‌ مساجد یا بام کلیساها طرز فکر تقریباً مشابهی تاثیر داشته و همواره سعی بر این بوده که اینگونه بناها هم از نظر بلندی و هم از نظر راستا، در امتداد رسیدن به قدرت الهی بنا شوند. در تمامی زمانها حتی دوران ماقبل تاریخ این سمبل کم و بیش در معانی مشابه این بکار رفته است.

سمبل ۳۵

= این سمبل در ایران بیشتر مخصوص نواحی غرب و شمال غرب کشورمان می‌باشد. در مناطق اطراف رودهای دجله و فرات این سمبل نشان‌ والا ترین خدا یعنی خدای خورشید (Shamash) بوده است. در مسیحیت سمبل صلیب ستاره‌ای (Crux) می‌باشد. در دوران‌های قدیم مخصوصاً در زمان تمدن روم بر روی سنگها و تابلوهای راهنمایی که در جاده‌ها قرار داده می‌شده از این سمبل استفاده می‌کرده‌اند. در ایران به ندرت یافت می‌شود. در صورت پیدا شدن آن، اولین احتمالی که به ذهن خطور می‌کند این است که آن مکان بر سر راهی قدیمی قرار داشته و محل تقاطعی در آن جاده بوده است. در کلیساها و بعضی از اماکن متعلق به دوران مسیحیت نیز به عنوان یک صلیب تزئینی ممکن است استفاده شده باشد.

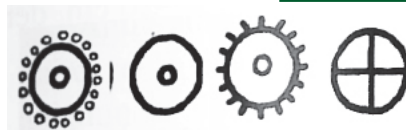
سمبل ۳۶

= سمبلی است متعلق به دوران ماقبل تاریخ. از فرهنگ‌های دوران کثرت پرستی (پاگانیزم) وارد مسیحیت نیز شده است. بیشتر در زمان تمدن روم و بر روی سنگهایی که در جاده‌ها و تقاطع‌ها قرار داده می‌شده (Milestone) استفاده می‌شده است. در میان تصاویر متعلق به ۱۵۰۰۰ سال قبل که در غاری در اروپا کشف شده است دیده می‌شود. دادن هر گونه مفهومی به آن امکان پذیر نمی‌باشد.

سمبل ۳۷

طبیعی جهان می باشد. = حلقه (دایره) تمثیل کننده کمال، تداوم و گردش

مطابق تعبیر مسیحیت خورشید مرکز جهان می باشد، منشاء برکت و دشمن بدی و تاریکی است. دایره ای که در درون آن نقطه ای قرار دارد نشان دریافت نور خورشید توسط دنیا و آمدن بهار است. در رسوم مسیحیت این حلقه بخاطر ویژگی کمال آن تمثیل گر خداوند می باشد.

حلقه ای که در داخل آن صلیب قرار دارد نماد یک هزاره می باشد؛ نشان دهنده مرکز و چهار گوشه دنیا است. این حلقه که به چهار قسمت تقسیم می شود تمثیل کننده چهار عنصر آب، باد، خاک و آتش نیز می تواند باشد. حلقه ای که به دو قسمت تقسیم شده دو قطب مختلف همانند شب و روز، بهار و زمستان، مرگ و زندگی را تمثیل می کند. دو حلقه تو در تو مفهوم دو جنسیتی را تمثیل می کند. این سمبل گاهی بخاطر شباهت، به غلط به معنای چاه تفسیر می شود.

حلقه ای که به شکل گل می باشد، نماد آرامش خاطر و فراموش کردن و یا نماد خوابیدن می باشد؛ نماد عنکبوت یا پرتوهای نور خورشید نیز می تواند باشد. در حالت کلی، حلقه ها و تمامی انواع سمبل هایی که از آنها ساخته می شوند نماد گردش بی پایان، نشان بی انتهایی و بی پایانی زندگی انسان می باشند.

سمبل ۳۸

دایره قدیمی ترین شکل شناخته شده در تاریخ بشریت می باشد. در بسیاری از کشفیات زمان ماقبل تاریخ تصویر دایره به چشم می خورد. حتی اگر مقصود و مفهوم کشیدن این شکل ها در آن دوران برایمان نا آشنا باشد، امروزه می دانیم که انسان آن زمان با به تصویر کشیدن این شکل بر روی دیواره غارها و صخره ها سعی در رساندن مفهومی داشته است.

دایره در مقبول ترین مفهوم خود در میان تمامی ادوار سرگذشت بشریت، نشان دهنده تکه کوچکی از یک واحد بزرگ می باشد که به قسمت های کوچکتری تقسیم شده است. این مفهوم کلی هنگامی که از جنبه بعضی موضوعات خاص به آن نگاه شود مفاهیم متفاوتی

را می رساند.

از جنبه باستان شناسی با اینکه در تمدن های مختلف مفاهیم بسیار و متفاوتی را در بر دارد، اما بیشتر تمثیل کننده مفاهیمی همچون دنیا، کره زمین و پادشاه می باشد. از نظر رسم این سمبل ها علاوه بر تصاویری به شکل دایره، می توانند در قالب های تزئینی دیگری مانند کنده کاری هایی حلقوی شکل به عمق تقریبی یک سانتی متر نیز باشند. اینگونه حلقه ها معمولا اندازه هایی حدود ۲۰-۱۵ سانتی متر الی ۴۰ سانتی متر می توانند داشته باشند.

خیلی از جستجوگران گنج هنگامی که با یکی از این حلقه ها مواجه می شوند گمان می کنند که در اطراف باید دیگی به اندازه دهانه همان حلقه وجود داشته باشد، در صورتی که این تصور اشتباه است. در مورد گنجها چنین علامتی که نشان پول و گنجینه باشد وجود ندارد.

حلقه بطور خلاصه، اشاره دارد به ابدیت، گردش بی پایان و جاودانگی. اینگونه حلقه های کنده کاری شده در زمان تمدن یونان، روم و بیزانس بسیار استفاده شده است. اغلب در نزدیکی اینگونه حلقه های کنده کاری شده در ابعاد بزرگی مانند دهانه دیگ، به علامت های + و یا X نیز می توان برخورد. این علامت ها می توانند مفهوم سوگند یا تایید داشته باشند، همچنین علامتی برای نشان دادن محل یک گور یا محل اشیای پنهان شده نیز می توانند باشد.

سمبل ۳۹

= سمبلی است که استفاده از آن رواج بسیار داشته است. همان طور که می دانیم علائمی که مثل + و یا X در اشکال صلیب نشان دهنده پایان زندگی دنیوی و سمبل مرگ می باشند، اما این سمبل برخلاف صلیب هنگامی که بر روی سنگ قبری باشد مشخص کننده تاریخ تولد می باشد.

این سمبل از زمانی که سیستم های تاریخ گذاری وارد زندگی انسان شده اند، به همراه حروف، ارقام یا علائمی که بتوان تاریخ تولد شخص را با آن نشان داد استفاده می شود. سمبلی است که هیچگاه به تنهایی مورد استفاده قرار نمی گیرد. علاوه بر اینکه مفهوم واقعه تولد را می رساند، لازم است بر روی سنگ قبر یا کتیبه ای که بکار برده می شود به همراه تاریخ و یا عبارتی که نشان از خرسندی مربوط به آن تاریخ است استفاده شود.

سمبل ۴۰

= این سمبل بالا ترین، والا ترین، زیباترین، چیزی که هیچ قدرت و حاکمیتی بالاتر از آن وجود ندارد را تمثیل می کند، به بیان دیگر سمبلی است که به عنوان نماد پادشاه استفاده می شود.

این گونه دوایر تو در تو در فرهنگ و طرز فکر دوران باستان مفهوم در بر گرفتن، تحت نفوذ داشتن یا تحت حمایت گرفتن محوطه، منطقه یا وسعتی خاصی را داشته اند. این سمبل نیز که ساختاری مرکزی دارد یکی از انواع اینگونه اشکال می باشد که در کل مفهومی غیر از مفاهیم گفته شده را نمی رساند. این سمبل مطابق نظر بسیاری از جستجوگران گنج، علامت سه دیگ یا سه دفینه نمی باشد.

سمبل ۴۱

= به احتمال زیاد سمبل قرص خورشید می باشد. سندی مبنی بر اینکه در ایران مشابه آن یافت شده باشد در دست نداریم. بهتر است مفهوم آن با توجه به خصوصیت تقسیم شدن آن به چهار قسمت تعبیر شود. احتمال می دهیم که سمبلی مربوط به عصر برنز بوده و نماد آیینی باشد.

سمبل ۴۲

= در بعضی از مثالهایی که آوردیم گفته شد که تقسیم شدن یک دایره یا هر شکل هندسی دیگر بصورت عمودی، اشاره به شیئی در قسمت وسط دارد؛ در اینجا با شکلی روبرو هستیم که بصورت افقی تقسیم بندی شده است. در اینجا دایره تعبیر متفاوتی است از کره زمین؛ نمادی است برای نشان دادن زندگی، که به دو بخش زندگی دنیوی و زندگی پس از مرگ تقسیم شده است. انسانی که دو وجه زندگی یعنی دنیا و آخرت (عالم پس از مرگ) را دیده است، (ابتدا زندگی بر روی زمین و پس از آن مرگ) این دو بخش زندگی را به نوعی تجربه کرده است. این سمبل با این مفهوم بسیار زیاد استفاده شده است.

صلیب بالای سمبل سعی در بیان این مفهوم دینی دارد که در زیر سایهٔ مسیحیت پس از پایان یافتن زندگی دنیوی زندگی اخروی در آرامش و امنیت آغاز می گردد. در قرن هفدهم و در کیمیاگری به عنوان سمبل اکسید سرب (شنگرف، زنجرف، سولفور جیوه) نیز استفاده می شده است.

سمبل ۴۳

☉ = در این سمبل اگر نقطه ها به این شکل ☺ روی هم قرار گیرند این شکل سمبل نمک دریا خواهد بود که در کیمیاگری استفاده می شده است. در حالتی که نقطه ها بصورت افقی و کنار هم قرار می گیرند در گروه سمبلهایی که در غرب (اروپای غربی) استفاده می شده است مفاهیمی همچون خطر، در اینجا تو را بازداشت خواهند کرد یا تحت نظر هستی را به همراه داشته است. ممکن است این دو نقطه در بعضی جاها نشان دهندهٔ مفهوم «چشم» نیز باشند، در این صورت ممکن است در راستایی که سمبل به آن نگاه می کند قبری یا نشانه و علامت دیگری وجود داشته باشد.

سمبل ۴۴

∞ = در اینجا دایرهٔ بزرگ نماد دنیا و زندگی می باشد و حلقه های کوچک قرار گرفته در درون آن نشان دهندهٔ بعضی از امور و فعالیتهای مربوط به منطقه، به بیانی، دنیاهای کوچک دیگری می باشند. ممکن است این سمبل نشان وجود یک معبد که بخشی از عالم معنوی است (دایره بزرگ) و فعالیتهای خاصی مربوط به عالم مادی (دو حلقهٔ کوچک) باشد. بطور خلاصه می توان گفت دایرهٔ بزرگ در اینجا نشان کلیسا یا عبادتگاهی است که مکانی است مقدس و ثابت؛ و دو حلقهٔ کوچک درون آن نشان کارها و امور دنیوی است که در این معبد انجام می شود. در اینجا لازم است گفته شود که دیده شده بعضی از متقلبان و متخصصان قلابی نماد جهالت، این سمبل را به غلط بصورت «در یک قبر دو جسد وجود دارد» تعبیر می کنند.

سمبل ۴۵

= همانطور که در سمبل قبلی نیز نمونه آن را مشاهده کردید، در اینگونه سمبل ها دایره بزرگ نشان دهنده دنیایی است که در آن زندگی می کنند و یا نشان دهنده کره زمین می باشد، و اشکالی که در درون این دایره بزرگ قرار داده می شوند معانی متفاوتی داشته و به امور یا خصوصیتی در دنیا یا در یک منطقه خاص اشاره می کنند.

می توان گفت که بوسیله سمبلی شبیه به این، اطلاعاتی در ارتباط با تعداد خانه ها، قبرها یا کلیساها و اماکن مقدس موجود در آن منطقه ممکن است داده شده باشد. این تعداد به نسبت تعداد اشکال موجود در درون دایره بزرگ خواهد بود.

بنابر این چون در این سمبل تعداد اشکال داخل دایره کم است و نمی تواند اشاره به تعداد خانه های یک منطقه داشته باشد، امکان دارد اشاره داشته باشد به تعداد اماکن مقدس آن منطقه.

اگر بخواهیم بصورت قطعی تر بیان کنیم، این سمبل می تواند به تعداد قبرهای موجود در منطقه و یا تعداد گنجینه های دفن شده در داخل یک کلیسا در نزدیکی آن سمبل اشاره کند.

سمبل ۴۶

= حالت چرخانده شده (۴۵) درجه در جهت عقربه های ساعت) سمبلی متعلق به خدای دریاها Poseidon می باشد که به عنوان سمبل آذرخش نیز استفاده می شده است.

این سمبل در دوران باستان به عنوان سمبل خاکستر نیز استفاده می شده است، همچنین در مناطقی همانند معابد، قربانگاه ها و قبرستان ها نیز یافت می شود.

این سمبل به مفهوم سوزاندن نیز می تواند باشد و ممکن است در نزدیکی آن سمبل محلی وجود داشته باشد که عمل سوزاندن چیزی یا چیزهایی در آنجا صورت می گرفته است. شکلی است مرتبط با اجساد و نباید آنرا با مفهوم اجاق اشتباه گرفت.

سمبل ۴۷

= سمبلی است که از به هم پیوستن دو نیم دایره تشکیل شده است. هنگامی که

بصورت عمودی یعنی همانطور که در این شکل دیده می شود قرار گیرد، مفهوم کلی وادی مرگ را بیان می کند.

هر کدام از نیم دایره ها بصورت مستقل دنیا و آخرت را تمثیل می کنند. بصورت تو در تو قرار گرفتن آنها در اینجا مفهوم اسرار آمیزی غیر از مکان یا منطقه مرگ را بیان نمی کند. وادی مرگ یا به بیان دیگر وادی مردگان در خیلی جاها با سمبل دیگری (سمبل ۴۸) نیز نشان داده می شود.

سمبل ۴۸

= سمبلی رایجی است برای مفهوم وادی مرگ. از به هم پیوستن دنیایی (حلقه ای) که بر روی محور بی نهایت در حال گردش است (سمبل دایره) و زندگی ای که پایان یافته است (ابطال شده است) (سمبل X) بوجود آمده. طبق گفته بعضی از افراد نا آگاه با مفهومی همچون «دیگ یا ظرفی وجود دارد که روی آن علامت گذاری شده است» هیچ گونه ارتباطی ندارد. جایی که این سمبل در آنجا پیدا شود به احتمال زیاد محل یک قبر (یا قبرستان) می باشد.

سمبل ۴۹

= این سمبل و موارد مشابه آن در اصطلاح رایج بین جستجوگران گنج به نام «پای غاز» شناخته می شود. این گونه سمبل ها سمبل هایی هستند که در امتداد رود های دجله و فرات و همچنین در اروپا بسیار استفاده شده و به تعداد زیادی یافت می شوند. گاهی به عنوان سمبل گوزن شمالی (Moose) نیز استفاده می شود. از نظر باستان شناسی، در قبرستان ها بسیار با آن رو برو می شویم، سمبلی است که در مورد گورستان های خانوادگی بکار برده می شده است، در حالت خاص گاهی نیز نشانگر قبر یک مرد می باشد.

سمبل ۵۰

= سمبلی است که در دوران باستان در برخی از مناطق به عنوان سمبل روز اطلاع

رسانی (اعلان، دعوت) استفاده می شده است. همانطور که در تصویر ملاحظه می کنید مفهوم انتشار از پایین به سمت بالا از شکل فهمیده می شود. با توجه به این خصوصیت که در شکل مشهود است، سمبل مفهوم اعلان و دعوتی از جانب یک فرد به جمع را می رساند. علاوه بر این، شکل کاسه مانندی که در سمبل وجود دارد نماد جشن و شادی است. در نتیجه این سمبل به بیانی، سمبل اعلان شادی و سرور می باشد.

این سمبل بیشتر در میادین تجمع مردم در خرابه هایی باقی مانده از شهرهای قدیمی، اماکن تجمع دینی، قربانگاه ها و اماکن مختلف گرد هم آیی یافت می شود.

سمبل ۵۱

= از سمبلهای دوران باستان و یکی از سمبل هایی است که مفهوم جمع کردن (جمع شدن) را می رساند. شکل سمبل حرکتی (تجمع) از محیط اطراف به سمت یک مرکز را تداعی می کند. به این دلیل که این سمبل سمبلی در ارتباط با یک مکان مقدس می باشد، دایره واقع در وسط آن تمثیل گر یک مقام اداره کننده همانند کشیش یا پادشاه است. خطوط عمود شده به مرکز نیز تمثیل گر گرایشی است از مناطق اطراف به سمت مکان مقدس.

اینگونه اماکن می تواند یک معبد، کلیسا یا میادین تجمعی باشد که در آنها اطلاع رسانی های برای خلق انجام می شده است.

به سمبل های مشابه این از جهت ساختار چهار تایی آن نیز می توان نگاه کرد، این سمبل می تواند تمثیل کننده چهار عنصر از یک کلیت خاص باشد که در یک جا جمع می شوند. بطور مثال چهار مذهب مسیحیت (کاتولیک، پروتستان، ارتدکس و ایوانجلیسم) یا چهار عنصر طبیعت. (آب، باد، خاک و آتش)

ارتباط اینگونه سمبل ها که ساختار چهار تایی دارند با اشکال هندسی مانند مستطیل و مربع را نیز مد نظر داشته باشید.

سمبل ۵۲

= سمبل دیگری است برای روزهای اطلاع رسانی. در مقایسه با سمبل قبلی که

به این منظور بکار می رفت (سمبل ۵۰) در جاهایی از آن استفاده می شده که ساختار اجتماعی یا فرهنگ عمومی ضعیف تر داشته اند.

یکی از موارد دیگری که از این سمبل استفاده می شده، میادین تجمع و خوش گذرانی بوده است. در اینگونه میادین با روشن کردن مشعل هایی مکان (و زمان) تجمع را مشخص می کرده اند.

در کار جستجوی گنج نیز اگر بررسی ها با دقت لازم انجام شود، به راحتی می توان فهمید که از این سمبل برای علامت گذاری میادین استفاده می شده است.

سمبل ۵۳

 = می تواند مفاهیمی همچون دیوارهای چرخان یا پیچ در پیچ و ساختارهای پر پیچ و خم زیر زمینی را در بر داشته باشد. یکی از اشکال الفبای هیروگلیف مصری می باشد. در ایران و از لحاظ باستان شناسی می تواند نشان یک تونل زیر زمینی، یک مخزن یا انبار زیر زمینی، یک جان پناه، یک مخفی گاه، یک پناهگاه پر پیچ و خم (هزارتو) و یا کوره، اجاق و امثال این ها باشد.

امروزه در جاهایی که از این قبیل علائم در آن پیدا می شود، از سطح زمین دری یا مدخلی به داخل تونل های زیر زمینی وجود دارد، مدخلی همانند یک چاه، یک صخره جاسازی شده با ظاهری طبیعی یا یک درخت قدیمی.

نکته مهمی که در اینجا وجود دارد این است که، اگر این علامت نشان دهنده یک محل سکونت زیر زمینی باشد، این مکان به طور حتم دو نقطه متفاوت برای ورود و خروج دارد. (دو در مجزا دارد) مواردی که در بالا آوردیم، همانند یک چاه یا یک صخره با ظاهری طبیعی می تواند نقطه ورود و یا خروج به این محل باشد.

انسان های دوران های قدیمی امکانات ساختن خانه یا پناهگاه بر روی زمین را نداشتند و یا در مناطقی زندگی می کردند که ساختن یک محل زندگی یا پناهگاه زیر زمینی برای آنها یک مجبوری به حساب می آمد به همین دلیل می دانیم که ساختن مساکن و پناهگاه های زیر زمینی در آن دوران رایج بوده است و امروزه نیز به موارد زیادی از آنها برخورد می کنیم. هنگامی که ضرورت ساخت چنین محلی به وجود بیاید، اتخاذ تدابیر لازم برای پنهان نگاه داشتن آن محل و به راحتی دیده نشدن آن از محیط اطراف نیز یکی از شرایط اساسی این کار محسوب می شود.

برای پیدا کردن چنین محل های ساخته شده در زیر زمین می بایست محیط اطراف و پوشش گیاهی منطقه را به دقت تحت مشاهده و بررسی قرار داد. برای این کار اگر شخص وارد و متخصصی که در این زمینه از آگاهی، تجربه و استعداد برخوردار است کار مشاهده و بررسی محیط را انجام دهد، شاهد آن خواهیم بود که حتی گیاهان رشد کرده بر سطح زمینی که تونل در زیر آن قرار دارد با پوشش گیاهی دیگر قسمتهای آن منطقه متفاوت می باشد.

پستی و بلندی های موجود در طول مسیر تونل ها نیز از موارد مطلوب و مهم اینگونه بناهای زیر زمینی محسوب می شوند. با این توضیح می توان گفت پیدا شدن این سمبل در دامنه یک کوه امری است کاملاً طبیعی که با منطق این علامت نیز هماهنگی دارد.

سمبل ۵۴

= این سمبل که در نگاه اول نسبت دادن مفهومی به آن بسیار مشکل می باشد، در واقع سمبلی است برای بیان مفهوم «به خودم اصلاً اطمینان ندارم، درست در مرکز بهم ریختگی و پریشان حالی قرار دارم، بنده خداوندی بزرگ هستم، با تمام حس هایم و تمام اعضاء و جوارحم به او متصلم».

این سمبل در عین حال یک سمبل خورشید است. اما بیشتر به عنوان سمبلی که بعضی از ستارگان خاص (شش ستاره در مدت زمانی خاص در دوران قدیم) را نمادینه می کند شناخته شده است.

اگر از نظر باستان شناسی به موضوع نگاه کنیم، خواهیم دید که اغلب در نقشه ها، و در نقشه ها نیز بیشتر برای نشان دادن مکان آسیابها از آن استفاده شده است.

اگر شکل سمبل را با شکل چرخ دنده های یک دستگاه یا آسیاب امروزی مقایسه کنیم، خواهیم دید که در اینجا با منطقی بسیار واقع گرایانه روبرو هستیم. در صورت روبرو شدن با این سمبل باید توجه داشته باشیم که احتمالاً سمبلی است که در طول چند قرن اخیر تاریخ ایران مورد استفاده قرار گرفته شده، و باید با توجه به این خصوصیت به دنبال کشف مفهوم آن باشیم.

سمبل ۵۵

= سمبلی است برای نشان دادن لزوم زمان گذشته. بخصوص در جاهایی استفاده شده که دنبال کردن ردی در آن نقاط لازم بوده است. شخصی که علامت ها را بجا می گذاشته است بوسیله این سمبل سعی داشته که مانع ارتکاب اشتباه در تعقیب رد شود و در صورت ارتکاب اشتباه با این علامت تعقیب کننده را از خطایش آگاه سازد. می دانیم که در ایران گاهی این سمبل و نظایر آن به عنوان سمبل «مار» تعبیر می شود، در اینجا نظر ما این است که لازم است دقت بیشتری در مورد اینگونه علایم داشته باشند. شکل این سمبل از داخل به سمت خارج امتداد داشته و رفته رفته باز تر می شود، (دور شدن از هدف) در نتیجه سمبل در نقطه پایانی مفهوم به انتها رسیدن را بیان می کند و سعی در بیان این مفهوم دارد که در این نقطه می بایست به عقب بازگشت.

سمبل ۵۶

= سمبلی است که مفهوم گرفتن (به چنگ انداختن) را می رساند. منظور از گرفتن در اینجا گرفتن حیوان در حال فراری مانند یک گربه یا سگ یا یک پرنده می باشد. مقصود این است که به هدف معلوم بسیار نزدیک شده اید، هدف آشکار شده است و تنها کاری که باید انجام دهید گرفتن آن می باشد. اگر با دقت به شکل سمبل نگاه کنید، متوجه شباهت آن با عمل در آغوش گرفتن و یا نحوه کارکرد یک شیء انبر مانند خواهید شد.

سمبل ۵۷

= چیزی که در اینجا نشان داده می شود شکل بدن یک انسان می باشد. شکلی است به فرم یک لباس، نه چیز دیگر. شکل آن از ترکیب دو سمبل قبلی (سمبل ۵۵ و سمبل ۵۶) بوجود آمده است وقتی بصورت کلی به سمبل نگاه کنیم، مشخص کننده شادی ناشی از رسیدن به هدف می باشد، در حال بیان این مفهوم می باشد که «به نقطه نهایی رسیده ای و تنها کاری که باقی مانده گرفتن هدف است.»

سمبل ۵۸

= سمبلی است که در ایران بر روی چارچوب درها یا بر روی سنگ قبرها با آن زیاد برخورد می کنیم، همچنین از اشکالی است که در کلیساها نیز زیاد با آن روبرو می شویم. بیانگر مفهوم دوران یا مفهوم حرکت مستقل می باشد. بیشتر به همراه اشکال دیگری مورد استفاده قرار گرفته و به عنوان «تغییرات زندگی» تعبیر می شود، سمبل جدا شدن از این دنیا و ادامه دادن به زندگی در دنیای دیگر می باشد.

سمبل ۵۹

= سمبلی است که استفاده از آن در علم کیمیا برای نشان دادن مرحله یکی مانده به آخر کارها رایج بوده است. طرز فکر به تصویر کشیده شده در تصویر چیزی غیر از شکل پله نمی باشد و قدم یکی مانده به آخر را نشان می دهد. در حیطه باستان شناسی بیشتر در محل راه پله ها یا جاهایی که در آنجا نیاز به بالا رفتن وجود داشته است، همانند قلعه ها و صخره های نزدیکی کلیساها استفاده شده است. در رسیدن به یک مکان مخفی یا اسرار آمیز، قدم یکی مانده به آخر را نشان می دهد. در ایران گنج پژوهان آن را به عنوان راه پله تعبیر می کنند که این درست نمی باشد، این نشانه ممکن است در هر جایی از قبیل اراضی مسطح پیدا شود، و این مفهوم را بیان می کند که در نقطه یکی مانده به آخرین قدم قرار دارید.

سمبل ۶۰

= این دو نقش شبیه هم در این سمبل هر کدام شکل یک موج می باشند. مفهوم انتقال و گذر را بیان می کنند، در کتیبه ها و سنگ نوشته ها برای ثبت تغییر و تحولات انجام شده در دولت استفاده شده است. به همراه دیگر سمبلها در زمینه های مختلفی مانند امور اداره مملکت، هنر و اقتصاد، تغییرات و نوسان (مواج بودن) قبل و بعد از یک وضعیت خاص را بیان می کنند. در ایران با این سمبل خیلی روبرو می شویم، اما در هر جایی ممکن است درست همان

معانی که در بالا گفته شد را نرسانند. این سمبل ها در ریاضیات، موسیقی و هوا شناسی، هم امروزه و هم در گذشته کاربردهایی داشته اند و در هر زمینه مفاهیم متفاوتی می رسانند. علاوه بر تمامی اینها گاه در حالت کلی مفهوم مطلق خود یعنی موجدار شدن را نیز به همراه دارد.

در زمینه باستان شناسی هنگامی که بر روی سنگ قبر ها یا در کلیساها با آن روبرو می شویم با مفهوم کاملاً متفاوتی مواجه خواهیم بود، در اینجا مفهوم آن غسل تعمید کردن یا غسل تعمید شدن می باشد.

با قسمت سمت چپ این سمبل نیز در موضوعات مختلف و در معانی متفاوت می توانیم روبرو شویم. به همراه بعضی از سمبل های دیگر در مورد حضرت عیسی (ع) بکار رفته و برای نشان دادن غسل تعمید مقدس استفاده می شود.

سمبل ۶۱

 = این شکل یکی از سمبل هایی است که امروزه در دنیای مدرن نیز از آن استفاده می شود. هم در زمان باستان و هم در زمان خودمان در بسیاری از سیستمهای علامت گذاری به مفهوم هم شکل بودن و تساوی بکار می رود. در مفهوم باستان شناسی هنگامی که با این سمبل روبرو شویم این مفهوم را می رساند که دو چیز هم نوع اما مجزا در فاصله ای مساوی از محل این سمبل قرار گرفته اند. به بیان دیگر اگر سمبل را نقطه شروع در نظر بگیریم، از دو نقطه دیگری که بحث آن شد فاصله ای یکسان خواهد داشت.

سمبل ۶۲

 = استفاده از این سمبل در قدیم بسیار رایج بوده است. شکل کلی سمبل مفهوم شیئی که از یک کلیت یا چیز کاملتری جدا و یا کنده شده است را نشان می دهد. بطور مثال اگر بر روی یک سنگ قبر استفاده شده باشد، ممکن است به معنای زنی که بچه اش را سقط کرده است یا بچه ای که سقط شده است باشد. یکی از موارد استفاده دیگری که بسیار با آن مواجه می شویم در مورد قبر خالی یکی از اعضای جدا شده از خانواده می باشد، بطور مثال قبر خالی فردی که به جنگ رفته و بازنگشته است.

سمبل ۶۳

= این سمبل در قرون وسطی در مفهوم طول جغرافیایی استفاده شده است. ممکن است مفهوم قبرهای موجود در یک ردیف یا بناهای موجود در یک ردیف، در محلی که سمبل در آنجا پیدا شده است را به همراه داشته باشد. این گونه تعبیر با توجه به منطق این علامت تعبیر نادرستی نخواهد بود.

سمبل ۶۴

= در مکان هایی مانند گورپشته ها (تل خاکی) پس از اینکه مراحل ساخت و به خاک سپاری به پایان رسید، تدابیری اتخاذ می شد تا سارقین و بیگانگان به آن منطقه نزدیک نشوند. اگر با وجود این تدابیر باز هم کسی به آن محوطه نزدیک می شد؛ معمولاً سر آن شخص را بریده و برای عبرت دیگران او را بدون سر دفن می کردند. گاه در نتیجه حفاری ها یا شخم خوردن زمینهای کشاورزی در دامنه و نواحی اطراف این گورپشته ها چنین اجساد بدون سری پیدا می شوند، این نوع مجازات جزای توجه نکردن به این سمبل هشدار دهنده بوده است. سمبل هایی وجود داشته اند که به عنوان علامت هشدار دهنده یا بازدارنده از آنها استفاده می شده است، و این سمبل نیز سمبلی است که در بسیاری از دوران ها و بسیاری از مناطق دنیا به مفهوم اعلام خطر استفاده شده است. همین سمبل حتی امروزه نیز در بسیاری از زمینه ها معنایی مشابه دارد و برای اعلان خطر یا هشدار دادن از آن استفاده می شود.

سمبل ۶۵

= پیش از این گفتیم که دایره نماد دنیا، آخرت یا هرگونه دنیای فردی یا گروهی دیگر می تواند باشد. شکل چشم که در این سمبل وجود دارد در دنیای سمبلها همیشه با مفهوم «دیدن» بکار برده می شود. اگر می خواستند در منطقه ای مشخص، نقطه یا نقاط مشخصی را نشان دهند، سمبل چشم لزوم مشاهده و توجه به محیط اطراف را نشان می داده است.

نقش مردمک چشم بیانگر این موضوع می باشد که جستجوگر در این نقطه روبروی چیزی که جستجو می کرده است قرار گرفته، و به آخرین مرحله از جستجو رسیده است. یعنی جستجو به پایان رسیده است.

شکل چشم در حالت معمولی تنها بیانگر مفهوم دیدن نمی باشد. گاهی پلک های بالایی و پایینی تمثیل گر دو دنیای متفاوت می باشند و گاهی نیز در پناه خدایان زمین و آسمان بودن را به تصویر می کشند. گاهی هر کدام از پلک های بالا و پایین را با شکل یک مار نیز به تصویر می کشند. تمامی اجزای یک چشم از پلک ها گرفته تا شکل ابروها، بخشی از یک مفهوم کلی را تشکیل می دهند.

در حالت کلی شکل یک چشم مفهوم بررسی و مشاهده اطراف را بیان می کند. چیزهایی که می بایست جستجو شده و پیدا شوند نیز در اجزا و خطوطی که چشم را به تصویر می کشند پنهان است. بطور مثال در سمبل که در اینجا مشاهده می کنید، همانگونه که در خصوصیات اشکال دایره و حلقه نیز بیان کردیم، دایره اطراف چشم نشان حیات ابدی و گردش بی پایان می باشد و این سمبل در ارتباط با قبری استفاده شده که به چشمان ناظر خداوند و محافظت و مراقبت او سپرده شده است.

گاهی اشکالی که در اطراف سمبل چشم بکار برده می شود بیانگر چیستی عناصری است که چشم به آنها می نگرد.

سمبل ۶۶

= می توان اینطور تصور کرد که از نظر باستان شناسی این سمبل نشان زنی است که به خاک سپرده شده است. زنی که حیات او به دو بخش حیات دنیوی و آخرت تقسیم شده و به بعد دیگری از حیات قدم گذاشته است. زنی که بوسیله این سمبل تعریف شده است، در قبر اتاقی شکل یا زیر صخره ها و سنگها مدفون نشده، بلکه مستقیماً در زیر خاک دفن شده است. این سمبل در علم کیمیاگری قدیم به عنوان سمبل عنصر خاک استفاده می شده است.

سمبل ۶۷

= سمبل شیء یا اشیاء مدفون شده ای است که بوسیله یک روش و سیستم

مشخص مدفون نشده اند بلکه روش متداول تری در پنهان کردن و دفن آنها استفاده شده است. در حقیقت این سمبل شکلی کاملاً منطقی دارد.

امروزه نیز مشاهده می کنیم که هنگامی که افراد ناشی در جستجوی چیزی زمین را حفر می کنند، این چاله رفته رفته به سمت پایین تنگ تر می شود تا حدی که جای قدم گذاشتن در آن نیز باقی نمی ماند. این سمبل نیز دفینه ای را نشان می دهد که بوسیله یک حفاری غیر سیستماتیک همانند مثالی که زدیم در زیر زمین قرار داده شده است.

این سمبل بیانگر موضوعی مانند «زمین حفر شده و دفینه مورد نظر بلافاصله در آنجا دفن شده است» می باشد، و همانند تعبیر بسیاری از افراد نا آگاه نشان دهنده یک دیگ و یا ظرف پر از طلا نمی باشد.

سمبل ۶۸

 = این سمبل از نظر ساختاری از دو قسمت مختلف تشکیل شده است. یکی از آنها شکل مربع می باشد که بیانگر یک قبر اتاقی می باشد.

شکل مربع چهار عنصر آب، خاک، باد و آتش را تمثیل می کند و این نیز تمام معانی بوجود آمدن و از بین رفتن را در بر دارد.

مثلی که سر آن به سمت بالا قرار گرفته است نشانگر امتدادی است در جهت خداوند. در مسیحیت نیز مثلث به عنوان سمبل اقاییم ثلاثه (پدر، پسر و روح القدس) شناخته شده است. با این وجود این سمبل تنها متعلق به دنیای مسیحیت نیست و در زمان قبل از مسیحیت مثلاً در زمان کثرت پرستی (پاگانیزم) نیز یکی از اشکال و سمبل های رایج بوده است.

با این توضیحات، مفهوم این سمبل تشکیل شده از این دو شکل هندسی واضح و آشکار می باشد؛ این سمبل اشاره کننده به مرده ای است که در داخل قبر اتاقی قرار گرفته است. در اینجا قرار گرفتن شکل مثلث که نشانگر مرگ است در داخل شکل مربع بیانگر مفهوم دیگری نیز می باشد، این مفهوم را بیان می کند که مرده به منظور محافظت شدن در میان یک قبر سنگی قرار داده شده است. این سمبل را باید به عنوان سمبل یک قبر اتاقی که از سنگ ساخته شده است تعبیر کرد.

اگر به سمبل از دید باستان شناسی نگاه کنیم خواهیم فهمید که جسمی که در داخل این قبر قرار گرفته است متعلق به یک مرد می باشد. علاوه بر این می توان گفت این مرد رئیس

خانواده نیز بوده است.

اگر به خصوصیات کلی اشکال هندسی مربع و مثلث و ترکیب شدن آنها در این سمبل توجه کنیم، می توانیم به مفهوم دقیق تری دربارهٔ این سمبل برسیم.

سمبل ۶۹

= این شکل به عنوان سمبل یک مکان مخفی در داخل یک مکان دیگر بوده و بسیار استفاده شده است.

می توان گفت که این سمبل اشاره دارد به اشیائی پنهان شده در داخل یک قبر اتاقی. اگر این سمبل در اراضی مسطح پیدا شود بیانگر این موضوع خواهد بود که اشیائی که سمبل به آن اشاره دارد در آن منطقه نمی باشند بلکه در داخل یک مکان سرپوشیده موجود در همان اطراف قرار گرفته اند. این مکان می تواند یک غار، یک بنا یا مسکنی بر روی زمین، یا یک اتاق زیر زمینی باشد. در اینجا وجود علامت های دیگری برای نشان دادن محل مورد نظر لازم می باشد.

اینگونه سمبل ها برای مشخص کردن یک مکان خاص نمی باشند؛ برای آگاه ساختن از یک وضعیت موجود قرار داده می شوند. برای راهنمایی و مشخص کردن مکان مورد نظر وجود سمبل دیگری لازم می باشد.

از نظر ما این سمبل به مکانی اشاره دارد که از دو بخش تشکیل شده است. در یک بخش جسدی قرار گرفته است و در قسمت دیگر، همانطور که در دوران باستا رایج بوده است، به همراه جسد اشیاء و هدایایی قرار داده اند.

سمبل ۷۰

= از لحاظ ساختاری این سمبل تنها نشانگر یک لوزی می باشد. در بسیاری از موارد به تنهایی استفاده نمی شود. اغلب در کنار آن خطوطی (یک یا چند خط) کنده کاری شده وجود دارد.

این سمبل نشانگر تعداد مراحل است که در رسیدن به هدف باید طی شود. تعداد خطوط اطراف این سمبل نشان دهندهٔ تعداد علامت هایی است که در طول مسیر جستجو باید آنها را پیدا کرد.

گاهی این سمبل نشان قبر سنگی یک زن نیز می تواند باشد، همچنین در بعضی موارد برای بیان مفهوم «در اینجا کسی زندگی نمی کند» نیز استفاده شده است. اگر این دو مفهوم را در کنار هم در نظر بگیریم می تواند نشان یک قبر خالی نیز باشد.

سمبل ۷۱

I

= این شکل که ظاهری رقم مانند دارد در حقیقت بیان کننده هیچگونه خصوصیت رقمی نمی باشد. (البته این در حالی است این سمبل به تنهایی استفاده شده باشد). این سمبل به تنهایی هیچ مفهوم خاصی ندارد.

کسانی که در ایران در کار جستجوی گنج فعالیت دارند گاهی این علامت را به عنوان رقم یک (۱) زبان لاتین تعبیر می کنند و با این تعبیر سعی می کنند مفهوم رقم یک را در آن محل پیدا کنند، در حالی که این علامت به تنهایی هیچ چیز خاصی را بیان نمی کند و طبق علائم غربی در ۱۰ ترکیب متفاوت می تواند مورد استفاده قرار گیرد. بخصوص تعبیراتی همانند یک قدم در جلو یا یک قدم در اطراف این علامت چیزی وجود دارد، به کلی تعبیراتی بی اساس و اشتباه می باشند.

از دید باستان شناسی، در صورتی که خطوط افقی سمبل وجود نداشته و تنها بصورت یک خط عمودی نشان داده شود هم نشان پیامبر و هم نشان پادشاه می باشد و این هم به این معنا است که در مورد حضرت عیسی (ع) استفاده شده است.

با این توضیح، اگر این سمبل بر روی سنگ قبری به تصویر کشیده شده باشد، شاید نشان قبر یک پادشاه یا یک مقام دولتی (همانند والی یک ناحیه) باشد که پس از مرگ به حضرت عیسی (ع) سپرده شده است.

همانطور که در بعضی از سمبل ها نیز بیان کردیم اشاره به زندگی زمینی و زیر زمینی، یعنی دنیا و آخرت دارد، با این حال بر روی سنگ قبر افراد معمولی استفاده نمی شده است و بیشتر در مورد افرادی بکار رفته است که مقام بالا یا ثروت زیادی داشته اند.

سمبل ۷۲

A X

= از سمبل هایی است که گفته می شود برای گمراه ساختن یا منحرف کردن ذهن استفاده می شده است. این سمبل ها بخشی از یکی از سیستم های علامت گذاری

است که ریشه آن ناشناخته و نامعلوم است.

امکان دارد سمبلی باشد برای به شک انداختن و گمراه ساختن شخصی که به دنبال چیزی می گردد. شخص در هنگام مواجه شدن به این سمبل به شک می افتد که چه کاری باید انجام دهد.

سمبل ۷۳

●● = اشکال و سمبل هایی که از دوایر کوچک و توپر دو تایی، سه تایی و بیشتر تشکیل شده اند از نظر تاریخی بسیار قدیمی هستند و قدمت آنها به زمان ماقبل تاریخ باز می گردد. اینگونه اشکال در بسیاری از محوطه های باستانی مناطق مختلف دنیا دیده می شوند. در مورد مفاهیم این قبیل علامت ها بصورت قطعی نمی توان سخن گفت. این اشکال در هر تمدنی ممکن است مفاهیم مختلفی داشته باشند، به عنوان مثال می دانیم که در تمدن مصر از این دوایر کوچک برای مشخص کردن مکان ستارگان و سیارات استفاده می شده است.

برخی از اشکال شبیه به این سمبل، همانند ●●● دو یا چند دایره توپر که بصورت افقی در یک ردیف قرار گرفته اند، گاهی برای بیان مسافت ها در مقیاس قدم استفاده شده اند. در بعضی از فرهنگها از این علامت ها برای مشخص کردن برخی از خصوصیات خرابه های باستانی و تاریخی استفاده شده است.

●● این اشکال در مفهوم «اعتماد، عشق و امید» و یا در مفهوم «پدر، پسر و روح القدس» بکار رفته اند. تنها کاربرد اینگونه اشکال که می توانیم بطور قطعی در باره آن صحبت کنیم این است که طبق بعضی از اعتقادات، بخاطر خصوصیت «محافظت کننده» بودن از آنها استفاده می شده است.

سمبل ۷۴

I = از سمبل هایی است که استفاده از آن بسیار رایج بوده است. در زمینه های مختلفی از آن استفاده می شده است، به همین دلیل مفهوم آن با توجه به زمینه ای که در آن استفاده شده است باید تعبیر گردد:

- سمبلی است که برای سیاره زهره (ونوس) استفاده شده است.

- سمبلی است که برای معدن مس بکار می رفته است.

- به عنوان سمبل آفرودیت (الهه زیبایی در نزد یونانیان باستان) استفاده شده است.

اگر این سمبل در محل یک کوره قدیمی پیدا شود احتمال دارد که در آنجا ذخایر مس وجود داشته یا محلی بوده باشد که در کار با عنصر مس از آنجا استفاده می شده است.

اگر بر روی مزاری استفاده شده باشد، به این معنا است که آن قبر برای محافظت به آفرودیت سپرده شده است، و در اینصورت آن مزار به احتمال زیاد قبر یک زن خواهد بود.

سمبل ۷۵

= سمبلی است بسیار قدیمی. در فرهنگ یونان باستان همانند بعضی از سمبل‌های دیگر به عنوان نماد آفرودیت استفاده شده است. هنگامی که در سرزمین ایران با آن روبرو می شویم بسیاری از جستجوگران گنج آن را به عنوان یک «قاشق» و یا «فنجان» تعبیر می کنند که این تعبیر با مفهوم واقعی آن هیچ ارتباطی ندارد.

در عصر یونان باستان این سمبل که نماد آفرودیت بوده است، به عنوان نماد زیبایی و عشق نیز شناخته می شده است. در زمانهای بعدی سمبل این الهه را با شکل ♀ نیز نشان می داده اند.

این سمبل در برخی از مناطق و کاربردها به عنوان سمبل معدن یا عناصر معدنی نیز استفاده شده است. اگر در منطقه ای که این سمبل در آنجا پیدا شده ذخایر مس یا معدن مس وجود دارد، احتمالاً سمبل با همین موضوع در ارتباط است.

سمبل ۷۶

= این سمبل و مشابهات آن که گاهی در کشورمان با آن مواجه می شویم، بوسیله گنج پژوهان و دیگر انسانهای کنجکاو در این زمینه به اشتباه به عنوان اتاقهایی که با هم مرتبط هستند تعبیر می شود؛ در صورتی که غیر ممکن است این سمبل بیان کننده چنین تعبیری باشد.

این سمبل در بسیاری از فرهنگ ها و تمدن ها برای نشان دادن ستارگان و صورتهای فلکی استفاده می شده است. با این حال حلقه هایی که با یک خط به هم متصل می شوند در همه جا با ستاره شناسی در ارتباط نمی باشند، بطور مثال دو حلقه ای که با یک خط

به هم وصل شده اند ارتباطی به موضوع ستارگان نداشته و نشان دهنده دو ساختار یا دو ساختمان مرتبط به هم می باشد.

فهمیدن مفهوم واقعی اینگونه علامت ها باید نسبت به مکانی که در آن پیده شده اند و پس از بررسی های دقیقی انجام گیرد. اینگونه اشکال می توانند نشان دهنده مکان بعضی از نقاط مرتبط با هم باشند، به عنوان مثال ممکن است نقشه چشمه ها، تپه ها، گورپشته ها (تل خاکی) و یا قصرهای موجود در یک منطقه باشد.

سمبل ۷۷

= این سمبل که بجای علامت پیکان مستقیم استفاده می شود، بخاطر ساختار متفاوتش مفهوم متفاوتی نیز دارد.

پیکان مورب نشان دهنده محلی است که درست در روبرو قرار نداشته و در جای دیگری واقع است، همچنین به مفهوم «پس از برطرف شدن مانعی که بر سر راه قرار دارد» نیز ممکن است استفاده شده باشد.

سمبل ممکن است با دیوار یا صخره ای که در اطراف آن محل قرار دارد و باید پشت سر گذاشته شود در ارتباط باشد.

از لحاظ زمانی، این سمبل در دوران باستان بسیار مورد استفاده قرار می گرفته است، همچنین در دوران های ماقبل تاریخ نیز استفاده می شده است.

سمبل ۷۸

= این سمبل از لحاظ ساختاری مثلث متساوی الاضلاعی است که یک خط افقی در قسمت بالا آن را قطع کرده است، کناره های خط افقی نیز در خارج مثلث قرار گرفته اند. خط افقی با قطع مثلث اصلی مثلث کوچک تر دیگری را در قسمت بالای شکل پدید آورده است.

این شکل در سیستمهای علامت گذاری مختلف سمبل چیزهای متفاوتی همانند آتش، گرما و یا نم می باشد. از نظر باستان شناسی سمبل از رئیس خانواده ای بحث می کند که به تازگی فوت کرده است.

مثلث بزرگ را یک خانواده فرض کنید. رئیس خانواده بوسیله مرگ از خانواده جدا شده،

در نتیجه در قسمت بالا فقط یک مثلث کوچک که سمبل مرد است باقی مانده است. خانواده رئیس خود را از دست داده و بدون سر باقی مانده است، رئیس خانواده نیز در نتیجه مرگ از خانواده خود جدا شده و تنها مانده است.

سمبل ۷۹

= سمبلی است که در مورد نزدیک شدن به منطقه هشدار می دهد. همانطور که پیش از این در مورد سمبلی دیگر صحبت آن شد (سمبل ۶۴) برای محافظت از یک منطقه خاص، بخصوص گورپشته ها (تل خاکی) از سرقت بیگانگان و سارقین، سمبلهایی با هدف اخطار دادن در اطراف این مناطق قرار می داده اند. این سمبل نیز به همین منظور استفاده شده و در اطراف معادن یا در نقاط ورود به اماکن مقدس قرار داده می شده و پیام «در اینجا انسانها را می کشند، نزدیک نشوید» را می رسانده است.

سمبل ۸۰

= سمبلی است مشابه سمبل بالا. مفهوم «به این محل نزدیک نشو» را می رساند. به دلیل اینکه از لحاظ ظاهری شبیه به حصار چوبی اطراف یک باغچه یا مزرعه می باشد اینگونه تعبیر از این سمبل را منطقی می دانیم.

سمبل ۸۱

= این سمبل نیز مفهوم «در جلوی محلی محصور و محافظت شده قرار داری، مراقب باش» را می رساند.

چه در دوران باستان چه در اعصار نزدیک تر، مفهوم محافظت شدن توسط یک جسم مادی و فیزیکی (همانند حصار) یا توسط یک طلسم را بیان می کند.

سمبل ۸۲

= در اعصار نزدیک در مورد محللهایی استفاده می شده که در آنجا امنیت وجود نداشته است. از نظر علایم دوران باستان به عنوان نوعی بازی (Dama – Turkish Draughts) نیز می توانیم از آن نام ببریم. در این حالت ممکن است نشان یک تونل یا دالان زیر زمینی باشد که شکلی تو در تو و مار پیچ دارد.

سمبل ۸۳

= سمبل رایجی است که به آن صلیب دعا نیز گفته می شود. به عنوان سمبلی شناخته می شود که در هنگام خطر و در روزهای بسیار سخت (همانند جنگها، بیماری ها، بلایای طبیعی و غیره) در نزدیکی خانه ها یا پناهگاه ها استفاده می شده است. اعتقاد بر این بوده است که اگر این صلیب به عنوان یک شیء در دست گرفته شود یا تصویر آن بر روی دیوار ها و صخره ها کشیده شود، هرگونه بلا و مصیبت به پایان رسیده و زندگی بر پایه های استوارتری قرار خواهد گرفت. به همین سبب این سمبل برای در امان ماندن از هرگونه خطرات و بلایای احتمالی در نقاط ورودی و بر روی در خانه ها به تصویر کشیده می شده.

سمبل ۸۴

= این سمبل که یکی از چهار شکل موجود در ورق های بازی است که «پیک» یا خال سیاه نامیده می شود. سمبلی در ارتباط با مرگ است. مطابق علایم زمان باستان، سمبلی است در ارتباط با عمل سوزاندن مردگان.

سوزاندن مردگان در بسیاری فرهنگ های دوران باستان و در بسیاری از مناطق زمین رواج داشته است. سمبلی است که در محل هایی که در آنجا عمل سوزاندن مردگان انجام می گرفته ممکن است استفاده شده باشد. این محل ها اماکنی هستند مانند قربانگاه ها یا محل هایی که آیین های و مراسم مختلف دینی در آنجا انجام می شده است.

سمبل ۸۵

= این سمبل که در نگاه اول بسیاری از گنج پژوهان مفهوم دیگ یا سطل به آن می دهند، در حقیقت از نظر منطق دوران باستان سمبل سر یک انسان است. اگر با دقت به آن نگاه کنیم شکل بیضی مانند قسمت چانه نمایانگر درستی این مطلب می باشد. گاه گاهی در گورستان ها یا بر روی سنگ قبر ها استفاده شده است اما در کل سمبلی است که استفاده از آن زیاد رواج نداشته است.

سمبل ۸۶

= شکل کاسه ماندی که در این سمبل در زیر شکل صلیب قرار گرفته است شکل دستهایی باز شده به سمت بالا است، شکل دستها در هنگام دعا و التماس به عالم ملکوت است، و به بیانی نماد انتظار و امید داشتن از عالم بالا می باشد. در دوران امپراتوری روم (قبل از پذیرش مسیحیت به عنوان دین رسمی دولت) مسیحیان در مقابل فشارها، اذیت ها و شکنجه هایی که به آنان می شد سمبل هایی را ابداع کرده و به وسیله آنها با هم ارتباط برقرار می کردند. این سمبل در زمان امپراتوری روم و در میان مسیحیان مفاهیمی همچون محافظت شدن، امیدوار بودن و انتظار داشتن از خداوند را در بر داشته است. در ورودی خانه ها و در معابد مخفی آن دوران می توان این سمبل را پیدا کرد.

سمبل ۸۷

= در این سمبل که به شکل برگ گیاه شبدر می باشد، اندیشه حاکم نمادینه کردن صلیب می باشد. در دوران های قدیم به عنوان سمبل یک نوع ترکیب شیمیایی نیز استفاده می شده است. از نظر باستان شناسی آرم و علامت کلیسا ها و اماکن مقدس می باشد. بیشتر توسط مبلغان مذهبی و در اماکن معنوی استفاده می شده است. در این حالت باید فرض کنید که قسمت پایین صلیب توسط دستان فرد مبلغ گرفته می شده است.

سمبل ۸۸

= این سمبل از نظر علایم باستان شناسی به مفهوم یک غار پنهان می باشد، اما در جاهای مختلف امکان دارد در معانی متفاوت دیگری نیز بکار رفته باشد.

سمبل ۸۹

= سمبلی است که از دوران های باستان به زمان ما راه یافته است. این سمبل که از دو خط موازی و خط سومی که آن دو خط موازی را به هم وصل می کند تشکیل شده، بیان کننده این موضوع است که مکانی که سمبل در آن قرار گرفته مملو از خطرات بسیار می باشد. این سمبل بصورت کنده کاری بر روی دیوارها تصویر شده است نه بصورت برجسته کاری.

سمبل ۹۰

= سمبلی است که در مورد افراد معمولی استفاده نمی شود. در مورد افرادی که در اداره حکومت دست دارند همانند والی و فرماندار یک منطقه یا در مورد پادشاه استفاده می شود. هنگامی که این افراد کشته می شوند یا بوسیله دشمن ها و رقیبانشان از قدرت ساقط می گردند این سمبل مفهوم «پادشاه مرد» را می رساند. اگر پادشاه به قتل رسیده باشد احتمال دارد این نشان در نزدیکی مزار او نیز به تصویر کشیده شده باشد.

در تمدن های مختلف این سمبل را برای پادشاهان خود استفاده نمی کردند، به همین خاطر ممکن است کسانی که بعدها روی کار آمده اند بر روی قبر پادشاه قبلی این سمبل را قرار داده باشند.

سمبل ۹۱

= مانند سمبل قبل سمبل مرگی است برای یک پادشاه، فرمانروا یا حکمران از قدرت ساقط شده یک منطقه همانند یک والی.

سمبل ۹۲

= همانطور که گفته شد دایره نماد دنیا و حیاتی می باشد که در حال چرخش دائمی است. مثلی که بر روی آن قرار گرفته است در اینجا نماد قدرت و اقتدار است. یک مثلث هنگامی که بر روی یک شکل دیگر قرار می گیرد علاوه بر اینکه نشان قدرت می باشد، نماد صاحب قدرتی است که مقتدر به دادن جزا می باشد. به این ترتیب در اینجا می توانیم اینطور فرض کنیم که این سمبل نشان دهنده منزل یا مکان صاحب قدرتی است که می تواند حکم صادر کرده و مجازات کند.

سمبل ۹۳

= یک مثلث وارونه (مثلی که سر آن رو به پایین است) همانطور که در علایم باستان شناسی در حالت کلی به مفهوم زن یا اندام جنسی زن بکار می رود، در برخی از دوره های دوران باستان در مفهوم آب نیز استفاده شده است. سمبلی که تنها برای اندام جنسی زن استفاده می شده علامت فلشی رو به پایین است (V) که در دوران ماقبل تاریخ به این منظور بسیار استفاده شده است. اما در این سمبل با شکلی روبرو هستیم که قسمت بالای آن بسته شده و شکل یک مثلث به خود گرفته است. در اینجا باید به این موضوع توجه کنیم که مکانی که سمبل در آن پیدا شده محوطه یک مزار می باشد یا نه. اگر احتمالاً اینطور باشد این سمبل ممکن است بیانگر این مفهوم باشد که در اینجا مقبره زنی قرار دارد و نزدیک شدن به این مقبره خطرناک است. در این حالت محل مذکور محوطه یک گورپشته (تل خاکی) یا مکانی محافظت شده می باشد.

سمبل ۹۴

= همانطور که قبلاً نیز گفته شد، یکی از معانی سمبل دایره مرکز زندگی و مکان زندگی می باشد. در شکل این سمبل دو پیکان بر روی دایره ای قرار گرفته اند. ابتدا و انتهای پیکان ها در خارج از دایره قرار دارند. بدین ترتیب بوسیله این سمبل به افراد غریبه پیام «در اینجا توقف نکن، گذر کن و برو» داده می شود.

علایم و سمبل هایی نظیر این که از ترکیب اشکال دایره و پیکان تشکیل شده اند به وفور یافت می شوند. برای فهمیدن مفهوم این علامت ها باید بسیار دقت کرد تا منجر به تعبیر اشتباه نشود، زیرا همانطور که در مورد این سمبل مشاهده می کنید درست تعبیر کردن و درست فهمیدن مفهوم یک سمبل، جستجوگر را از یک جستجو و تلاش بیهوده نجات می دهد.

سمبل ۹۵

= این سمبل به نام Ichtyus شناخته می شود که در زبان یونانی به مفهوم ماهی است. سمبلی است که از دو کمان که همدیگر را قطع می کنند تشکیل شده است. این سمبل که شکل آن شبیه یک ماهی است، یکی از اشکال دینی مسیحیت می باشد که بسیار زیاد استفاده شده است.

فرضیه های زیادی وجود دارد درباره اینکه چگونه و چرا مسیحیان شروع به استفاده از سمبلی کردند که شکل ماهی دارد، اما قطعیت هیچکدام از این فرضیه ها به اثبات نرسیده است.

از میان این فرضیه ها آنکه قوی ترین احتمال را در خود جای داده است، داستانی است که در متون مقدس آمده و در آن ماجرا حضرت عیسی (ع) بشکلی معجزه وار پنج هزار نفر را با نان و ماهی سیر کرده است.

این سمبل که در نگاه اول شکل یک ماهی را خاطر نشان می کند، سمبلی رمز گونه و سرّی بوده که در دوران امپراتوری روم توسط مسیحیان اولیه استفاده می شده است. اولین مسیحیان که بخاطر اعتقادات دینی که داشتند خوار و حقیر شمرده می شدند، حتی در معرض آزارها و شکنجه ها قرار می گرفتند، از این سمبل در میان خودشان به عنوان یک وسیله آشنایی استفاده می کرده اند.

برای اینکه از طرف غریبه ها مورد آزار و اذیت قرار نگیرند و از طرف دوستانشان شناخته شوند این شکل را به عنوان نوعی رمز ایجاد کرده و بکار می بردند.

یکی از خصوصیات این سمبل این است که اولین استفاده آن در مسیحیت به عنوان نوعی کلمه رمز بوده است. از خصوصیات مهم دیگر این سمبل این است که مستقیماً حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند.

این سمبل سمبل ماهی نیست بلکه سمبلی است که تنها به شکل یک ماهی می باشد. درباره

سمبل ماهی بعدها در زیر عنوانی با نام خودش توضیحات بیشتری خواهیم داد.

سمبل ۹۶

= در ایران با اشکال و گونه های مختلف این سمبل ممکن است روبرو شویم. در مسیحیت نان و ماهی از اهمیت ویژه ای برخوردارند. گویی حدود پنج هزار نفر انسان که به حضرت عیسی (ع) ایمان آورده بودند در دورانی سخت با آغوشی باز پذیرای آن حضرت شدند در حالیکه خودشان نیز در وضعیت بدی به سر می بردند. اینان به نزد حضرت عیسی (ع) آمده و او را برای غذا دعوت می کنند در حالی که خوراک زیادی نیز نداشته اند. گفته می شود تنها پنج تکه نان و دو ماهی داشته اند.

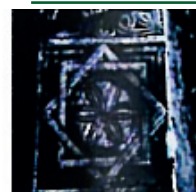
حضرت عیسی (ع) دعوت آنها را پاسخ گفته و از آنها می خواهد تا تکه نان ها را نزد او بیاورند. عیسی (ع) آن پنج تکه نان را شکسته و در دوازده سبد بین تمام انسانها پخش می کند. پنج عدد نان تمام آن انسانها که غیر از زنان و کودکان تعداد آنها به پنج هزار نفر می رسیده است را سیر می کند و هیچ کس گشنه نمی ماند.

در آنجا حضرت عیسی (ع) خطاب به تمام جمعیت اعلان می کند که او نان زندگی است. کسانی که به این سفره بیایند را به بهشت مژده می دهد. می گوید کسانی که با وجود گرسنگی نمی خورند و کسانی که با وجود تشنگی نمی نوشند و خوردن و آشامیدن در این سفره را رد می کنند از بهشت دور خواهند ماند.

در اینجا اشاره کوتاهی نیز داشته باشیم به سمبل «سفره سنگی» که در مناطق مختلف ایران نیز با آن بسیار روبرو می شویم. در سفره سنگی تصاویر نان و ماهی که غذای حضرت عیسی (ع) و حواریون بوده است، به همراه لوازم دیگری همانند قاشق و چنگال به چشم می خورد. این شکل در همه جا حتی بر روی صخره ها، بصورت دایره (سینی بزرگ) به تصویر کشیده می شود. همانگونه که گفته شد دایره نماد گردش بی پایان یعنی نماد ازل و ابد می باشد. هر شکل داخل سفره نیز مفهوم متفاوتی را می رساند.

اینگونه اشکال سمبل هایی هستند که هم در محلهای سکونت و هم در معابد مسیحیت بکار برده شده اند. در اینجا درست برخلاف بیان بعضی افراد نا آگاه، به تعداد نان ها و ماهی ها دافینه وجود ندارد. بوسیله تعابیر بی اساسی همچون در جهت ماهی ها و به تعداد آنها باید قدم برداشت؛ نمی توان به گنج رسید. اینگونه سمبل ها هیچگونه ارتباطی با دافینه ها و گنجینه ها ندارند.

سمبل ۹۷

= ستاره هشت گوش (Heptagram) باز سمبلی است که در ادیان کثرت پرستی (پاگانیزم) در زمینه های بسیار زیادی استفاده می شده است. معمولاً در ورودی گورستان ها و بصورت دفن شده در زیر خاک با آنها مواجه می شویم. اینگونه سمبل ها که همانند یک شاه اثر هنری بسیار زیبا، بر روی سنگ مرمر و بصورت برجسته کاری ساخته می شده اند، نشانگر این موضوع نیز می باشند که فرمانروا و پادشاهی در آن قبرستان دفن شده است. ستاره های هشت گوش (Octagram) در بسیاری از تمدن ها به عنوان نماد عالم دوم استفاده شده اند. با گنجها و دفینه ها هیچگونه ارتباطی ندارند.

سمبل ۹۸

= سمبلی است که به نام ستاره هفت گوش تنگ شناخته می شود. در برخی از تمدن های دوران باستان مقدس شمرده شده است. در فرهنگ Otherkin برخی از اعضا آن را به عنوان نشان هویت و نوعی رمز عبور استفاده می کرده اند. در مفاهیم باستان شناسی و با توجه به وجهی که به ایران نیز مربوط می شود، این سمبل در ادیان کثرت پرستی (پاگانیزم) نماد قدرت جادو بوده است. در فرهنگ های پاگانیزم جادوگری آنقدر پر اهمیت بوده که نمی توان آنرا نادیده گرفت. این سمبل هفت گوش در کشورمان بسیار استفاده شده و احتمال پیدا شدن آن در محلهای متعلق به جادوگران در مناطق مسکونی قدیمی و در جاهایی همانند قربانگاه ها وجود دارد. از آنجایی که به پول و گنج اشاره نمی کند ارتباطی با گنج پژوهی ندارد.

سمبل ۹۹

= سمبلی است که به سبب شکل خاصی که دارد جلب توجه می کند. از دو مثلث که یکی رو به پایین و یکی رو به بالا و بر روی هم قرار گرفته اند تشکیل شده است.

همانطور که گفته شد، گاهی مثلثی که سر آن رو به بالا $\triangle$ قرار گرفته است به عنوان نماد آتش و مثلثی که رو به پایین ∇ است به عنوان نماد آب بکار می روند، هنگامی که این دو سمبل در یک شکل بر روی هم قرار می گیرند مفهوم جوشیدن به ذهن خطور می کند. در همان سیستم مشابه دایره ای $\odot$ که در وسط آن نقطه ای قرار گرفته است نماد خورشید است. برای اینکه بین این سمبل و سمبل های دیگر خورشید تفاوتی وجود داشته باشد، به این شکل به تصویر کشیده شده است.

سمبلی که با آن روبرو هستیم بوسیله اشکال دو مثلث رو به پایین و رو به بالایی که بر روی هم قرار گرفته اند و نقطه ای که در وسط آنها قرار داده شده است مفهوم سوزندگی، خطر و یا مفهوم ممنوع کردن را بیان می کند، بوسیله مفاهیم آب و آتش نیز نماد مکانی خاص و اسرار آمیز را به تصویر می کشد.

اگر از نظر مفهوم خورشید به آن نگاه کنیم، سمبل ممکن است نشان دهنده مکانی واقع بر نقطه ای استراتژیک باشد که متعلق به حکومت می باشد.

از نظر باستان شناسی سمبل مهمی می باشد. خصوصیات جهت و مسافت را به همراه خود ندارد به همین دلیل نواحی اطراف آن لزوماً می بایست تحت مشاهده و بررسی دقیقی قرار گیرند.

نظر شخصی ما در ارتباط با این سمبل این است که ممکن است در محلهایی همانند ضرابخانه که وجود آب و آتش در آنجا لازم است، استفاده شده باشد.

سمبل ۱۰۰

= همانطور که می دانیم حضرت عیسی (ع) پیامبری است که بعد از حضرت موسی (ع) آمده است. قبل از مبعوث شدن حضرت مسیح (ع) بزرگان و عالمان فهمیده یهود که دینشان در معرض تحریفات بسیار قرار گرفته بود در انتظار پیامبر جدید و دین جدید او بودند. محل تولد و دعوت حضرت عیسی (ع) نیز در حوالی شهر قدس امروزی می باشد.

سه نفر از عالمان مجوسی و یهودی ساکن آن منطقه در یک شب خاص و هر سه بطور همزمان ستاره ای هشت گوش را می بینند و از روی آن تولد حضرت عیسی (ع) را مژده می دهند.

این ستاره در دوران های قبل از حضرت عیسی (ع) به عنوان ستاره ونوس شناخته می

شده، و در دوران های بعد به عنوان سمبل کریسمس (جشن تولد حضرت مسیح) و سمبل حضرت عیسی (ع) نیز شناخته شده است.

ستاره پنج گوشه که در داخل آن خطوط متقاطع رسم نمی شود یکی از سمبل های مهم در بین علایم و سمبل های غربی می باشد.

این سمبل در بسیاری از سیستم های علامت گذاری استفاده می شود، مهم ترین و متداول ترین معانی آن را در زیر مشاهده می کنید.

- سمبل سیاره ونوس (زهره - ناهید)
- ستاره زهره (گاه به عنوان ستاره از آن نام می برند چون بعد از ماه نورانی ترین جسم آسمان می باشد).
- سمبل خدای جنگ
- ستاره بیت لحم (ستاره کریسمس)

گونه دیگری از سمبل ستاره را (✱) به عنوان مشخص کردن تاریخ تولد بر روی سنگ قبرها استفاده می کنند.

این ستاره شش گوش را امروزه در بسیاری از جاها بخصوص در ورودی خانه های قدیمی می توان دید، این سمبل معمولاً به عنوان ستاره یهود (یا ستاره داوود) نیز شناخته می شود. موضوع مهم در اینجا این است که در محلی که این سمبل در آنجا پیدا می شود باید منطقه را خوب و دقیق بررسی کنیم زیرا این سمبل به تنهایی هیچ مکان یا جهت خاصی را نشان نمی دهد.

سمبل ۱۰۱

= این سمبل بیشتر بر روی سنگ قبرهای دوران پانسیسم استفاده می شده است.

این سمبل و اشکال شبیه به آن همانند ستاره های شش گوش و هشت گوش و غیره به منظور بیان مفاهیمی چون زندگی ابدی، تولد و مرگ، بر روی سنگ قبرها استفاده می شده اند.

تعداد برگ ها یا گوشه های اینگونه سمبل ها که بر روی سنگ قبر به تصویر کشیده می شده اند با مقام و منزلت شخص ارتباط نزدیک داشته اند.

گاه برخی افراد تعداد گوشه های این سمبل ها را مرتبط با جهت یا مسافت یا حتی تعداد گنجینه ها می دانند، این گونه تعبیرات کاملاً اشتباه و بی اساس می باشند. همین موضوع در

مورد تعداد حبه های انگور تصویر یک خوشه انگور نیز صادق است. نه تعداد گوشه های اشکال ستاره ها و نه تعداد دانه های انگور هیچ گونه ارتباطی به موضوع گنجها ندارند.

سمبل ۱۰۲

= همانطور که مسیحیت با صلیب، و اسلام با هلال تمثیل می شوند، این سمبل نیز نماد بودیسم است. به نام چرخ زندگی یا چرخ آموزش نیز شناخته می شود. این چرخ معمولاً تمثیل کننده راه اصیل هشت مرحله ای در بودیسم می باشد. هر یک از دندانه های این چرخ نشان دهنده یک مرحله در این راه است. این مراحل عبارتند از:

۱. نگرش درست
۲. نیت درست
۳. گفتار درست
۴. کردار درست
۵. معیشت درست
۶. تلاش درست
۷. توجه درست
۸. تمرکز درست

اگر این سمبل در ایران پیدا شود (که وجود هم دارد) نباید به دنبال ارتباط آن با بودیسم بود، ما این مطالب را فقط برای اطلاع در اینجا آوردیم. پیشنهاد می کنیم در صورت مواجه شدن با چنین سمبلی، آن را با موارد مشابهی که در مسیحیت کاربرد دارد مقایسه کنید.

سمبل ۱۰۳

= سمبلی است که در نزدیکی قبرها از آن استفاده می شود. این سمبل که در دوران های کثرت پرستی، دوران امپراتوری روم و بیزانس و دوران های بعد از آن بسیار زیاد استفاده شده است.

سمبل قبر افرادی است که از نظر شخصیت و اعتبار افراد زیاد مهمی نبوده اند. گاهی جسد را بصورت گذاشتن سنگهایی بر روی آن دفن می کنند. این سمبل در مورد چنین قبری است و بیان کننده این موضوع نیز هست که قبر متعلق به یک مرد می باشد.

توجه کنید که شکل مثلث در نماد مرد است و دایره نیز نماد متداولی است برای نشان دادن ابدیت.

سمبل ۱۰۴

 = سمبل رایج و مهمی است برای قبرستان های مسیحیان کاتولیک. در مورد قبرستان های استفاده می شود که در مرکز آن کلیسایی قرار دارد. دایره وسط سمبل نشان دهنده کلیسا، ابدیت و حضرت عیسی (ع) می باشد، صلیب های کوچک اطراف دایره نیز یک صلیب بزرگتر را تشکیل می دهند. این صلیب های کوچک بیانگر این مفهوم هستند که مزار های اطراف کلیسا تحت مراقبت و محافظت حضرت عیسی (ع) قرار دارند. چهار صلیبی که در اطراف دایره قرار گرفته اند با تعداد قبرها ارتباطی ندارند. ممکن است تعداد قبرهای اطراف کلیسا از چهار عدد بیشتر یا کمتر باشد.

سمبل ۱۰۵

 = مربع توپر با چهار ضلعی که دارد (چهار گوشه) در اینجا نماد دنیا می باشد. در علایم و سمبل های غربی □ معمولاً به مفهوم کره زمین بکار می رود. با توجه به صلیب های اطراف مربع، این سمبل بیان کننده این موضوع است که مسیحیت تمام دنیا (چهار گوشه دنیا) را فرا گرفته است. و این سمبل در کلیسا و اطراف آن خبر دهنده گنج است.

سمبل ۱۰۶

 = این سمبل سمبل غار یا تونل می باشد. خطوط کوچک موجود در پایه های شکل غار نشان دهنده این موضوع است که این غار به دست انسان ساخته شده است و یک غار طبیعی نیست. در دوران باستان غارها نماد دروازه دنیای مردگان (دنیای زیر زمین) و یا رَحِم مادر خاک (الهه خاک) بوده اند.

خطوط کوچک موجود در پایه های شکل غار در عین حال نشان دهنده عبادتگاه بودن این محل می باشد. در مورد اشکال و نقاط داخل شکل غار نیز می توان گفت که با موارد مشابه آن در تمدن های فریگی، لیدی، و دوران های اولیه مسیحیت بسیار روبرو می شویم، این اشکال نشان دهنده قبرهای داخل غار می باشند. در فرهنگ ها و تمدن هایی که نام برده شده در غارهایی که انسانها در آن سکونت داشتند مردگان نیز دفن می شدند، اما در اینجا این موضوع بیان نمی شود بلکه این نقاط فقط نشان دهنده قبرهایی است که در داخل عبادتگاه قرار داده شده اند.

سمبل ۱۰۷

= این سمبل نشان دهنده دو گورپشته است که در کنار هم قرار گرفته اند. دو قبر با دو حلقه در شکل نشان داده شده اند. صلیبی که قسمت پایین آن بلندتر است صلیب مذهب کاتولیک است و در اینجا درباره مذهب دو نفری که دفن شده اند اطلاع می دهد. چسبیده بودن صلیب به دو دایره ممکن است بیانگر یکی از موضوعات زیر باشد:

- قبرها ممکن است متعلق به دو کشیش باشند که شغل هر دو یکی بوده است.
- ممکن است قبرها متعلق به دو نفر زن و شوهر باشند.
- ممکن است قبر دو نفر (که به هم نزدیک بوده اند، مثلاً دوست یا اقوام هم بوده اند) باشد که به سبب جنگ، بیماری مسری یا بلایای طبیعی هر دو در یک زمان مرده اند.

هر کدام از این موارد که باشد، این سمبل بیان می کند که این دو قبر از لحاظ مکانی نیز نزدیک هم قرار دارند. در ضمن قبرها بصورت جدا از هم ساخته شده اند. در سیستم علامت گذاری دیگری این سمبل اشاره کننده به قبر یک زن می باشد.

سمبل ۱۰۸

= معمولاً مشخص کننده مکان قبر انسانی است که در داخل یک غار دفن شده است. اگر توجه کنید شکل بصورت معکوس انسانی را نشان می دهد (سر با دایره و بدن با یک خط نشان داده شده) که فرصت او برای زندگی به پایان رسیده و در حال مسافرت به زیر خاک (به طرف پایین) می باشد، و به این ترتیب سمبل بیان کننده اتفاق مرگ می باشد.

سمبل ۱۰۹

= مفهوم این سمبل با مفهوم سمبل قبلی بسیار متفاوت است. گاهی با آن اشتباه گرفته می شود. این سمبل در مکتب کابالا (قبالا) سمبل روحی است که بعد از خداوند، عیسی (ع) و عشق به زندگی، در ردیف چهارم قرار می گیرد. هنگامی که از این وجه به سمبل نگاه کنیم، دنیا و تمامی عناصر آن را تمثیل می کند. درباره چهار عنصر اصلی قبلا صحبت کردیم. برخی از اندیشه های دوران های باستان در این سمبل تاثیرگذار بوده است به همین دلیل اشاره به بعضی از این موارد را در اینجا مفید می دانیم؛ چه در زمینه پنهان کردن گنجینه ها و چه در زمینه باستان شناسی، لازم است برای فهمیدن مفهوم برخی از انواع سمبل هایی که بر روی سنگ قبرها یا بر روی درها و غیره به تصویر کشیده شده اند طور دیگری یا بصورت برعکس به آنها نگاه کنیم. شاید این سمبل نیز همانند سمبل بالا نیاز به چنین بررسی ای داشته باشد. فرق این سمبل و سمبل قبل فقط در این است که در اینجا از شکلی مستطیلی استفاده شده است. این تصویر در حالت کلی یک زندگی سر و ته شده (مرگ) را به تصویر می کشد. اگر این سمبل در ارتباط با موضوع گنج یا مرگ باشد این تفسیر دوم درباره آن درست تر است.

سمبل ۱۱۰

= تصویر ماه در بسیاری از دوران های زندگی انسان، شامل دورانهای قبل و بد از میلاد مسیح (ع)، یکی از تصاویر مهم در نمادینه کردن رب النوع های مختلف بوده است.

در مصر: khons (Chons)

در میان اساطیر روم: Luna – Diana

لاتین ها: Diana

یونانیان: Artemis

در بین النهرین: Sin – Ninurta

در میان اساطیر تراکیان: Bianna

در دوران هلنی: Selene

در زمان فریگی ها: Men

در تمدن سومر: Nanna

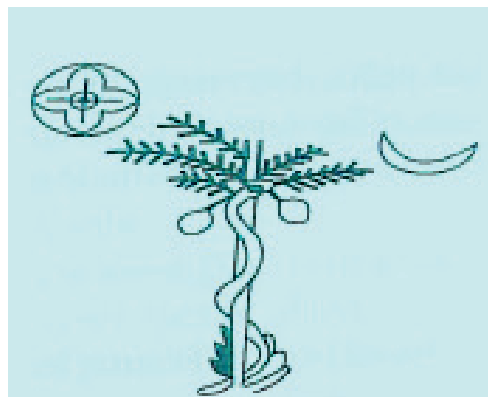
رب النوع هایی که در بالا مشاهده می کنید تنها متعلق به یک تمدن خاص نبوده اند، هنگامی که یک تمدن رب النوعی را به وجود می آورد در تمدن های بعدی نیز گاه گاهی از آنها استفاده می شده است.

مفهوم و معنای سمبل های ماه که در جاهای مختلف پیدا می شوند را باید در چارچوب مطالبی که در بالا بیان کردیم جستجو کرد. (تصویر ۱)

تصویر ۱

در این تصویر از اشکالی و سمبل هایی که تمثیل کننده قدرت باروری زن و نماد باردار شدن هستند استفاده شده است و زنی که می توان گفت رب النوع ماه است با نقش هلال گونه ای که بر روی سر آن دیده می شود، به تصویر کشیده شده است.

تصویر ۲

در این تصویر نیز (تصویر ۲) شکل ماه که در سمت راست دیده می شود توسط کسانی که در کار گنج هستند به عنوان هلال ارمنی تعبیر می شود و در اطراف آن به دنبال پول و طلا می گردند، در صورتی که نه شکل سمت چپ یک صلیب می باشد و نه شکل ماه سمت راست یک هلال ارمنی.

در برخی از کتاب های موجود در بازار اطلاعات اشتباه زیادی درباره اینگونه اشکال وجود دارد، این کتابها در حال منتقل کردن افکار و معلومات بسیار اشتباهی به دیگران می باشند. کسانی که در زمینه جستجوی گنج فعالیت دارند نیز با استناد به مطالب این گونه کتابها

برخی از تصاویر و اشکالی که ارزش تاریخی بسیار بالایی دارند را تخریب کرده و در زیر و اطراف آنها به دنبال پول و گنجینه می گردند. مطالب بی اصل و اساس موجود در اینگونه کتابها به استعمار کردن زمان، پول، تلاش و امیدهای انسانها مشغولند.

هنگامی که ما این تصویر (تصویر ۲) را به چند نفر از افرادی که اینگونه اطلاعات نادرست را در بین مردم پخش می کنند نشان دادیم چیزهایی به ما گفتند که بطور خلاصه بعضی از آنها را در اینجا می آوریم. به گفته آنها؛

۱. در این تصویر دو میوه بر روی درخت دیده می شود، این دو میوه نشان دهنده دو ظرف پر از پول می باشند. طول درخت نیز نشان دهنده عمق گنج پنهان شده می باشد، این عمق به ازای هر سانتی متر از طول درخت یک قدم می باشد.

۲. شکل هلال مژده دهنده پول زیادی است که صلیب نشانگر آن است. جهت این گنج نیز از روی شکل معلوم است. باید هفت قدم در آن جهت پیش بروید.

۳. در زیر تصویر، در عمق سه متری دو ظرف پر از پول وجود دارد، زیرا مار سه دور بر روی درخت چرخیده است.

۴. پنج برگ درخت نشان دهنده پنج متر است. دو ظرف پر از پول وجود دارد. علاوه بر آن دو ظرف پول یک مژده دیگری هم وجود دارد که برگ کوچک موجود در پای درخت نشانگر آن است.

۵. دهانه هلال نشان دهنده جهت گنج می باشد، صلیب نیز نشان سوگند است ...
تعبیرات این افراد از این تصویر چیزهایی شبیه به همین موارد می باشد. ما این کار را برای اینکه معیاری در این موضوع باشد انجام دادیم و در اینجا هم جهت اطلاع شما آوردیم. همین کار را را شما هم می توانید انجام دهید؛ یک کپی از این تصویر برداشته و درباره آن نظر افرادی که در این زمینه فعالیت دارند را بپرسید.

این در حالی است که این تصویر متعلق به منطقه برنبرگ آلمان می باشد و قدمت آن نیز به زمان نئولیتیک (آخرین دوره عصر حجر) باز می گردد. در آن زمان نه مسیحیت وجود داشت و نه نقش هلال روی پرچم ارمنی. در آن زمان هنوز پول هم ابداع نشده بود.

همانطور که دیدید، کسانی که در این زمینه متخصص (!) لقب گرفته اند همانند مطالب بی اصل و اساس بعضی از کتابهای موجود در بازار با جنبه علمی این کار هیچگونه ارتباطی ندارند.

در شبهای تاریک تنها چیزی که می تواند به زمین روشنایی دهد ماه است. هرچقدر که ماه کامل تر باشد همانقدر نیز روشنایی آن بیشتر خواهد بود و هدف را برای ما روشن تر

خواهد کرد. اگر ماه نیمه یا بصورت هلال باشد نور آن به نسبت کمتر بوده و به همین دلیل وسعت دید ما نیز محدودتر خواهد بود.

مشخص شدن و پیدا کردن هدف در حالی که ماه کامل باشد راحت تر است، اما پیدا کردن هدفی نامشخص در زیر نور هلال باریک ماه (هلال یکی یا دو روزه) آنقدرها هم کار آسانی نخواهد بود.

در زمینه گنجینه ها، یک ماه نیمه نشانه و راهنمایی است که اهداف را به وضوح کامل مشخص نمی کند. یافتن این سمبل به مفهوم پی بردن به وجود یک گنجینه پنهان است. این موضوع نیز نیازمند دانش و تجربه می باشد.

سمبل ۱۱۱

☺ = این سمبل یعنی تصویر ماهی که در کنار آن دایره یا شکلی دیگر وجود دارد اطلاعاتی در مورد یک دفینه یا یک شیء پنهان را به ما می دهد. بطور مثال در اینجا دایره کوچکی که وسط ماه به تصویر کشیده شده است نشان دهنده وجود یک گورپشته (Tumulus) می باشد در جهتی که هلال به آن سمت قرار گرفته.

در بسیاری از موارد بعضی از سمبل ها ممکن است هیچ ارتباطی به گنج نداشته باشند اما در اینجا این سمبل علاوه بر اینکه می تواند نشان یک گورپشته (تل خاکی) باشد، ممکن است نشان دهنده گنجینه ای نیز باشد که در فاصله ای نزدیک به سمبل پنهان شده است. به همین دلیل این سمبل در زمینه گنجینه ها سمبل مهمی است.

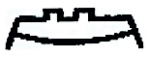
سمبل ۱۱۲

⊗ = سمبلی است که به یک عبادتگاه مربوط به مذهب ارمنی گریگوری (لوساوریچ) (شاخه ای از ارتدکس) اشاره می کند. باز هم مانند سمبل قبلی محل معبد در جهت دهانه هلال قرار دارد. هلال ماه در صورتی که دهانه آن به سمت بالا قرار گرفته باشد ممکن است نماد رب النوع ماه نیز باشد. در صورت مواجه شدن با چنین شکلی اگر این سمبل به یک عبادتگاه اشاره داشته باشد آن عبادتگاه با رب النوع ماه ارتباط دارد و اگر این سمبل به یک قبر مربوط می شود، کسی که در آن قبر خوابیده است برای محافظت شدن به رب النوع ماه سپرده شده است.

سمبل ۱۱۳

 = مستطیل توپری که بر پشت یک هلال ماه وصل شده باشد نشان دهنده یک اتاق مخفی در داخل یک تل خاکی می باشد. (این اتاق یک قبر نیست). این سمبل با همین شکل که در اینجا می بینید ممکن است نشان دهنده قبری نیز باشد که بر روی تپه ای در آن حوالی ساخته شده است. باز هم از سمبل مهمی است در زمینه گنج ها.

سمبل ۱۱۴

 = این سمبل در اروپا در داخل بسیاری از غارها و بصورت استثنا در ایران نیز در داخل بعضی از غارها پیدا شده است. مربوط به دوران ماقبل تاریخ می باشد. این سمبل و سمبل قبل تقریباً دارای یک شکل و منشاء مشترک می باشند.

سمبل ۱۱۵

 = این سمبل در مناطق اطراف رودهای دجله و فرات ممکن است پیدا شود. سمبلی است که برای رب النوع ماه استفاده می شده است. سمبلی است بسیار قدیمی که به احتمال زیاد از زمان ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد به بعد استفاده می شده است.

سمبل ۱۱۶

 = انسان در دنیای اسرار آمیز رقم ها همیشه سعی داشته است معانی مختلفی به هر رقم ۹-۰ بدهد. هر رقم را به یک اتفاق خاصی در طبیعت نسبت داده و سپس سمبل های مختلفی برای آنها ایجاد کرده است. شاهد آن هستیم که این سمبل ها در طول تاریخ ابتدا نسبت به تمدن ها و مناطق مختلف و سپس نسبت به دوره های زمانی مختلف تاریخی دچار تغییر و تحولاتی در زمینه اشکال و معانی شده اند.

در طول دوره های بلند تاریخی در بسیاری از سیستم های علامت گذاری مربع ها، دایره ها و مستطیل ها در نماد چیزهای مختلفی همانند دنیاهایی که در آن زندگی می شده یا نماد قدرت و اقتدار و غیره استفاده شده اند.

در طول تاریخ اندیشه ها و سمبل های زیادی در ارتباط با رقم «چهار» به وجود آمده است که در اینجا با موضوع ما نیز در ارتباط است. یکی از موارد مهمی که در این زمینه می توان از آن نام برد اندیشه های مرتبط با چهار عنصر آب، باد، خاک و آتش می باشد. این چهار عنصر علاوه بر اینکه عناصر اصلی تشکیل دهنده جهان و آفرینش آن را تمثیل می کنند، نماد منشاء اصلی تمامی ماده ها و انرژی های موجود در بدن انسان نیز می باشند.

شکل مستطیل (یا مربع) با چهار گوشه ای که دارد در طول تاریخ چیزهای متفاوتی را نمادینه کرده است که یکی از موارد اصلی آن نیز شکل یک قبر می باشد.

مطابق افکار و اعتقادات دوران قبل از مسیحیت (پاگانیزم) اندیشه های مربوط به چهار عنصر اصلی طبیعت با اشکال چهارگوش (همانند مربع) نمادینه می شد، بعد از تغییری که در زمان مسیحیت انجام شد این اشکال جای خود را به صلیب دادند و از آن پس علامت صلیب بود که بخاطر شکل خاص چهار تکه اش این عناصر را تمثیل می کرد.

در مورد انسانهایی که عمر دنیوی آنها به پایان می رسید، این طرز فکر وجود داشت که بعدها دوباره زنده خواهند شد. (دوباره بوجود خواهند آمد) این انسانها هنگامی که در آرامگاه ابدی (قبر) قرار می گرفتند وظیفه بوجود آوردن دوباره آنها (دوباره زنده شدن) به قدرت و انرژی عناصر چهار گانه سپرده می شد، بدین ترتیب میان سمبل های چهار گوشه ای که این عناصر را تمثیل می کردند و مکانی که انسانها پس از مرگ در آن قرار داده می شدند این ارتباط به وجود آمده است.

نمادینه شدن شکل قبر بوسیله یک مستطیل، همانطور که در تصویر این سمبل مشاهده می کنید، تمثیل کننده ضخامت می باشد، و این موضوع نیز چیزی نیست غیر از این مفهوم که این قبر یک قبر سنگی است. نقطه ای که در درون شکل مستطیل قرار دارد نیز نشان خطرناک بودن این محل می باشد.

سمبل ۱۱۷

= این سمبل که در جاهای زیادی با آن روبرو می شویم نشان دهنده یک قبر سنگی و تونل مربوط به آن است. همچنین سمبل از یک خطر نیز بحث می کند. در

کیمیایگری به عنوان نماد کوره بادی یا آهنگری نیز استفاده شده است. خطوط کوچک متصل به شکل مستطیل نشان دهنده سمبل یا علامت دیگری در همان جهت می باشند. می توانیم این خطوط را به عنوان یک فلش فرض کنیم، و یا نشان دهنده یک ورودی (تونل) نیز می توانند باشند. یک منشور افقی نیز بیان کننده مفهوم «در اینجا کسی زندگی نمی کند» می باشد. این سمبل نیز به یک قبر سنگی اشاره دارد.

سمبل ۱۱۸

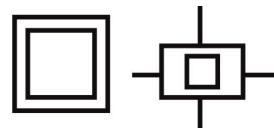
 = کنده کاری های مربع شکل برخلاف کنده کاری های مستطیل شکل نشان قبر سنگی نمی باشند. این اشکال در بیشتر مواقع سمبل یک پناهگاه زیر زمینی، یک عبادتگاه و یا یک قبر اتاقی می باشند. از زمانهای بسیار قدیم یک عبادتگاه ساخته شده به دست بشر (نه به حالت موجود در طبیعت، مانند یک غار) را تمثیل کرده است. یک نقطه در داخل مربع نشانگر شیء خاصی نمی باشد بلکه از وجود یک خطر (تله) خبر می دهد.

سمبل ۱۱۹

 = علامت فلش موجود در این سمبل برخلاف نظر برخی از گنج پژوهان اشاره کننده به گنجی در جهت فلش نیست، بلکه نشان دهنده سنگ نوشته ای که رویداد مرگی در آن نوشته شده است می باشد که در جهت فلش و در نزدیکی سمبل (احتمالا در سه قدمی) قرار دارد. این سنگ نوشته ها معمولا در ورودی قبرستانها قرار دارند. بطور متوسط ارتفاعی به طول یک متر دارند، معمولا صاف و یکنواخت نبوده و بصورتی عمود در زمین قرار داده شده اند. شکل مربعی در داخل دایره باز هم نشان دهنده یک قبر اتاقی یا یک پناهگاه می باشد. سمبل مکانی است که نزدیک شدن و یا سرقت کردن از آن جزای مرگ را به همراه دارد و در اغلب موارد این کشتن برای عبرت دیگران و به شکل جدا کردن سر از بدن صورت

می گرفته است. پیدا شدن اجساد بدون سر در اطراف گورپشته ها به همین دلیل است.

سمبل ۱۲۰

= مفهوم شکل دو مربع تو در تو با مفهوم دیگر سمبل های مربعی شکل متفاوت است. بیشتر در مفهوم مواظبت، در دست داشتن (نگهداری)، محافظت کردن (یا شدن) در داخل چیزی، یا محبوس کردن در داخل چیزی بکار می رود. این شکل در برخی از سیستم های نقشه برداری به عنوان نشان قلعه استفاده می شود.

سمبل ۱۲۱

= یکی از سمبل های موجود در سیستم های علامت گذاری اروپایی/مسیحی می باشد. به این خاطر که از زمانهای قدیم استفاده می شده است در ایران نیز می توان به آن برخورد. بخصوص در اراضی اطراف محل های سکونت قدیمی و خرابه ها می توان با آن مواجه شد. پیدا شدن آن در کناره راه های قدیمی نیز ممکن است. این سمبل سمبلی است متعلق به راهزنان یا قاچاقچیان. در محل سمبل قبری وجود دارد که متعلق به انسانی از طبقه متوسط بوده است.

سمبل ۱۲۲

= یکی از گونه های صلیب است که در مسیحیت بر روی چوب دستی ها و عصاها استفاده می شوند. این سمبل در کیمیاگری به عنوان سمبل سرکه نیز استفاده می شود.

در زمینه های دیگر معانی متفاوت دیگری نیز می تواند داشته باشد. یکی از سمبل هایی است که در کشورمان به آن اهمیت زیادی می دهند. در زمینه گنجینه ها به عنوان سمبل طلا کاربرد دارد به همین دلیل ما آنرا در میان سمبل های کتاب مطرح نمودیم. لازم به توضیح است که این سمبل حتی اگر به طلا اشاره کند نشان یک گنج نمی باشد بلکه نشان محل تولید طلا (ضرابخانه) یا معادن طلا و سنگهای قیمتی می باشد.

سمبل ۱۲۳

 = سمبلی است که تقریباً در تمام دوره های تاریخ به عنوان سمبل تونلها و غارها از آن استفاده شده است. این سمبل بیانگر مسدود بودن یا نبودن غارها نمی باشد اما در بیشتر موارد در ارتباط با غارهای مسدود شده استفاده شده است.

سمبل ۱۲۴

 = سمبل رایجی است به نام چشم خدا. اضلاع مثلث پدر، پسر و روح القدس را تمثیل می کنند.

علاوه بر این، در بعضی محلها به عنوان علامت قبر یک مرد نیز ممکن است با آن روبرو شویم. از روی نقطه ای که در درون یا اطراف این سمبل قرار داده می شود نیز می توانیم به وجود خطر یا تله ای پی ببریم.

اینگونه سمبل ها در محلی دور از قبر قرار داده نمی شوند بلکه درست بر روی قبر یا بر روی سنگها و صخره های کنار قبر، و برای مشخص کردن مکان قبر به تصویر کشیده می شوند.

اگر در این محلها کار حفاری می خواهد انجام شود قبل از آن بهتر است محل مورد نظر بوسیله تجهیزاتی که تثبیت خلاء می کنند به خوبی بررسی شود و کار حفاری نیز با دقت تمام انجام گیرد.

در ضمن یادآوری می کنیم که محوطه قبرها جزئی از مناطق حفاظت شده می باشند.

سمبل ۱۲۵

 = این شکل در اصل یک سمبل سامی است. با عنوان صلیب تائو نیز شناخته می شود. در عین حال به نامهای صلیب سنت آنتونی، صلیب دزدان و **Crux Comissa** نیز شناخته می شود. گاهی در ارتباط با موضوع زندگی و امنیت استفاده شده است.

این سمبل بشکل صلیب لاتین می باشد، اعتقاد بر این است که حضرت عیسی (ع) نیز بر

صلیبی مانند این به صلیب کشیده شد. از آنجایی که دزدان را بر صلیب T شکلی مانند این به صلیب می کشیدند این صلیب دزدان نیز نامیده شده است. مطابق با طرز فکری در دوران باستان این سمبل یک صلیب ناتمام و ناقص می باشد. بوسیله اندازه بخش پایینی صلیب اندازه ای بدست می آید و این اندازه بدست آمده ما را در رسیدن به هدف راهنمایی می کند. اندازه گیری به این صورت است که می بایست نصف درازای قسمت پایین صلیب را در ۱۲۰ سانتی متر ضرب کنیم تا رقم مورد نظر بدست می آید. (این روش اندازه گیری متعلق به ما نیست، یک روش اندازه گیری ناشناخته می باشد).

سمبل ۱۲۶

= کتاب در اغلب اوقات مفهوم کلام خداوند (انجیل) را می رساند. هنگامی که این سمبل در کلیسا یا دیگر مکانهای مقدس قرار داشته باشد باید این وجه آن نیز در نظر گرفته شود.

یک کتاب باز نشان دهنده این است که حقیقت بیان شده است. مفهومی این است که چیزی که قبلاً مخفی بوده، در حال حاضر عیان و آشکار است. یک کتاب بسته نیز نشان میراث مخفی کشیشان مسیحی می باشد.

تصویر کتابی که در دست یک کشیش قرار گرفته است به وصیت نامه پنهان شده یک کشیش در آن محل اشاره دارد. اینگونه وصیت نامه ها به شکل طومار بوده و بسیاری از فعالیت های انجام شده در کلیسا در آن قید می شوند. این کلیساها نیز معمولاً کلیساهای مربوط به مذهب پروتستان هستند. اگر بر روی نشان این کشیشها (نشانی که بر روی نامه آنها قرار گرفته) نوشته ای وجود داشته باشد در صورت خواندن آن خواهیم دید که نام کشیش بصورت یکی از نامهای استفان (Stephan)، بارتلومئو (Bartholomew)، ماتیاس (Matthias)، یا سایمون (Simon) نوشته شده است.

تصویر کتاب گاهی نیز ممکن است سمبل اسناد و مدارکی باشد که کشیشها در جوامع مسیحی از فعالیت های منطقه تهیه می کردند. این کار بخصوص در شهرهای بزرگ انجام می شده است و کشیشان اطلاعاتی درباره زمینهای کشاورزی منطقه، انواع و تعداد حیوانات اهلی موجود در منطقه، تعداد، زمینه فعالیت و درآمد هر کدام از تاجران و اربابان منطقه، و امثال اینها را نوشته و آنها را در مکانهای مخصوصی در کلیسا نگهداری می کردند.

علاوه بر این موارد همانطور که اشاره شد تصویر کتاب ممکن است به عنوان سمبل انجیل نیز بکار رفته باشد.

سمبل ۱۲۷

 = قبلا به ارزش رقمی سمبل های مختلف اشاره کردیم. یکی از این ارقام نیز عدد سه می باشد که مثلث با سه ضلعش شکل نمادین این رقم است. دایره ای که در این سمبل مشاهده می کنید نشان حتمی وجود یک شیء پنهان شده یا دفن شده است. اما هنگامی که از یک شیء دفن شده بحث می کنیم این شیء حتما یک گنج نخواهد بود. این سمبل نشانگر یک قبر است، زیرا مثلث موجود در این سمبل نماد پدر، پسر و روح القدس می باشد. از روی جهت قرار گرفتن شکل مثلث نیز پیداست که این قبر مزار یک زن است. تقسیم شدن دایره به دو قسمت توسط ضلع بالای مثلث سمبل تقسیم شدن زندگی شخص خاک شده به دو قسمت دنیا و آخرت می باشد. اینگونه قبرها و دفن شدن ها معمولا در زمین (خاک) انجام شده است.

سمبل ۱۲۸

 = در این سمبل نیز با اشکال مثلث روبرو هستیم. یکی از مفاهیم مختلف شکل مثلث مفهوم جنسیت (مرد و زن) می باشد. در این سمبل ساده ترین و قوی ترین احتمالی که به ذهن می رسد این است که سمبل مربوط به قبر چند مرد است که در کنار هم به خاک سپرده شده اند. با در نظر گرفتن منطق کلی شکل می توان گفت که این قبرها ممکن است مربوط به یکی از موارد زیر باشد؛

- اگر محل مورد نظر یک عبادتگاه یا کلیسا باشد، یک روحانی و دیگر انسانهایی که در کنار او خاک شده اند،
- یک پدر یا بزرگ خانواده و نزدیکان وی که در کنار او به خاک سپرده شده اند،
- یک فرمانده و سربازانی با رتبه کمتر که در کنار او خاک شده اند.

اما با توجه به علائم و نشانه های نسب شناسی اینجا محلی است که یک زن در کنار

فرزندانش به خاک سپرده شده است، و این مفهوم قوی ترین مفهومی است که این سمبل آن را بیان می کند.

در مکانی نظیر این بجای اندیشیدن در مورد احتمالات مختلف بهتر است که دیگر علایم و یافته های موجود در منطقه و شرایط محل را بررسی کنیم.

بطور مثال اگر آن محل محوطه یک کلیسا باشد می توانیم اطلاعات مربوط به آن را جمع آوری و بررسی نماییم. کلیسا حتما یک اداره کننده (کشیش) دارد، می توان خانه و محل سکونت آن کشیش را یافت و و بررسی های لازم را در آنجا انجام داد، یا اگر مکان مربوط به یک گورستان خانوادگی باشد که یک پدر یا مادر به همراه فرزندانش در آنجا دفن شده اند می توانیم قبر این افراد را پیدا کرده و بررسی نماییم.

ورای تمام این نظرات و حدسیات، هنگامی که از نظر منطق کلی موجود در زمینه جستجوی گنج به سمبل نگاه کنیم، در این محل قبری وجود دارد.

مطابق علایم و سمبل های بریتانیا این سمبل به مفهوم زنی که برای بچه ها داستانهای هیجان انگیز و جالبی در مورد بچه دار شدن تعریف می کند نیز می تواند باشد، و مطابق سیستمهای علامت گذاری آمریکا سمبل زنی خوش قلب و مهربان است که داستانهای جالب و تاثیرگذاری تعریف می کند. در بعضی از سیستم های اروپا نیز سمبل زنی است که با خواهران کوچکترش یا دخترهای جوان دیگری در خانه مانده است.

سمبل ۱۲۹

+ = سمبلی است که در ایران زیاد با آن روبرو نمی شویم، اما امکان دارد گاهی در محلهای سکونت مسیحی قدیمی مانند شهرهای بزرگ (کلان شهر) با آن مواجه شویم به همین دلیل در اینجا به توضیح آن می پردازیم.

به نام صلیب پطرس یا صلیب پطرس قدیس (Saint Peter) (به لاتین: Petrus) شناخته می شود. یک صلیب لاتین معکوس است. اصل و مبداء این صلیب به ماجرای به صلیب کشیده شدن پطرس باز می گردد، او بصورت معکوس به صلیب کشیده شده بود؛ خودش را پایین تر و بی اهمیت تر از آن می دانسته که همانند عیسی (ع) به صلیب کشیده شود به همین دلیل درخواست می کند که بصورت معکوس به صلیب کشیده شود.

اولین کسی که درباره ماجرای وارونه به صلیب کشیده شدن پطرس سخن گفته است عالمی اهل اسکندریه به نام اوریجن (Origen) می باشد. برخی از کاتولیک ها این صلیب

را نشان بی ارزشی و بی اهمیتی در برابر عیسی (ع) می دانند. کسانی که خود را پایین تر از عیسی (ع) می دانند در مفهوم تصوف در زندگی دنیوی نیز ملک و ثروتی زیادی نخواهند داشت. در تصوف اسلامی نیز کسانی که زندگی خودشان را صرف طاعات و عبادات می کنند اهمیت زیادی به دنیا نمی دهند، از این لحاظ شباهتی بین این دو گروه وجود دارد. در زمینه گنج پژوهی نیز بهتر است با این دید به موضوع نگاه کنیم.

سمبل ۱۳۰

= گونه دیگری است از صلیبی که در بالا به آن اشاره شد. اما در اینجا مفهومی که بیان می شود کمی متفاوت است. از لحاظ سمبولیک همان صلیب پطرس می باشد اما بخاطر ظاهر متفاوتی که دارد مفهوم متفاوت تری نیز می رساند. جایی که این صلیب در آن پیدا شود به احتمال زیاد محل یک صومعه یا کلیسا می باشد. شکل قسمت بالای این صلیب یک مثلث معکوس را تداعی می کند. هنگامی که با این دید نگاه کنیم سمبل مفهوم یک ساختار مونث را با خود دارد. این طرز نگرش مفهوم مطلق این سمبل نیست بلکه مفهومی است که از شکل آن برداشت می شود. سه حلقه قسمت پایین صلیب نشان دهنده سه اتاق یا سه قبر نمی باشد بلکه بیانگر وجود بیش از یک اتاق یا قبر می باشند. به این حلقه ها به عنوان تکمیل کننده های شکل یک صلیب نیز می توان نگاه کرد. در محل هایی همانند کلیساها و عبادتگاه ها باید شناخت کافی از فرهنگهای مرتبط با آن مکان داشته باشیم و محل را با توجه به آن مورد بررسی های لازم قرار دهیم.

سمبل ۱۳۱

= دایره ها در حالت معمول نشان قبرهای خاصی همانند گورپشته (تل خاکی)ها هستند. در این سمبل نیز علامت دو قبر کنار هم را مشاهده می کنیم. یکی از این دایره ها شکلی معمولی دارد (دایره سمت چپ) و مربوط به قبری است که پس از اینکه بصورت معمولی ساخته شده، بعدها به حال خویش رها شده و بصورت مکانی متروک در آمده است. در مورد گورپشته دوم نقطه ای که در داخل دایره قرار گرفته است

خبر از یک خطر حتمی می دهد.

یک دایره که نقطه ای در داخل آن قرار گرفته است با دایره ای که مربعی در داخل آن قرار دارد نباید اشتباه گرفته شود. دایره ای که در داخل آن نقطه ای قرار گرفته از یک خطر خبر می دهد. دایره ای که در داخل آن مربعی قرار دارد را در زیر توضیح خواهیم داد. این گونه سمبل ها در مورد دفن شدن در خاک (در زمین) بحث می کنند نه قبرهای سنگی و اناقی.

سمبل ۱۳۲

= معانی مختلف حلقه ها (دایره ها) را در حد امکان و در جاهای مربوطه بیان کردیم، در اینجا نیز شکل این سمبل نشانگر یک گورپشته (تل خاکی) می باشد اما مربع ها یا مستطیل های قرار گرفته در داخل دایره از وجود حتمی یک اتاقک در داخل این گونه قبرها خبر می دهد. همانطور که در بالا نیز گفتیم دایره در مورد دفن شدن در خاک بحث می کنند نه قبرهای سنگی، اگر همین مربع در سمبل دیگری در داخل مربع قرار گرفته باشد □ در آن صورت سمبل از یک محل صخره ای بحث می کند و اشاره به یک قبر اتاقی شکل دارد که در داخل صخره ها ساخته شده (کنده شده) است.

این سمبل که در اینجا می بینید نشان یک گورپشته (Tumulus) می باشد که ساختار آن بصورت پشته ای از خاک است. قرار گرفتن سمبل قبر (مربع) در داخل دایره ای که سمبل کره زمین و ابدیت می باشد در اینجا این را بیان می کند که شخص خاک شده در این محل زندگی ابدی خواهد داشت.

در طول تاریخ، تمدن ها همیشه با موضوع غارت شدن گورپشته ها مواجه بوده اند، به همین دلیل به منظور پیشگیری از این سرقت ها و غارت ها بعد از دفن اجساد اشیاء و هدایای قیمتی را در جای دیگری دور از آنجا دفن می کردند.

توضیح: تمامی انواع قبرها و گورپشته ها جزئی از مناطق حفاظت شده محسوب می شوند، این موضوع را مد نظر داشته باشید.

سمبل ۱۳۳

= این سمبل نشان دهنده محل یک قبرستان می باشد، اما در عین حال با توجه به

شکل مستطیل ممکن است مربوط به یک قبر سنگی نیز باشد. در اینجا مهم این است که منطقه ای که سمبل در آن قرار دارد بطور دقیق و درست بررسی شود..

اگر سمبل نشان یک قبرستان باشد باید یک سنگ عمود در زمین را جستجو کنیم که در ورودی قبرستان ها قرار می داده اند. این سنگ ها سمبل قبرستان های دوران باستان هستند، طول متوسط آنها یک متر بوده و معمولاً صاف و یکنواخت نیستند. معمولاً درست در زیر این سنگ ها یا در نزدیکی آنها قبر شخصی مهم و صاحب مقام و منزلت بالا قرار دارد.

اگر حالتی را در نظر بگیریم که این سمبل نشانگر یک گورستان است، شکل مستطیل موجود در سمبل نشانگر محل قبرستان بوده و خط وصل شده به مستطیل نیز نشان دهنده سنگی است که در بالا به آن اشاره کردیم.

اگر این سمبل در یک محل صخره ای قرار داشته باشد که احتمال وجود قبرستان در آن ناحیه وجود ندارد، در اینصورت به احتمال زیاد یک قبر اتاقی سنگی در نزدیک ترین نقطه به علامت وجود خواهد داشت. در این حالت خط موجود بر روی مستطیل نشانگر یک تونل یا یک نقطه ورودی به محل قبر خواهد بود.

سمبل ۱۳۴

= یک وجه از این سمبل بیانگر مفاهیم خود، اصل و روح است. به عنوان مثال الكل به عنوان روح شراب محسوب می شود. یا یک رئیس قبیله با قدرت و اختیاری که در آن قبیله دارد اصل و خود قبیله را تمثیل می کند.

یک وجه دیگر سمبل نیز با توجه به سیستم علامت گذاری دیگری بیان کننده تونلی است که دو سر دارد. در این حالت سمبل تمامی مفاهیمی که با خود دارد را به وضوح بیان می کند. اگر فرض کنیم که تونلی دو سره به عمق فرضی ۲-۴ متر در زیر زمین قرار داشته باشد، در داخل تونل نیز در مکانی با عمق بیشتر یک قبر یا شیئی پنهان شده وجود دارد.

با توجه به شکل سمبل محل شیء پنهان شده درست در زیر یک برآمدگی یا تپه ای واقع در منطقه می باشد. اما در بسیاری از مواقع شیء پنهان شده درست در زیر تپه یا برآمدگی نبوده و در جای دیگری قرار داده شده است. در این حالت بعضی از مسیرها یا اتاقک های داخل تونل بوسیله افرادی که آن را ساخته اند با خاک یا سنگ پوشانیده شده یا بوسیله ملاط دیواری در جلوی آن ساخته شده و مسدود می شوند. بدین ترتیب مانعی برای

رسیدن به هدف اصلی قرار داده می شود.

در اینگونه مکانها حتی اگر بتوان به طریقی داخل تونل شد، علایم بی معنی یا گمراه کننده داخل تونل ذهن افرادی که توانسته اند به آنجا راه یابند را به هم می ریزند، حتی آنها را به محلی دور از هدف راهنمایی می کنند.

در اینجا افرادی که علایم و نشانه ها را دنبال می کنند باید محل را بصورت دقیق واری کرده و علایمی که با آن روبرو می شوند را با دقت بررسی نمایند و به جزئیات موجود در آنها توجه کنند. جزئیات موجود در علامت ها مثلاً یک خط یا نقطه کوچک بر روی یک تصویر می توانند نقش مهمی در رسیدن به هدف ایفا نماید.

سمبل ۱۳۵

۳۵

۳۵ = در قسمت سمبل حیوانات درباره اشکال گاو نر بیشتر بحث خواهیم کرد، این سمبل در محل پنهان شدن گنج ها بکار نمی رفته است بلکه مطابق اعتقادات قدیمی بیشتر در عبادتگاه ها و معابد بر روی سنگ قبر افرادی که صاحب قدرت یا مقام و منزلت بالایی بوده اند استفاده می شده است.

این سمبل در جاهای مختلف دنیا نماد اصالت، دانایی و پیروزی نیز بوده، همچنین مفاهیمی چون رهبری، دلاوری و پهلوانی را نیز می رساند.

سمبل ۱۳۶

۳۶

۳۶ = شاخ قوچ. نماد عزم و اعتبار است، در عین حال مقاومت و پایداری در برابر قدرت های بزرگ با این شکل بیان می شود. این سمبل رشد و تعالی در فاصله میان زندگی دنیای فانی و زندگی عالم ابدی را بوسیله شکل مثلثی خود که از سمت پایین به بالا گسترش می یابد نشان می دهد. شکل این مثلث همچنین مفهوم رهبری و ریاست بر یک جمع را بیان می کند. (در منشور (مثلث) با ساختاری سلسله مراتبی مواجه هستیم که در بالای همه این سلسله مراتب یک نقطه خاص (رهبر) قرار می گیرد).

کسانی که به کار جستجوی گنجها مشغول هستند نه تنها در مورد این سمبل بلکه در تمامی شکل هایی که شاخ در آن وجود دارد تصور می کنند که سمبل نشان دهنده پول و گنج می باشد.

این سمبل نشان قبر یک فرد قدرتمند، یک رئیس و رهبر می باشد. در این رابطه ما چیز بیشتری برای گفتن نداریم. ممکن است به همراه جسد فرد ذکر شده اشیاء و هدایای ارزشمندی هم دفن شده باشد. در اینجا باز هم یاد آور می شویم که قبرها جزئی از مناطق حفاظت شده توسط قانون می باشند.

سمبل ۱۳۷

= در اینجا هم با یکی از سمبل های مطلوب جستجوگران گنج روبرو هستیم. یک یوغ در حالت کلی سمبل تلاش و کوششی سخت، رنج کشیدن و یا نماد تسلیم شدن در برابر فشار می باشد. در بعضی از مناطق سمبل صداقت انسان بوده و بخصوص به عنوان سمبل ازدواج نیز کاربرد داشته است.

این سمبل در دوران هایی که حضرت عیسی (ع) و مومنان در زیر فشار و ظلم زندگی کرده و نمی توانستند عقایدشان را بیان کنند به عنوان یک سمبل دینی استفاده می شده. حتی در نسخه های انجیل این مفهوم نیز آورده شده است که افراد بی ایمانی که به یوغ حضرت عیسی (ع) تن در نمی دهند (به او ایمان نمی آورند) و کسانی که برای بسته شدن در این یوغ شتاب می کنند با هم برابر نیستند.

مطابق با این عقاید حضرت عیسی (ع) با این جملات به مومنان مژده می دهد: «من مونس و همدم، خوش خلق و خوشرفتارم. من خاضع و فروتنم. بار من برای یوغ گردنم سبک و تحمل آن برای من آسان است. و اما شما به آرامش روحی خواهید رسید. من در محکمه شما را از هرگونه اتهام مبراء کرده و از هرگونه چیز سنگینی که به شما تحمیل شود نجات خواهم داد.»

در اسلام نیز انداختن انگشتر نقره به انگشتان به عنوان یک سمبل دینی و مطابق با سنت پیامبر (ص)، یا نوشتن عبارت «هوالباقی» بر روی سنگ قبر یک انسان فوت شده (از نظر اعتقادی) هیچ فرقی با مفهوم سمبل یوغ ندارد. هر دو یک طرز فکر را نمادینه می کنند و آن طرز فکر نیز همان تسلیم بودن در برابر خداوند و پیامبر خداوند است.

در نهایت دین مسیحیت نیز (از جهاتی که تحریف نشده است) یک دین آسمانی است و در بعضی از جنبه ها بین آن و دین اسلام که دین حق است شباهت وجود دارد. این موضوع درباره دین یهودیت نیز صادق است.

مطابق اعتقاد مسیحیت اگر بر روی سنگ قبری شکل برجسته یک یوغ دیده شود این شکل از نظر اعتقاد شخصی که در آنجا دفن شده است هیچ مفهومی جز تسلیم بودن در برابر خداوند و عیسی (ع) را در بر ندارد.

یوغ کاملاً یک سمبل دینی می باشد، تعابیر بی اساسی چون در نزدیکی یا در کنار آن گنجی وجود دارد هیچ وجه منطقی و هیچ ارزش و اهمیتی ندارد. اثبات هیچ کدام از اینگونه تفاسیر نیز ممکن نبوده و در نتیجه هیچکدام از آنها درست نمی باشند.

سمبل ۱۳۸

➤ = در شیمی قدیم (کیمیا) به عنوان سمبل سرب سفید از آن استفاده می شده است. ممکن است برای مواد رنگی که از کربن سرب ساخته می شود و در زمان قدیم نیز شناخته می شده است استفاده شده باشد. سرب سفید را با سمبل های دیگری نیز نشان می داده اند. این ⚗ و ⚔ این سمبل ارتباطی با موضوع گنج ها ندارد. گاهی برای موادی که از ترکیبات سرب می باشند بکار رفته است. برای اینکه سرب فلزی نرم است در زمان باستان از سرب و ترکیبات آن برای ساختن سر تیر، ظروف غذا، مجسمه ها و موارد مشابه دیگر بسیار زیاد استفاده می شده است. در مهر و موم لحدها و گورها نیز از این فلز استفاده می کرده اند، به همین دلیل در هر جایی که این علامت دیده می شود نباید آن را به موضوع گنج ها ارتباط دهیم.

در محل کوره ها روبرو شدن با این سمبل امکان پذیر است. این کوره ممکن است کوره ای باشد که در حرارت های بالا برای ذوب فلزات از آن استفاده می شده است.

سمبل ۱۳۹

⚓ = سمبلی است که در ایران زیاد با آن روبرو می شویم و نماد مرد می باشد. اگر در محل یک قبر با این سمبل روبرو شویم به مفهوم آن است که در اینجا مردی دفن شده است. این شکل سمبل پای غاز نیست.

سمبل ۱۴۰

= در مناطق زیادی در دوران باستان از آن استفاده می شده و نماد زن می باشد. در محل گورها همانند سمبل های دیگر زن ∇ و $\vee$ نشان آن است که زنی در آنجا دفن شده است. این شکل بدون خط بالای مثلث $\triangle$ سمبل مرد است پس باید ارتباطی بین آنها وجود داشته باشد.

این سمبل با شکل متفاوتی که دارد در موضوعات مربوط به زندگی اجتماعی بیشتر استفاده شده است تا در محل قبرها.

زن بیشتر با شکل مثلث وارونه ∇ نشان داده می شود، در مقایسه با آن این سمبل از یک شکل مثلث رو به بالا و وصل شدن یک خط عمودی به آن تشکیل شده است و بدین ترتیب به صورت یک سمبل کلاسیک زن در آمده است.

سمبل ۱۴۱

= شکل این سمبل همان شکل سمبل قبل است با این تفاوت که در داخل مثلث نقطه ای قرار گرفته است. این نقطه با بیان اندیشه «دقت کنید، وضعیت خطرناک» مفهوم متفاوتی نسبت به سمبل قبل پیدا کرده و یک زن حامله را تمثیل می کند. به یاد بیاورید که نقطه ای در داخل شکل از یک خطر خبر می داد. این سمبل با این خصوصیت بیشتر تداعی کننده علامت قبر یک زن نیز می باشد.

سمبل ۱۴۲

= این تصویر از شکل سمبل زن Δ تشکیل شده است و تمثیل کننده یک زن بچه دار است. این شکل در دنیای سمبلها بخشی از نظام خانواده است. دو دایره ای که در طرفین شکل قرار گرفته است سینه های یک زن را تمثیل کرده و این مفهوم را بیان می کند که این زن یک مادر می باشد. همانطور که ممکن است بر روی قبرها با این سمبل روبرو شویم، گاه بر روی در خانه زنی که به تازگی صاحب فرزند شده است نیز به تصویر کشیده می شده و مفاهیمی همچون تناسل و خوشبختی را به همراه داشته است، به همین دلیل می توانیم آن را به عنوان سمبل برکت نیز بشناسیم.

سمبل ۱۴۳

= سمبلی است برای نشان دادن نظام خانواده. با شکلی که دارد و مفهوم وسیعی که در خود جای داده است برای نشان دادن تمام اعضای یک خانواده کامل ساخته شده است. عناصر به تصویر کشیده شده در سمبل شامل پدر، مادر و فرزندان آنها می باشند. در صورت درک اشکال و مفاهیم سه سمبل بالا، این سمبل نیز بصورت آشکارا مفاهیم موجود در خودش را بیان می کند.

سمبل ۱۴۴

= سمبلی است که در مفهوم مسیحی ساختن دنیا استفاده شده است. در بسیاری از مناطق کشورمان ممکن است با این شکل روبرو شویم. بیشتر در کلیسا ها استفاده شده و در شهرها نیز گاهی در محل خانه کشیش ها ممکن است با آن مواجه شویم. از نظر شکلی، صلیبی است که بر روی دایره ای که دنیا را تمثیل می کند قرار گرفته است. با این شکل این مفهوم بیان می شود که مسیحیت بالا تر از تمام ارزش های دنیا می باشد. اگر در محل یک قبر با آن روبرو شویم ممکن است قبر متعلق به یک مبلغ مذهبی باشد. اگر در غار یا محل سکونتی با آن روبرو شویم آن مکان ممکن است محل زندگی یا محل ملاقات مبلغان مذهبی باشد.

سمبل ۱۴۵

= یکی از اشکالی است که در هر جایی که استفاده شده است مفهوم یکسانی ندارد. بیشتر در محل زندگی اقوام هیتی می توان با آن مواجه شد. در فرهنگ و خط هیتی این شکل برای فرمانروایان استفاده می شده است. در جاهای مختلف و سیستم های مختلف به عنوان سمبل مرد یا پادشاه نیز از آن استفاده شده است. ممکن است مفاهیمی همچون خود شخص فرمانروا یا دولت فرمانروا را در بر داشته باشد و یا برای نشان دادن قبر فرمانروا نیز استفاده شده باشد.

سمبل ۱۴۶

= معمولا سمبل زن است که با آن زیاد روبرو می شویم. تصویر مثلث وارونه در دوران باستان به عنوان سمبل زن بر روی اشیای خانگی و تزئینی استفاده می شده است. در فرهنگ سومری به عنوان سمبل زن استفاده می شده و در بسیاری از تمدن ها نیز بدلیل تاثیرات تمدن سومریان در فرهنگ آنها همین مفهوم را در بر داشته است. در ایران در مناطق غربی و شمال غربی می توان با آن روبرو شد. از زمان هزاره سوم قبل از میلاد به بعد استفاده می شده است. مفهوم «منفی» را در بر دارد. در مجسمه ها یا تصاویر برجسته ای که برای یک زنِ مرده ای ساخته می شده مفهوم مرگ را منعکس می کند.

سمبل ۱۴۷

= یکی از علائم چین باستان می باشد. تا به امروز هیچ دلیل قطعی مبنی بر اینکه این سمبل چه مفاهیمی را می رساند بدست نیامده است. هر سمبلی یک معنای مخصوص به خودش دارد اما تا به امروز نسبت دادن هیچ مفهوم و معنای مشخصی به این سمبل امکان پذیر نشده است. به بیان همین مطلب کفایت می کنیم که در علائم چینی به عنوان سمبل «بام» استفاده شده است. به عقیده شخصی خود ما در صورت پیدا شدن آن در محل کلیسا ها ممکن است (به احتمال ضعیف) سمبل «ناقوس» نیز باشد.

سمبل ۱۴۸

= این شکل طبق افسانه های رومی به عنوان عصای ژوپتر شناخته می شود. ژوپتر در تمدن روم معادل با زئوس در تمدن یونان می باشد. این شکل 𐀓 نیز نماد نیزه شکار ماهی یا عصای پزیدون و نپتون می باشد. این شکل 𐀓 در عصر نئولیتیک (آخرین دوره عصر حجر) نماد شکاف ها و کنده کاری های بر روی صخره ها بوده است. عصاهای خدایان هرچقدر هم که با هم تفاوت داشته باشند معمولا تمثیل کننده ظرافت

می باشد. مواجه شدن با این سمبل بر روی مزارها یا محل هایی که آیین های پس از مرگ در آن اجرا می شده محتمل است. فرض بر این است که در اینگونه موارد شخص پس از مرگ برای مراقبت و محافظت به رب النوع مربوطه سپرده می شده. این سمبل 𐍚 در عین حال نماد قدرت تلاطم آب نیز می باشد.

سمبل ۱۴۹

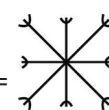
𐍚 = این شکل مفهوم دفاع کردن را به تصویر می کشد. سمبلی است که معمولا در تونل ها، دالانها و ساختارهای مشابه زیرزمینی با آن روبرو می شویم. همچنین در اتاق های درون گورپشته (تل خاکی) ها نیز می توان با این شکل روبرو شد. در اینجا دفاع کردن فقط در مفهوم تله ها بکار رفته است. بدلیل استفاده شدن این شکل در گورپشته هایی که نباید به آنها نزدیک می شدند، می توان به مفهوم وجود یک مجازات نیز به آن نگاه کرد. به عنوان یک شکل تزئینی استفاده شده بر روی سنگ قبرها نیز زیاد با آن روبرو می شویم.

سمبل ۱۵۰

𐍚 = اسرار مرگ و زندگی بوسیله این شکل حلزونی به تصویر کشیده شده است. این پیچش ها مفاهیم خدای گونه بودن و جاودانگی را بیان می کنند. در زمینه گنج ها برخی آن را به عنوان سمبل «مار» تعبیر می کنند که این طرز برداشت بسیار اشتباه است. در اینجا وارد موضوع سمبل مار نمی شویم زیرا این سمبل در جای دیگر و در زیر مطلبی با عنوان خودش با جزئیات بیشتری بیان خواهد شد. این سمبل مفاهیم جاودانگی و گردش بی پایان را در بر دارد.

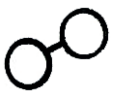
سمبل ۱۵۱

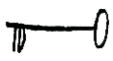
𐍚 = مفهوم احساسی خاص را می رساند، احساس ترسی آمیخته با احترام. گاهی در کنار تصاویر و اشکال کشیده شده از جنگجویان با آن روبرو می شویم. در اروپای شمالی و در زمینه جادوگری سمبل مهمی به شمار می رود.

در صورتی که در ایران با این سمبل روبرو شویم، سمبل معادل با شاه خدایان، زئوس می باشد. طبق یک باور قدیمی هنگامی که بر روی پیشانی زئوس چین خوردگی دیده شود می تواند ترس های خود را به دشمنانش انتقال دهد. نباید این سمبل را با سمبل برخی از عناصر معدنی اشتباه گرفت.

سمبل ۱۵۲

 = سمبلی است که در علم نجوم و ستاره شناسی مفهوم تضاد یا تقابل را به همراه دارد. تا به امروز دیده نشده که در مفاهیم دیگری غیر از این استفاده شده باشد. در شیمی و کیمیا نیز کاربرد دارد. در زمینه گنج ها و اشیای پنهان شده نیز مفهوم دیگری را بیان می کند. بسیاری از افراد سمبل هایی نظیر این سمبل و اشکال و دوائر متصل به هم را علامت ارتباط بین اتاق های مخفی می دانند.

سمبل ۱۵۳

 = در علم نجوم نشان دهنده خسوف (ماه گرفتگی) می باشد. این اتفاق (خسوف) به مفهوم تقابل میان ماه و خورشید می باشد، که تمام سطح ماه در زیر سایه زمین قرار می گیرد. در زمینه باستان شناسی می توان آن را سمبل قبر دو انسانی دانست که در زندگی آنها با هم در ارتباط بوده و یا در زندگی به هم وابسته بوده اند. (مانند زن و شوهر و غیره) در اینجا سیاه بودن سطح دایره ها بیانگر مرگ یا سیاهی، به بیان دیگر خاموش شدن چراغ زندگی آن افراد می باشد

سمبل ۱۵۴

 = به عنوان سمبل «منبع علم و دانش» شناخته می شود. سمبلی است که در فعالیت های مربوط با جستجوی گنج زیاد با آن روبرو می شویم. در اینجا کلید را به عنوان گشایش نباید دید، بلکه باید به عنوان کلید گشایش به آن نگاه

کرد؛ بیان کننده این است که به کسی که می فهمد یا می داند نیاز است. به بیان دیگر سمبل کلید بیان می کند که «در اینجا موردی وجود دارد که با دانش گشوده می گردد.» علاوه بر چیزهای گفته شده، در مسیحیت نیز مفهوم دیگری دارد که دانستن آن می تواند مفید واقع گردد. مطابق بیان انجیل متی (انجیل متی: ۱۶، ۱۹) حضرت عیسی (ع) به پطرس حواری چنین گفته است: «من به شما کلید پادشاهی بهشت را خواهم داد.» به همین دلیل سمبل کلید در کلیسا مفهوم «خوش آمدگویی» به انسانها را به همراه دارد.

سمبل ۱۵۵

⊗ = در معماری گوتیک کلیساها سمبلی است که برای چهار واعظ استفاده شده است. منظور از چهار واعظ چهار نماینده از هر مذهب مسیحیت می باشد. این مذاهب شامل کاتولیک، پروتستان، ارتدکس و ایوانجلیسم می باشند و کتابهای این مذاهب نیز انجیل های متی، مرقس، لوقا و یوحنا می باشند. جایی که این سمبل در آن قرار دارد یک کلیسا است و معنای سمبل هم این است که ورود به کلیسا برای پیروان هر چهار مذهب آزاد است.

سمبل ۱۵۶

☼ = سمبلی است که برای ایشتار (Ishtar) (از الهه های آشوری) استفاده می شده است. این خصوصیات را برای ایشتار برشمرده اند:

- الهه بهشت ها
- مادر هر کسی که از زن متولد می شود
- خواهر خدای خدایان بابلیان
- شمس (Shamash) خدای خورشید
- الهه لذت جنسی
- تنها الهه (رب النوع مونث) در میان خدایان آسیایی و بابلیان
- الهه جنگ و شکار

سمبل ۱۵۷

= در زمان حکمرانی بابلیان به منطقه دجله و فرات در ایران، این سمبل به عنوان ستاره رب النوع ونوس استفاده می شده است به بیان دیگر ستاره ایشتار است. معادل سمبل بالا می باشد.

این سمبل که در مناطق مختلف عراق امروزی استفاده می شده است، گاهی در اشکال متفاوت دیگر به سرزمین ایران راه یافته است.

سمبل ۱۵۸

= ستاره ایشتار همان سیاره ونوس (ناهید) می باشد. این سیاره قبل از میلاد مسیح (ع) الهه جنگ، جنسیت و برکت بوده است. همین اعتقادات در فرهنگ دوران پاگانیزم هم وجود دارد.

اطلاعات بیشتر درباره این سمبل را در زیر عنوان سمبل ستاره هشت گوش آورده شده. (سمبل ۱۰۰)

سمبل ۱۵۹

= سمبلی است در مفهوم تعادل در وزن، اما در زمینه گنج ها و در زمینه باستان شناسی نشان دهنده زمین مسطحی است که در زیر آن شیئی پنهان وجود دارد. در اینجا شیء دفن شده همانطور که می تواند یک گنجینه باشد، ممکن است به یک گور هم اشاره کند. خط افقی سمبل پایه و اساس، سطح زمین، دنیا و در مفهوم کلی سمبل دولت و حکومت می باشد.

سمبل ۱۶۰

= این سمبل ها معمولا در اشکال هشت تکه دیده می شوند. از زیباترین و ظریف ترین اشکال هندسی می باشند. نشان سادگی، زیبایی، ظرافت و کمال

همچنین نماد داشتن وجوه بسیار، زندگی، منبع نور، و مرکز تمامی دانش ها می باشد. از دید مسیحیت ستاره یا گل رز، همچنین مژده دهنده تولد حضرت عیسی (ع) می باشد. همچنین مقایسه ای داشته باشید با سمبل های ستاره هشت گوش، ستاره ایشتار، و سمبل های مشابه آن در فرهنگهای پاگانسم.

در مقایسه با سمبل های گفته شده این سمبل ها بصورت برجسته کاری بر روی مرمر نبوده بلکه بشکل کنده کاری بر روی سنگ ها و صخره ها و بصورت اشکال ساده تری دیده می شوند.

سمبل ۱۶۱

سمبل هایی نظیر این نشانِ کلیسا می باشند و برای نشان دادن زمانهای پذیرش مسیحیت بکار می روند. این اشکال تصاویر کلیساهای زیبای چوبی ساخته شده در کوههای کارپات می باشند. این اشکال را فقط در غرب اوکراین می توان دید.

این اشکال برای نشان دادن توانایی کلیسا در جدا کردن خوب از بد بکار رفته اند. از این اشکال در طبیعت برای تشکیل صلیب یا بجای اشکال مثلث و چهار ضلعی استفاده می شده است. گاهی به صورت نادر نیز دیده شده که به منظور نشان دادن برج ناقوس هم از آنها استفاده شده است.

در میان جستجوگران گنج حرف رایجی وجود دارد؛ گفته می شود که شکل کشتی رد پول را نشان می دهد. این اشکال بسیار شبیه به کشتی هستند، اما سمبل کشتی نمی باشند، به همین دلیل این مطلب را در اینجا یاد آور شدیم.

سمبل ۱۶۲

عنکبوت: این اشکال در نگاه اول به عنوان خورشید و تابش اشعه های نور آفتاب برداشت می شوند. این شکل نماد صبر، هنر و سخت کوشی است.

در نظر باستان شناسی مفهوم مشخصی در بر ندارد اما در زمینه گنج ها از روی تجربیات بدست آمده در این زمینه اینطور بیان می شود که در جاهایی که این سمبل پیدا شده است گنج نیز پیدا کرده اند. اینطور بیان می شود که اینگونه گنجینه ها بسیار ارزشمند و در مبالغ

بسیار بالایی هستند اما خطرات و تله هایی نیز وجود دارد.

سمبل ۱۶۳

= در میان جستجوگران گنج سخنان زیادی در مورد این سمبل وجود دارد. گفته می شود که محل وجود شکل تار عنکبوت طلسم شده یا خطرناک است. گفته می شود این سمبل در مورد گنجینه های مهم و ارزشمند استفاده می شود که در پنهان کردن آنها توجه زیادی به خرج می دهند. گفته می شود که قبل از جستجوی محل اینگونه گنجها باید ابتدا یک سری اطلاعات لازم درباره آن جمع آوری کرده و منطقه مورد نظر با دقت و به درستی بررسی گردد.

صلیب ها:

صلیب (آلفا + امگا) این صلیب متشکل و مرکب از آلفا به امگا خاطر نشان کننده آن است که حضرت عیسی به خاطر ما بر روی صلیب به چهار میخ کشیده شده و هنوز در آن حالت باقی است.

صلیب (لنگر) این صلیب سمبل انتظامات مسیحیت از حضرت عیسی می باشد. در عین حال، این صلیب لنگری علامت سانتا کلمنت می باشد که از طرف امپراطور تروجان به لنگری بسته شده و در دریا انداخته شد.

صلیب (غسل تعمید و چیزهای مرتبط با آن): ترکیبی است که از روی هم قرار گرفتن سه حرف اول معادل یونانی کلمه مسیحی (chi) به دست آمده است، صلیبی هشت شاخه به وجود می آید. از آنجا که صلیب هشت شاخه به معنی تجدد و تازگی بوده، اکنون این صلیب به عنوان صلیب غسل تعمید نیز یاد می شود.

صلیب (یونجه): این نوع صلیب که با توجه به شکل انتهای شاخه ها یش که تداعی کننده یونجه بوده و یادآور تثلیث است، بسیار به کار می رود.

صلیب بیزانس: صلیب بیزانس معمولاً در کلیساهای ارتودوکسی یونان استفاده می شود.

صلیب (کالواری پله‌ای): این صلیب بر روی سه پله نشان دهنده صلیب لاتین در روی تپه کالواری می باشد. بیشتر از آن معادل باور، امید و عشق است. (توجه: کالواری اسم تپه‌ای رومی است که حضرت عیسی در اورشلیم و بر روی آن به صلیب کشیده شد)

صلیب (کلتیک، ایرلندی) این صلیب از قدیمی ترین انواع آن محسوب می شود، از طرف مسیحیان بریتانیا و ایرلند به کار می رفته است.

صلیب (فاتحان و پیروزها): این صلیب از حروف اول و آخر کلمه عیسی در زبان یونانی (IC)، حروف اول و آخر کلمه مسیح در زبان یونانی (XC) و کلمه یونانی NIKA به معنی فاتح درست شده است.

صلیب (صلیب کوچک): این صلیب از چهار صلیب کوچک درست شده ، به معنای گسترش مسیحیت در چهار سوی دنیاست. چهار مورد اضافی به عنوان تزئین به صلیب اصلی اضافه و شکل قفس را به آن می دهد.

صلیب (شرق): این نوع صلیب در اصل در کلیسای ارتودوکس روسیه به کار می رفته است. خط فوقانی، نشان دهنده حرف مختلف «INRI» است که Pilati به روی سر حضرت عیسی نهاده بود. خط مورب سر در افسانه‌ها دارد. بنابر روایتی، طول پاهای حضرت عیسی به یک اندازه نبوده است. به روایت دیگری، صلیب در اثر یک زلزله کج شده بود. بنا بر حکایت دیگری که محتمل تر است، این صلیب چهار میخ سانتا آندرو می باشد. گفته می شود سانتا آندرو مسیحیت را به روسیه برده است.

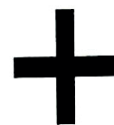
صلیب (در حال جنگ) این صلیب تداعی کننده برج های کنگره دار یک قلعه می باشد. به همین خاطر احتمالاً به عنوان سمبل حمله به کلیسا نیز به کار می رفته است.

صلیب (فلوردلیس = گل نیلوفر): صلیب فلوریس (همانگونه که در پایین آمده) رستاخیز و تثلیث را خاطرنشان می کند.

صلیب (قلدری) صلیبی که نوک شاخه هایش به شکل زنبق منتهی شده، تثلیث را به خاطرمان می آورد.

صلیب (یونان) شکل صلیبی است قدیمی که شاخه هایش به یک اندازه است.

صلیب (هرگوئنت = پروتستان فرانسوی): این علامت، به طور کلی در بین ملتی متشکل از کاتولیک های رومی معادل مفهومی است که در سال ۱۵۹۸ میلادی برای تامین حقوق مدنی و تامین اجتماعی به پروتستان های فرانسه اتحاف شده بود. اساسا صلیب مالیتتر، با هشت پیچ گرد (معادل خوشبختی اخروی)، سه تابع برگی هر چهار عدد نیلوفر به منزله ۱۲ نفر حواریون و کبوتر روی آن سمبل روح القدس می باشد.

صلیب (متعلق به ایونایا): شکل صلیبی است که از طرف سانتا کلومبا در قرن شش میلادی به جزیره ایونایا برده شده بود.

صلیب (اورشلیم، صلیبیون، پنج تایی) شکل صلیبی که از ترکیب درهم و برهم چهار صلیب بوجود آمده، نشان دهنده قانون های عهد عتیق می باشد. چهار عدد صلیب کوچک موجود در آن نشانه اجرای قوانین مسیح در یونان می باشد. بعضی ها از آن به عنوان کار میسیونری کلیسا تفسیر می کنند (گسترش و ترویج مسیحیت در چهار سوی دنیا). بعضی ها هم بر تعداد صلیب ها به منزله ۵ زخم بدن مسیح توافق دارند. (دستها، پاها و بغل).

صلیب (لاتین): این شکل صلیب که زیاد مورد استفاده قرار گرفته، به مفهوم قربانی بزرگ حضرت عیسی برای بخشش می باشد. این صلیب فاقد روح رستاخیز و حیات ابدی است.

صلیب (لاتین با اعلان): این حروف لاتین INRI به خاطر نوشته پیلاتی در خصوص به صلیب کشیدن حضرت عیسی بر روی آن قرار گرفته است.

صلیب (مالتینر): این صلیب هشت پر، سمبل تولد دوباره است. زمانی گفته می شد که علامت هشت خوشبختی اخروی است. این صلیب علامت متعلق به سانتا جان است که از طرف ترکها از جزیره رودوس به جزیره مالت برده شد.

صلیب (تولد): این صلیب به شکل ستاره درآمده، سمبل تولد و نبوت حضرت عیسی می باشد.

صلیب (پاپ): علامت رسمی مسند پاپ می باشد. کس دیگری غیر از او نمی تواند از آن استفاده کند. بعضا گفته می شود که سه خط موجود بر آن به مفهوم سه صلیب در کالواری می باشد. آنچه محتمل تر است، این سمبل نشانه سه دنیای تحت سلطه پاپ می باشد: کلیسا، دنیا و بهشت.

صلیب (درد): انتهای جمع شده شاخه های این صلیب نشان از دردی دارد که حضرت عیسی بر روی چهار میخ متحمل شده است.

صلیب (پاته) این صلیب مرتب با صلیب مالتی اشتباهی گرفته می شود.

صلیب (پاتریک) این صلیب که در کارهای هنری توسط پاتریک حمل می شد، یک صلیب دینی است. خط فوقانی نشان دهنده نوشته دستور پیلاتی برای به چهار میخ کشیدن عیسی می باشد. این صلیب از طرفی اسقف های اعظم و کاردینال ها به عنوان سمبل سلسله مراتب پذیرفته می شده است.

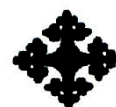
صلیب (پومه) گردی ها نشانگر سیب و میوه های زندگی مسیحی هستند. اخیرا دایره ها تمثیل کننده اتوریته و قدرت کشیش ها در زمانهای قدیم شمرده می شدند. بعضا به عنوان صلیب کشیش ها مورد استفاده قرار می گرفته است.

صلیب (سناتا آندرو) به روایتی ، سانتا آندرو به ناحق مثل سرورش عیسی به صلیب کشیده شد درخواست کرد که صلیبش را متفاوت بسازند. سمبل تواضع و تحمل درد است.

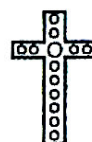
صلیب (تائو): صلیب تائو از حرف یونانی «T» ساخته شده، ساده ترین نوع صلیب است. از آنجا که بنی اسرائیل در مصر در شبهای عید «فصح» بر روی چهارچوب درب هایشان این علامت را با خون بره ترسیم می کردند، بیشتر به عنوان صلیب نبوت و یا صلیب عهد عتیق استفاده می شود. یک صلیب تائو به عنوان عصایی که حضرت موسی در صحرا با آن شیطان را از مسیر راهش دور می کرد، ترسیم می شود.

صلیب (تثلیث): هر یک از گلهای نیلوفر ، نشان از تثلیث این صلیب دارند.

صلیب (پیروزی، غلبه ، کره زمین) این صلیب سمبل آخرین حکومت جهانی مسیحیان می باشد. از آن معمولا در هنر مسیحیت استفاده شده و سمبل حکومت حضرت عیسی با شان و شهرت می باشد.

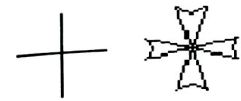
این صلیب همان «کروکس گماتا» است که با ۱۳ مرد سنگ قیمتی مزین شده است. سمبل مسیحی و گوبای حضرت عیسی و ۱۲ نفر حواریون او می باشد.

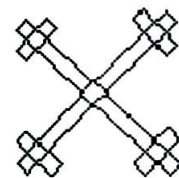
این صلیب «کروکس ایمیسا» ی لاتین است. سمبل مرگ و حیات ابدی در دین مسیحیت و نشانه وفات حضرت عیسی می باشد.

این صلیب سانتا آندرو، قبل از اتحاد با انگلیس، به عنوان سمبل پرچم اسکاتلند به کار می رفته است. این X صلیب نیز علامتی است که به سانتا آندرو تعلق داشته و نماد او بوده است.

این صلیب که ساده ترین شکل یک ستاره می باشد، چهار نقطه حقیقت و یا چهار مرحله زندگی را نشان می دهد: کودکی، جوانی، میانسالی و پیری. صلیب چهار تکه مالتی هم که از مرکز به سمت خارج گسترده شده، شکل دیگری از علامت می باشد.

صلیب (استاندینگ): این علامت قبل از مسیحیان، در بعضی از قبایل سمبل عبارت بوده است، بعدها وارد ساختار مسیحیت شد. صلیب سانتا آندرو: از آنجا که سانتا آندرو مسیحیت را در اوکراین ترویج می کرد، صلیب با علامت x به عنوان یک صلیب معروف مطرح شده است.

صلیب روسی است، به عنوان صلیب یونانی- روسی و یا کلیسای ارتودوکس روس معروف است. اولین بار از طرف هنرمندان بیزانسی مورد استفاده قرار گرفت. بنا بر بعضی از منابع اصلی، خط مورب در سمت راست صلیب نشان دهنده مرد دزدی است که به پای حضرت عیسی خود را چسبانده و تا بهشت رفته است. بنابر یک تفسیر دیگر، خط مورب بعدها توسط کلیسای ارتودوکس یونان به آن چسبانده شده است. سمبل سانتا آندرو معروفترین عزیز روس است که بر روی میز شکنجه و به صلیب کشیده شد.

یکی از انواع صلیب های کوپتیک می باشد. اعضای کلیسای کوپتیک، اکثرا

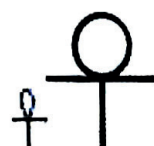
در اتیوپی و مصر زندگی می کردند. ادعا می کنند که اعتقادات آنها از مذاهب ارتودوکس و کاتولیک نیز درست تر است. اولین کلیسای کوپتیک به عنوان حرکتی در مقابل کلیسای ارتودوکس در قرن شش میلادی تشکیل شد.

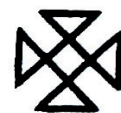
صلیبی است کوپتیک با چهار میخ که دین مسیحیت را سمبولیزه می کند. کلیسای کوپتیک از کلیسای کاتولیک روم و کلیسای ارتودوکس یونان قدیمی تر است. اعضای آن قبل از همه در مصر و یونان بودند.

در بین سمبل های مسیحی، این علامت نشانه صلیب مصری و یا صلیب کوپتیک می باشد.

این علامت از سیستم سمبولیزم مسیحی اقتباس شده و نام «کروکس آشاتا» و یا صلیب کوپتیک به آن داده شده است. «کروکس آشاتا» در عین حال به صورت نیز ترسیم می شود.

این علامت، صلیب ابدیست و تماماً بر روی منطق ابدیت ترسیم شده است برای مثال در این حالت، سمبل با علامت O به یک معنا می باشد

این علامت صلیب «گلگاتا» می باشد. بسیار شبیه صلیب هایی است که توسط شوالیه ها استفاده می شده است.

این علامت در سمبولیزم مسیحیت، به عنوان نشانه حضرت عیسی شناخته می شود.

این علامت در سمبولیزم مسیحی مورد استفاده بوده و به منزله صلیب حضرت عیسی (ع) است. با سمبلی که از طرف یونانی ها به معنی حضرت عیسی تعبیر می شود با سمبل x مرتبط است.

بعضی از علایم رایج در گنج یابی

از این طرف نروید

از این طرف بروید

امن نیست

مکان بی فایده (نقطه مرگ)

منطقه ثروتمندان

انبار بسته (مسدود)

منطقه به تاراج رفته - قبر خانم

این راه را ادامه دهید

بی صاحب

صاحبش اینجاست (هدایای مرده و نگهبان آن)

غار تو پر، توسط فرمانروایی حافظت می شود.

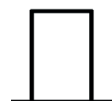
آب پاک، جای امن

مواظب باش - عمر طولانی برای فرد بلندمرتبه

مرد اصیل زندگی می کند

ساختار خطرناک - علامت هشدار

راه درست

خطرناک

سکوت (ساکت باش)

اندازه ها:

تغییر و تفسیر اندازه های مورد محاسبه در کل دنیا به مشکلی برای جستجوکنندگان گنج بدل شده است. برای مثال؛ وارا (۸۳-۳۳ سانتیمتر)، برازا (پنج فوت، ۷ اینچ تا ۱۷۰ سانتی متر)، استادو (۵ فوت و ۷ اینچ تا ۱۷۰ سانتیمتر)، پاسس (فدم) لیگو (۳/۲۷-۳/۱۸ مایل دریایی / ۲/۱۸-۲/۱۲ مایل زمینی) و ... اینها شبیه اصطلاحات ساده ای است که در زندگی روزمره از آنها استفاده می کنیم. معلومات ذیل، نشان دهنده این تغییرات تاریخی می باشد.

«وارا» قبلاً بین ۳۵/۹-۳۰ تغییر می کرد، این تفاوت در اندازه کشف امانت را دشوار می کرد. با توجه به اندازه مورد استفاده میان سربازان اسپانیولی، «وارا» تقریباً ۳۳ بوده است. این اندازه در دوره های بعدی به عنوان ۳۳ پذیرفته شد. هر علامت تا علامت بعد از خود، مسافت محاسبه شده را نشان می دهد. هر علامت با توجه به فاصله شان با هدف از جاهای خالی همچون ۱۰۰ و ۵۰۰ مورد استفاده قرار می گیرد.

«استادو» کم عمق ترین اندازه برای دفن مواد مهم است. برای اسپانیایی ها، کاتولیک ها و مومنان به عیسی نیز این واحد اندازه گیری معتبر است. این اندازه در ۵ فوت و ۷ اینچ محاسبه شده است. این علامت شبیه علامت «وارا» می باشد. لکن بر عکس مسافت، عمق را نشان می دهد. برازا هم مثل همان ۵ فوت و ۷ اینچ تعیین شده است. اکثراً دزدان دریایی و یا دریانوردان اندازه نقشه های خود را بر اساس آن ترسیم می کنند. روی نقشه واحدهای قدم و «وارا» استفاده شده اند.

دو نوع لیگو وجود دارد. زمینی و دریایی. اندازه زمینی آن بین ۲/۱۲-۲/۱۸ متغیر است. واحد دریایی آن بین ۳/۱۸ و ۳/۲۷ متغیر می باشد. اگر در مورد مسافت ها با تردید مواجه شدید، در بین این اندازه به دنبال آن بگردید.

در بین گنج یاب های ایران یک سیستم اندازه گیری معتبر وجود دارد که بسیار رایج است. طول هر نوع علامت و سمبلی را اندازه گیری کرده و هر اندازه که بوده باشد به همان اندازه قدم یا متر محاسبه کرده در آن جهت پیشروی کنید.

اگر جهت یک فلش و یا خط بوده باشد در آن جهت و در صورتی که شکل یک موجود زنده باشد، مسیر نگاه آن خواهد بود.

همچنانکه مسیر حرکت بر اساس نگاه و خط در اکثر مواقع درست از آب درمی آید: همیشه محاسبه کردن بر اساس قدم و متر به نتیجه صحیح منتهی نمی شود. واحدهای اندازه گیری طول و وزن مورد استفاده از طرف تمدن های باستانی و افراد دفن کننده گنجینه ها با واحدهای اندازه گیری امروزی بسیار متفاوت می باشد.

واحدهای اندازه گیری طول:

۱- فرسخ ۵/۶۸۵ m

۲- برید ۲۲/۷۴۰ n

۳- مرحله ۴۵/۴۸۰ m

۴- آرایش ۶۵ cm

۵- کولاچ ۱/۳ m

واحدهای وزن:

۱ درهم ۳/۲ g

۱ عقه ۱/۲۸۲ kg

۱ کانتار ۵۶/۴۰۸ kg

۱ بانهان ۷/۶۹۲ kg

نقاط دفن در صنعت گنج و دفینه:

در اینجا تلاش خواهیم کرد تا یکی از نقاط مهم برای جستجوگران گنج را به تفصیل شرح دهیم. لکن معلوماتی که در اینجا می آوریم از قطعیت و قانون خاص و ثابتی تبعیت نمی کنند. با این وجود، بعضی از تجربه ها و اطلاعات کم خطا در خصوص نقاط ثابت علامت گذاری را بر خواهیم شمرد.

به نظر و به نظر کسانی که در این حرفه مشغول فعالیت هستند، در زمانهای قدیم که بانکها و سایر سیستم های نگهداری از وجوه و فلزات گران قیمت هنوز وجود نداشت، بهترین راه برای مردم جهت نگهداری آنها در جای امن دفن کردن آنها در جایی مطمئن بود.

این نقاط می توانست در نقاط مختلف اراضی و بادی خانه ها، کلیساها و سایر ساختارهای طبیعی موجود در طبیعت باشند. غیر از اینها، هر فرد دفن کننده پول جاهای منحصر به فرد خود را داشت.

کاری که ما در اینجا قصد انجامش را داریم، عبارت است از تامل و تفکر در مورد منطقی که بر اساس جای موارد دفن شده قابل بررسی باشد.

ابتدا باید بگوییم که:

۱- فرد دفن کننده، قبل از پنهان کردن امانتی خود به مدت و اندازه کافی تامل و تفکر کرده، بهترین و امن ترین نقطه برای دفن را در نزدیکترین جای ممکن به خود جستجو می کند. لکن معقول بودن این مکان از نظر خود وی مهم می باشد. این مکان ممکن است برای دیگران به آن

اندازه معقول و منطقی نباشد. اصولاً خلوت و یا پر رفت و آمد بودن این مکان ها در شرایط آن زمان مهم نبوده است. آنچه مهم است جالب توجه بودن آن نقطه می باشد. فرد دفن کننده می توانسته با انتخاب شلوغ ترین و پر رفت و آمدترین جا برای پنهان کردن اموال خود، از رهگذران نیز بدون آنکه خودشان متوجه شوند، برای حفاظت از امانتی اش استفاده کند.

۲- جایی که فرد برای پنهان کردن امانتی خود در نظر می گیرید بایستی در محلی که وی به طور مرتب جلوی چشم دارد انتخاب شود. (این بند برای دزدها و راهزنان معتبر نیست) خصوصاً انسانهایی که امانتی را در خانه و باغچه مخفی می کنند، جایی را انتخاب می کنند که در نشست و برخاست های روزانه جلوی دیدگانش باشد.

۳- فرد یا افرادی که اموال را دفن می کنند، با توجه به اینکه دوباره به آن محل خواهند آمد، در اطراف دفینه جایی ثابت را برای محاسبه علامتگذاری ها برخواهند گزید. این بند برای کسانی که در اراضی و جنگلها اقدام دفن کرده اموال می کنند، بسیار حیاتی است.

۴- بالاخره فرد دفن کننده برای گم نکردن محل و یا بعدها برای نشانی دادن به سایرین، در اطراف دفینه نیز اشاراتی گذاشته و به وسیله آنها محل دقیق را پیدا خواهند کرد. دقیقاً این نکته جالب ترین قسمت ماجراست لکن با این وجود این قسمت سخت ترین قسمت کار نیز محسوب می شود. زیرا برای کشف رمزهای فرد دفن کننده، ابتدا باید مقررات و قانون این کار را بیاموزد. در اینجا منطق ها با مشکل مواجه می شوند با کمک گیری از تجربه های به دست آمده، سعی خواهیم کرد به یک نتیجه مطلوب برسیم. همچنین، بافت اجتماعی، سویه تحصیلات، دوره ای که در آن زندگی می کرد و زاویه دید فرد دفن کننده به امور دینی باید کشف شوند.

۵- تنها موارد فوق کفایت نکرده، فرد گنج یاب بایستی از الفبای یونانی، رومی، فریگ، بیزانس و ... نیز سر رشته داشته باشد. در نهایت شاید داشتن اطلاعات اندکی در خصوص تاریخ کمک زیادی به فرد بکند. زیرا با وجود اینکه چند سالی از دو هزارمین سالگرد تولد حضرت عیسی نگذشته، کارشناسان تاریخ زیادی را دیده ایم که از وجود انجیل ۳۰۰۰ ساله خبر داده اند. از همین روست که به اهمیت واقعی این مطلب پی می بریم.

پس از آنکه اطلاعاتی را در خصوص انتخاب محل دفن گنج از طرف فرد یا افراد دادیم، بر روی مکان های دفن نیز اندکی تامل می کنیم: محل هایی که اشارات و علائم قرار می گیرند حداقل به اندازه خود آن علائم مهم هستند. بعضاً هم دفینه هایی را می بینیم که در تصدیق اعتقادات قدیمی، بدون گذاشتن اشاره و علامت دفن شده اند.

از اینرو، نقاطی که بیشتر دفینه ها را به خود جذب کرده و نیز نقاط ثابتی را که به عنوان مشخصه دفینه ها انتخاب می شدند را بررسی می کنیم. هرگز نباید فراموش کنیم که فرد دفن کننده گنج

در زمان علامتگذاری محل های دفن برای خود، مکان و محل هایی را ترجیح می دادند که به هیچ وجه تغییر نیافته، جا به جا نشده و یا مکانی در نزدیکی محل دفن باشند. به طور مختصر به این اماکن می پردازیم:

۱- اراضی ها:

انسانها اراضی را با توجه به شرایط آنها بررسی می کردند، تراکم جمعیت و میزان عبور و مرور از مسیرهای مختلف را مورد بررسی قرار داده و گذرگاه هایی با کمترین حالت شک برانگیزی و جلب توجه را انتخاب می کردند.

در بسیاری از دفینه های اراضی، پیدا کردن علایم مربوط به آن بر روی تکه صخره های ثابت روی زمین امکان پذیر است.

اینها قطعه صخره های سنگی هستند که بر رویشان اسکنه کاری شده، تصاویری از فلش قمه، نعل، شکاف، سنگ سفره، زنجیر، تصاویر دست و پا و برخی حیوانات را می توان مشاهده کرد. علایمی که در بالا بر شمردیم و سایر علایم شبیه آنها معمولاً نه بر روی صخره زارها، بلکه بر روی سنگها و صخره های کوچک و ثابت روی زمین ترسیم می شوند.

موردی که در اینجا باید مورد توجه قرار گیرد، آن است که اشارات و علایم موجود در اراضی به طور یقین بیشتر از یک مورد خواهند بود. حتی تا آنجا که همه می دانند در تصدیق تفکرات داخلی منسوبین جامعه آرامنه، بدون گذاردن چندین علامت در اطراف، هیچ گنجینه ای در زمین دفن نمی شده است. یکی از این علامت ها جهت و دیگری فاصله را نشان می دهد. بعضی وقت می توان نشانه هایی را پیدا کرد که هم جهت و هم فاصله را به تنهایی نشان می دهند، نشانه هایی همچون فلش، کمان، تک پا و ... از این قبیل هستند. صخره های اسکنه خورده نیز از علایمی به شمار می روند که جهت و فاصله مورد نظر آنها با شمارش محاسبه می گردد.

بعضی از این نشانه ها به منظور فریب دادن، جهات مخالف را نشان می دهند. بعضی از انواع علایمی همچون فلش (تیر) یکی از این موارد است. برخی دیگر از علایم نیز به مفهوم کندن سنگی که بر روی آن حک شده اند، می باشند؛ قهوه جوش، سنگ آسیاب، سنگ مصلی، سنگ سفره و گل برگ دار از این نوع هستند. چیزی که در پیشروی در جهت نشانه ها ترسیم شده با احتساب هنر با فوم مطرح می شود، دانستن واحد اندازه گیری که فرد دفن کننده در آن زمان با توجه به منطق خود به کار برده است. چندین مورد از این نشانه ها عبارتند از: برخی از انواع فلش، زنجیرهای ته حلقه ای، تک پا، تک دست، تپانچه یا تفنگ و امثال آن هستند. داشتن برخی معلومات همچون واحد طولی استفاده شده توسط اقلیت ها در اینجا از اهمیت زیادی برخوردار است. همچنین اگر در مورد نشانه هایی که از دوره روم و بیزانس بر جای مانده اطلاعاتی در دست

نداشته باشید، پیدا کردن امانت های مربوط به آن دوره غیرممکن خواهد بود. برخی از نشانه های ترسیم شده در اراضی و صخره زارها تنها به منظور مژده دادن ترسیم شده‌اند. پیدا کردن امانت اصلی نیز مستلزم یافتن نشانه های دوم و سوم می باشند. یکی از مهمترین علامت هایی که بر روی سنگ های روی زمین ترسیم شده، اشکال قطعه قطعه شده می باشد. اینها خرس لنگ، یک چشم، گل بی برگ، کشیش لنگ و امثال آنها هستند. کشف اعضا و تکه های ناقص این اشکال لازم و ضروری است. امانت در زیر قطعه ناقص نیست. باید در نزدیکی آن جستجو شود. اطلاعات آن در قسمت مربوطه آمده است. صلیب هایی که به نشانه سوگند بر روی سنگ روی زمین حک شده‌اند نیز بعضا به نشانه قبر، گاهی سروهای دو شاخه، درخت های عرعر کهنسال و گروه بلوط‌ها محل فریب نیستند. درختهای تنهای موجود در اراضی و یا گروههای دوتایی و سه تایی و درختهای چند تایی دارای چیدمان هندسی از اهمیت برخوردارند.

۲- جنگل ها:

جنگلها یکی از جاهایی می باشد که اکثر دفینه ها در آن دفن می شوند. در دفینه های جنگل به جای درختان رایج آنجا، تنها درختانی بالغ که احیانا در کنار مسیر عبور قرار دارند، ترجیح داده می شوند. در جنگلها مناطق پیچ و یا جاهایی که موقع نگاه کردن شبیه یک روستا هستند اهمیت دارند. جستجوکنندگان گنج باید از جای جنگل های قدیمی نیز اطلاعات کافی و خوبی داشته باشند.

در جاهای زیادی از جنگلها محل کلسیا و معبدها را می توان یافت. احتمالا امروزه این اماکن تخریب شده اند. از این رو با در نظر گرفتن حالت قبلی این اماکن شروع به بررسی محیط بکنید. البته همانگونه که اماکن بدون درخت امروزی در زمانهای قدیم جنگل و بیشه زار بوده اند، عکس این مطلب نیز صحیح است. در داخل تعلیمات مسیحیت نیز انزوا دریافت وجود دارد. به همین سبب موضوع ساخت معابد و کلیسا در داخل جنگل امری رایج بوده است. کشیش ها و راهب ها در این محل ها مشغول عبادت می شوند.

باز به همین شکل، مشاهده می شود که برخی از صومعه ها نیز در داخل طبیعت و به دور از جامعه انسانی ساخته می شدند.

۳- معابد و کلیساها:

خواه به دلیل اعتقادات و یا خواه به خاطر ایمنی، یکی از ترجیح‌های افراد دفن کننده کلیساها و معابد بودند. به طور کلی ورودی های کلیساها و اطراف آنها جاهایی بودند که انسانها رغبت بیشتری را بدان داشتند. لکن اتاق مخصوص کشیش ها و راهب ها مکانهای اصلی دفن گنج به

شمار می روند. زیرا کشیش ها پول هایی را که از مردم و حکمرانان می گرفتند در اتاق های خود در زیر محراب کلیسا و یا داخل دهلیزهای میان خانه و کلیسا که مطمئن و مخصوص ساخته شده بودند، مخفی می کردند.

ترجیح انسانهایی که از بیرون آمده بودند و یا مردم دوره های بعد بیشتر حیاط کلیسا بوده است. لکن امروزه چنین دفینه هایی در حد صفر می باشند. این دفینه ها یا به تاراج رفته اند و یا به خاطر از بین رفتن محل دقیق حیاط دیگر قابل کشف نیستند. در مورد کلیساهایی با شکل و ساختار غار نیز باید گفت که قسمتهای جلویی یعنی جاهایی که در معرض دید هستند از نقاط ترجیح محسوب می شوند.

۴- سواحل رودخانه ها و دره ها:

چنین جاهایی که جا به جایی و تغییر محل برایشان به راحتی ممکن نبوده، یکی از مکان های غیرقابل اجتناب برای پنهان کنندگان گنج بوده است، انسانهای قدیم که از نتیجه فلاکت باری چون سیل اطلاع داشتند، بیشتر مناطق سخت صخره زاری کنار رودخانه ها را برمی گزیدند، چنین گنجینه هایی را به طور قطع در داخل ظرفهای سفالی و یا فلزی قرار می دادند. نقاط چرخش رودخانه ها و اطراف پل های قدیمی شایان توجه و بررسی هستند.

۵- پایه های پل ها:

برای افراد دفن کننده گنج، پایه های پل ها نیز به اندازه مناطق اطراف آنها مناسب و مهم بودند. مخصوصا در مورد پل های سنگی علایم و نشانه هایی را می یابیم که قسمت پایه آن را نشان می دهند. این علایم گاهی برای ما به منزله نشانه ها و خطوط تزئینی می باشند، لکن در اصل به مفهوم اشیای مخفی شده می باشند. هیچ موردی را نمی توان به همه تعمیم داد؛ ولی از آنجا که ادعاهایمان در اکثر جاها تصدیق شده، بنابراین از مطرح کردن آن نیز عبایی نداریم. در پایه چنین پل هایی علایمی نظیر صلیب، گل، دایره و خورشید مشاهده می شوند. علایم کلی اینها هستند. البته استثناء نیز وجود دارد.

۶- سرچشمه ها:

یکی از بهترین نقاط ثابت برای دفن کردن گنجینه، سرچشمه ها می باشند. پیدا کردن آنها مستلزم وقت کافی است، زیرا جای بسیاری از آنها ناپدید شده اند، لکن خود چشمه ها نیز از مکان های مهم می باشند. قسمت بالایی آنها به فاصله ۴۰-۱۱-۷ قدم برای پنهان کردن اشیاء استفاده شده است.

همچنین در دفینه های مربوط به چشمه، یکی از چهار جهت انتخاب شده و محاسبات از آن طرف بر روی چشمه انجام می شود. یک مشاهده گر زیرک این علامت ها را در مورد چشمه هایی که

تخریب شده باشند پیدا خواهد کرد.

بنا به گفته بعضی از کارشناسان گنج، دفینه های چشمه، نه در جهت جاری بودن آب بلکه دقیقا در خلاف جهت می باشند. لکن معلومات موثری را در این خصوص با شما مطرح می کنیم: فرد دفن کننده ای که چشمه و یک تپه نزدیک به آن را برای مثلث خود در نظر گرفته، مالش را در نقطه ای می گذارد که با چشمه و تپه تشکیل مثلث بدهد. فاصله بین چشمه و قله تپه ۱۱۰ قدم بود و پول نقطه مثلث نیز در زیر صخره ثابتی در فاصله ۱۱۰ قدمی آن بود.

اگر شرایط ساختاری چشمه ها مساعد بوده باشد، در مواردی گنجینه در داخل سنگ های به کار رفته در آن و زیر قاعده چشمه پنهان شده بود.

نشانه های عمومی این مکان ها عبارتند از ماهی، مار، لاک پشت و عما، دلیل دفن پول و طلاجات در کنار چشمه ها، ثابت بودن جای آنها برای علامتگذاری و یک باور قدیمی هم وجود دارد که همانگونه که چشم منافذ خروجی آب خود را در اعماق آب از دید مردمان به دور نگه داشته اند، پولهای دفن کننده را نیز مخفی نگه خواهند داشت.

۷- دوراهی ها (محل های قیچی):

کسانی که تصمیم به کار روی چنین محل هایی گرفته اند، بایستی به نحوی نقشه های قدیمی این مناطق را به دست آورده و یا با توجه به روایت به محل های آن دوره ای ببرند. در بین علامت ها، قیچی باز و بعضا نیز انبردست، چهار راه و قیچی شکسته نیز سه راهی را نشان می دهد (قیچی شکسته بعضا محل تقارن دو کانال آب را نیز نشان می دهد). چنین جاهایی به کثرت برای دفن گنج انتخاب می شده است. فرد دفن کننده، امانت خود را به همراه علامت هایی چون قیچی، انبردست، شمشیر ضربداری و نخ و سوزن دفن می کند.

۸- داخل آسیاب و اطراف آن:

با توجه به یافته های باستان شناسی، انسانها از ۸-۶ هزار سال قبل با گندم آشنا بوده و از آن استفاده می کرده اند. فعالیت هایی که روی گندم انجام می شد نیز معمولا به آسیاب محدود می گشت. اولین تاریخ استفاده از این سیستم را نمی دانیم، وی آنچه معلوم است، از زمان ساخته شدن اولین آسیاب تا به امروز، یکی از مکانهای اجتناب ناپذیر انسان همین آسیاب ها شده اند. اطراف آب راه منتهی به آسیاب، قسمت های سفت بارگذاری آسیاب و نقاط دوردست جهت چرخش چرخ آسیاب همواره یکی از محل های دفن و اختفا بوده اند. بر اساس معلوماتی که بدست آورده ایم، آسیابان امانتی خود را درست در پشت طاق راست در ورودی به آسیاب قرار می داده است. بر روی دفینه نیز سنگ درپوش گذاشته، ساروج ریخته و

روی آنها نیز قطعه فلزی می کوبیده است. قطعه فلزی اصولاً علامت دفینه می باشد، ولی کسانی که از بیرون می آیند فکر می کنند برای آنکه در از بیرون به دیوار نخورد به عنوان مانع بدان کوبیده شده است همانطور که می بینید هر کسی برای خود منطقی جهت دفن پول هایش دارد. بنابراین پیدا کردن منطق آنها و دادن حکم قطعی در مورد همه کاری غیرمنطقی خواهد بود.

۹- تومولوس (تل خاکی) و فراز تپه‌های باستانی:

اینها هم یکی از مهمترین جاها برای دفن می باشند. ما در اینجا به شرح و توضیح ساختار داخلی تومولوس‌ها و تپه‌های باستانی نخواهیم پرداخت. برای دفن کنندگان بیرون و اطراف نزدیک این محل‌ها خیلی مهم هستند.

نه تنها دفن کنندگان گنج، بلکه سازندگان تل خاکی هم زمانی که به فکر پیدا کردن جایی بهتر از تل خاکی برای پنهان کردن اموالشان می افتادند، عقلشان به جایی بند نمی شد، زیرا تل خاکی‌ها را رومی‌ها نیز مثل بسیاری دیگر از قبایل درست می کردند، بیزانس‌ها به عنوان بزرگترین غارتگران تاریخ، تل خاکی‌های ساخته شده در زمان قدیم و نیز تل خاکی‌های ساخته شده در دوره معاصرشان را به سبب تنگناهای اقتصادی غارت و چپاول می کردند به همین خاطر بود که در اواخر دوره بیزانس در داخل تل خاکی‌ها فقط و فقط جسد مرده قرار داده می شد، هدایای آن نیز در نقطه‌ای مخفی در اطراف نزدیک آن پنهان می شد.

با همین منطق، انسانهای دوره‌های پایانی بیزانس، با توجه به محل تل خاکی و تپه‌های باستانی مکانی را در نزدیکی آن برای مخفی کردن پول هایشان در نظر می گرفتند. زیرا این مکان‌ها هرگز تخریب و جابه‌جا نمی شدند.

چیز دیگری را هم که جستجوگران گنج باید بدانند این است که نه در دوره‌ای که تومولوس‌ها ساخته شده‌اند، بلکه سالها بعد از آن ساکنین منطقه برای دفن کردن طلا و پول‌های خود به طور یقین با توجه به آن حرکت می کرده‌اند. در اطراف تومولوس‌ها معمولاً درختانی با عمر دراز همچون بلوط و عرعر وجود دارند، یا در همان منطقه یک رود روان و یا تپه طبیعی که بتوان از آن به عنوان نقطه ثابت استفاده کرد وجود دارد. در چنین اراضی، افراد مصمم به فن طلا و پول به دنبال تشکیل سه ضلعی خود می گردند و مسافت را نیز اکثراً با قدم محاسبه می کنند. چنانچه نقشه و چیزی شبیه آن در دست نباشد، اطراف تل خاکی‌ها از این نظر باید بررسی شده و مناطق مذکور خارج از شک و شبهه نباشند.

امروزه نیز اگر انسان‌ها به جای خراب کردن تل خاکی‌ها (تپه‌های دست ساز) سعی در جستجوی اطراف آنها نکنند، کاری بدون ریسک و دردسر را انجام داده‌اند. چنین فعالیت‌هایی با مجوز نیز قابل انجام بوده به آثار تاریخی مان هم صدمه نمی زند.

۱۰- کوهها و تپه ها:

همچنانکه در قسمت تومولوس (تل خاکی) شرح دادیم، این بار نیز تپه ها و کوه های کوچک طبیعی برای دفن کنندگان پول و طلا به منزله نقطه پرگار بوده اند. در صورتی که با یک روایت و یا نقشه در خصوص این مناطق مواجه شدید، تپه و اماکن اطراف آن همچون چشمه ، رود، پل، آسیاب و دوراهی ها که به منزله نقاط همیشه ثابت هستند نباید از نظر دور شده و تحت بررسی قرار گیرند

۱۱- صخره زارها و نوع قلوه سنگی:

صخره زارها برای افرادی که در آنجا زندگی می کردند مهمترین گزینه شمرده می شد. در صخره زارهایی که سابقه تاریخی نیز دارند، اطلاعات مربوط به سنگ های افقی را قبلا و در بالا ارائه کردیم. در مورد سنگ های عمود نیز دفینه هایی و علامت هایی موجود است. بیشترین دفن گنج در صخره زارها مربوط به سنگ های محراب و زیر و روبروی سنگهای نشیمن می باشد. همچنین اشکال بعضی از حیوانات بر روی سنگ ها حک شده و در درونشان پولی به عنوان مژده و در اطراف نیز امانت اصلی قرار می گیرد. اشکال این حیوانات بیشتر از نوع اژدها، لاک پشت، فیل و اختاپوس می باشد.

علاوه بر این، بیشتر در سکونتگاه های قدیمی بزرگترین بخش زندگی را مشاهده می کنیم. یکی از اینها قبرهایی هستند که در دامه و اطراف مراکز مسکونی پخش شده اند. اگر به قله نزدیکترین تپه کنار این مناطق نگاه کنیم، با تپه قلوه سنگی بزرگتری مواجه خواهیم بود. این قبرهای شاه، ملکه، رئیس قبیله و یا فردی است که می توان وی را بزرگ خاندان نامید. می توانند از نوع قلوه سنگی بوده و یا با چنین سنگ هایی پوشانده شده اند.

از آنجا که ثروتمند هیچ وقت در مزار فقیر نمی خوابد، این فرد در بلندترین نقطه دفن شده است. بعضا قبر دومی را در فاصله کمی از آن می بینیم. صاحب این قبر نیز پادشاه دوم و یا فردی در حد و اندازه های شاه یا همان همسر وی می باشد.

ما قصد نداریم این مکانها را به عنوان قبرهای مخصوص معرفی کنیم، زیرا در این نوع مکانها مقدار آنچنانی از طلا و پول پیدا نمی شود. بت ها، قاشق و بشقاب و لوازم شخصی بیشتر یافت می شوند.

از آنجا که این مکان ها با توجه به منظره خارجی به عنوان قبرهای بازشناخته شده اند، برای حفاری در آنجا مجوز صادر نمی شود.

۱۲- مقبره های ساختگی:

یکی از روش های معروف اختفاء مقبره های ساختگی هستند. از آنجا که در قسمت مقبره ها به اندازه کافی به آنجا پرداختیم، در اینجا تنها نظرش را به این نکته جلب می کنیم:

جوامع ارمنی و راهزنان به خاطر اطلاع از ضعف مسلمانان در خصوص قبر و مزارها، پول و اموال خود را در این محل ها دفن کرده و بعدا برای باز پس گیری مراجعت می نمودند. به همین خاطر این قبرها را به شکل های مختلف درست می کردند. همچنین به خاطر وجود فرهنگ بد و آباد در فرهنگ مردمان ما، نام های افراد مقدس را بر روی مزارها نهاده به حفظ آنها کمک می کردند. در مورد این قبرها نیز باید دقت کنید. امکان دارد قبر یک مسلمان به اشتباه تخریب گردد. بهترین کار این است که پس از تحقیقات لازم در خصوص قبر بودن یا نبودن آن و احتمال وجود خزانه در قبر قلابی اقدام نمایید. برای کار در این محل باید مجوز داشته باشید. قبرهای قلابی معمولا دراز بوده با قبله ها هماهنگ نیستند. صندوق های ساخته شده برای قبرها با توجه به عظمت فرد آرمیده دراز ساخته شده اند. نباید این قبرهای دراز با قبرهای قلابی دراز در اراضی اشتباه گرفته شود.

۱۳- غارها:

غارها نیز یکی از مطلوب ترین جاها برای دفن توسط افراد بوده اند. هنوز نمی دانیم که معانی و مفاهیم غارهایی که با نامهای ایسلی، گازلی و کمرلی نامیده شده اند، دقیقا چه می باشد. اما افرادی که از ذکاوت و زیرکی بیش از اندازه لازم برخوردارند به این غارها تقدس داده و تا خواب و رویای مردم نیز وارد کرده اند.

البته غارها اماکن مورد استفاده شان از زمان های بسیار قدیم بوده و این مکان ها را به عنوان خانه، طویله و حتی مدارس به کار می برده اند. ولی هرگز برای دفن گنج استفاده نکرده اند. نمی خواهیم بگوییم که در این غارها به هیچ وجه پوی نیست، ولی غارهایی به اسم ایسلی و گازلی دارای گنج های مخصوص به خود نیز نیستند. فهم این مطلب بسیار پرفایده است. نباید با چنین مزخرفاتی وقت و پول جستجوگران گنج را هدر داد. و این خیلی مهم است که بدانید این دروغ ها باعث از دست رفتن پول و زمان گنج پژوهش خواهد شد. حکاکی در مناسبت های مهم مشخص شده و یا در روزهای مشخص یک سال به صورت دسته جمعی آیین مقدس را انجام می دادند

۱۴- خانه ها :

برای گنجینه های شخصی مکانهای خیلی مهمی بودند. انسانها جواهرات و پول، اشیاء با ارزش خود را در نزدیکترین محل ممکن به خانه خود دفن می کردند تا بتوانند به راحتی آن را کنترل کنند و در جلوی چشم خود مخفی می کردند این یک رفتار طبیعی است. با این حال شخص مخفی کننده گنج سعی خواهد کرد که جاهایی را انتخاب کند تا کسی به آن محل شک نکند.

این برای شخص مخفی کننده گنج خیلی مهم بوده است.

وقتی که خانه را می خواهیم جستجو کنیم اول از همه جستجو خودمان را از این نقاط شروع می کنیم . این سؤال مهم را باز هم از خودمان می پرسیم که (اگر من بودم گنج را کجا مخفی می کردم) خیلی وقت ها جواب صحیح دادن به این سؤال ممکن نخواهد بود زیرا بیشتر وقت ها زاویه دید و طرز فکر کردن انسان ها با هم فرق می کند. شاید مکانی که برای شخصی خیلی مهم باشد برای شخص دیگری اصلا مهم نباشد

در این جور مکانها صاحب مال ، مال خود را چه در داخل خانه و یا چه در باغچه حیاط خود بگذارد در هر صورت جایی را انتخاب خواهد کرد که همیشه جلوی چشمش باشد. بخاطر همین پنجره های اتاق خواب را به راحتی خواهد دید . جاها و نقطه هایی که از پنجره اتاق زاویه دید آنجا را داشته باشد می تواند مال خود را مخفی کند.

مکانهای اصلی خانه که می تواند مکان مخفی کردن گنج باشد به ترتیب زیر است مکانهایی که در آنجا غذا و نان می پختند (اجاق ها) . در این جور مکانها همانطور که مال می تواند دقیقا زیر آتش باشد در داخل دودکش نیز می تواند باشد و یا کنار خاکستر اجاق نیز می تواند باشد

زیر پله ها... وقتی که اینجور مکانها را بررسی می کنید همانطور که پله ورودی به خانه را بررسی می کنید در داخل ، پله های طبقات بالایی را هم به دقت بررسی کنید. مهمترین نقطه پله ها آخرین پله و یا از آخر سومین پله است . مخصوصا پله هایی که با سنگ و قلوه سنگ پر شده خیلی مهم هستند

ورودی درها... در ورودی یکی از مکانهایی است که خیلی از انسان ها به آنجا شک نمی کنند. دری که به بیرون باز می شود زیر قسمت ورودی داخل را به دقت بررسی نمایید.

درخت های داخل حیاط با عمر طولانی ... این درختان بیشتر ممکن است درخت توت ، گلابی ، و گردو باشد . و بعضی وقت ها درخت هایی با عمر طولانی مثل کاج ، سرو کوهی ، گلابی وحشی نیز میتواند باشد . زیرا این درخت ها و یا مسافتی مشخص شده از این درختها را باید با دقت بررسی نماییم.

اگر به این نوع درختها در مورد گنجینه شک کردیم. از طرف خانه به درخت نگاه می کنیم و در همان جهت حدودا ۳ - ۵ - ۷ قدم و اطرافش را جستجو می کنیم و اگر از یک نوع درخت دو یا سه و یا چند عدد باشد در این حالت سعی خواهیم کرد که در بین درخت ها یک ارتباط هندسی درست کنیم

نسخه‌های گنج

در این قسمت از کتابمان از خوانندگان محترم در جهت هشیاربودن آنها تقاضا می‌شود که فریب افراد کلاهبردار و شیاد را نخورند

در ابتدا از هموطنان می‌خواهیم که در برابر کلاهبرداری و فریبکاری هشیار باشند. در مورد نسخه‌هایی که تاجران خیالی می‌آورند صحبت خواهیم کرد. غالباً راهکارهایی که اعمال می‌شود مطمئن و دوست‌داشتنی می‌باشد که به عنوان یک پتانسیل از سوی کلاهبرداران و فریبکاران گنج‌ها به افراد خوش‌نیت انجام می‌گردد.

افراد خوش‌نیت و دوست‌داشتنی منطقه که مورد تأیید مردم می‌باشند هدف اول تاجران دروغی می‌باشند. این تاجران دروغی گاهی یک دوست زمان سربازی، گاهی یکی از اقوام یکی از دوستان گاهی یکی از دوستان اقوام و گاهی دوست یکی از دوستان در اطرافتان حاضر می‌شوند. این افراد فوق‌العاده ملایم، شنوندگان خوب، هیچ اعتراض نمی‌کنند و استدلال‌های شما را تأیید می‌کنند و اگر تأیید لازم باشد حرف شما را تصدیق می‌کنند. مهمان بسیار خوبی است. از لحاظ اطلاعات صاف یک انسان معمولی اصلاً هیجان ندارد. با وجود اینکه تکلیفی که می‌دهد از لحاظ شما بزرگ است اما مانند یک یخ سرد و سازشکار است. این اولین مرحله یک کار است.

در مرحله دوم از چیزهایی که توسط دوستان، فامیل، و آشنایان پیدا شده است صحبت می‌کنند و به نمایش می‌گذارند. اگر کسانی که حضور دارند از عدم آگاهی آنها مطمئن شوند برخورد کارشناسانه انجام می‌دهند و فقط در مورد ارزش نقشه‌ای که آورده‌اند خود را فوق‌العاده بی‌اطلاع نشان می‌دهند.

چه باید کرد؟

در مرحله اول با پیش‌داوری اینکه این نقشه دروغی است باید نزدیک شد. «اگر من کلاهبردار بودم چه‌طور این نقشه را حاضر می‌کردم و چه‌طور انسان‌ها را فریب می‌دادم». با این تصور می‌شود حدس زد نقشه چگونه است. کسانی که نقشه‌های دروغی را تهیه می‌کنند ۲ گروه هستند. گروه اول افراد آماتور هستند که برای تفریح تمام دارائی خود را صرف راه پیدا کردن گنج می‌کنند و وقتی که تمام دارایی و سرمایه آنها تمام می‌شود و بی‌چاره می‌مانند. و نظم اقتصادی زندگیشان به هم می‌خورد و زمانی که روحیه‌شان از لحاظ روان‌شناسی به هم می‌خورد این افراد با کلاهبرداران شروع به همکاری می‌کنند و به سرقت و کلاهبرداری روی می‌آورند.

قبل از اینکه به بررسی نسخه‌هایی که این افراد می‌آورند؟ پردازید: باید فهمید کسی که این نقشه را آورده در وهله اول آیا این کار را به عنوان سرگرمی انجام می‌دهد یا گاهی افرادی که از لحاظ مرتبه خانوادگی، وضعیت اقتصادی و اجتماعی باید مورد تحقیق قرار بگیرند.

اگر در هر یک از موارد فوق مورد منفی وجود داشته باشد باید علاوه بر بررسی معمول نقشه به بررسی‌های دیگر هم پرداخت.

قبل از اینکه بخواهیم از الفبای گنج یابی صحبت کنیم از فطرت انسان صحبت کنیم. اول این را بگوئیم که فرزندان ایران زمین به دام کلاهبرداران و فریبکاران نیافتند. انسان‌ها اکثراً خوشحالی و تلخی‌های زندگیشان را با نزدیکانشان قسمت می‌کنند (در میان می‌گذارند). اما وقتی که موارد مادی باشد همگان بسیار در تقسیم موارد مالی خودپسندند. آیا کسی را دیدید که پول مازاد احتیاجش را به دیگری قرض بدهد؟ و از سود بانکی دست بکشد؟ یا یک خانم لباسش را از کجا و به چه قیمتی خریده آیا تا حالا دیده‌اید که به صورت داوطلب عنوان کند؟ چند کشاورز می‌شناسید که به همسایه‌اش بگوید بذر و نهالش را از کجا و به چه قیمتی خریده است؟ چند آدم می‌شناسید که وقتی در محل کارش که سال‌ها در آنجا کار می‌کند هنگامی که به کارمند نیاز است؟ همسایه نزدیکان، دوستان بگوید و وسیله‌ای برای حضور او در یک کار شود؟ چند همسایه، دوست یا فامیل دیده‌اید که شانه به شانه در محل کار کنار هم باشند؟ زمانیکه دوست به دوست، همسایه به همسایه نسبت به یکدیگر تا این اندازه خودپسند هستند. امیدوارم ناراحت نشوید ولی چطور افرادی که مانند لک‌لک نقشه‌ای را می‌آورند را باور می‌کنید؟

چه‌طور گول ظاهر صاف، قلب ساده و تمیزی این افراد را می‌خورید؟ به شما از همسر، منصوبین و دوستان نزدیک‌تر است؟ یا اینکه این افراد دنیا را گشته‌اند و جیب‌هایشان پر از پول است و زندگیشان را انجام داده‌اند و برای بدست آوردن آخرتشان و بدست آوردن ثواب نزد شما آمده‌اند؟ چرا نقشه را با شما تقسیم نکنند؟ فامیل، دوست، خواهر برادر، نزدیکی ندارد؟ که شما را پیدا کرده است؟ قبل از اینکه چیزی را در میان بگذارد از شما طلب هیچ پولی را کرده است؟ آیا در این کشور به این بزرگی فقط شما را پیدا کرده است؟ شاید هم از روی سادگی به شما حفاری مخفیانه هم پیشنهاد داده باشد.

افرادی که نقشه‌های ساختگی را می‌آورند اینگونه فعالیت‌ها را از خود نشان می‌دهند در برابر این افراد هشیار باشید.

گروه دوم: افرادی هستند که به صورت حرفه‌ای نقشه‌های گنج تهیه می‌کنند. این افراد با یک نقشه که در دستانشان دارند نزد شما می‌آیند و مدعی می‌شوند که در منزل و یا اراضی شما یک گنج وجود دارد و با شما ارتباط برقرار می‌کنند. و در نقشه‌ای که آماده کرده است جوری عنوان می‌شود که بعد از حفر زمین، پول، طلا، اشیاء قیمتی، بیرون خواهید آورد. و چندتا سکه طلا به شما نشان می‌دهد و می‌گوید که مثل اینها بیرون خواهد آمد و از شما می‌خواهد که توسط صراف آنها را کارشناسی کنید و قیمت آنها را بیرون بیاورید و نمونه‌هایی که آورده است توسط صراف

قیمت‌گذاری می‌شود و به این وسیله اطمینان ایجاد می‌گردد. فقط تمامی باقی اشیاء که آورده است ساختگی می‌باشد؟ و حالا نوبت اینست که به شما بگوید که اشیاء را بعد از بدست آوردن به چه قیمتی در کجا و به چه کسی بفروشید. باید خیلی اطمینان شما را کسب کنند و از این رو از شما بخواهند که اشیاء نزد شما بماند. و خودش با خریدار تماس می‌گیرد و باید لوازم را به پول نقد تبدیل کند. و اینکه خودش تمام نقدینگی‌اش را جهت گرفتن نقشه و خرج‌های جانبی خرج کرده است و دارای مشکل نقدینگی است.

در عین حال صراف هم برای نمونه‌ها قیمتی را مشخص کرده است. و ادعا می‌کند که هزینه‌هایی وجود دارد و پس از فروختن اجناس به شما برمی‌گرداند و با خیال پولدار شدن مبلغ را می‌دهید. این آخرین ملاقات شما با آنهاست آنها برای فریبکاری از دیگران در جای دیگری به جای دیگری نقل مکان کرده‌اند. اگر شما را خیلی صاف و ساده پیدا کنند به بهانه‌های مختلف جهت هزینه‌ها با شما تماس گرفته و پول درخواست می‌کنند. شما هم عقل می‌کنید و اشیاء را که نزد شما رها کرده را نزدیک صراف می‌برید و متوجه می‌شوید که همه ساختگی و بدلی می‌باشد. روکش طلا و نقره شده‌اند را متوجه می‌شوید و اعصابتان به هم می‌ریزد. و تنها یکی ۲ سکه‌اولی اصل می‌باشند. که آنها را هم یا عوض کرده‌اند یا تقلید شده‌اند. و چون شاهدی ندارید که فریب خورده‌اید و نمی‌خواهید مورد تمسخر و حرف دیگران قرار بگیرید و همین‌طور کسی از جرم حفاری غیرقانونی شما با اطلاع نگردد این را به کسی نمی‌گوئید و قربانی حرص و طمع خودتان می‌گردید.

تهیه‌کنندگان نقشه‌های دروغین راهکار دیگری هم دارند خارج از کشور ایران را نشان می‌دهند. ابتدا یک سری مناطق را مورد تحقیق قرار می‌دهند و سپس نقشه‌هایی در این زمینه تهیه می‌کنند و در این نقشه‌ها اسامی قدیمی مناطق را می‌نویسند و در نقشه جاهای مختلفی مانند: چشمه، درخت، تپه را اشاره می‌کنند سپس این طرز نقشه‌ها را به کشورهایمانند بلغارستان، یونان، سوریه می‌فرستند. در مسافرت‌های خارجی شما را اگر در یونان باشید به شما می‌گویند پدران‌تان قبل از مهاجرت به ایران ثروتشان را در زمین دفن کرده‌اند و در بلغارستان هم می‌گویند پدران‌تان را در زمین دفن می‌کردند و از این قبیل داستان‌ها را آنقدر زیبا نقل می‌کنند که تعجب می‌کنید. درس هایشان را خوب خوانده‌اند. حتی اسم موقعیت‌های مکانی را هم می‌گویند و حتی شما را در این مورد که پدر بزرگتان در گذشته در آنجا زندگی می‌کرده قانع می‌کنند.

اگر شما را خیلی ساده بیاوند. بر روی یک کاغذ با قلم یک نقشه می‌کشند و کلمات ناقص

می‌نویسند، گاهی از خط قدیم استفاده می‌کنند و می‌گویند که این نقشه‌ها را پدربزرگان برای نوه‌هایشان گذاشته‌اند. و شما هم بدون اینکه برسید چرا پدربزرگتان این نقشه‌ها را به زبان مادریشان برای نوه‌هایشان گذاشته‌اند، آنها را خریداری می‌کنید.

حتی اگر پدربزرگ شما راهزن فارس هم بود مثلاً یک نقشه عربی برای شما به جا می‌گذاشت تا هر کسی نتواند از آن سر در بیاورد حتی اگر هم ببیند کمی آگاه هستید و پول خوبی هم پرداخت می‌کنید برای افرادی مثل شما هم نقشه وجود دارد. از صحافی‌ها کتاب‌های کهنه را به قیمت خیلی کمی خریداری می‌کنند و با استفاده از صفحات خالی و با تراشیدن مرکب آنها با تیغ و استفاده از آن برای شما نقشه‌ای آماده می‌کنند.

تابلوهای ساختگی و انجیل‌های بر روی چرم گاهی با استفاده از یک پارچه قدیمی یا تراشیدن رنگ از روی یک تابلوی بی‌ارزش قدیمی و استفاده از رنگ‌های تراشیده و بوم قدیم تقلید تابلوها را انجام می‌دهند. هیچ‌وقت عرضه‌کننده با تست کربن در مورد این تابلوها موافقت نمی‌کند ولی این تابلوها باید مورد آزمایش اشعه مادون قرمز و مادون بنفش و همچنین آزمایش اشعه X-RAY قرار بگیرند.

امضاء روی تابلو که توسط نقاش هنرمند انجام شده و حتی برگه مالکیت که در پشت تابلو قرار دارد به کرات مورد تقلید قرار می‌گیرد. ترک‌ها و گردوغبارهایی که در طول زمان بر روی رنگ تابلو ایجاد می‌شود از عنصرهای قابل تقلید می‌باشد. برای بدست‌آوردن ترک‌های روی تابلو با اضافه کردن نوعی رنگ جلا به رنگ اصلی پس از خشک شدن و پریدن الکل از داخل رنگ نوعی ترک به صورت طبیعی ظاهر می‌گردد. وقتی تابلو را در حال حفاظت اگر در معرض گرما قرار دهیم این ترک‌ها به وجود می‌آیند. و خاک‌های به وجود آمده در طول زمان هم به وسیله جاروی برقی ایجاد می‌گردد.

کسانی که این تابلوهای دروغی را می‌فروشند عنوان می‌کنند که این تابلوها در جنگ خلیج فارس غارت گردیده است و نباید توسط مراجع دولتی مورد تأیید قرار بگیرد. قیمت این تابلوها خیلی دور از عقل و ناچیز است و مثل یک فرصت برای پولدار شدن می‌باشد. و قابل چانه‌زدن هم نیست یک نقاش که در طول عمرش ۳۰۰ تا ۵۰۰ تابلو کشیده است و در حوزه‌های دنیا در حدود ۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ تابلو دارد نشان‌دهنده مهارت این گونه افراد است.

در روزگاران تخصص تشخیص اشیاء ارجینال از تقلبی یک کار بسیار جدی می‌باشد. انجیل‌های تقلبی هم از موارد مورد علاقه کلاهبرداران است چون نوشتن آنها بر روی چرم کار سختی نمی‌باشند و به کلکسیونرها توصیه می‌کنیم که این متن‌ها را قبل از مطابقت‌دادن و مورد تست قراردادن قبول نکنند.

چگونه می‌توانیم هدف را پیدا کنیم.

در این کار کسانی که خودشان را خیلی حرفه‌ای فرض می‌کنند ولی هیچ‌چیز نمی‌دانند وجود ندارد. در قهوه‌خانه‌ها بحث گنج را باز می‌کنند و هموطنان ناآگاه را که هیچ فرقی بین صخره و تپه را نمی‌دانند و از زمین‌شناسی هیچ نمی‌دانند را به خطا انداخته و با آوردن یک سری نقاشی خط‌خطی به راه می‌اندازند و این افراد بدون فکر کردن به تاریخ یا میراث فرهنگی با آن نقشه‌ها هرجایی را حفاری می‌کنند.

در صورتی که یک گنج‌یاب با مراجعه به یک زمین‌شناس و تحقیق در مورد اینکه این منطقه چگونه است بدون هزینه کردن و امید بستن و ناراحت شدن می‌تواند نتیجه کار را بفهمد. در هر صورت افرادی که به نتیجه رسیده‌اند هم وجود دارد. اما با جملاتی مانند این شخص اینجوری گفت آن شخص آن‌جوری گفت که در قهوه‌خانه‌ها گفته می‌شود درصد خیلی زیادی از انسان‌ها متضرر می‌گردند.

بله ... اگر به طور مثال در نقشه یک زمینی مورد بحث باشد. این زمین قبلاً از طرف باستان‌شناسان نشانه‌گذاری شده و هیچ‌کس بدون اجازه نمی‌تواند جست‌وجو کند و بدون اجازه وبدون ناظر موزه نمی‌توان به جست‌وجو گنج پرداخت.

حتی در اینگونه زمین‌ها با اجازه موزه هم نباید با بیل به حفاری زمین پرداخت و تنها با روش حفاری دستی باید انجام شود. در اینگونه زمین‌ها کارکردن بر روی زمین‌های تاریخی موزه‌ها در اکثر زمان‌ها به شما کمک می‌کنند. و هزینه‌های جاری را می‌پردازند و به کمک دانشگاه‌ها به حفاری زمین می‌پردازند و چنانچه در زمین موردنظر گنجی هم پیدا گردد باز هم حق شما تحت چارچوب‌های قانونی پرداخت می‌گردد.

یعنی با این روش از جستجوی زمین بعضی از نقاط مهم هدف قرار می‌گیرند و دسترسی به نتیجه راحت‌تر می‌گردد. در ابتدا نوع پوشش گیاهی منطقه بسیار مورد بحث است که نوع پوشش گواهی وجود گنج می‌باشد. این را هم صراف‌ها یا سمسارها نمی‌دانند و باید توسط افراد حرفه‌ای مورد بررسی قرار گیرد.

به طور مثال: علف‌هایی که بر روی تپه‌هایی که بر روی تپه‌ها سبز می‌گردد این علف‌ها گویای این است که این زمین یک زمین قدیمی است و یا پستی‌بلندی‌های یک زمین می‌تواند گواه یک زمین باشد مثلاً نوع رویش گیاهی روی سطح یک اتاق خالی با باقی جاها متفاوت می‌باشد. حتی بعد از بارش برف، برف روی این سطوح زودتر ذوب می‌گردد و یا در بارش باران آب باران روی یک سطح این‌چنینی دیرتر خشک می‌گردد و بر روی سطح باقی می‌ماند. مکان‌های زندگی در قدیم غالباً جنوبی بوده‌اند برای بهره‌گیری بیشتر از آفتاب که در مناطق کوهستانی انجام می‌پذیرد.

وجود حمام‌ها، قبرستان‌ها، کلیساها، و تقاطع‌ها دلیل بر وجود محل زندگی در گذشته می‌باشد. تنها وجود چشمه یا جویبارها دلیلی بر وجود محل زندگی نیست چون در گذشته محل استراحت چوپانان و گذرگاه‌ها در کنار همین چشمه‌ها قرار می‌گرفته است.

در نزدیکی محل‌های مسکونی بزرگ در قدیم سنگ میل‌هایی قرار می‌گرفت که نشان‌دهنده مسافت و جهت تا شهر بود این میل‌های سنگی شاید نوشته‌ها و یا عکس‌هایشان پاک شده باشد اما از طریق آنها می‌توان به شهر دسترسی پیدا کرد.

محل‌هایی که دارای تپه نشان‌دهنده محل‌های زندگی می‌باشد اما از لحاظ باستانی دلیلی بر وجود گنج نمی‌باشد. در تابلویی که در بالا از آن صحبت کردیم سؤالی که باید در حله اول از خودمان بپرسیم. این است که

– اگر من بودم گنج را کجا دفن می‌کردم؟

آدم‌های قدیمی اشیاء قیمتی، پول و جواهراتشان را با حفر زمین در صخره‌ها پنهان می‌کردند و باید این را قبول کرد که آن انسان‌ها این کار را بهتر از ما می‌دانسته‌اند و چون ما نیاز به همچنین کاری نداشته‌ایم از آنها کمتر می‌دانیم. به طور خاص جمعیت ارمنی در حفر و استتار و پنهان کردن در کل دنیا بسیار مشهور هستند.

و همچنین در نشانه گذاری بر روی محل‌های حفاری هم بسیار انسان‌های ماهری هستند. بر اساس گفته‌های استادان گنج‌یاب گاهی آنها بر روی یک گنج مهم تا چند علامت و نشانه می‌گذارند به‌طور مثال گاهی تا یک کیلومتر دورتر نشانه‌گذاری می‌کنند و با این شرایط تنها انسان‌های ماهر می‌توانند با خواندن نشانه‌ها محل اصلی را پیدا کنند و حتی در فکر هم کار بسیار سختی است. در مناطق آبهای جاری مهم هستند. در کنار آب‌های جاری و اینکه آب آن را نبرد و اینکه آب تا چه سطحی بالا می‌آید همه را در نظر می‌گیرند. و گاهی وجود یک پل یا اسکله نشانه آنها می‌باشد. در آبهای جاری جاهایی وجود دارد که آب به ۲ شاخه تقسیم می‌گردد و بعد از مدتی دوباره به هم می‌رسد این فضای خشکی که بین ۲ شاخه آب می‌ماند و شبیه یک جزیره می‌باشد گاهی ارتفاع کمی دارد و گاهی زیر آب می‌ماند ولی گاهی هم این خشکی‌ها دارای ارتفاع بیشتری است که به ندرت به زیر آب می‌روند اینگونه مکان‌ها را باید به دقت مورد تحقیق قرار داد.

اگر در کنار آبهای جاری گنجی مخفی شده باشد وجود دارد. در این جور مکانها نشانه ها و سنگ نگاره ها با آب ارتباط است. این نشانه ها گاهی ماهی، خرچنگ و غیره می تواند باشد. این نشانه ها بلکه دلیلی بر وجود گنج است اما این جهت و اطلاعات را به شما نمی‌دهد و این کار بسیار سختی است که بفهمید و تجربه می‌خواهد.

در اراضی چاه‌ها بسیار مهم هستند اینها مکان‌های خوبی برای پنهان کردن هستند. برای پیدا کردن

نقطه اختفای گنج باید دارای تجربه زیاد باشید. فقط گفتن این جمله خیلی مهم است که: اکثراً در ته‌چاه و یا دیواره‌های داخلی یا زمین‌های اطراف چاه پنهان می‌کنند.

در اراضی یکی دیگر از جاهایی که احتمال وجود گنج وجود دارد آبشارها هستند. در کنار آبشارها نشانه‌ها و سمبل‌هایی وجود دارد. یکی از این سمبل‌ها مار و یا ماهی می‌باشد.

یکی دیگر از مناطق قابل توجه مناطق صخره‌ایی می‌باشد، یکی از جملات قدیمی و غیرمنطقی در مناطق مسکونی این بوده است که پولدار در قبر فقیر نمی‌خوابد. یعنی پولدارها در کنار طبقه عوام در قبرستان دفن نمی‌گردند. از این‌رو پادشاه، ملکه، افسران، یا آدم‌های بلندمرتبه در قله کوه‌ها یا تومولوس‌ها (تل خاکی) دفن می‌گردیده‌اند و این نشانه وجود یک ثروت می‌تواند باشد.

پس قبرهای عوام یا مقبره‌های خانوادگی خیلی مهم نیستند و فقط اشاره‌کننده به نزدیکی محل زندگی در گذشته می‌باشند.

فقط با این دید که مناطق تاریخی بعضی وقت‌ها بعداً هم مورد استفاده نسل‌های بعدی قرار گرفته‌اند و از این‌رو نمی‌توان گفت که نباید آنها را حفاری کرد بلکه می‌توان با دقت به حفاری در آنها پرداخت.

در این جا یکی از نقاطی که خیلی دارای اهمیت است صخره‌ها می‌باشند که در این مکان‌ها غالباً سمبل‌هایی با اسکنه گذاشته می‌شوند. با لبه پیکان می‌تواند جهت را نشان دهند. نماد‌های قبور صخره‌ایی و قبور اتاقی می‌تواند پیدا شود. باز هم از این نوع یکی از نماد‌های مهم صخره‌زارها مرغ با جوجه هایش و یا سه، چهار و یا شش - هفت خوک با بچه هایش است.

در زمان‌های گذشته اکثراً انسان‌ها در اراضی‌ها زندگی می‌کردند و در روزگار ما اکثراً چوپان‌ها در اراضی‌ها می‌گردند و این سمبل‌ها را پیدا می‌کنند چون که در دشت‌ها، تپه‌ها، کوه‌ها این انسان‌های زحمتکش در حال گذر هستند. تقریباً تمام نقاط کشورمان را می‌توانیم بگوئیم که هر منطقه‌اش حفاری کرده‌اند و کشوری که صدها تمدن را صاحب بوده است پی‌درپی در حال حفاری می‌باشند و نمادها و سمبل‌ها را از بین می‌برند.

و چوپان‌هایی که این سمبل‌ها را پیدا می‌کنند زمانی که از این سمبل‌ها چیزی نمی‌فهمند به نزدیک‌ترین دوست خود این مسئله را باز می‌کند و دنبال چاره می‌گردد و از آنجائی که دوستان او هم دارای فرهنگی مانند خود او می‌باشند تا حدودی مسئله را حل می‌کنند و همه جا پول را حس می‌کنند و فوراً در زیر یک صخره براساس نشانه‌ها شروع به حفاری می‌کنند. چوپانی که نشانه‌ها را پیدا کرده با گروه زیادی شروع به حفاری می‌کنند و گفته همیشه گنج‌یابان «فنجان» است.

در شهرهایی قدیمی براساس اینها و فرهنگ‌ها مسائل مختلفی را بازگو می‌کند که در صخره‌ها بیشتر پیدا می‌شوند. و گفته همیشه «فنجان» است که گاهی در کنار آن‌ها یک ۳ راهی لوله‌های

آب هم پیدا می‌شود.

این افراد پس از پیدا کردن این گونه علائم از اینکه اینجا هیچ چیزی نیست مطمئن می‌گردند ولی بعضی‌ها تمام صخره را حفاری می‌کنند و در پایان هم فقط چند تکه استخوان پیدا می‌کنند. مسئله مهم در این صخره‌ها پیدا کردن منطقه گنج است. در اصل در زمان‌های قدیمی انسان‌ها در صخره‌ها برج‌هایی می‌ساختند که این برج‌ها از ترکیب گچ و آب مخلوطی درست می‌شد که این گنج‌ها را در میان صخره‌ها در لای این مخلوط‌ها قرار می‌دادند پس مهم نیست که این مخلوط‌ها با سنگ‌های رنگی اشتباه گرفته نشوند. در این صخره‌ها به آسانی حفاری صورت نمی‌گیرد. و حتی سمبل و اشارت هم به راحتی نمی‌توان گذاشت پس قبل از حفاری استفاده از دستگاه یکی از شروط غیرقابل انکار می‌باشد.

یکی دیگر از مسائل مهم در این صخره‌ها در نظر گرفتن جهت طلوع و غروب خورشید می‌باشد چون در ساختمان‌های دفن شده در زیرزمین با در نظر گرفتن این جهات می‌توان موقعیت آنها را در نظر گرفت و حدس زد.

یکی از مکان‌های خیلی مهم کنار چشمه‌ها و جویبارها است. برای دفن‌کنندگان پول همیشه جاهائی مثل کنار چشمه‌ها بهترین جا است چون مردم همواره پس از زلزله و فرسایش به دلیل نیاز به چشمه همواره به تعمیر آنها می‌پردازند.

یعنی در کنار چشمه‌ها مناطق خیلی ثروتمندی از لحاظ گنج وجود دارد. اینکه اینجا گنج را حفظ می‌کند یا خیر ولی در کنار چشمه‌ها با فاصله ۲ متر به حفر گنج‌ها پرداخته‌اند. به‌طوری‌که این افراد به این شکل به دیگران جای گنج را می‌گویند: اسبت را به پای چشمه ببر تا او آب بخورد محل پاهای عقبش محل گنج است.

همچنین نقاطی که در هر لحظه افراد قدم می‌گذارند و بر رویش راه می‌روند در اصل صاحبان گنج‌ها افراد بسیار باهوش و دانایی هستند یعنی انتخاب مکانی که همه هر لحظه از روی آن می‌گذرند و هیچ‌کس فکر نمی‌کند که در زیر خاک چه چیزی پنهان شده است. و این یک فکری بسیار بالا را نشان می‌دهد.

البته که در کنار چشمه‌ها گودال‌ها در فواصل معین حفر می‌گردند مثلاً در فواصل ۷-۱۱-۴۰ قدمی - و مثلاً اینکه در فواصل معین ۱۱ قدم به غرب یا شرق مورد بحث است استفاده از جهت‌های خورشید و یا چشمه بسیار مهم است.

به‌طورمثال در فاصله معینی مثلاً ۴۰ قدم از چشمه یک درخت قدیمی وجود دارد. در این جا فرد باید به نسبت همان ۴۰ قدم از درخت مکان سوم را پیدا کند که این مکان سوم می‌تواند مکان گنج باشد.

در نظر گرفتن چشمه و جویبار و محل خروج آب نشانه‌دیگری است فقط با توجه به اینکه سرچشمه محل تردد افراد می‌باشد و این تردد می‌تواند باعث پیدا شدن گنج گردد پس حفرکنندگان اولیه به راهی که محل خروج آب است می‌روند که این محل‌های خروج آب در اثر زلزله و رانش ممکن است که عوض گردند که برای پیدا کردن آنها احتیاج به کمی تحقیق است. یکی دیگر از مناطق مهم در اراضی درختان هستند. حتی اگر مانند دیگر عناصر دارای عمر طولانی نباشند باز هم از طرف راهزنان و حفاری‌های شخصی بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرند. این‌ها اکثراً در پای درختان کاج، سروکوهی، گلابی و گلابی وحشی دفن می‌گردند که دارای عمر طولانی می‌باشد. و در خانه‌ها هم پای درخت شاه‌توت می‌باشد. برای راهزنان و جنگاوران که حمل و نقل پول سخت است هرکس در محل تلاقی راه‌ها پول‌ها را دفن می‌کنند و این‌ها در این محل‌های تلاقی پول‌ها را می‌گذرانند و این از نقاط مهم می‌باشد.

سمبل حیوانات

چه در زمینه باستان شناسی و چه در زمینه جستجوی گنج که موضوع اصلی کتاب ما را تشکیل می‌دهد بیشتر از هرگونه اشکال و سمبل‌های دیگر با سمبل حیوانات و سمبل‌هایی که از اجزاء و اشکال حیوانات در ساختن آنها استفاده شده است مواجه هستیم. شاید یکی از مفیدترین وجوه این کتاب همین بخش از کتاب می‌باشد که در آن به بیان مفاهیم این سمبل‌ها خواهیم پرداخت. بخصوص می‌دانیم که جستجوگران گنج با دیدن هر شکل حیوان به وجود پول و گنج مشکوک شده و به جستجوی آن می‌پردازند. از اشکال حیوانات اغلب به عنوان سمبل خدایان استفاده شده است. مفاهیم این سمبل‌ها گاهی با ادراکات و احساسات جستجوگران گنج درباره آنها مطابقت می‌کنند. اما برای فهمیدن مفاهیم برخی از این اشکال و سمبل‌ها لازم است که معلومات عمیقی در مورد آنها داشته باشیم. ما در این کتاب سعی نمودیم در مورد اشکال حیواناتی مانند سمور، مار، لاک‌پشت و حیوانات دیگری نظیر آنها و مفاهیمی که هر کدام از این سمبل‌ها می‌رسانند توضیحاتی کافی بیاوریم. سعی نمودیم مفاهیم پنهان شده در پس این سمبل‌ها را برای شما آشکار ساخته و به بررسی جزئیات آنها بپردازیم.

در اشکال و تصاویر دینی نیز اشکال سر حیوانات و و بدن انسان دیده می‌شود. احتمالاً این تصاویر مرتبط با آیین‌های دینی می‌باشند که در هنگام اجرای آنها ماسک به صورت می‌زدند. در زمانهای گذشته برخی از حیوانات همانند خدایان پرستش می‌شدند، همانطور که شاهد نمونه

های آن در تمدن مصر هستیم. به آپار اینگونه بتها در قرن هشتم قبل از میلاد بر می خوریم. در آرکادیا که یکی از گوشه های دور افتاده از دنیا می باشد رب النوع دیمتری (Demetr) که سر اسب داشته و رب النوع زئوسی (Zeus) که سر گرگ داشته را می پرستیده اند.

بسیاری از حیوانات از لحاظ دینی حرمت و احترام زیادی می دیدند. بسیاری از حیوانات بخاطر جنبه مقدسی که صاحب بودند به عنوان علامت خدایان استفاده می شده اند، یا در بسیاری از مناطق این حیوانات برای خدایان قربانی می شدند. بطور مثال گوسفندها برای خدای خورشید Helius، اسب و خرگوش برای Hera و لاک پشت برای Pan قربانی می شدند. مطابق عقاید موجود در آن زمان پرندگان گوشتخوار رساننده پیام های خدایان بوده اند. به همین دلیل است که عقاب در تمامی فرهنگها تقدیس خود را حفظ کرده و تا زمان حال نیز ادامه یافته است. پرندگانی همچون بلبل و کلاغ نیز بخاطر آوازشان به عنوان خبر دهنده و راوی برخی سخنان و وقایع روزهای آینده شناخته می شده اند.

سگ دوستی محبوب است. در مورد گربه تقریباً هیچ چیزی نوشته نشده و هیچ تأکیدی نیز بر آن نشده است. اسب با دقت و توج زیّا تزئین می شده و موضوع تصاویر و نقاشی ها بوده است. اسبها به دلیل اینکه بر آنها سوار می شده اند، یکی از ارکان اصلی و جزء جدایی ناپذیر جنگها بوده اند یا به دلیل نقش مهمی که در مسابقات داشته اند آنقدر پر اهمیت و با ارزش به حساب می آمدند که به همراه نام ثروتمندان از آنها یاد می شده است.

در فرهنگ های یونان، روم و بیزانس قربانی کردن حیوانات بسیار خوشایند خدایان بوده است. مطابق با اعتقادات، در هر تمدنی حیوانی مناسب به منظور قربانی کردن برای هر رب النوعی وجود داشته است، همچنین باز هم مطابق با اعتقادات هر رب النوعی از حیوانی خاص خوشش می آمده است. چوپانان جوان کوههای Pindos این حیوانات خاص را هنگامی که هنوز کوچک بوده اند گرفته و آنها را با شیر گوسفند پرورش می دادند تا بعدها آنها قربانی رب النوع آفرودیت نمایند.

اشکال آهو و گوزن از اشکالی هستند که در تزئینات دیوارها و گورها از آنها بسیار زیاد استفاده می شده است. در جزیره Delos مجسمه های شیری وجود دارد که برای تقدیم شدن به رب النوع بزرگی همانند Apollon ساخته شده اند. اشکال عقابها در کاخها، اتاقها و بر روی عصای شاهان و فرمانروایان بکار گرفته می شده است. استفاده کردن از اشکال و کنده کاری های شیرها و عقابها بر روی شمشیرها و خنجرها نشان هیبت و قدرت زیاد این حیوانات است که نظیر آن فقط در فرماندهان و فرمانروایان وجود دارد.

در دوره های قبل از تمدن یونان به موارد استفاده از اشکال و نمادهای گاو زیاد بر نمی خوریم.

در تمدن های بعدی همانند روم و بیزانس گاو یکی از اشکالی است که بسیار از آن استفاده شده است. خوک با تمام زشتی اش حیوانی است که از نام آن برای توهین و تحقیر به دیگران استفاده شده است، اما به دلیل خصوصیات آن در تغذیه و تولید مثل بالا در بسیاری از مناطق دنیا جای مهمی در دامپروری داشته است.

اشکال حیواناتی همانند کبوتر، جوجه تیغی، شاهین، باز، شتر، خرس، اسب، فیل و نظایر آن را در میان اشکال و تصاویر کشیده شده بر روی مرمرها و سنگها و صخره ها می توان دید. در کاخها، خانه ها، گورها و غیره از اشکال حیوانات استفاده می شده است. این اشکال گاهی منعکس کننده طرز زندگی یا مقام و منزلت فردی خاص بوده اند، مانند اشکالی که بر روی برخی سنگ قبره کشیده می شده، گاهی نیز به عنوان سمبل خدایان از آنها استفاده می شده است، و گاهی نیز برای علامت گذاری و نشان دادن مکان قبرها یا گنجها از آنها استفاده شده است.

اما در ارتباط با موضوع این کتاب، اشکال حیواناتی که برای نشان دادن محل گنجها استفاده شده اند خصوصیات ویژه ای دارند. برخی از اشکالی که در محل گنجها قرار داده می شوند از یک مزدگانی (پول کم یا گنجینه ای کوچک) خبر می دهند، برخی از آنها نیز نشان دهنده محل اصلی گنج هستند. در اینگونه علامت هایی که محل گنج را نشان می دهند اشکال حیواناتی انتخاب می شوند که از لحاظ خصوصیاتشان با ارزش و بزرگی گنج پنهان شده تناسب داشته باشند. بطور مثال یک حیوان در کنار یک، سه، پنج و یا هفت بچه اش اگر به تصویر کشیده شده است این تعداد بچه ها به هیچ وجه نشانگر یک پول زیاد یا گنج بزرگ نمی باشد. اینگونه اشکال حیوانات کوچک حتی اگر نشان دهنده محل یک گنج باشند نشان یگ گنج پراکنده می تواند باشد، و یا یک مزدگانی فریب دهنده است، که پنهان کننده گنج به وسیله آن سعی کرده است که ذهن جستجو کننده گنج را از هدف اصلی منحرف کند.

مطابق برخی گفته ها اشکال شماره دار (فرزند دار) حیوانات، نشانگر شماره منطقه هستند. مثلاً یک مرغ با پنج جوجه منطقه شماره پنج را نشان می دهد. در این رابطه بیشتر اشکال حیواناتی همچون مرغ با جوجه هایش، خوک با بچه هایش، خرس با توله هایش، شترهای پشت سرهم قرار گرفته در یک صف و نظایر آن استفاده می شود. هر کدام از این موارد را در زیر عنوان خودش به ترتیب توضیح خواهیم داد.

خصوصیت دیگر اشکال حیوانات، کنده کاری یا برجسته کاری بودن آنها است یا به تصویر کشیده شدن آنها بر روی صخره ها یا سنگ های مرمر. این اشکال اگر نشان یک دفینه می باشند از سویی نیز بیان کننده اهمیت دفینه یا اهمیت شخصی که آن دفینه را پنهان کرده یا اهمیت شخص مرده ای که اشیاء به عنوان هدیه در قبر او قرار داده شده است می باشند، در نتیجه در

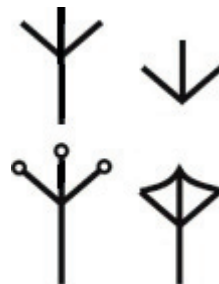
اغلب موارد اینگونه اشکال حیوانات اطلاعاتی درباره ارزش، مقدار و خصوصیات دفینه به ما می دهند.

نکته مهم در اینجا این است که گنج هایی که با اشکال کنده کاری شده حیوانات نشان داده شده اند هیچ گاه به بزرگی گنج هایی نیستند که مجسمه ها یا اشکال برجسته کاری شده حیوانات به آن اشاره دارند. به همین دلیل بسیاری از جستجوگران گنج بخصوص به اشکال برجسته کاری شده حیوانات اهمیت می دهند.

تصاویر کنده کاری شده حیوانات متعلق به افراد فقیر یا طبقه متوسط می باشند و یا متعلق به دزدان و غارتگران هستند که از امکانات کافی برای ساختن آنها بهره مند نبوده اند. اما اشکالی که بصورت برجسته کاری بر روی سنگهای مرمر تصویر شده اند یک کار پر زحمت و با ارزش هستند و دفینه ای که به آن اشاره می کنند نیز به تناسب این اشکال بزرگ تر خواهند بود. در این موارد بجای کلمه دفینه بکار بردن کلمه گنجینه صحیح تر می باشد.

در این چارچوب قسمتی از اشکال حیوانات که بر روی سنگها و صخره ها و یا در مناطق مسکونی قدیمی با آنها روبرو می شویم را تا حد امکان در اینجا آورده و توضیح خواهیم داد. با این حال به یاد داشته باشید که همیشه به نتایج قطعی اشاره نخواهند داشت. ما تا حد امکان چه از نظر وجه علمی این کار و چه از نظر تجربیاتی که در این زمینه بدست آورده ایم شما را در این زمینه راهنمایی خواهیم کرد. اشکال حیوانات همانطور که در دوران های مختلف مفاهیم مختلفی داشته اند، گاهی در یک دوران خاص بخاطر تمدن های متفاوتی که از آنها استفاده می شده است مفاهیم متفاوتی را می رسانده اند. همچنین باید این موضوع را نیز در نظر داشته باشیم که این اشکال ممکن است در نتیجه نگاه شخصی یک فرد یا بر اساس منطق متفاوت دزدان و راهزنان و یا فقط برای گمراه کردن ایجاد شده باشند.

پای غاز و پای مرغ

پای مرغ یکی از علائمی است که بسیاری از محققان آن را در مفهوم خودش تعبیر می کنند. با توجه به علم نسب شناسی شکلی است علی رغم جوانی تاکید بر محافظت دنیا می کند. مفهوم یک انسان جوان اما عاقل و فهمیده را در بر دارد.

پای غاز علاوه بر این که بر هوشیاری و بیداری اشاره دارد، مفهوم جان و روح را نیز به تصویر می کشد.

شکل پای غاز از روی پرده میان انگشتان به راحتی شناخته می شود اما پای مرغ اینطور نمی باشد. شکل پاها همانند راه رفتن این حیوانات باید به ترتیب و پشت سر هم باشد. در این ارتباط این سمبل ها را با سمبل های شبیه اینها که به تنهایی آورده می شوند و قبلا از آنها بحث کردیم مقایسه کنید.

شکل پای غاز اغلب اوقات با سمبل دیگری که سمبل قبر خانوادگی می باشد اشتباه گرفته می شود. همچنین مطابق برخی از تجربیات می توان گفت پای غاز گاهی علامت و نشان برخی از دفینه ها و اشیای پنهان شده می باشد..

همچنین می توان گفت که پای غاز در بعضی موارد بخصوص در دوران های آخر حکومت قاجاریان به عنوان علامت راهنمایی کننده به برخی مکانهای سری استفاده می شده است.

خروس

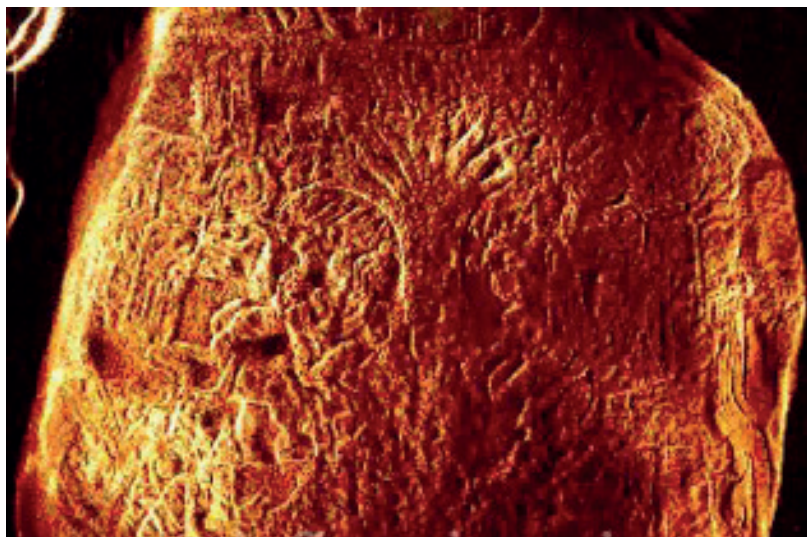
خروس به عنوان طلسم آینده خوب و بخت خوش شناخته می شود. در زمانهای ماقبل تاریخ آنرا مرتبط با طلوع آفتاب می دانسته اند.

در برخی سیستمها بیانگر دقت، توجه و بیداری است. به عنوان سمبل مردانگی است که تنها و بدون جفت نیز نمی ماند، به همین دلیل ممکن است در اطراف سمبل آن سنگها یا صخره هایی بصورت ردیفی وجود داشته باشد که تمثیل کننده مرغ ها (جفت های او) می باشند.

همچنین در محل یک قبرستان خانوادگی برای نشان دادن قبر پدر خانواده یا اعضای خانواده نیز ممکن است بکار رفته باشد.

معانی آثار و علائم دفینه:

درخت:

درخت: شکلی جا افتاده در تمامی فرهنگ هاست. در دین های مختلف علاوه بر داشتن معنای متفاوت، به درخت همیشه معنای زندگی و حیات هم داده شده است. به شکل های دینی، علمی، افسانه شناسی و فلسفی تعبیر

پیدا کرده. برای فهماندن زندگی های تودرتوی عرفانی نیز در حال استفاده بوده است. در تفکر جهانی، سمبل وحدت و دوستی است. گاهی نیز سمبل باور دنیا می باشد.

اگر از نظر دفینه یابی به آن نگاه شود، می تواند نشان دهنده ی یک هدیه باشد. از طرفی در مسیحیت، سمبل کلیساهای کوچکی که شعبه ای از کلیسای بزرگتری هستند نیز می باشد. به همین دلیل لازمه ی ملاحظه دقیق و جدی محیط اطراف می باشد.

هنگام جستجو برای پیدا کردن گنج میتوانیم زیاد با درختان ربرو شویم. در هنگام جستجو وقتی که با درخت کهنسالی برخورد کردیم، مثلاً درخت چند هزار ساله، با دقت به درخت نگاه کنید که اثری از رد چاقو، میخ، ویا چیزی که به درخت کوبیده شده باشد دارد یا نه. اگر از درخت به عنوان نشانه استفاده شده باشد ۳۰ متر اطراف درخت را بررسی می کنیم و به احتمال زیاد عمقش هم بین ۳ تا ۵ متر می باشد. توصیه میشود که با دستگاه های نقطه زن جستجو شود

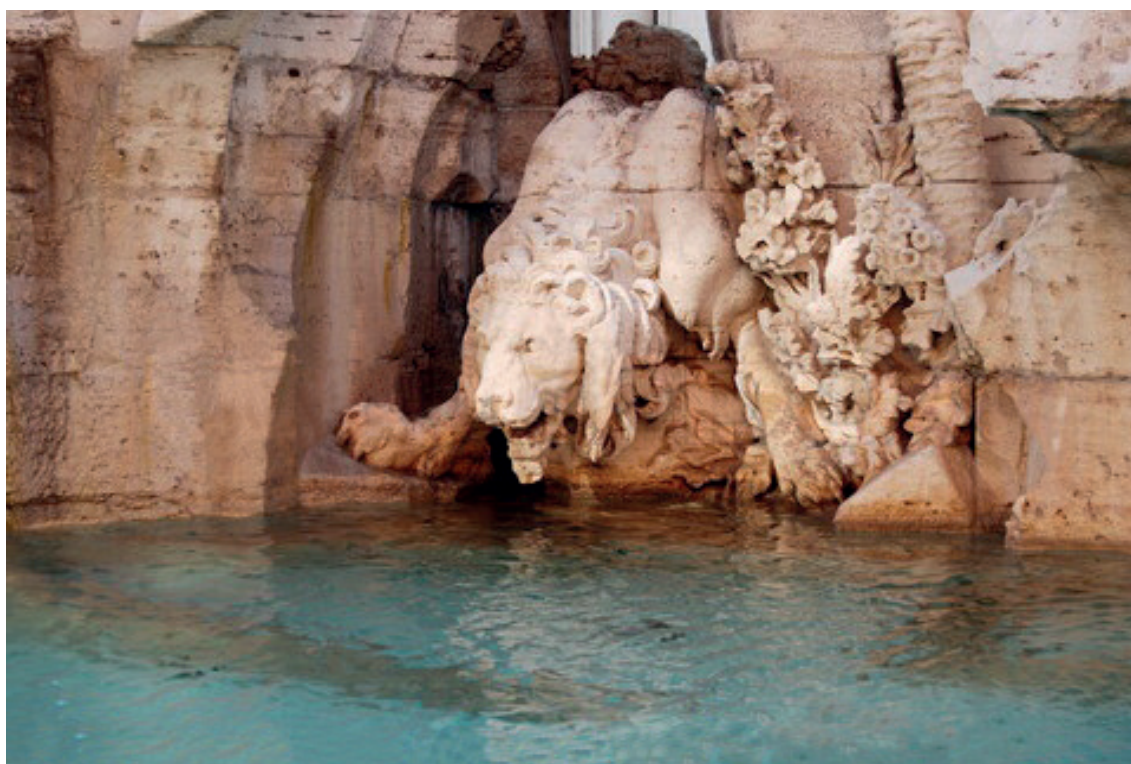
بت خانواده :

بت خانواده : نشانه قسمی است که گروهی خورده می شود، صلیب نیز گفته می شود، اگر دسته های تمامی ساق ها یکسان باشد، دفینه زیر تخته سنگ یافته شده می باشد و اگر یکسان نباشد، در جهت ساق متفاوت باید جستجو انجام شود. مزار یک خانواده اصیل نیز ممکن است یافت شود. باید در اطرافش عناصر متضاد با طبیعت جستجو شود. به دلیل توضیح قبر خانواده از مفهوم «بت خانواده» استفاده شده است. اکثرا درون حلقه دیده می شود. در اطراف نشانه مزارهای حفر شده در تخته سنگ ها یا حفر شده در زمینهای اطراف باید جستجو شوند. ارتفاعات، فرو رفتگی ها و پشته های سنگ و سنگریزه به خوبی باید جستجو شوند. ممکن است اشیاء شخصی متعلق به افراد مرده یافت شود. همچنین شیشه اشک (یک کوزه گرانبه که پر اشک میکردند) و یا قندیل (شمع) قابل یافت است.

حفره گرد زیر صلیب، نشان دهنده اینست که هدف، قبر نبوده، هدف مخفی کردن گنج بوده است، اگر از نوک هایشان دو تا بسته و یکی باز باشد جهت حرکت، و نقطه ها نیز نشان دهنده مخفی شدن گنج به صورت ۴ تکه را نشان می دهد. از ۱۰ متر دورتر نیست، از ۲ متر عمیق تر نیست. با ابزارهای گنج یابی به راحتی تثبیت شده و همه آنها در می آیند.

نظر اول : قرون وسطا یک بخش از نمادگرایی است. شیر نمادی از حضرت عیسی میباشد. حضرت عیسی پی در پی در نقاشی ها و مجسمه ها با افکار شیر اصیل و انسان شیرنا وصف میشود. به دلیل شناخته شدن به عنوان پسر خدا، با عناوین جسارت، قدرت و پادشاهی شرح میشود. مجسمه شیر، در قصرگونه های دوران باستان، در ورودی و یا راهروها قابل مشاهده می باشد. اگر چنین علامتی را مشاهده کردید (راهی که شیر در آن وجود داشت) به این معنی است که در درب ورودی قصر هستید. همچنین به طور اغلب دو عدد (شیر) در مقابل هم میباشند. از اینجا نتیجه میشود اگر یکی را دیدید میتوان دیگری را نیز پیدا کرد.

نظر دوم : مجسمه شیر از سالهای اولیه، در هر فرهنگ و در این میان افسانه شناسی خاورمیانه و ایران ، سمبل قوت، قدرت، حکمرانی می باشد. در ایران، روی سنگ، مرمر، چوب، قالی، گلیم، مینیاتور و ... قابل مشاهده است. در زندگی روزمره نیز تقریبا همه جا با همین هدف استفاده میشود. اما، اگر نماد شیر دو تا باشد، بنا به منابع نشان از دوبرابر بودن قدرت می باشد.

نظر سوم : مجسمه سنگی شیر قطعا نشانه مزار پادشاهان است. آنهایی که جفتند جلوی آنها تپه کوچک دست ساز و آنهایی که تکند بالای مزارهای بلند صخره ایی یا پایین آنها را بررسی می کنیم دینه از ۳۰ متر دورتر نیست. جنس مخفی شده خیلی ارزشمند است. بودن آن در تخته سنگ ثابت و یا سنگ قبر اهمیت آن را افزایش می دهد.

نظر چهارم : شیر در ورودی های قصرهای باقیمانده از دوران باستان و یا خرابه های شبیه آن و

یا راهرو های آن، گاه‌ها در بیرون و گاه‌ها زیر خاک، پیدا شدن مجسمه شیر معمول می باشد. اگر یکی از اینها مشاهده شود نشان این است که اینجا درب ورودی قصر می باشد. (راه شیری) از طرفی چون اینطور مجسمه ها تک نیستند، در همین مکان و در راست و چپ ورودی از این مجسمه دو تا خواهد بود.

همچنین، یک جزئی از نمادگری قرون وسطا می باشد. این هم باز سمبلی از سمبل های حضرت عیسی است. حضرت عیسی پی در پی در نقاشی ها و مجسمه ها با افکار شیر اصیل و انسان شیرنما وصف میشد. به دلیل شناخته شدن به عنوان پسر خدا، با عناوین جسارت، قدرت و پادشاهی شرح میشد. شرح حضرت عیسی با این اوصاف، یک اتفاق شناخته شده می باشد. گذشته از اینها، از نشانه های شیر در غار، قبر و روی تخته سنگ ها استفاده شده است. اینها نشان از دینه می باشند. هر دینه ای که علامت شیر دارد به معنای گنج انسانهایی که رهبر بوده اند می باشد. اگر علامت جلوی یک غار باشد باید به دنبال یک اتاق بسته باشید. اگر یک غار باز وجود نداشته باشد باید به دنبال یک غاری باشید که به طور مصنوعی بسته شده و جلوه ی طبیعی به آن داده شده است. در کشور ما، در کنار دریا علامت های شیر قابل مشاهده می باشد. این علامتها نشان از رهبران دزدان دریایی میباشد. چندین بار مشاهده شده که در زیر آب ورودی هایی وجود دارد. علامتی است که کارش سخت است اما گنج بزرگی را پیش رو دارد.

نظر پنجم : در بین هیتی ها (قومی قدیمی) نماد قدرت، جسارت، اعتماد و رهبری می باشد. به معنای انتخاب شدن سرمشقی برای شخصیت های خودشان میباشد. به این دلیل که شیر یکی از قدرتمندترین حیوانات می باشد. در کنار درب پادشاهان، این مجسمه ها برای محافظت از درب ها ساخته شده اند. این هم برای نشان دادن قدرتمند بودن پادشاه می باشد.

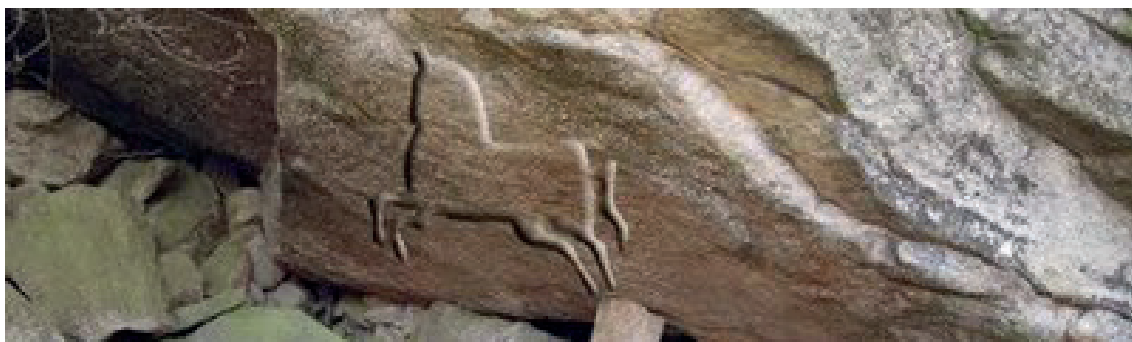
سمبل شیر در طول تاریخ نماد خیلی از کشورها شده است. این نماد در مصر هم استفاده شده است، در مصر پوشیدن این نمادها به معنای نشانی از پادشاهان مصر (فرعون) می باشد.

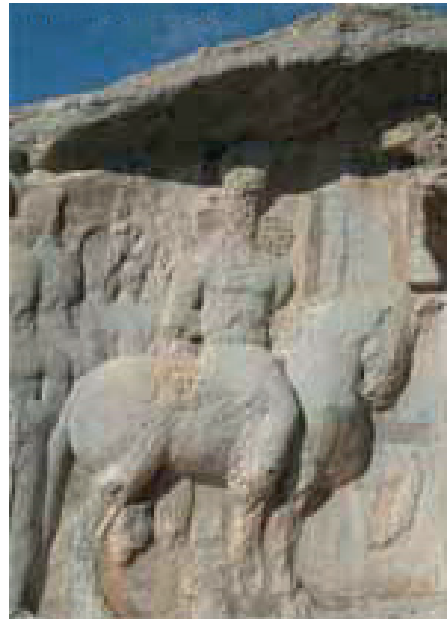
در فرهنگ ایران به شیر اهمیت خاصی داده شده است، حتی به پادشاهان این اسم داده شده است. اینجا نیز بیشتر نماد قدرت میباشد. شیر خوابیده نماد صلح می باشد. نشانه دولت تازه تاسیس اسرائیل نیز شیر بلند شده به شاه در بین شاخ های زیتون می باشد. در بین ملت های دیگر ترساندن، به شکل نمایش قدرت میباشد ولی در اسرائیل با کمی زیاده روی، به راه افتاد قدرت (جنگ) را نمادگری میکند. شیر بلند شده به شاه، در هدف پاره کردن و تکه تکه کردن مردم اطرافش می باشد، این را هم می خواهد با پنهان شدن در بین شاخهای زیتون به صورت پنهان انجام دهد. از طرفی در تورات ارسال شده برای اسرائیلی ها شیر نماد قوم یهودی مشخص شده است. شیر بلند شده بر شاه در ستاره صهیونیست ها نیز، نماد هر یهودی روی زمین میباشد. این نیز به این معنی است که یهودی ها همیشه هشیار و قدرت به دست می باشند.

اسب و اسب سوار :

اسب و اسب سوار: جهت نگاه اسب یا اسب سوار مهم می باشد. جهت شئی در دست اسب سوار نیز مهم می باشد. در جهت مشاهده شده باید دنبال سنگ زین بگردید. دفینه زیر سنگ می باشد. اگر دم اسب بلند شده باشد در جهت دم باید دنبال شیئی متفاوت بود، مژده (دفینه کوچک) در جایی راحت است. اشیاء در دست اسب سوار، نشانه ای از دفینه می باشد، باید به آن دقت شود. احتمال این هست که در اطرافش قبری هم باشد. در جهت نگاه اسب، سنگی برای سوار

شدن بر اسب، و در کنار این سنگ دفینه می تواند باشد. اگر در نزدیکی، زین اسب باشد، دفینه و تله یک جا میتواند باشد.

یک نظر دیگر : سمبل اسب یک نماد تاریخی خورشید نیز می باشد. این نقش، ثروتمندی، رفاه، فراوانی و سرعت را نماد می کند. باید به صداقت اسب نیز تاکید کرد. امکان بودن مزاری در اطرافش وجود دارد. گاهی سه اسب در افسانه یونان، به عنوان خدای دریا نیز تصویر میشود. یک نظر دیگر : نشانه اسب ممکن است فرو رفته و یا برجسته باشد، اما تا به امروز حکاکی های اسب دیده شده، اکثرا به صورت بزرگ کار شده اند. آن چیزی که باید دقت کنیم، این است که اسب به پول اشاره دارد، یا نه؟

اگر روی یک سطح هموار حک شده باشد و چیز دیگری وجود نداشته باشد، این نشانه این است که در نزدیکی مزاری وجود دارد. به عنوان پول نیز آن چیزی که در مزار است میتواند باشد. یک نظر دیگر : در این نشانه ها، قسمت های مهم سر اسب و سر سواره و یکی هم نوک شمشیر در دست سواره و در آخر دم اسب، شما را به طرف مژده می تواند ببرد. اسب سوار شده دو چیز را میتواند نشان دهد:

۱. اطرافش در پشته شن و یا درون تپه احتمال وجود مزار.
 ۲. جهت دیدشان و اسلحه در دست و با حساب کردن طول و درازای اینها، می توان جستجو را شروع کرد و اگر روی زمین بود، می نشینیم و اطراف را جستجو می کنیم.
- نظر دیگر : این نشانه ایی از قبر افراد قهرمان می باشد. گاهی در مکان هایی مثل صحنه نمایش نیز درست شده اند. در سنگ قبرها هم زیاد استفاده شده است. به صورت سنگ کاشته شده یا درپوش نیز قابل یافت است. اگر در تخته سنگ ثابتی که حکاکی اسب وجود دارد قبری پیدا نشد، اطرافش جستجو شود.

در دوران باستان، تعداد زیادی از حیوانات از نظر دینی احترام زیادی می دیدند. تعداد زیادی از حیوانات به دلیل این احترام، تبدیل به خدا شده. مثلاً اسب، به عنوان خدای (hera) شناخته شده. اسب با صداقتش شناخته شده و یک حیوان زحمت کش است. اما دلیل این که بحث موضوع ما شده جدا از این صداقت و زحمت کشی می باشد. همانطور که می دانید در افسانه شناسی در روایات از اسب به عنوان ترویا (truva) یاد شده است. بنا به روایات سربازان یونانی در یک اسب چوبی پنهان شده و به قلعه شهر تروا وارد شده اند و شهر را در دست گرفته اند. اگر در دفینه گری اهمیتی داشته باشد به دلیل همین موضوع می باشد. ما موضوع را به همین اندازه بسنده می کنیم.

جای پا:

پا : پا به معنای ایستادن و یا رفتن می باشد. ایستادن و نگاه به جهت مقابل خویش نیز می تواند باشد. نوک انگشتان پا جهت را نشان می دهد. اگر روی زمین روی یک تخته سنگ باشد پایمان را درون این نشانه می گذاریم، اگر پای راست باشد، پای راست مان را و اگر چپ باشد پای چپ مان را، به دنبال تپه خیلی کوچک یا فرو رفتگی می گردیم.

جفت پا : اگر باشد علامت تکمیل است، علامت نهایی این است. می ایستیم، در جهت پا ؛ از ۲۶ - ۲۷ قدم نزدیکتر دنبال امانت (دفینه) می گردیم.

اگر نقش پای راست باشد، به جهت انگشتان پا و متمایل به راست را بررسی می کنیم. و اگر نقش پای چپ باشد، در راستای انگشتان، به طرف چپ برگشته و آنجا را می گردیم. اگر هم پای

چپ و هم پای راست در کنار هم باشند، در جهت نقش پاها باید کاوش می کنیم جلوتر و آنجا که تفاوت هایی وجود دارد جستجو شود. بنا به ادعا اگر نقش پا تک باشد، دفینه نزدیک است، اگر جفت پا باشد دفینه دور است.

در کف، سقف و یا روی دیواره غار اگر نقش پا باشد نشان یک تله ایی است که با گذاشتن پا به کار می افتد که بعد از کار کردن از کار نمی ایستد. ممکن است این تله یکی باشد و یا ممکن است چندین تله باشد.

یک نظر دیگر: در جایی که نقش یک پا هست، در جهت پا در فاصله ۳ تا ۷ و یا ۱۰ قدم آن دفینه ممکن است باشد. البته عده ای ۱۱۱ قدم نیز می گویند. اگر روی انگشت شست یک برآمدگی باشد نشان این است که به دفینه ای در فاصله ۴۰ تا ۷۰ و یا ۱۱۱ متری اشاره می کند. نقش پا همچنین به معنای فاحشه خانه نیز استفاده شده است.

نقش پا اگر روی سنگ مرمر و یا برجسته باشد اطلاعاتی مربوط به مرده می باشد. به دفینه اشاره ندارد. تک پا جهت را نشان می دهد. اگر نقش پا روی یک تخته سنگ ثابت باشد باید ایستاد. با دقت در جهت انگشتان پا فرو رفتگی و یا تپه خیلی کوچک جستجو می شود. نشانه تکمیل کننده دومی نیز وجود دارد، به نشان تکمیل کننده ثانی گفته می شود. این نشانه (ثانی) از سه قدم نزدیکتر نیست، تک پا به طور حساسی اندازه گیری میشود. هر سانتی متر آن ضربدر ۷۲ تا ۷۸ می شود.

با یک اندازه دیگر، ۱۲ متر جلوتر از آن دیده میشود. نقش و نگار پا: قبل از هر چیزی جهت می دهد و راه رفتن را توصیه می کند. در مکانی که نقش

و نگار پا وجود دارد جستجوی دفینه در خود نشانه بی معناست. نقش پا، ساختار پاشنه پا، میزان دور بودن فاصله را می‌دهد.

ساختار انگشتان پا، اگر ۳ یا ۵ انگشت وجود داشته باشد، مطمئناً معنای پله را می‌دهد. پای تک انگشت یا بدون انگشت باز هم ما را به هدف می‌رساند ولی قبل آن باید بدانیم که نقطه ی مورد نظریله نیست. ۱- پاشنه پا ۲ سانتی متر باشد و قسمت زیر و توخالی انگشتان (قسمت جلو) ۵ میلیمتر و ۵ انگشتی: زمین شیب داشته و در جهت پا (این جهت به جز یکی دو استثنا جنوب یا جنوب غربی می‌باشد) مطمئناً نشانه این است که به پله ای که تشکیل شده از یک تخته سنگ نزدیک می‌شویم. وقتی به پله رسیدیم، علامت نهایی نیز پله می‌باشد. پله اغلب در مکان های عمرانی وجود دارد اما گاهی در قسمتهای نامربوط نیز ممکن است پیدا شود، پس نباید استثناها را فراموش کنیم.

در پله هایی که با توجه به پای پنج انگشتی پیدا کردیم باید به سومین پله نگاه کنیم، در این پله حتماً یک تفاوت پیدا خواهد شد. شاید نسبت به پله های دیگر کمی زمخت تراش داده شده، شکسته، و یا در گوشه ها شکستگی وجود دارد، پول در زیر این پله است، و پول خیلی کمی می‌باشد. حتی ممکن است مزدگانی پول بزرگتری باشد که با نشانه دیگری، در آن نزدیکی ها پیدا خواهد شد. پله ها اغلب در آسیاب ها و یا قلعه ها مشاهده می‌شود.

۲- پای ۳ انگشتی: قسمت پاشنه عمیق و قسمت جلو معمولی: باز هم با یک سرازیری به منطقه پله دار می‌برد. اگر تعداد پله ها ۳ تا باشد؛ باید در پله ی میانی عملیات انجام داد.

۳- پای تک انگشتی: نشانه پایی که قسمت پاشنه عمیق بوده، باز در جهت شکل U که پاشنه ایجاد کرده و با مسافتی که بر حسب متر، از مقیاسی که از U می‌گیریم یافت می‌شود حرکت کرده کمی دورتر از نشانه باید به دنبال منطقه ای توده ای خاکریز باشیم. (پشته) منظور از پشته تپه یا تومولوس نمی‌باشد. منطقه ای که یک تراکتور به راحتی از روی آن عبور کند (زمینی که برآمده شده باشد) البته خاکریز و منطقه به شکل درازی انگشت پا خواهد بود. اینطور منطقه ای در صورت پیدا شدن، باید در مرکز آن در جستجوی مزار بود. فراموش نکنیم که این جسد می‌تواند یک طبقه ایی و یا دو طبقه ایی باشد، طبقه بالایی قبر انسان و زیر آن سنگ پوشاننده و پایین آن دفینه.

۴- پای بدون انگشت: در این حالت در جهت و مسافتی که پاشنه می‌دهد می‌رویم، و در مکانی که رفتیم، باید علامت آخر جستجو شود، اینطور پاها ما را به نقطه مستقیم نمی‌برد. و باید نشانه بعدی و آخر را جستجو کنیم

۵- رد پای انگشت دار داخل غار: پایی که یک طرفش ۴ سانتی متر و طرف دیگر ۲ سانتی متر پاشنه دار و تو رفته، ۵ انگشتی باشد و اگر داخل غار پاشنه به سمت زمین زاویه داشته باشد. در جهت زاویه ایی که به شکل U ایجاد شده است به زمین نگاه کنیم ممکن است در زیر یک اتاق یا غار دیگری

هم باشد و فراموش نکنید که با پله میشود از آنجا پایین رفت. البته در این گونه اشکال پا، قسمتی که انگشتان پا وجود دارد، برای این که بتواند به پایین جهت بدهد باید در منطقه ایی که انگشتان پا وجود دارد حداقل ۵ تا ۶ متر تراشیده شده باشد. دوستان اگر مباحث را جمع و جور کنیم فهمیدن راز خیلی ساده است. اگر دقت کرده باشید فقط همان سیستم است که اگر یک چیز را بفهمید بعدی را هم می فهمید، رمزها سلسله وار حل میشوند.

نظری دیگر: درازای پا را اندازه بگیرید و برای هر سانتیمتر یک قدم به جهت انگشتان را بررسی کنید، در غرب و شمال غرب هر قدم یک متر می باشد. در بعضی جاها هم هر قدم ۷۰ سانتی متر می باشد. در جهت پا در آن فاصله باید توده سنگریز یا خاگریز باشد.

باید در جهت پا، و با آن مسافت، سنگ، توده و یا تپه خاک وجود داشته باشد.

رد پا به معنای مزار می باشد. محل مزار را راست یا چپ بودن پا، بزرگی پا، پاشنه دار یا انگشت دار بودنش و سنگی که رد پا روی آن است کانال و یا نشان سوراخ معلوم می کند. از طرفی در اطراف تخته سنگی که رد پا روی آن پیدا شده حتما نشانه هایی پیدا میشود.

بله، رد پا نشان مزار است. در نزدیکی، زیر خاک نیز، روی تخته سنگ می تواند نشانی به شکل کاسه حک شده باشد. معمولاً در پشت رد پا می باشد، مسافت می تواند تا ۲۰ متر هم باشد، در زیر خاک روی سنگ می تواند نشانه جوغن باشد. در سنگ نشانه کانال هم می تواند باشد و یا تخته سنگ های سوراخی که با خاک پوشیده شده نیز می تواند باشد، قسمت سر تخته سنگ ها سطح زمین هستند، قسمت جلوی سنگ را بررسی کن، می تواند در ورودی باشد.

در جهت رد پا و به اندازه قد دو انسان جلو را بررسی کن.

رد پای بدون انگشت: نظر عاجزانه من این است که به جهت پا و تا اندازه دو قد انسان را بررسی نمایید، حداکثر به عمق ۱,۵ متر حفر کنید، نصیبتان فراوان باشد.

رد پای چپ با انگشت: اول دقت کنید که قبل این رد پا، پای راستی وجود داشته یا نه، اگر باشد، در کنار این پا یک نشانه کوچکی خواهد بود، یک خراش یا یک سوراخ خیلی کوچک، در رودخانه است یا روی زمین (خشک) است، به اینها دقت می کنم. اگر روی زمین باشد، در مسیر آن، توده شن یا توده سنگی متفاوت که به چشم بخورد، یا فضای تخریب شده را بررسی می کنم، اگر در کنارش، در زیر تخته سنگ خراش طبیعی وجود داشته باشد مکانش احتمالاً محل مزار می باشد، اما اگر اراضی شیب دار باشد، جاهایی که تا ۲۵۰ متر به طرف گودی سرازیری و یا بلندی سر بالایی را بررسی نمایید، اول یک اتاق خالی پیدا می کنید.

اگر رد پای راست باشد: توصیه می کنم پای چپ را پیدا کنید، تکی خیلی کم پیدا می شود، شما در این بحث در مورد پا آن چیزهایی که در کتاب نوشته شده را به عنوان مقیاس بگیر ولی توانایی

های خودت را هم باید بگذاری، از ساختار منطقه بگیر تا انسان های آن زمان و نبود تکنولوژی امروز، به این چیزها فکر کن.

نکته : در پای بدون انگشت به ۷۰ قدم عقب پا را نگاه کن، دنبال دومین نشانه باش پای راست باشد : به طرف چپ بروید و ۱۰ تا ۱۵ متر اطراف را بگردید. پا (چپ چارق دار) : ۶۰ سانتی متر تا ۱۰ متر از تخته سنگ پیدا شده فاصله دارد. نشانه پای تو رفته لخت انسان : باید روی سنگ و زمین صاف باشد. یک انسان همانطور که پایش را روی گل می فشارد و ردش میماند؛ این هم نقشی مثل همان می باشد. این نشانه به این شکل رمزگشایی

می شود. اول باید ببینیم پای راست است یا چپ. ما فرض کنیم پای چپ است، از قسمت خالی پا، به طرف راست به فاصله ۹ الی ۱۲ متر یک توده کوچک یا سنگی با رنگ متفاوت باید باشد. اگر سنگ باشد زیرش را حفر کنید، حداکثر در ۸۰ سانتی متری است، اگر تپه باشد، تپه را حفر کنید. به این طریق به هدف می رسید. (به شخصه نشانه امتحان شده). اگر پای راست باشد، این بار هم باید به طرف چپ هدف گیری کنیم.

رد پاها یکی از نشانه های پول تله دار می باشند.

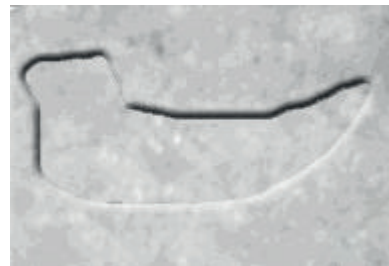
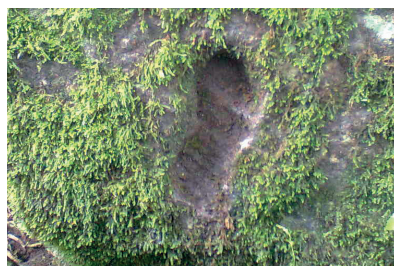
جفت پا به معنی دو تله می باشد.

باید در جهت نوک پا جهت گیری کرد.

گاهها ممکن است تله باشد، دقت کن.

اغلب نشانه پا شما را به منبع آب میبرد. اگر انگشت داشته باشد، دنبال پله باش. مثل پله های آسیاب و یا قلعه. اما به طور معمول به منبع آب می برد. عمیق بودنش ارتفاع منطقه را نشان می دهد. جهتش نیز به طرف جنوب غربی است.

شکل چارق یا کفش :

شکل چارق یا کفش : در جهت نوک پا، در مربعی به ابعاد ۱۰ تا ۱۲ متر در اطراف آن باید به دنبال نشانه دوم بود. اگر نبود زیر تخته سنگ یافت شده در جهت نوک پا کار کنید.
نظر دوم :

همانطور که معلوم است در گذشته ها به کفش چارق گفته می شد. گاهی هم پای کفش دار معنی میشود یعنی ۵ انگشت معلوم نباشد. دفینه در زیر تخته سنگ یافت شده می باشد. ۶۰ سانتی متری جلوی تخته سنگ را بشکنید. عموماً دفینه وجود دارد. ولی احتمال خالی بودن نیز وجود دارد.
نظر سوم :

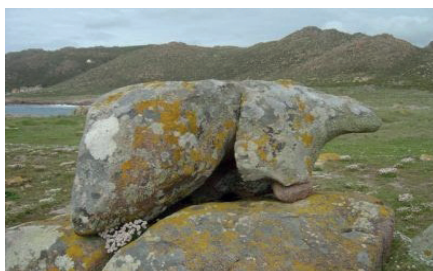
رد پای چارق دار تو رفتگی عمیق می باشد. قسمت عقب (پاشنه) می تواند عمیق تر هم باشد ولی گاهی هم عمق با سطح جلو هم هست. پای چارق دار، نشان از یک تپه (خاکریز) خیلی کوچکی در زمین صاف است که شکل آن شبیه به چارق یا کفش می باشد و می تواند نشان یک قبر باشد. اگر روی رد پا نقطه ای نباشد و در مرکزش نقطه باشد با در نظر گرفتن گوشه کفش یا مرکز مشترک و فاصله آن با نقطه و انجام محاسبات، در منطقه بررسی می کنیم.
اگر قسمت پاشنه عمیق تر باشد، نشان این است که ممکن است مسیر کمی سربالایی باشد و دفینه از نظر مکانی در ارتفاع بالاتری از نشانه قرار داشته باشد.

نماد دنده و قفسه سینه انسان :

این نماد که بیشتر افراد آن را اشتباهاً نشانه دفینه می دانند تنها نماد و محل قربانگاه انسان در گذشته بوده و هیچگونه جنسی ندارد.

خرس لنگان :

خرس لنگان : نشانه راهزنان می باشد. در اصل این نشانه به طور قطع رمزگشایی نشده. نوشته های زیر نظرات قطعی نمی باشد.

۱- دفینه درون غار می باشد. ابتدا پای لنگ خرس را پیدا کنید، در نزدیکی پا، نشانه مخزن غار را بیابید. اگر تمامی اعضای خرس سر جایش باشد، تخته سنگی که خرس روی آن است ورودی می باشد. اگر عضو ناقصی داشته باشد باید آن عضو پیدا شود. هدف غار بسته می باشد و از ۵۰ متر دورتر نمی تواند باشد. ابزارش در درون می باشد. اگر اعضا ناقص باشد باید عضو ناقص پیدا شود. در اطراف با فاصله ۵۰ متری دنبال غار باشید. اگر پیدا کردید پول را هم پیدا کرده اید. اگر خرس کامل باشد، در تخته سنگی باید کار کنید که نقش خرس را پیدا کرده اید. جهت نگاه خرس نیز مهم است. پیدا کردن غار کافیهست و گنج در دیوار غار به صورت برآمدگی بین سنگها می باشد. پای خرس لنگ را در سنگلاخ نزدیک دره جستجو کنید، همچنین طرف مقابل و کناره ها نیز نگاه شود.

۲- پنجه خرس به محافظ جنگل و یا نگهبان جنگل ارتباط داده می شود. این موضوع، جسارت، علم، قدرت و برکت را نماد می کند. این بحث بین جستجوگران هست که اگر پنجه خرس را یافتیم به دنبال خرس چلاقی در اطراف باشیم.

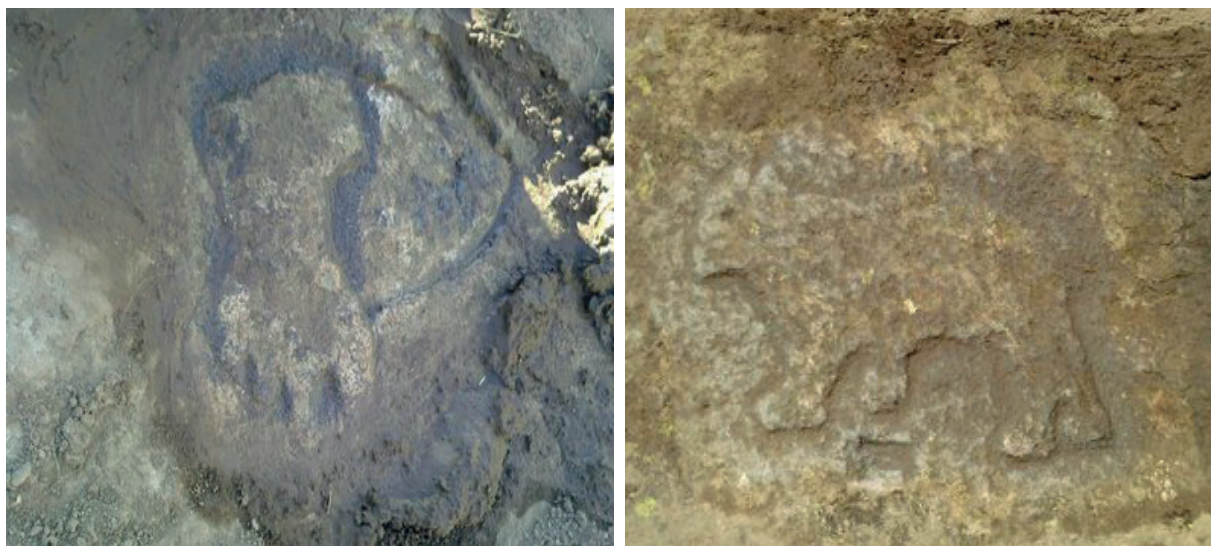
۳- یک نشانه خیلی مهم و پرطرفدار میباشد. باید در یک تخته سنگی باشد که در مقابل شماست و به اندازه یک خرس نرمال طراحی شده است باشد. گفته می شود که دو گنج وجود دارد. اولی زیر پای ناقص سمت راست می باشد. دومی در نزدیکی ها پله ای ۷ تا ۸ پله باشد، زیر پله ای است که روی آن علامت تیر می باشد.

۴- ۵۰ متر جلوتر از خرس لنگ پای بریده شده اش می باشد. زیر پایش هدیه اش می باشد. در جهت نگاهش، ۳۰ تا ۱۵۰ متر دورتر، در مقابل دره، یک پله ۳ طبقه وجود دارد. مخزن خرس لنگ اینجا است.

خرس (برجسته) : اگر تمامی اعضا باشد، تخته سنگی که پیدا شده ورودی میباشد. اگر عضو ناقص داشته باشد باید جستجو شود. هدف غار بسته می باشد. و از ۵۰ متر دورتر نیست. موادش

در درونش آزاد می باشد. در اطراف در حیطه ۵۰ متری دنبال غار باش. اگر پیدا کنی پول را هم پیدا کرده ای. اگر تمامی اعضا باشد، روی تخته سنگ یافته شده کار کن. جهت نگاه خرس نیز مهم است.

راهزنان این نشانه را همه جا گذاشته و پیدا کردن واقعی آن از بین دروغین مثل بازی شانس شده. اینطور شایعه شده که زیر پای چلاق ۵۰ کیلوگرم طلا و در خود آن گنج می باشد. با استناد به این قضیه، موضوع خرس لنگان به طور معمول هر کجا قابل مشاهده است. پیدا کردن غار کافیس و گنج در دیوار غار به صورت برآمدگی بین سنگها میباشد. پای خرس لنگ را در سنگلاخ نزدیک دره جستجو کنید، همچنین طرف مقابل و کناره ها نیز نگاه شود. این نشانه خیلی جستجو میشود و خیلی ارزشمند است.

۱- در تخته سنگ مقابل شما در ابعاد خرس نرمال نقش بسته شده. خرس پای راست ندارد. دو تا گنج دارد. دفینه اش شمش طلاست. محل گنج اول به این شکل است. در نزدیکی این نشانه پای این خرس لنگ وجود دارد. اگر با دقت نگاه نکنید، پیدا کردن این پا غیر ممکن است. وقتی پیدا کردید، گنج اول در زیر این تخته سنگ می باشد. دومین گنج نیز در اطراف نشانه ۷ یا ۸ پله باید باشد. در یکی از این پله ها علامت تیر می باشد. در جهت آن تیر حرکت کنید، در مقابل شما یک غار باز یا بسته خواهد بود. اگر نبود پله را با چکش بررسی کنید، اگر خالی بود، سنگ را خرد کنید و دفینه برای شماست. دفینه دوم نیز اینجاست.

۲- یکی هم خرس لنگ درون قاب می باشد. پای این خرس لنگ را اگر بیابیم، در مقابل آن غار می باشد. همین غار محل گنج خرس می باشد. در هنگام ورود به غار، به درون غار قدم بیندازید و محلی که قدم گذاشتید را حفر کنید، در آنجا یک مجسمه هست. این مژده سر مال گنج می باشد. در هنگام ورود به غار به سقف نگاه کنید، در سقف یک برآمدگی به شکل مثلث می تواند باشد، آن را بشکنید،

درون ان یک نقشه و دو طلا وجود دارد. آن نقشه گنج درون غار می باشد. در دیوار غار از بزرگ به کوچک خراش های درستی وجود دارد، این خراشها هشت عدد می باشند و در مکان خراش کوچک گنج خرس وجود دارد.

خرس برآمده : اگرکه تمامی اعضایش کامل باشد تخته سنگ پیدا شده ورودی میباشد. اگر عضو ناقصی باشد باید جستجو شود. هدف غار بسته میباشد و از ۵۰ متر دورتر نیست. موادش در درونش آزاد میباشد.

نشانه ماهی :

۱- در رمزگشایی نشانه ها حالت شکل ها خیلی مهم است. این نشانه در سنگهای اطراف رودخانه ها و یا دریاچه ها یافت میشود. یکی از نکات خیلی مهمی که باید به آن توجه کنید این است که به مرور زمان ممکن است دریاچه یا رودخانه خشک شده باشد. ماهی درون آب زندگی می کند و در هنگام خطر درون آب غوطه ور میشود. نشانه ماهی قطعا نشانه گنج می باشد. در نزدیکی ها درون انبار زیرزمینی نقشه می تواند باشد. جهت نگاهش و درازی اش نیز خیلی مهم است. طول ماهی را باید اندازه گرفت و هر سانتی مترش را به عنوان یک قدم گرفت. در جهت نگاه ماهی باید حرکت کرد و وقتی قدم ها تمام شد باید ورودی انبار زیر زمینی را جستجو کرد. پیدا کردن گنج های نشانه گذاری شده با ماهی هم خیلی راحت است و هم خیلی سخت کوچک و بزرگی ماهی، خم شدگی اش، جهتش، طریقه قرارگیری، تک یا جفت بودنش، در کنارش نشانه های دیگری باشد یا نباشد، و موضوعات مثل اینها مهمند.

۲- ماهی فراوانی، غسل تعمید، قدرت غلبه و قربانی را توصیف می کند. به دلیل اینکه حضرت عیسی توانسته بود ۵۰۰۰ انسان را به شکل معجزه آسایی با نان و ماهی سیر کند ماهی برای مسیحیان معنای خاصی پیدا کرده است. مسیحیان اولیه نشانه ماهی را به عنوان نشانه آشنایی دیده اند.

از نظر Pisagor عدد ماهی ۱۵۳ بود. حضرت عیسی در هنگام یاد دادن ماهیگیری ۱۵۳ ماهی گرفته است. عدد ۱۵۳ ممکن است ۱۵۳ سانتی متر یا ۱۵۳ متر را نشان دهد.

۳- برای نشان ماهی، اعداد ۷ یا ۵۰ در باورهای مهم می باشند.

۴- عمدتاً در سنگ های صاف یافت می شود. با تمامی خط و خطوطش اگر شبیه ماهی باشد اهمیت خاصی پیدا می کند. هنگام بیرون پریدن ماهی از آب از طرف دمش ۹۰ سانتی متر به عقب می پرد با در نظر گرفتن این موضوع ۹۰ سانتی متر به طرف عقب ماهی را بررسی کنیم بهتر است. نظر عمده مشترک : مکانی به مقصد آب و یا مربوط به آب می باشد. مکانی که نشان ماهی وجود دارد به احتمال زیاد ممکن است نشانه قبر هم باشد.

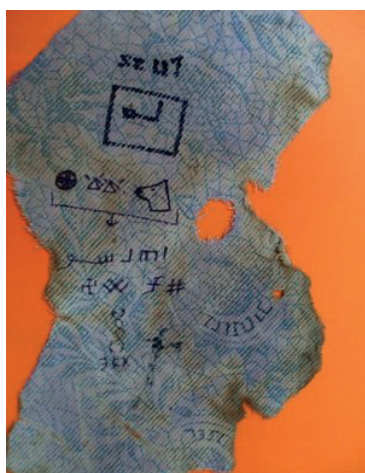
قبل از مسیحیت نیز ماهی سمبل برکت بود.

نظر دیگر ماهی : عموماً در سنگ های اطراف رودخانه ها، دریاچه ها و برکه ها حکاکی می شود. شاید اثری از آب نباشد، ولی آب دره و حوضچه هایی که زمانی آب داشته و هم اکنون خشک شده است

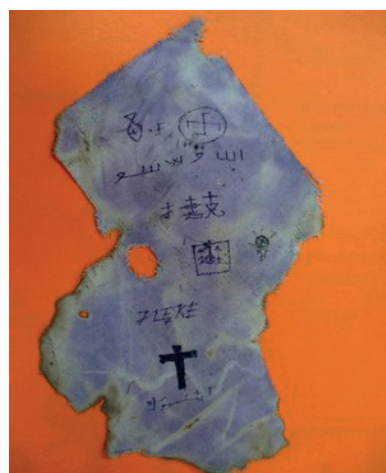
را در نظر بگیرید. ماهی در آن واحد می تواند نشان چشمه یا فواره نیز باشد. جهت نگاه و طول ماهی نیاز به اندازه گیری دقیق دارد. به طور قطع نشانه دفینه است.

به استناد از اطلاعات مشاهده شده، در کنار ماهی، سنگ سفره که سنگ صاف یک الی ۲ متری است، ماهی (کامل یا نیمه)، چنگال، چاقو، نان و ظرف و امثال اینها به شکل تو رفته یا برآمده مشاهده شده. این نشان از وجود زندگی در آن منطقه می باشد.

ماهی نشان این است که در این نزدیکی یک نهری که در آن ماهی است وجود دارد. ماهی در آب زندگی می کند و در هنگام خطر در آب غوطه ور می شود. در این اطراف یک ورودی انبار زیرزمینی را

جستجو کنید. بعد از انبار زیرزمینی به یک اتاق بزرگ وارد می شوید. و یا یک نقشه پیدا خواهید کرد که نقشه محل پنهان شدن دفینه است. به طور قطع از زیر خاک باید درون انبار زیرزمینی رفت و در اعماق می باشد. دفینه اش خیلی ارزشمند می باشد.

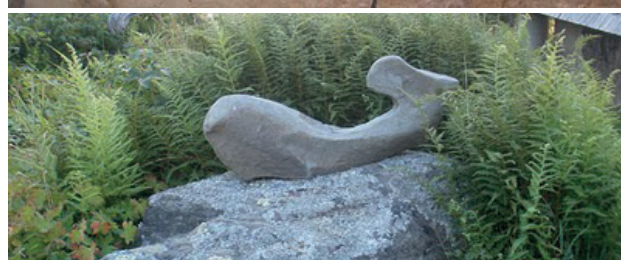
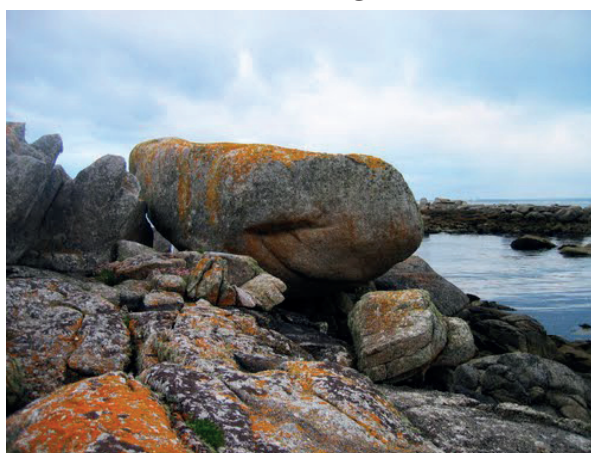
اگر برجستگی نشانه در سنگ مرمر باشد انبار زیرزمینی حتما وجود دارد. اگر در اراضی باز باشد، حتما در نزدیکی آن منبع آبی وجود دارد. دفینه در نزدیکی های این منبع آب می باشد. عموما جهت نگاه ماهی منبع را نشان می دهد و مقیاس آن ۷۲ سانتی متر است. از مقیاسی که به آن الزائ الراشیه می گویند نیز ممکن است استفاده شده باشد. این مقیاس، ۵۰ الی ۹۲ سانتی متر می باشد. اگر بخواهیم یک مثال بزنیم: در جهت یک ماهی ۱۰ سانتی متری باید ۵۱ متر برویم که یک منبع وجود دارد. (این مقیاس توسط عرب ها و هندی ها نیز استفاده می شده و در زمان صفویان توسط افراد غیر مسلمان نیز استفاده میشد).

نهنگ و یا بچه نهنگ :

نهنگ و یا بچه نهنگ : یکی از نشانه هایی است که به ندرت از آن به عنوان نشانه گنج استفاده شده است. اگر نهنگ تنها باشد نشانه دفینه است. نکته ای که باید در این نشانه دقت کرد این است که دمش در جهت بالا چرخشی دارد یا نه. در جهت چرخش دمش حرکت کرده و در نزدیکی اش و مکانهایی که با ساروج نمای طبیعی داده شده اند را با دقت نظاره کنید. اگر در کنار نهنگ نشانه های دیگری هم باشد در افسانه یونان به معنای خدای دریا می باشد.

تبر :

تبر : از نشانه هایی است که کمتر از آن استفاده شده است و اکثرا راهزنان از این نشانه استفاده می کردند. آن چیزی که باید در تبر دقت شود، این است که نوک قسمت پشتش درست شده یا نه. اگر نوک پشتش درست شده باشد، دو و سه باید مقایسه شوند و در جهت متفاوت به درختان قدیمی دقت شود.

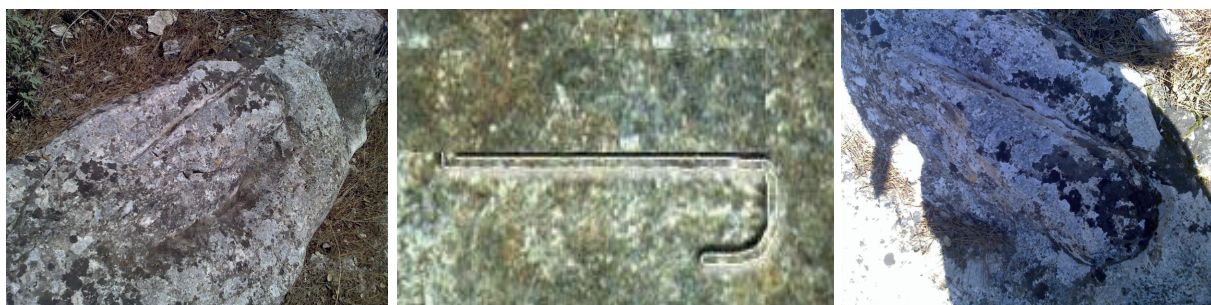
نشان تکمیل کننده به احتمال زیاد درخت کهنسال خواهد بود. اگر درخت هم وجود نداشته باشد می توان از محاسبات ریاضی استفاده کرد. درازای تبر اندازه گیری شده در جهتی که داده، به همان اندازه ی درازا به متر باید حرکت کرد و به موقعیت زمین نیز باید دقت کرد.

اگر تبر به همراه انسان و یا هر نشان دیگری باشد، باز هم بنا به افسانه یونان به موجوداتی مربوط میشود که قسمت بالای بدنشان انسان و پایین آن اسب می باشد. نظر دیگر : بر روی یک سنگ ثابت که یک قبری را نشان می دهد را می بینیم. ستاره ها می تواند نشان رتبه و یا یک ایالت باشد.

در افسانه یونان نماد هفاسیتوس (خدای فلزکاری) می باشد. چون یک ابزار جنگی می باشد در تمامی دوره ها از آن استفاده شده است و در خیلی از ساختمانها به عنوان اشیای زینتی استفاده شده.

اگر تبر دو دهنه باشد، سکه های نقره ۱۴ تا ۱۶ گرمی را می بینیم. اگر روی سنگ ثابت و در کنارش نقش های دیگری هم باشد. نشانه این است که مزار وجود دارد. در اطرافش باید جستجوی دقیقی انجام شود، قبر یک فرد معتبر می باشد. درونش می توان نقش و نگار موزاییکی دید اگر موزاییک ۱ یا ۲ متر مربع باشد در این صورت مزاری موزاییکی است.

عصا :

عصا : نشان عصایی که به شکل برآمدگی می باشد، مثل نقشه آن منطقه است. گذرگاه یک راه قدیمی را می تواند داده باشد. در جهت عصا (چرخش عصا) در محیط اطراف، موارد غیر طبیعی را باید به دقت بررسی کرد. از طرفی ممکن است عصا، شکل غار یا تونل را به ما داده باشد. در این صورت باید سنگلاخ هایی که احتمال وجود غار در نزدیکی اش باشد و یا مکان هایی که پوشیده شده اند به خوبی بررسی شوند. پیشنهاد می کنم به سنگلاخ هایی که طبیعی جلوه می دهند دقت زیادی بکنید.

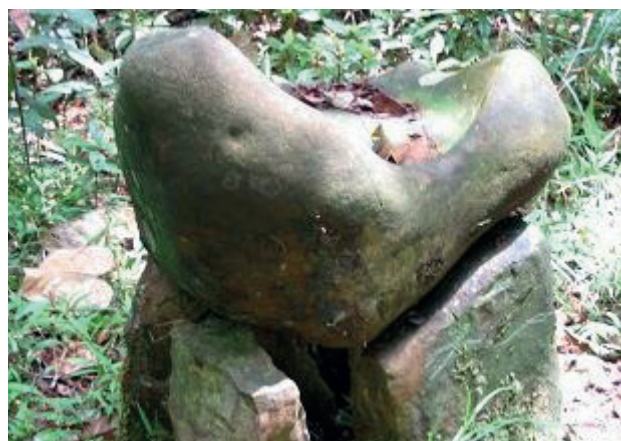
جغد:

جغد با توجه به ساختارش در خرابه ها زندگی می کند. مخفی گاه هایش غارها و خرابه ها می باشد. برای یک دفینه یاب، این اطلاعات می تواند یک سرخ باشد. از طرفی در تاریخ، جغد نماد عقل و ذکاوت بوده است. از طرفی در افسانه یونان، نماد شهر آتن، جغد صلح، نشان از ذکاوت و استراتژی نیز می باشد. در بعضی از پول های نقره ای یونان عکس جغد وجود دارد. این پول مهم است و خیلی هم مشاهده می شود.

سنگ سواری :

سنگ سواری : معنای عمومی سنگ سواری این است که روی سنگ بشین و به دنبال نشانه ی دوم باش. با توجه به تحقیقاتمان، اگر سنگ سواری در قله ای باشد، باید در ارتفاعی بیشتر از آن قله و در قله دیگری جستجو کرد. از نشانه های راهزنان می باشد. اگر سنگ سواری در منطقه نا همواری درست شده باشد، حتما باید از ابزار (جستجوگر) استفاده کنید. در تخته سنگ های با نمای طبیعی که در اطراف هستند، دفینه ممکن است پنهان باشد. اطراف نشانه هم باید بررسی شود، اگر در نزدیکی اش سنگ صافی باشد، دفینه می تواند در آنجا باشد.

نظر دیگر : سنگ پالان را ما به دو شکل می بینیم، مثل بالا مثل زین اسب. و دیگری برای راحت سوار شدن و یا بار زدن به اسب ها ساخته شده، مثل امروز که برای بار زدن به کامیون از سطح شیبدار استفاده می شود. موضوع مهم ثابت بودن سنگ می باشد،

سنگی که برای سوار شدن و یا بار زدن بر اسب از آن استفاده می کردند ، اسمش سنگ سواری می باشد. امثال این سنگ نیز ممکن است مشاهده شود. بعضی سنگ ها هم هستند که اسم سنگ سواری را می گیرند، که به عنوان زیارتگاه در نظر گرفته می شود. به این موضوع هم دقت کنید.

کوزه های خالی:

نظر اول : کوزه های خالی، که دهانشان به پایین و یا بالا نگاه می کند پیدا می شوند. شکل دیگر پیدا شدنشان به صورت خوابیده می باشد. کوزه های خالی نیز، دهانشان دفینه را نشان می دهند. این جهت معمولا در جهت جنوب غرب می باشد. در کوزه های ایستاده نیز، زمین کمی بالاتر از محل کوزه می باشد. جهت را نیز جنوب غربی در نظر بگیرید.

اگر کوزه به طرف پایین نگاه کند زیرش باید بررسی شود. سر مال در آنجا یافت میشود و دفینه اصلی در ۷ تا ۹ متری اطراف کوزه می باشد. جستجو گران گنج نباید با دیدن کوزه خالی امید خود را از دست بدهند. چون گاهی ممکن است هدف گمراه کردن گنج پژوه باشد. کوزه

هایی هم هستند که برای دفن کردن شراب یا مرده استفاده می شده است. نظر دوم : بیشتر اوقات ممکن است در مزارع به کوزه بر بخوریم. اینها اکثرا خالی می باشند. بعضی وقت ها از داخل آن ریشه رنگ، ماسه الک شده، تکه آهن و یا تکه استخوان بیرون می آید. کوزه خالی احتمال این است که در اطراف یک مزار وجود دارد. دو کوزه می تواند نشانه دو تومولوس باشد. احتمالا در جهت شمال غربی ، اشیاء پیدا شده در کوزه می تواند مقام و رتبه افراد درون قبر را نیز نشان دهد. اطراف کوزه را با دقت بررسی کنید.

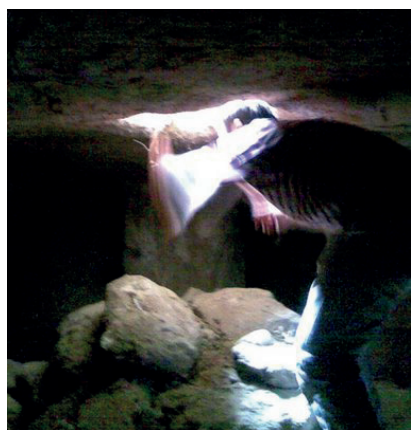
اتاق های خالی :

اتاق های خالی : اگر با اتاق خالی مواجه شدید پسروی نکنید. کف ، سقف و دیواره ها را نگاه و بررسی کنید. چون شخصی که اشیاء با ارزش خود را مخفی کرده هر آنچه که در توان دارد انجام می دهد تا شخص دیگری نتواند آن را پیدا کند. . حالا از عکس های پایین آن چیزی که توضیح دادم را می بینید.

۱- زمین در این عکس باز میشود و این عکس هنگام باز شدنش است.

۲- همانطور که در عکس می بینید یک حفره در زمین پیدا و باز شده است.

۳- در زیر زمینی که باز شده، اتاق ها و تونل هایی موجود می باشد.

عکس ۳

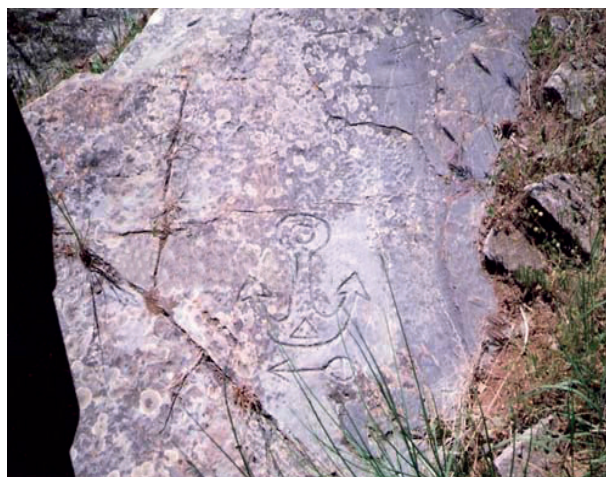

عکس ۲

عکس ۱

صلیب ANCHOR :

صلیب ANCHOR : نماد مسیحیت ابتدایی می باشد، لنگری که دریانوردان از آن در کشتی استفاده می کنند شبیه صلیب ANCHOR است. نماد پنهانی معتقدان به حضرت عیسی در دوران اوایل مسیحیت می باشد. به همین دلیل نماد کلیساهای ساخته شده در زیر زمین هم می باشد. بعدها از آن به عنوان نماد قبر هم استفاده شده است.

از طرفی این نماد نام صلیب یا ماه (هلال) را هم می گیرد. به معنای نجات و امید بوده و به شکل صلیب، در بین مسیحیان یک نشانه پنهان به معنی مخفی کردن یا دفن کردن استفاده می شده. به طور کلی، نمادی از مزار و شهر مزار (مثل کتاکامپ) و یا هر چیز پنهانی می باشد.

علامت ضربدر (X) :

علامت ضربدر (X) : توسط برخی از افراد علامت ضربدر نقطه نهایی معلوم شده است ولی ما در این کتاب به شدت مخالف این قضیه هستیم.

دلیلش هم بررسی های زیادی است که روی علامتهای ضربدر کرده ایم. متوجه شدیم که کلکی برای جهت دادن اشتباه و دور کردن از هدف می باشد. نکته ای که باید دقت شود این است که در جهت مخالف علامت ضربدر (ساق های متفاوت ضربدر) باید بررسی را شروع کرد. علاوه بر این، در ساق های متفاوت علامت ضربدر و یا در جهت مخالف آن به تخته سنگ ها باید دقت شود. نظر دیگر : اگر علامت ضربدر از ۷ سانتی متر کوچکتر باشد نقطه نهایی است. اشیاء جستجو

شده در ۱۵ متری اطراف ضربدر می باشد. اگر در اطراف علامت ضربدر علامت دیگری باشد، فاصله بین شان اندازه گرفته می شود، هر سانتی متر به منزله یک قدم بوده و در جهت نشانه حرکت می کنیم، اشیاء جستجو شده آنجاست.

انبردست، چکش، کلنگ :

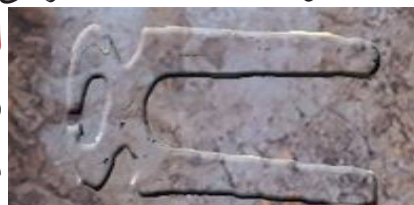
چکش: این نشانه نماد ابزار حکاکان سنگ می باشد. عموماً به معنای زدن و شکستن می باشد. گاهی گفته می شود که این نشانه باید شکسته شود

ولی شما باور نکنید و آن را از بین نبرید، اگر شما دفینه را پیدا نکنید، حتماً کس دیگری می آید و آن را پیدا می کند، به همین دلیل نشانه ها را نابود نکنید، خودخواه نباشید. قسمت چوب چکش را اندازه بگیرید و در جهت آن به ازای هر سانتی متر یک قدم بردارید، که هر قدم ۷۲ تا ۷۸ سانتی متر می باشد. به نظر من با اندازه گیری کار کنید. شاید یک دفینه متعلق به یک انسان هنرمند را نشان می دهد. باید اطرافش بررسی شود. چکش : امانت یک اوستا کار یا کسی که با چکش کار می کند می باشد که به همراه پول و اشیاء زینتی دیگر می تواند پیدا شود. گاهی افرادی می گویند که باید نابود و شکسته شود ولی کاملاً اشتباه است. هیچ دفن کننده ای نمی گوید من دفن می کنم و تو بیا بشکن، باید قسمت چوبی چکش (روی نقش) اندازه گرفته شود.

نظر دیگر : در اطراف ۶۰ متری نشانه سنگلاخی می تواند باشد که ممکنه هدف آنجا باشد. یک سنگ خوابیده و یا ایستاده نیز می تواند باشد.

انبردست : از ابزار میخ کشی می باشد. به همراه میخ، سوزن و چکش استفاده می شود. پول زیادی ندارد. اما اشیاء عجیب میتواند داشته باشد. گاهی اینها از پول ارزشمندتر می باشند.

انبردست، می تواند از یک راه در نزدیکی اش خبر دهد، همچنین دو دره و یا یک رودخانه را نشان میدهد. خود انبردست دفینه اصیلی می باشد. سوزن و میخ و ... که در کنارش کار شده اند، نماد از مکان پول (اگر باشد) و امانتهای به هم ریخته دیگری در اطرافش می باشد. در ایران زیاد زیاد با این نشانه روبرو نمی شویم.

چکش یا کلنگ دو سر : قبل از هر چیزی کلنگ به معنی کندن است یعنی با کندن به هدف می‌رسیم. به معنا و مفهوم ادامه داشتن تونل در غار و دهلیز می‌باشد. نماد ابزار تراش سنگ می‌باشد. از این معنا می‌توان اینطور فهمید که در نزدیکی اش کوره معدنی وجود دارد. بنا به تحقیقاتمان، در مکان‌هایی که نقش چکش در آنجاست، معدنهای بسته شده‌ای وجود دارد. معنی دیگر آن این است که در جهت نوک چکش و با اندازه‌گیری چوب چکش و حرکت بر حسب متر، در اطراف به مواردی که با طبیعت سازگار نیست و متفاوت است دقت شود. به دلیل آمدن معنای شکستن نیز، کار کردن روی دفینه سخت می‌باشد. معدن بسته شده، اتاق و یا تونل هم می‌تواند معنا دهد.

گل ، گل با گلدان ، گل آفتابگردان :

گل با گلدان : به مفهوم این است که زیر نشانه را بررسی کنید.
گل : پیشنهاد میشود اعضای ناقص گل جستجو شود و در جایی که پیدا شده به خوبی بررسی شود.

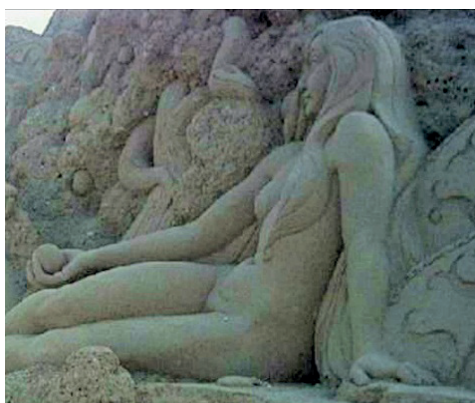
گل آفتابگردان : مزار یک خانم اصیل می‌باشد. اگر دقت شود اشکال خشن نشانه قبر آقایان و شکل‌های ظریف و زینتی و گل دار مربوط به مزار خانم‌ها می‌شود. اطراف نشانه یک توده کوچک جستجو شود نشانه باید روی زمین باشد. ۱۵ تا ۲۰ متر اطراف نشانه یک توده کوچک باید باشد. دفینه خوبی دارد.

شکوفه ۴ برگ : عدد ۴ به مزار اشاره دارد. احتمالاً مزار ۴ زن را اشاره دارد. در نزدیکی‌ها باید تپه یا اتاق مزار جستجو کرد. مزار مهمی می‌باشد.

نظر دیگر : اگر روی تخته سنگ ثابتی نباشد زیاد مهم نیست. گل‌هایی که کیفیت و ظریف کاری ندارند مهم نیستند. با هدف زینت هستند. تاریخ استفاده اش مربوط به خیلی قبل‌ها می‌باشد. از نظر شکلی شکل‌های خشن مرد را و ظریف زن را نماد می‌کند.

زن لخت :

زن لخت : به طور مخلوط نقش شده باشد و یا به صورت برجسته در یک شکل گروهی زنی به صورت لخت باشد، مزار ملکه و یا شاهدخت می باشد. برآمدگی های روی مرمر (زن لخت) اکثرا به همراه اشکال دیگری می باشد. این می تواند ماری دور کمر یا از شانه آویزان باشد. در این صورت هم مزار و هم دفینه خیلی مهمی را اشاره می کند. در کنار زنی که دستش مشعل می باشد نشانه دوم هم باید باشد. این نشانه یک دهلیز، غار و یا اتاق های بزرگ می باشد. اگر دو تا مشعل باشد به معنای دو مکان مختلف برای دفینه بوده و هم به معنی پول و جواهرات در کنار هم می باشد. اما زن مشعل دار جهت رانشان می دهد، نباید در همان محل دنبال امانت بود، در شکل زن دو چیز اهمیت دارد :

۱- جهت نگاه زن

۲- دست زن و یا دستانش. ساختار دست زن را باید به خوبی بررسی کرد و همین کافیست. در یک عکس گروهی، زن عریان، مطمئنا نشان دفینه می باشد. عناصر قابل دقت، جهت نگاه زن و ساختار دستانش می باشد. مزار ملکه و یا یک زن مهمی می باشد، آویزه هایش در اتاق دیگری ممکن است پیدا شود، اگر مزار باز شد و آویزه ای پیدا نشد حتما دیوارهای اتاق کنار مزار بررسی شود.

بنا به نظر دیگر، نشان دهنده فاحشه خانه ایی می باشد که در زمانهای قدیم قهرمانان هنگام برگشت از جنگ به آنجا می رفتند. عموما به پرتگاه ها نزدیک هستند. اگر در کنارش نشان تیر باشد باید مهم تلقی شود. اگر با دقت حکاکی شده باشد نشان مزار خانم مهمی است. اگر بدون دقت و بدون طمئینه رسم شده باشد مزار یک کنیز می باشد.

زن حامله :

زن حامله : در بعضی روایات هست که شکم زن حامله را باید شکست. به هیچ عنوان این کار را نکنید. جهت های نشانه و محل دفینه را از بین می برید. این اشتباه را نکنید، احمق ترین انسان نیز پول را درون شکلی که ایجاد کرده نمی گذارد، پس ضرر نزنیم، جهت نگاه زن مهم می باشد. در یک مسافت مشخص، به بزرگی بچه اش، و طول عمرش امانتی وجود دارد. اطراف را به خوبی باید نظاره و بررسی کرد. نشانه خیلی خوب باید بررسی شود، مسافت باید با توجه به نشانه های اطراف و محاسبات به دست آید.

خط و خطوط :

یک خط راست به ما جهت می دهد.
یک یا چند خط پر پیچ و خم بصورت موج، این را بیان می کند که باید در جهت آب جستجو و بررسی انجام داد. دو خط افقی، و در وسط آنها یک خط عمودی و در بین آنها نشان یک دایره، نشان دهنده ورودی یک غار می باشد.

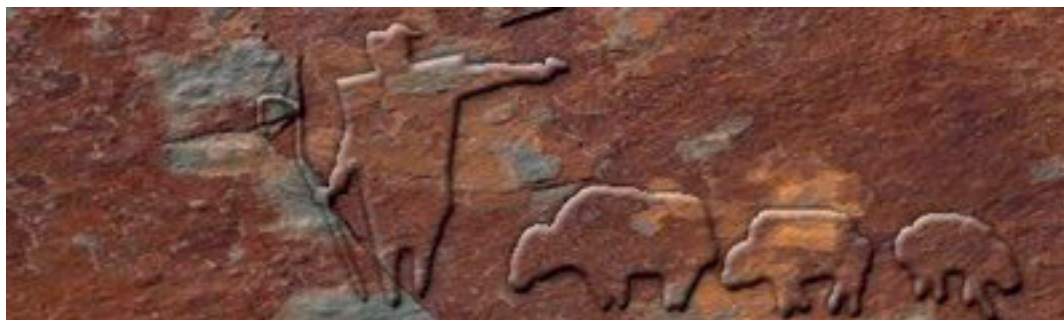

دو خط عمودی و در وسط آنها یک خط افقی و در بین آنها یک دایره خبر دهنده ی یک غار تله دار می باشد.

دو خط افقی و چهار خط عمودی و در بیرون خطوط یک دایره باشد نشان این است که در اطراف یک غار دهن بسته شده وجو دارد.

چهار خط عمودی و یک خط افقی نشان دهنده ی یک مزار شامل دفینه می باشد.
سه خط عمودی و یک خط افقی و یک نشان هلال نشان دهنده یک غار شامل زهر و تله می باشد.

چوپان و گوسفندان :

نظر اول : چوپان پر محبت، مهربان و دقت گر به مکانهایی که می رود، هشیار و با گله اش به خوبی رفتار و از آنها محافظت می کند. در پشتش خورجینش و در دستش عصایش به طور کامل از امانت یا گله اش حفاظت می کند.

اگر از دید دفینه یابی و یا از پنجره مخفی کنندگان گنج و انسانهای قدیم نگاه کنیم چوپان دو خصیصه مهم دارد. یکی از اینها عصای چوپان است، و دیگری خورجین پشتش می باشد. از این دو عنصر مادر خواهیم فهمید که خورجین چوپان به معنی دفینه، و عصایش جهت و مسافت را مشخص خواهد کرد. به همراه اینها، گاهی شکل چوپانی است که گله اش را پیش می برد و خورجین دار یا بدون خورجین است و با عصای دستش یک یا چند گوسفند را حفاظت می کند. از این حالت، جهت نگاه چوپان و یا جهتی که عصایش دارد مهم است.

نظر دوم : نشانه مهمی می باشد. منطق این نشانه شبیه موضوع مرغ و جوجه هایش یا خوک و بچه هایش می باشد. چوپان فردی مادی است که به گله اش مهربانی می کند. چوپان را از طریق خورجین و عصایش می شود شناخت. به همین دلیل جهت عصایش خیلی مهم می باشد. خورجین نیز نشان دفینه می باشد. زمانی که چوپان در حال استراحت است گله نیز باید استراحت

کند. هر یک از گوسفندان، بنا به روایات نماد یک مرده است. یعنی گله گوسفند نشان از یک مزار خانوادگی می باشد.

نزدیک به این نشانه باز هم سنگ هایی وجود دارد که مثل گوسفند خوابیده اند. اما این سنگها طبیعی نمی باشند. با ابزار الکترونیکی این سنگها باید به خوبی بررسی شوند. اگر نقش چوپان به شکل نشسته روی تخته سنگ باشد، نشان این است که شی مخفی زیر نقش می باشد. ولی باید طرف پشت تخته سنگ نیز بررسی شود. به دلیل اینکه شکل چوپان بیشتر در بین مردم ارمنی رایج است، عصا را اندازه گرفته و ضربدر ۶۸ تا ۷۲ سانتی متر میشود و جستجو انجام میشود. مثال : چوپانی که عصایش ۸۰ سانتی متر می باشد، عصایش تقریبا به ۵ تا ۶ متر آن طرف تر را اشاره می کند. شکلی مربوط به اوایل مسیحیت نیز بیان میشود.

سنگ حکاکی شده به شکل جدول چهارخانه (Dama) :

نظر اول : این سنگهایی که به نام سنگ dama شناخته میشوند، به محاسباتی نیاز دارد. این نشانه به طور قطع رمزگشایی نشده است. با یک نشانه کمکی دیگر بیشتر معنا می دهد. عموما نماد تونل های زیرزمینی و یا راهرو می باشد. ممکن است به دفینه های راهزنان نزدیک باشد. در هر حال به دلیل نشان دادن مکانهای زندگی انسانها باید مهم تلقی شوند. نظر دوم : نشان یک راه خطرناک و غیر مستقیم می باشد. این شکل نماد دخمه های زیر زمینی و یا راهروها می باشد. مژده زندگی و حیات زیر زمین را نیز می دهد. ولی این نشانه به تنهایی ما را به هدف نرسانده و باید دنبال نشانه ای دیگر باشیم. نظر سوم : قطعا نشان مزار می باشد. در اطرافش باید یک جستجوی دقیق انجام شود.

سنگ آسیاب :

نظر اول : عموماً زیر سنگ جستجو می شود، تا دو متر زیر سنگ را نگاه کنید.
ولی به این شکل هم گفته شده است « در نزدیکی سنگ آسیاب صخره ایی گرد پیدا کنید . پول یا طلا زیر آن تخته سنگ مخفی شده است.».

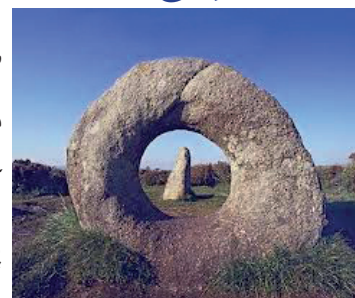
نظری دیگر : زیر خاک پیدا می شوند و در زیرش قطعا مژده ای بوده و مثل کوزه های دهان به پایین رمزگذاری میشوند. پول اصلی اش در جهت جنوب غربی و به فاصله ۷ تا ۹ متری می باشد.
نظر سوم : دوونیم تا ۳ متر زیر سوراخ سنگ آسیاب را با ابزار الکترونیکی بررسی و دفینه پیدا کنید. معمولاً پول طلاست.

نظر چهارم : سنگ جوغن دار : اگر شکل استفاده از سنگ جوغن، (یعنی کف اش زیر و دهانش بالا) باشد، ۷ تا ۹ متر در جهت جنوب غرب سنگ یک تپه (خاکریز خیلی کوچک) جستجو شود. در اراضی صاف از ۵۰ سانتی متر تا ۲ متر یک منطقه بلند جستجو می شود، احتمالاً دفینه در آنجاست.
اگر قسمت کف آن تا سوراخ وسط اسکنه نقطه خورده باشد، سرمال دفینه زیر آن است.
اگر کف سنگ جوغن دار بالا و دهانش پایین باشد سر مال زیرش بوده و در ۷ تا ۹ متری در جهت جنوب غرب در زمین صاف دفینه اصلی موجود است.

نظر پنجم : برای بستن درهای ورودی و یا درپوش ورودی مزارها استفاده میشوند. در مرحله اول دیده نمی شوند. می توانند به صورت کشویی و کیفیت در را داشته باشند.

سنگ سوراخ شده یا سنگ دوربین :

سنگ سوراخ دار یا سنگ دوربین : نشانه راحتی بوده و پیدا کردن محل دفینه راحت می باشد. به معنای دیدن است. می خواهد بگوید که اگر نگاه کنی، میبینی. بعد از خودش یک یا دو نشانه دیگر باید پیدا شود. چشم را روی قسمت بزرگ سوراخ می گذاریم. یعنی از

طرفی که قطرش زیاد است نگاه میشود. مثل اینکه از دوربین نگاه می کنید. منطقه ای که با چشم دیده می شود باید به دقت بررسی شود، تخته سنگ نشانه دار یا یک منطقه فرو رفته، و یا منطقه ای مثل تپه کوچک جستجو شود. هر نشانه ای که پیدا کنید نشان از نقطه پنهان شدن دفینه می باشد.

نظر دوم : اگر روی تخته سنگی باشد که قابل جابجا کردن نباشد در این صورت خیلی مهم است. نشانه یک قبر است می بایست از

سمت تنگ سوراخ به آن نگاه کنید، بدون آنکه صورت و چشم خود را به آن بچسبانید. حداکثر حدود ۷۰ متر جلوتر، باید جایی باشد که چند سنگ بزرگ را بر روی هم چیده باشند و یا فرو رفتگی ها بررسی شود.

نظر سوم : منطقه ایی که در نقطه مقابل از سوراخ دیده می شود قبرستان می باشد. هر علامت صلیب روی سنگ دوربین نشان از یک مرده است. ممکن است در مکان قربانگاه باشد. یعنی ممکن است مکان نذر شده را نشان دهد.

شتر :

شتر : تصویر تورفتگی و یا برجستگی شتر به طور قطع نشان از دفینه می باشد. به معنای این است که مستقیم به جلو برو، اسکنه خوردگی در نشانه جهت را نشان می دهد. عموماً به طور تقریبی ۴۰ تا ۵۰ قدم جلوتر از آن نشانه دومی باید جستجو شود.

۱- شتر ایستاده : دفینه دقیقاً آنجاست، به جهت پای پهن و بزرگ آن باید دقت کرد. اگر شتر بار داشته باشد، دنبال محل اقامت کاروان بگردید (جاهایی مثل چشمه یا کاروانسرای کنار چشمه). اگر نشانه شتر در داخل غار باشد، دفینه داخل غار است.

۲- شتر نشسته : دفینه اش در باتلاق سنگ و یا در غار باتلاق می باشد.

۳- شتر در حال حرکت : دفینه اش جلوتر است، دفینه شتر ایستاده در همان نزدیکی می باشد. روایتی هست که اگر شتر بار داشته باشد، در نزدیکی نشانه دفینه وجود دارد.

اشکال شتر انواع گوناگونی دارند. در حال حرکت، ایستاده، پا در هوا، سر در هوا، کوهان دار، بدون کوهان، تک کوهان، دو کوهان و ... شتر نماد گنجی مشخص و یا شئی گرانبهائی می باشد. باید خیلی خوب بررسی شده و همراه اشکال دیگر باید تفکر کرده و رمزگشایی شود. شتر علاوه بر نماد پول، نماد اشیای قابل حمل با شتر نیز می تواند باشد.

نظر دوم : ۱- اگر شتر نشسته باشد: در این صورت دفینه پنهان شده به طور قطع در نزدیکی های نشانه می باشد. نشانه دوم باید پیدا شود. این نشانه می تواند یک سنگ، یک فرو رفتگی ، یک بلندی و یا کنار یک درخت باشد.

۲- اگر شتر در حال حرکت باشد : میشود گفت باید یک مسافتی را طی کنیم. در خط حرکت شتر باید به طور مستقیم رفت و بررسی را انجام داد. دومین نشانه باید پیدا شود. این نشانه هم می تواند شکل نشسته شتر باشد و یا یک صلیب، گودال مزار، یک تورفتگی ایجاد شده روی تخته سنگ، نشان سوگند به شکل ضربدر و یا نعلی شبیه اومگا Ω

۳- نشانه دومی که از آن بحث می شود، با توجه به شرایط زمین، در ۱۱ تا ۲۱ یا ۴۰ قدمی نشانه قابل یافت باشد.

اگر یک ساربان یا یک مرکب در حال کشیدن شتر باشد و تعداد حلقه های زنجیر قابل شمارش

باشد، و زنجیر محکم باشد ممکن است تعداد حلقه های زنجیر نشان دهنده تعداد قدمهایی باشد که باید برای رسیدن به علامت نهایی طی شود.

۴- اگر زنجیر بین شتر و چوپان یا ساربان محکم نبوده و به شکل U باشد، در اطراف یک

دفینه زمینی وجود دارد. رویش توسط سنگریزه و یا قلوه سنگ پوشانده شده است.

۵- بعضی نشانه ها روی شتر و یا چوپان ممکن است به یک سیستم عددی اشاره داشته باشد.

۶- اگر کوهان شتر با ظرافت خاصی نقش شده باشد، این می تواند یک تپه (تومولوس) را حکایت کند. اینجا از تپه های کوچک بحث می کنیم. اگر کوهان تک باشد تومولوس تنها خواهد بود و اگر کوهان دو تا باشد دو تومولوس خواهیم داشت. یکی از اینها قلبی می باشد. ساختار کوهان درمورد تومولوس کوچک اطلاعات مفیدی می تواند بدهد.

۷- اگر روی شتر بار باشد به طور قطع به دفینه اشاره دارد. در اینجا باید دنبال کاروانسرا، چشمه، سه راهی و امثال اینها بود.

۸- اگر نشانه شتر در غار باشد نشان این است که دفینه در داخل غار می باشد.

نظر سوم: گوش های شتر به دفینه اشاره دارد.

نظر چهارم: مزار را نشان می دهد. اگر شکل شتر برای مزار نباشد نشان مناطقی است که کاروانها رفت و آمد می کنند و مکان هایی برای استراحت کاروان است.

چنگال مخصوص بلند کردن بسته علف و یونجه:

چنگال وسیله ایی برای کشاورزی است. در مکان صافی مثل خرمن باید جستجو انجام شود. اگر تخته سنگ صافی باشد، باید با آن نقطه جهت گیری کرد، از طرفی تفاوت های دیگر را نیز باید زیر نظر داشت. فراموش نکنیم که تقریباً همه ی دفینه ها با هدف قرار دادن تخته سنگ ها پنهان شده اند. اول تخته سنگ ها و زیر آنها را بررسی کنید. اگر این چنین تخته سنگی نباشد، آنگاه محلی خاکی و یا یک فرو رفتگی و یا تپه کوچکی را بیابید. تپه توده ای از سنگریزه است. درجه چنگال مزار یا دفینه متعلق به یک فرمانده (کمتر از پادشاه) می باشد. قسمت چوبی شکل چنگال را اندازه بگیر، هر سانتی مترش یک قدم یا یک متر می باشد. در جهت چوب چنگال حرکت کرده و اگر در مسیر تفاوت هایی نباشد باید از ابزار الکترونیکی استفاده کرد. یک ویژگی

دیگر که پس از تحقیقات به دست آوردیم این بود که در زمان یونانیان چنگال ۵ یا ۵۰ معنا را به خود اختصاص می داد. این موضوع برای دفینه یاب میتواند مفید باشد.

خوک و بچه هایش :

خوک : در دفینه یابی یکی از مهم ترین و پراهمیت ترین نشانه خوک و بچه هایش می باشد. به علاوه از نظر دینی نیز استفاده شده. خوک به عنوان زاینده (پستاندار) شناخته می شود. نماد برکت نیز می باشد. در روایات هست که خوک سفید نماد نقره نیز می باشد.

۱- اگر خوک با بچه هایش نقش شده باشد و بچه هایش در اطرافش به طور پراکنده باشند، در جهت نگاه خوک بزرگ ۳۰ قدم باید شمرد. عموماً دفینه ارث و میراث می باشد. یا طلای رییس خانواده یا مدیر می باشد.

۲- خوک جلو باشد و بچه ها پشت سر هم ردیفی باشند باید در جهت نگاه همه بررسی ها را انجام داد.
۳- اگر یکی از بچه ها بر خلاف بچه های دیگر به عقب نگاه کند، دفینه در جهت خلاف دید خوک های دیگر بوده و به ازای هر خوک یک قدم یا ۱۰ قدم رفته، عموماً زیر سنگ می تواند باشد. مثلاً اگر چهار بچه باشد دفینه ۴ قدم و یا ۴۰ قدم جلوتر است. گاهی این شکل نشان دهنده این است که دفینه ۳۰ متر پشت آن در زیر تخته سنگی می باشد.

۴- در زمان دولت روم، به معنی زندگی ابدی مخلوط شده و به صورت بالدار قابل مشاهده است.
۵- دفینه ی خوک سخت و در اعماق زیاد می باشد. از یک جهت به مرغ و جوجه هایش شباهت دارد.

۶. شکلی است که در مسیحیت استفاده می شده است. همچنین به عنوان زینت بر روی دیوار نیز نقش میشود. منطقه بررسی شود بهتر است.

نظر دیگر : جهت نگاهش خیلی مهم است. نشانه دوم جستجو می شود که می تواند بچه اش و یا عضوی از بدنش باشد. نشانه ممکن است کوچک باشد و در نظر نیاید. ۱ متر پایین تر را باید

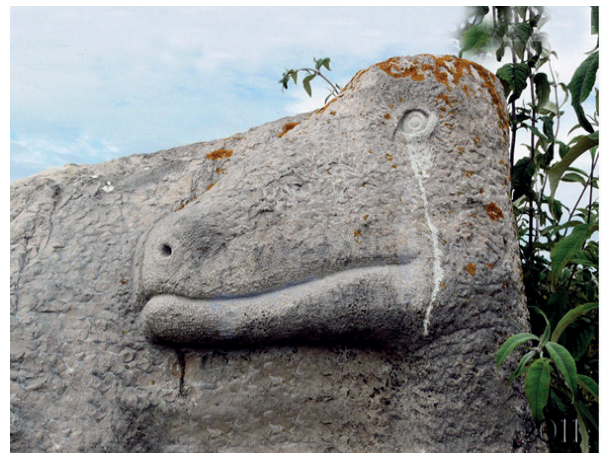
بررسی کرد. از اینجا یک گنج بزرگی در می آید. پول های طلا خیلی ارزشمند بوده و عکس خوک روی آنها می باشد.

نظر دیگر: در مقابل نشانه یک دره باید باشد. در جهت جنوب غرب نشانه جلو رفته و ۵ تا ۱۰ متری نزدیکی دره و در نقطه ی انشعاب آب باید بررسی را بیشتر کرد. اگر در این نزدیکی ها چشمه آبی

باشد، در این نقطه ممکن است اولین نشانه را پیدا کنیم. این نکته هم مفید است که خوک ها حمام گل می کنند.

اژدها:

۱- از اژدها به عنوان نشانه دفینه خیلی استفاده شده است. نماد خدای تمدن های تاریخی نیز می باشد. در بعضی تمدن ها از اژدها به عنوان زینت بر روی دیوارها و غارها استفاده می کردند. بیشتر نمادهای اژدها که برای دفینه می باشند، نقش و نگار نبوده و به صورت برجسته می باشند. به دلیل اینکه حیوان قدرتمند و خطرناکی می باشد، دفینه اش بزرگ می باشد، کارش هم خیلی سخت است و پرخطر. بنا به تحقیقات مان در مناطقی که شکل اژدها وجود دارد، غارهای دهان

بسته و درون آنها تونل هایی یافت شده . نشانه اژدها می تواند نشان از چند تونل نیز باشد.
 ۲- به عنوان نماد ترس نیز استفاده شده است. به شکل دایناسور یا مارمولک نازک نیز درآمده.
 دفینه این گونه حیوانات در خودشان می باشند. اگر گردنبندش سالم باشد یعنی دفینه اش هنوز برده نشده است.

دست :

خیلی از روایاتی که درمورد دست است نادرست می باشند. تاریخ ساخت دست ۹۵۷ می باشد.
 در آن زمانها فرهنگ یونانی پابرجا بود. نشانه ایست مربوط به یونانیان قدیم. دست نشان قسم خوردن است. نشان قسم خوردن تمامی دفن کنندگان می باشد. ده ها انسان روزها کار کرده اند و این دفینه را ایجاد کرده اند. دفینه سختی میباشد. درموردش نظرات متفاوتی وجود دارد. دلیلش نشانه های مختلف کنار آن می باشد. نشانه های کنار دست به ما جهت و عمق را نشان می دهند. نشانه های کنار دست، رمز را می گشاید. اگر در کنار دست صلیب باشد و یا تیر، تیر جهت را نشان میدهد، باید ساق های تیر را اندازه گیری کرد. اگر ساق ها متفاوت باشند در جهت تفاوت و به اندازه ی تفاوت باید حرکت کرد. اگر یکسان باشند به اندازه ۷۰ قدم به عقب برو و اگر صلیب باشد مزار وجود دارد. در این صورت باید دنبال گور دخمه بود. یا در جهت دید دست روی تپه میتواند یک تومولوس بزرگی باشد. اگر داخل دست علامت صلیب باشد دفینه زیر تخته سنگ می باشد. اگر در کنار دست نشانه دیگری نباشد، ۶۵ قدم اطراف دست باید دنبال گوردخمه باشیم. اگر دست روی تخته سنگی در اراضی بزرگی باشد، به این معنی است که درپوشی وجود دارد. در این صورت در زیر این تخته سنگ باید دنبال سنگ درپوش بود.

نظر دیگر : در زمانهای مختلف تاریخ علامت دست خیلی استفاده شده است. اشکال دستی که در زمین، غار و مناطق مسکونی می باشند به معنای اشاره به پول و دفینه می باشد. چه دست راست باشد یا چپ این مهم است که تعداد انگشتانش کامل باشد. به تعداد انگشتان دست در اطراف

نشانه هایی وجود خواهد داشت.

مثلا در کنار انگشت شست و یا در نوکش یک تورفتگی برای جستجوگران گنج خیلی مهم است. در مسیر انگشت، ۲۱ قدم جلوتر یک سنگ صاف جستجو میشود.

اگر در شکل دست یک صلیب باشد توصیه میشود که دقیقا زیر علامت دست را کار کنیم. دست صلیب دار می تواند نشان قسم یا تایید باشد.

نظر دیگر : دست به خاطر پنج انگشتی که دارد مهم می باشد، در غارهای قدیمی یا مناطق مسکونی ممکن است نشانه دست پنج انگشت دیده شود.

علامت دست به معنای ۵ قدم یا ۵ وهله و یا ۵ نقطه متفاوت می تواند باشد. نظر دیگر :

گر علامت دست چپ و فقط انگشت اشاره داشته باشد ۴۰ متر جلوتر باید بررسی شود.

اگر علامت دست راست و فقط انگشت اشاره داشته باشد، ۷۰ متر جلوتر باید بررسی شود.

اگر علامت دست چپ و تمامی انگشتان باشند ۱۹ متر جلوتر باید بررسی شود.

اگر علامت دست راست بوده و تمامی انگشتان دست باشند، ۲۱ متر جلوتر باید بررسی شود.

اگر انگشت شست علامت دست کنده شده باشد، زیر سنگ بررسی میشود.

نظر دیگر : اگر علامت دست روی تخته سنگی روی زمین بوده و اگر قسمت جلوی دست حفره هایی وجود داشته باشد، در نقطه مقابل به تعداد حفره ها باید تخته سنگ جستجو شود. نزدیک به ۱۲ متر اطراف آن بوده و در عمق ۲,۵ تا ۳,۵ متری دفینه وجود دارد. گنج بزرگی است و امتحان شده می باشد و در تمام ایران یکی است.

نظر دیگر : در مسیحیت نماد مرد روحانی می باشد. می تواند نشانه یک مزار استتار و پنهان شده در زیر خاک باشد. نشانه دوم می تواند راه گشا باشد. اگر نشانه دوم نباشد، شکل انگشتان و جهت شان می تواند سرنخ باشد. با اینکه ممکن است مزارهای گرانقیمتی باشد ولی در این مورد نظر قطع وجود ندارد. ساختار منطقه و رتبه شخص مرده می تواند مهم باشد.

نظر دیگر: دست نشانه دفینه است و به ۵ قسمت تقسیم می شوند.

۱- چپ معمولی

۲- راست معمولی

۳- دست چپ باز

۴- دست راست باز

۵- دست بدون انگشت شست

به شکل بالا تقسیم بندی میشوند. رمزگشایی آنها با پا متفاوت است. دست معمولی را توضیح می دهیم. دست معمولی در اینجا یعنی دستی که فقط با انگشت اشاره، اشاره می کند. روش رمز کشایی هم اینطور است که، ۴۰ قدم (یا ۴۰ متر) جلوتر است. دست راست نیز ۷۰ متر جلوتر می باشد. حالا نوبت دستان باز می باشد. دست چپ باز یعنی دستی که انگشت شست دارد. روش رمزگشایی هم این است که ۱۹ قدم (یا متر) جلوتر از آن است. و روش حل دست راست نیز این است که ۲۱ قدم جلوتر از نشانه است. اینجا نیز مزار و یا تخته سنگ سوراخی وجو دارد. و در آخر می رسیم به دست بدون انگشت شست، روش حلش این است که انگشت کنده شده را باید پیدا کرد، اگر پیدا شود دفینه زیر همان تخته سنگ می باشد.

اگر روی تخته سنگی علامت دست پیدا شد اولین چیزی که باید دقت کنیم این است که تمامی انگشتان سر جایشان باشند. بعد از آن، روی یکی از انگشتان (معمولا شست) باید دقیقا رویش، حفره ای به اندازه یک نخود باشد، در جهت انگشتی که حفره دارد (حداکثر ۲۰ متر) باید سنگ صافی را پیدا کنید. آن سنگ را بردارید و زیرش را حفر کنید، ۱ یا ۱,۵ متر پایین تر دفینه منتظر شماست.

*این نشانه یک تله دارد. تله هم همان گاز زهردار می باشد. لطفا دقت کنید. و وقتی به دفینه رسیدید به سرعت دست به آن نزنید و کمی منتظر بمانید.

نظر دیگر: اگر دست بصورت کنده کاری شده بر روی تخته سنگی باشد. دفینه اش در زیر همان تخته سنگ و در عمق ۲,۴۰ - ۲,۸۰ سانتیمتری می باشد

در اینجا عدد قابل محاسبه مربوط به هر انگشت دست را در زمان تعیین مسافت برمی شمیریم:

(رقم سمت راست تعداد قدمها می باشد)

۱= انگشت شست دست چپ

۲= انگشت شست و اشاره چپ

۳= انگشت شست و اشاره و میانی چپ

۴= انگشت شست و اشاره و میانی و انگشت انگشتی چپ

۵= دست چپ کاملاً باز

۱۰= انگشت شست و اشاره راست

۱۵= انگشت شست و اشاره و میانی راست

۲۰= انگشت شست و اشاره و میانی و انگشتی راست

۲۵= دست راست کاملاً باز

این ارزشهای رقمی برای هر علامت و سمبلی معتبر نیستند. آنچه مسلم است هر فرهنگی طرز فکر و طرز شماره گذاری خاص خود را دارد.

الاغ :

الاغ نمادی مقدس است. در محل یافت نشانه الاغ و در اراضی صاف یک قبرستان وجود دارد. با توجه به نشانه های کنارش نیز معناهایش قابل تغییر است. ولی سنگ قرمز و خاک قرمز از مهمترین آنهاست. این سنگ و خاک قرمز کجا می تواند باشد. در قسمت جلوی الاغ، به طرف جلوی الاغ جایی که درخت کهنسال وجود دارد خاک قرمز بوده و یا هر ۷ قدمی یک سنگی می باشد که دفینه در آنجاست. ممکن است دفینه بیش از یکی نیز باشد. آن چیزی که باید دقت کنیم این است که، این نشانه باید روی صخره باشد نه روی زمین ، و پای چپش باید جلو باشد و ممکن است در حالت ایستاده باشد ولی اگر پای راست جلو باشد نشانه دفینه نمی باشد.

زین :

به زین سوار شو و به جلویت نگاه کن، تخته سنگ بلندی خواهی دید، بالای این تخته سنگ برو، با چکش و پتک در پوش را بردار، دفینه زیبایی منتظر توست.. ما در نشانه های زین با منطق حرکت کردیم و رمزش را گشودیم. در اطراف نشان زین در سنگلاخ ها

به دنبال حفره هایی که به شکل هواکش هستند باشید. چون در ۲۰ متری یک زین، همچنین چیزی تثبیت شده است. اگر محلی که نشانه در آن پیدا شده جنگل باشد، وقتی که به قله صخره

دیده شده رسیدید باید دنبال نشانه بعدی و آخر باشیم.

نظر دیگر : نماد دینه های راهزنان می باشد. به زین باید سوار شد. در جهت جلو با دقت باید نگاه کرد، ۳ یا ۱۱ قدم اطرافش باید دنبال یک سنگ یا تپه کوچکی بود.

نظر دیگر : به زین باید سوار شد ولی باید به عقب نگاه کرد، و یا اگر نقش اسب باشد، محل افتادن مدفوع اسب را حفر کنید.

فیل :

فیل : از اشکال و نشانه های فیل بیشتر در زمان آشوریان استفاده شده است. در آن زمان به عنوان نماد قدرت و

اراده و پادشاهی و همچنین نماد ثروتمندی استفاده شده است. این نمادها بیشتر برای نقره سازی ها و این چنین مکانهایی مشاهده شده. کمی سخت می باشد ولی همیشه دینه اش سنگین و زیاد است، تلاش و صبر می طلبد.

اگرچه نشانه فیل در بیشتر مدنیت ها بعنوان نقش و نگار زینتی استفاده شده ولی به عنوان نشانه دفینه نیز از آن استفاده شده است. مثل شیر و گاو که تمثیل کننده رهبر هستند، فیل هم قدرت، ریاست، پایداری و سرعت را تمثیل می کند. مغرور و قابل اعتماد و با حیثیت می باشد. متفاوت از شیر و گاو نیست و نشانه قبر هم می باشد ولی در بیشتر مدنیت ها نشانه زینت و دفینه می باشد.

نشان فیل روی سنگ بزرگی مثل خودش خواهد بود و گنج بزرگی در آن می باشد. جهت دید عاج های فیل و دمش (اگر داشته باشد) در رمزگشایی به ما کمک خواهد کرد.

آهو، گوزن، غزال :

نظر اول : در قبل تاریخ و در طول آن همیشه آهو نقش مهمی در زندگی انسان ها داشته است. آهو با شاخ هایش شناخته می شود. این نشانه به یک مخزن یا پناهگاه اشاره دارد. گاهی به جاهای پرپیچ و خم نیز اشاره دارد. نقش آهو روی سنگ قبر نیز میتواند باشد. گاهی نیز نماد برکت بوده است. اگر نقش یا حکاکی یا تندیس آهو شاخ داشته باشد، ممکن است نمایانگر دفینه یک راهزن باشد. جهت دیدش و شکل پاهایش خیلی مهم بوده و ممکن است به یک ابزار الکترونیکی نیاز داشته باشیم.

نظر دوم: نماد دینداری می باشد. رهبری، پیروزی، تفریح و مردانگی را معنی می دهد. نقش آهو و یا تندیس آن نشانه قبر زن نیز می باشد. در مبحث دفینه نیز می گویند که به غار زیر زمینی و یا لایبرنت نیز اشاره دارد. ممکن است پول را مستقیماً نشان ندهد. اما از آنجایی که ممکن است مزار زن نیز باشد می تواند به قبر تابوتی نیز اشاره کند. در کنار مزار و یا داخل آن ممکن هدایایی وجود داشته باشد. نظر سوم: نشانه آهو معمولاً در قله کوه ها و یا نقطه شروع تپه ها نقش شده است. از جایی که نشانه آهو حکاکی شده تا نوک قله کوه

همه جا را باید بخوبی بررسی نمایم، سر آهو، شاخ هایش و پاهایش می توانند جهت را نشان بدهند.

گوزن: انسانی که این نقش را ایجاد کرده از منطق خودش استفاده کرده است. گوزن نیز بر خلاف آهو در دره ها و یا کنار رودخانه ها مشاهده شده است. رد پاهای گوزن جهت را نشان می دهد. اگر

گوزن تنها باشد دفینه در جهت نگاهش و نزدیک است. باید به تخته سنگ ها با رنگ متفاوت، بلوکهای صاف تخته سنگ، تخته سنگ های متفاوت درون دره ها با دقت نگاه کرد و اطراف باید به خوبی بررسی شود. دفینه اش در مکان خیلی ساده ای بوده و کار کمی میخواهد.

نظر چهارم: در افسانه قدیم یونان الهه ماه و شکار می باشد. علاوه بر اینکه در زمینه های مختلفی استفاده می شده است، ولی اگر در یک سنگ ثابت نباشد به هدف زینتی و یا دینی بوده است.

۱- آهوی لنگان: دفینه اش در مسیری است که از طرف بالای نشانه می گذرد. فاصله اش با آهو

۲۱ قدم است، در مسیر راه بالایی بوده و دفینه اش در داخل سنگ کاشته شده می باشد

همچنین: در نزدیکی سنگ کاشته شده غار نیز یافته شده، در مقابل غار ایستاده و در حالی که به غار نگاه میکردند، دست چپ را بلند کرده و وقتی دستشان را به بیرون غار گذاشته اند، از جایی که دست برخورد کرده، از چیزی مثل صندوق سنگی نیز پول درآورده اند.

۲- آهوئی (گوزن) که تمامی اعضایش کامل است: در یک تخته سنگ آهو یافته اند و در جهت نگاهش در ۹۰ متری در یک تخته سنگ نقش شکارچی یافته اند، در نقطه مرکز آهو و شکارچی یعنی ۴۵ متری نشانه دفینه را برداشته اند.

چشم :

چشم به معنای دیدن می باشد. باید به طرف مقابل نگاه کرد و در زمین اشیایی که متفاوت است را بررسی کنید. اگر درون غار باشد به معنای خطر هم می تواند باشد.

نظر دیگر : در کنار نشانه چشم نشانه های دیگری هم کشیده می شود که مهم هستند. اگر مار باشد نماد جاودانگی و زندگی ابدی است. یعنی ممکنه در اطرافش تومولوس وجود داشته باشد. در اطراف چشم ماهی یا حوض به دوران هلنستیک یونان اشاره دارد. اگر نقش خرچنگ و یا لاک پشت درون و یا در اطراف چشم باشد نشان از تونلی دارد که باید در آن خزیده شود.

نظر دیگر : از نماد چشمی که در روزگارمان از آن استفاده می کنیم استفاده اش به تاریخ های بسیار دوری بر می گردد. استفاده ی امروزی آن به شکل چشم نظر می باشد. در خیلی از تمدنها و دین ها جایگاه مهمی پیدا کرده بود. در افسانه مصر قدیم، مسیحیت، مسلمانی، به معنای دیده شدن و فهمیدن همه چیز توسط خدا نیز می باشد. ما باید در مورد چشم هایی که در سنگ های ثابت و یا در سنگ قبر وجود دارند بحث کنیم. به صورت دقیق باید اطرافش را جستجو کرد.

خورشید :

خورشید : انسان آفرینشش را مدیون خورشید است. چون زمین را از جرمی یخ زده به حالتی تبدیل کرده که جانداران بتوانند روی آن زندگی کنند. در مصر نیز از خورشید به خدایی یاد کرده اند. امروزه در ژاپن به امپراطورانشان نام پسر خورشید را می دهند. در ایران باستان نیز خورشید مقدس می باشد.

نظر دیگر : اگر شکل نصف خورشید باشد، به ناحیه ای دقت کن که خورشید در هنگام طلوع کردن در آن سمت می باشد.

نظر دیگر : باید به نقاطی دقت کرد که اشعه های نور خورشید در هنگام طلوع به آنجا می زند. باید به یک محیط بسته و یا سنگلاخی دقت کرد که اشعه های خورشید تابش می کند.

نظر دیگر : اگر در نقش خورشید فاصله بین اشعه ها زیاد باشد، باید به نقاطی دقت کرد که سایه باشد و نور خورشید را نبیند.

نظر دیگر : خورشید نماد بی نهایت می باشد، نماد تک خدایی است. در مصر نیز به معنای قدرت، کار کردن و فعالیت می باشد. نشانه دفینه طلا است. اگر نشان دفینه باشد باید منتظر طلوع خورشید باشیم . نشانه چشم را نباید با خورشید یکی در نظر گرفت. خورشید نصفه نماد تاج می باشد. علاوه بر آن ملکه را نماد می کند. در قسمت پشت این نماد یعنی در طرف مغرب باید دنبال ورودی غاری بود. احتمال استفاده از سنگی به اندازه ماهی تابه به عنوان پوشش وجود دارد. اگر این سنگ را پیدا کنیم یعنی ورودی را یافته ایم.

نظر دیگر: در اینجا باید آبی روان بوده باشد و به سمت جریان آب و متمایل به شرق دنبال علامت دومی از خورشید بگردیم. در جایی که شکل پیدا شد کنده ای باید وجود داشته باشد. فقط در آوردن آن کاری تقریباً غیرممکن است، باید آن منطقه با آب خیس شود تا جایی به اندازه یک قابلمه و یا سینی خودش را نشان دهد. (ساروج دیر خشک میشود) این چهارچوب را باید با پتک باز کنید.

کبوتر، پرنده :

کبوتر ، پرنده : نماد وسایل زینتی زن می باشد. اینطور فکر نکنید که دفینه داخل کبوتر بوده و آن را نابود نکنید. دوستان بیایید کمی اطلاعات جمع کنیم، اجازه ندهیم که نشانه ای نابود شود، و نابود نکنیم، در داخل هیچ نشانه ای دفینه وجود ندارد، هر کس این را به شما گفته شما را گول زده است. در جهت پرواز کبوتر در حال پرواز، دقیقاً جلوییش را جستجو کن، اگر صلیب باشد

دفینه اش در غار است. برای یافتن غار در اطراف باید صلیب دوم را هم پیدا کنید. تخته سنگی که دومین صلیب روی آن است ورودی غار می باشد.

نظر دیگر : اردک ، اگر در کنار اردک نشانه ی تیر هم وجود داشته باشد، و اردک در جهت تیر نگاه کند در آن جهت، و اگر به هم نگاه کنند در جهت مخالف تیر باید کاوش کرد. اگر اردک سرش را به پشت برگردانده باشد، باید پشتش را کاوش کرد. در کنار دره سنگ متفاوتی میتوان یافت. اگر دره ها دو تا باشند در نقاط مشترک آنها، در آب یا بیرون آب می توان دنبال سنگ متفاوت بود و یا تخته سنگ ثابتی.

نظر دیگر : در نشانه هایی مثل کبوتر و پرنده و مرغ از آنجا که این حیوانات تخم گذار هستند، در اطراف باید دنبال نشان تخم مرغ بود، رویش می تواند سفید یا قرمز باشد. از آنجا که زرده تخم مرغ زرد است می توان به دنبال طلا بود.

نظر دیگر : اگر پرنده شبیه لک لک باشد، نمادی از کوچ اجباری می تواند باشد. دفینه در ۵ متری اطراف نشانه می باشد. ولی برای رسیدن به هدف نهایی، از آنجا که نشانه دیگری ندارد، باید از ابزار الکترونیکی استفاده شود.

نظر دیگر : در افسانه یونان الهه عشق را نماد می کند. سه روح، هفت روح، معصومیت و صلح را نشان می دهد. باید دقت شود که روی سنگ ثابت است یا نه. به علاوه باید دقت کرد که از مناطق مسکونی خیلی دور نباشد.

نظر دیگر : همانطور که ممکن است از زمانهای گذشته مانده باشد در مسیحیت برای سنگ قبر هم استفاده شده است. علاوه بر این در معماری و صنعت نیز در حال استفاده است. به نشانه های پرندگان روی سنگ های ثابت باید دقت کرد.

صلیب :

صلیب : مهمترین نماد در دین مسیحیت است. در تمامی زمینه های مسیحیت مشاهده می شود. در طرف بالای چپ صلیب اگر حفره ای باشد از مرکز تا حفره اندازه گیری میشود، هر سانتی متر را یک قدم گرفته و در جهت حفره حرکت می کنیم. در زیر خاک تنها یک قبر موجود است. اگر به ساق بالایی صلیب در شکل بالا دقت کنید، ساق بلایی خم شده قبر در جهت این خمیدگی بوده و در زیر توده سنگ به صورت پوشیده می باشد.

نشان قسم گروهی می باشد. اگر تمامی ساق هایش یکسان باشد، ممکن است دفینه زیر همان تخته سنگ باشد، اگر برابر نباشند، در جهت ساق متفاوت باید کاوش کرد. مزار خانواده اصیل نیز ممکن است یافت شود. در اطراف باید دنبال عنصر متفاوت باشید.

صلیب قدیمی یونانی است. احتمال بودن نقشه زیاد است و باید زیر سنگ را نگاه کرد.

گونه ایی از صلیب است که در یونان استفاده می شود. ساق هایش باید اندازه گیری شود و به طرف ساق متفاوت باید حرکت کرد.

صلیب ساده ایی است و خیلی از آن استفاده می شود، به معنای این است که از طرفی به طرف دیگر حرکت کن.

در جهت پایین ترین خط
کاوش انجام میشود. باید
به دنبال ساختاری گنبدی
شکل باشیم.

در جهت پای صلیب باید
حرکت کرد، باید به دنبال
چیزی متفاوت بود. مثل
(تپه کوچک، فرو رفتگی،
سنگ نشانه دار و ...)

پشتمان را به صلیب تکیه می
دهیم، مکانی را که چشممان
می بیند را به دقت بررسی
کرده و سعی می کنیم چیز
متفاوتی پیدا کنیم. گاهی به
معنی سه قدم به جلو می باشد.

موضوع پیچیده ایی است.
باید در اطرافش و در
جهات مختلف کاوش کرد.

صلیب گناه کردن است. در
مکان پیدا شده احتمال بودن
نقشه زیاد است. می توان زیر
تخته سنگ را نگاه کرد.

صلیب پاپ است. اشاره
به قدرت دارد. باید در
تپه بلند موجود در اطرافش
کاوش انجام داد.

نماد برتری می باشد. روی تپه
بلند را باید تفتیش کرد.

حلقه :

حلقه: نشانه دفينه نمی باشد. عموماً حلقه های تو در تو یا تک حلقه نشانه دفينه نبوده و به معنای تله است. در هنگام کار در آن منطقه مواظب باشید.

نظر دیگر: اگر در دیوار یا هر جای دیگری روی سنگی نقشی از حلقه ها یا خود حلقه باشد نشان این است که در این مکان بیشتر از یک عدد تله بزرگ وجود دارد. شکل حلقه تنها هم می تواند باشد، کنار چند نشانه دیگر نیز می تواند باشد. این را هم نباید فراموش کرد که تله اول خنثی شد احتمال این هست که تله های بعدی فعال شوند. اهمیت و گونه های حلقه را می توانید با توجه به اهمیت منطقه بیابید.

نظر دیگر: حلقه تنها گاهی به معنی چاه می باشد.

نظر دیگر: حلقه و حلقه ها: تک حلقه، می تواند نشان این باشد که دفينه در اراضی صاف و ذر زیر خاک می باشد. به دلیل نشانه باید اراضی صاف را جستجو کنید. حلقه های حلقه های به هم پیوسته نیز نشان خطر می تواند باشد و توده های اطراف را تا ۱ کیلومتری می تواند نشان دهد. زیر خاک به تعداد حلقه ها اتاق یا مخزن می تواند باشد. حلقه های به هم پیوسته ممکن است نشانه این باشد که اتاق ها به همدیگر راه داشته باشند.

ماه و ستاره :

نقش ماه نصفه، ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد نشانه خدای ماه بوده است. در علامت ماه عموماً در جهت دهانه بازش باید جستجو را انجام داد. در این جهت احتمال پیدا کردن تومولوس نیز زیاد است. اگر قرص ماه تمام باشد و کلفتی اش به طرف پایین باشد در اطراف ممکن است غار باشد. اگر در داخل هلال ماه یا ستاره این نقش ها علامت + باشد در کنار نقش ممکن است دفينه

وجود داشته باشد. نقش هلال به تنهایی علامت مزار می باشد. باید در جهت دهانه بازش جستجو انجام دهید. با اینکه از نشانه ستاره کم استفاده شده است، به معنای یک منطقه باز (اراضی صاف) می باشد. در اطراف نشانه و در زمینی صاف نزدیک آن باید کاوش انجام شود. اگر ماه و ستاره با هم نقش شده باشند، در بعضی از پل ها و کناره های

پل کشورمان این نقش وجود داشته و در نزدیکی های آن دفینه مشاهده شده است.

نظر اول : ستاره چهار گوش به معنای خطر بوده، و ستاره ۶ گوش معنای تله ی بزرگ را می دهد، از طرفی برای نشان دادن جهت سیاره ها نیز ممکن است درست شده باشد. در جهت بلندترین گوشه اش باید حرکت کرد.

نظر دوم : ستاره یکی از قدیمی ترین نمادهای معنوی می باشد. ۵ - ۶ - ۷ و ۸ گوشه هایشان نیز موجود است. معنای هر کدام متفاوت می باشد، از همه قویتر ۸ گوش آنها می باشد. مثلا ۵ گوشه، نماد خاک، آتش، حیوان و آب می باشد، ۸ گوش زیبایی، اعتماد، حکومت، و قدرت را معنا می دهد و نماد قدرت و قوت می باشد. نماد خدا و فرشته ی محافظ نیز می باشد. نظر دیگر : معانی نشانه های ستاره خیلی مختلف می باشد. مهم است که مربوط به کدام دوره می باشد. ستاره هم ۵ گوشش و هم ۷ گوشش هست، ولی گاها ۵ گوش ها به معنای ۷ گوش می باشند. ۵ + خورشید می شود ۶ و ۶ + ماه میشود ۷. به این صورت است که می توان ستاره ۵ گوش را به معنای ستاره ۷ گوش نیز در نظر گرفت. همانطور که اشاره شد این مهم است که ستاره مربوط به کدام دوره بوده و به کدام مدنیت مربوط می باشد.

پارچ یا ظرف آب :

نظر اول : اگر با دید دفینه یابی نگاه شود، از آنجا که پارچ برای حمل آب بوده، اگر پارچ پر از آب باشد، باید تخمین بزنیم که آب از کدام قسمت سرریز خواهد شد جهت سرریز آب را باید با دقت بررسی کنیم.

نظر دوم : اگر در کنار آب یا تالاب ها بر روی سنگ ها نقش پارچ باشد، نشان این است که عموما در نزدیکی نقش پارچ، و یا کنار آب، دفینه می باشد. اما این پول چندان زیاد نمی باشد.

نظر سوم : قطعا مزده دهنده این است که آب یا تالابی وجود دارد.

اگر پارچ به صورت ایستاده باشد، در نزدیکی چاه آبی وجود دارد. نقش و نگار روی پارچ می تواند نقشه اطراف و یا نقشه رسیدن به هدف باشد. با دقت باید بررسی شود

اگر دهان پارچ درپوش داشته باشد نشانه یک چاه آب دهان بسته می باشد

پارچ دهان باز به معنای چاهی باز می باشد. قسمت گردن پارچ باید به خوبی بررسی شود، و باید بررسی کرد که در چاه، دفینه در کدام نقطه می باشد.

اگر پارچ به خوبی و ظرافت نقش نشده باشد، زیبا نبوده و یا قسمت شکمش خیلی بیرون باشد، در این صورت به این معناست که تومولوس وجود دارد. مناطقی که شبیه تومولوس می باشند باید بررسی شوند.

در تمامی این حالت ها، قسمت نوکش در نشان دادن جهت خیلی مهم می باشد. هر سانتی متر پارچ را ۷۲ سانتی متر در نظر گرفته، باید کار و تفتیش را با این حالت ادامه داد. این یک مقیاس حتمی نمی باشد.

اگر همانطور که گفته شد تومولوس وجود داشته باشد، قسمت نوک، سر نخ های مهمی در مورد ورودی به ما خواهد داد.

دایره های تو در تو:

نظر اول : عموما خطر و تله را معنی می دهد. هنگام حفر کردن باید مواظب بود.

نظر دوم : این نماد رتبه بالا، زیباترین آن یعنی پادشاهی را نشان می دهد. پیچیدن و یا بغل کردن منطقه خاصی را نیز نماد می کند. همانند نماد دیگر دایره ها، به معنای قدرت نیز می باشد.

نظر سوم : دفینه مربوط به بالاترین رتبه می باشد. اگر در مقابلش تخته سنگی وجود داشته باشد، زیر تخته سنگ باید مشاهده شود، اگر نباشد، زیر تخته سنگی که نشانه حکاکی شده را مشاهده کنید. اگر دقیقا مقابلش تپه کوچک یا فرو رفتگی وجود داشته باشد، آنها را باید کاوش کرد.

نظر چهارم : دایره ای که به چهار قسمت تقسیم شده عموما نشانه قبر (مردم عادی) اوراتورها می باشد. از آنجایی که مربوط به فقیر ها می باشد بی ارزش است.

نظر دیگر : در زمانهای خیلی گذشته در طراحی خورشید نیز از آن استفاده شده است. ورودی یک تونل یا جای پر پیچ و خم را می تواند نشان دهد.

انسان :

انسان : اگر روی تخته سنگ باشد و در دستش علوفه، رعد و برق، و امثال این باشد، و ریش داشته و دامن داشته باشد، به معنای خدای هیتی ها می باشد. نشان دفینه نمی باشد. اثر تاریخی می باشد. نابودش نکنید. در گذشته در کنار جاده ها نقش می شده و نماد راه هم می باشد. در بلوک های سنگی، نشان انسان برجسته، مزار پادشاه یا رهبر (گور دخمه) را معنا می دهد. از آنجا که به مدنیت مربوط است نشانه دفینه نمی باشد. موضوع را باید با موزه ها در میان بگذارید. نشانه آدمهای به غیر از این نشان ها می تواند به معنای دفینه نیز باشد. می تواند نقش و یا برجسته باشد. در نقش، خط و خطوط جهت دهنده می باشند و در برجستگی ها، جهتی را نشان می دهد که نسبت به جاهای دیگر متفاوت می باشد.

حکاکی کانال ، کانال های سنگی :

این گونه ساختارها به چهار نوع تعبیر میشود.

- ۱- نشان این است که در اطراف منبع آبی وجود دارد.
 - ۲- خبر دهنده دفینه می باشد. دفینه ی اینگونه اشکال در غاری بسته می باشد. از آنجا که در کانال ها آب وجود دارد باید در منطقه ای که آب میریزد کاوش را انجام داد.
 - ۳- با توجه به اینکه نشانه این می باشد که دفینه در غار است، باید در اطراف، نشانه غار را جستجو کرد و با این نشانه یک مکمل ایجاد کرد.
 - ۴- اینگونه کانال ها اغلب نشانه این است که دفینه در جاهایی مثل ورودی گوردخمه قرار دارد. اگر مزار باشد به موازات مقابله و اگر دفینه باشد کناره های گوشه اش را نشان میدهد.
 - ۵- برای جمع نشدن آب در مزارها و تخلیه شدن آب در صورت تجمع نیز استفاده شده است. و یا نشانی از معدن سنگ بری نیز می باشد.
- یکی از مواردی که دفینه یاب را گمراه کرده و به تلاش می اندازد کانالهایی است که درون کانالها باز می شود. اینها به دو صورت کاملاً واضح معنا می شوند.

۶. اگر کانالی باشد عمیق و پهن، که دارای خرده هایی از سنگهایی باشد که از سنگ بری بر جای مانده، اینها به خاطر سنگ بری می باشد و نشانه های اضافی می باشد.

کانالهایی که عمیق نبوده و باریک و مستقیم نباشند، به این نشان است که برای وارد نشدن آب به مزار از آن استفاده شده است.

لاک پشت :

می تواند تراشیدگی و یا برجسته باشد، ولی شکل و حالتی که لاک پشت دارد خیلی مهم میباشد. اگر نقش حیوانات استفاده شده باشد، ویژگیهای مربوط به حیوان مهم می باشد، و رمزگشایی با توجه به خصوصیات آنها انجام می شود. لاک پشت به ما مکان و جهتی که دفینه در آنجا می باشد را نشان میدهد. علامتهای روی لاک پشت و اطراف آن، و جهت خود لاک پشت و پاهایش باید به دقت بررسی شوند. نقش و نگاری که در پایین به آنها اشاره خواهد شد از یکدیگر متفاوت بوده و هر کدام معنای متفاوتی می دهد. دفینه میتواند زیر سنگی صافی در اطراف نشانه هم باشد.

سرش اندازه گیری شود ، در جهت سر کاوش کنید

نباید جای دیگری جستجو شود ، دفینه همین جاست

دم اندازه گیری شود ، جهت دمش را کاوش کنید

پوسته را شمارش کرده و سمت بالا را کاوش کنید

پایی که رو به جلو است اندازه گیری شده و باید جهت همان پا را کاوش کنید

لاک پشتی که سرش بریده شده ، دفینه اش پشت یک مانعی قرار دارد. اگر جلوی نشانه دیوار باشد آن را تخریب کنید و اگر شیب یا مانعی باشد پشت آن را نگاه کنید

دفینه در داخل خود لاک پشت مخفی شده است

۱- لاک پشت یک عنصری دینی شده و نماد بی نهایت می باشد. هر جا که نشانی از لاک پشت باشد، مطمئناً یک تونل، دهلیز، و یا یک غار طولانی وجود دارد.

۲- اگر لاک پشت خیلی بزرگ باشد، دفینه اش زیر آن می باشد ، نوع قبر پشته ایی از سنگ است

- ۳- اگر سرش زیر پوششش باشد، باید با یک جسم محکم شکسته شود. از درونش احتمالا سه جسم به شکل تخم مرغ بیرون خواهد آمد، اجسام ارزشمندی می باشند.
- ۴- در جهت رفت و یا آمدن لاک پشت باید دنبال چشمه یا منبع آب بود، و اگر در مقابل این منبع آب سنگ برش داده شده صافی باشد زیر آن باید کاوش شود.
- ۵- لاک پشت به دو نوع تقسیم میشوند، لاک پشت آبی، لاک پشت خشکی، لاک پشت آبی دم دارد، صد متری آن کاوش شود، چاهی خواهد بود.
- ۶- لاک پشت خشکی : دم ندارد، حداکثر در ۹ متری آن قبر و یا قبر اتاقی وجود دارد، اگر برجستگی باشد از یونانیان بر جای مانده است.

لاک پشت نماد چیست؟ نشانه لاک پشت نشانی حساس به محیط اطراف می باشد و تابع آن می باشد، از زمانهای گذشته تا امروز، در بین اقوام مختلف استفاده شده و روی پوست آن نقش های مختلف کشیده شده و این به خاطر تمثیل آینده بوده، و مخصوصا لاک پشت هایی که با علامت صلیب می باشند نشان مزار می باشند.

از گذشته تا به امروز، هر حیوانی در هر تمدنی معنا و ارزش خاصی دارد و مهارت در این است که این معنا را درک کنیم.

اگر از این جهت نگاه کنیم، لاک پشت در فرهنگ ما (ایران) چه چیزهایی را معنا می دهد؟ لاک پشت بیشتر پیروزی عزم را معنی میدهد. در این صورت، دفینه ممکن است در عمق زیادی بوده و محاسبات سختی داشته که هوش انسان را به چالش می کشاند ولی نشانه تثبیت کردن نقطه را هم داده است.

لاک پشت حیوانی است که خانه اش را در پشتش حمل می کند. موجودی است که به هیچکس محتاج نبوده و زیر مال دنیا نیز له نشده است، به همین دلیل، زیر سنگ ایستاده ای که فکرش را هم نمی کنید، یا زیر تخته سنگی که نمای ساده ای داشته اما به خوبی پرورش یافته، و یا دفینه اش در داخل سنگی مخفی می تواند باشد.

لاک پشت نماد خرد می باشد. عمری طولانی و تجربه زیادی دارد. انسانهایی که می توانند زندگی را مثل یک کتاب بخوانند، اگر از زندگی شان نیز درس گرفته باشند، خردمند می شوند. لاک پشت

نیز به دلیل عمر طولانی اش از طرف انسانها، به عنوان نماد خرد مورد قبول واقع شده است. به این دلیل، همانطور که در بالا نیز اشاره کردم، اشخاص با تجربه می توانند به دفینه برسند. در مکانهایی که آب، سنگ و خاک در یک جا باشند، باید دنبال درپوش بود. می توند در پوش را مستقیم نشان دهد و یا با نشانه کمکی و دوم هدف را نشان می دهد، مثلاً نشانه دوم می تواند مار باشد. لاک پشت در عین حال نماد صداقت می باشد. رومی ها با استفاده از شکل لاک پشت، به مخاطبانشان نشان می دادند که بر سوگندشان صادق خواهند ماند، و این را با شکل صلیب روی روکش تایید کرده اند.

شاهین، عقاب :

عقاب یا شاهین، درنده می باشد، قابلیت دیدش پیشرفت کرده است. صیدش را گرفته، لای پایش گذاشته و می خورد. به احتمال زیاد دفینه راهزنان و یا جنگ می باشد. دفینه اش عموماً در مکانهای بسته می باشد. جهت نگاهش مهم می باشد. همانطور که شاهین و عقاب صیدش را می خورد، ما هم باید به همین شکل دنبال دفینه بگردیم. یعنی به زیر پاهایش نگاه خواهیم کرد. اگر نتیجه ای نداد، باید در جهت نگاهش کاوش انجام داد. بعضی وقتها نشانه دفینه می باشد. در این میان باید مواظب تله ها نیز بود.

- ۱- اگر روی سر عقاب، صلیب باشد، اشاره به دفینه دارد. می تواند مزار پادشاه باشد.
- ۲- اگر بال عقاب باز باشد، دفینه ایی می باشد که برای خاطره مرده ایی دفن شده است. در مزار هدیه وجود دارد. اگر مزار متعلق به انسان قدرتمندی باشد، به اشیای شخصی اش می توان دست یافت. اما با این حال، ممکن است آرامگاه یا قبر خالی هم باشد.
- ۳- اگر بالهایش بسته باشد، و در حالت نشسته باشد، دفینه اش در غاری بسته می باشد.
- ۴- در مکانی که نماد عقاب وجود دارد، باید در داخل سنگ به دنبال دفینه بود.
- ۵- سنگ زیر پای عقاب مهم می باشد.

- ۶- سنگ های اطراف باید با دقت بررسی شوند، سنگ های متفاوت باید کاوش شوند.
- ۷- در جهت نگاه عقاب، و یا در جهتی که دمش نشان می دهد، را باید جستجو کرد.
- ۸- علامت صلیب روی سرش به معنای سوگند و یا تایید می باشد.
- ۹- عقاب کنده کاری شده زیاد معنادار نمی باشد.
- ۱۰- مار نیز به عنوان نشان دوم ممکن است وجود داشته باشد.
- ۱۱- چند عدد عقاب داخل عکس میبینید و... همیشه عقاب دارای جنس نیست بعضی مواقع نماد قدرت و نشان قلعه نظامی است.

عقاب : در هر دوره نماد قدرت و قوت بوده. در مورد پول اینطور است، عقاب همیشه نمادگر پول قدرتمند می باشد. احتمالاً ثروت یک فرمانده رزمنده و یا پادشاه شمشیردار می باشد. اگر روی سر پادشاه صلیب وجود داشته باشد، به همراه بزرگ بودن این پول، مربوط به دوره روم می باشد. در زیر نشانه و یا در نزدیکترین مکان مناسب در پایین نشانه امانتی وجود دارد. اگر بالهای عقاب باز باشد، برای خاطره آن مرده و بعد از مرگش دفن شده است. مزار نمی باشد ولی داخل آن شمشیر ، سپر، کلاه نبرد و ... به همراه پول موجود می باشد. نشانه عقاب قطعا جنس سربار دارد. بیشتر مواقع سربارش ، در حالی که عقاب به بالا نگاه می کند، زیر چانه اش (داخلش) بوده است ، اگر بالهایش بسته و در حالت نشسته باشد و مکانش هم مکان بسته ای باشد، امانت، داخل همان مکان بسته می باشد. اگر در محیط باز روی سنگ بصورت فرو رفته یا برجسته حکاکی و یا نقش شده باشد، در جهت مقابلش، باید دنبال تخته سنگی گشت. این تخته سنگ جلب توجه کرده و سنگ متفاوتی در آن مکان می باشد. و به راحتی پیدا می شود، امانت زیر آن سنگ می باشد، اگر در سنگلاخی، فقط نقش عقاب وجود داشته و چیز دیگری دیده نشود، در جلوییش، سنگی که مال همان منطقه باشد میتواند به عنوان نشانه باشد، زیرش باید حفاری شود. ولی در این گونه مکانها، عموماً سنگ اسکنه خورده وجود دارد، جستجو و اندازه گیری نیاز است، در محیط باز، پول عقاب در جهت نگاهش نبوده و در جهت دمش می باشد. در قسمتی از تخته سنگ، نوک و سر عقاب نقش بندی شده است و با همین نقشش، یک نماد می باشد، امانتش نیز در طرف پشتش، مطلقاً در منطقه ای سنگلاخی می باشد. در محیط باز، پول عقاب در خاک باید جستجو شود.

شاهین : پول راهزنان جنگجو می باشد. معمولا در محیط بسته می باشد. در محیط باز، معمولا حیوانی که روی تخته سنگ کار می شود، سر عقاب می باشد، جهت نگاه شاهین یا عقاب مهم می باشد. شاهین صیدش را بغل کرده، رویش سقوط کرده و می خورد. گوشت و یا حیوانی را که با دست به آن داده می شود، اگر زنده هم باشد، نمی خورد. خودش باید آن را گرفته باشد. در مکانی که نشانه وجود دارد، باید دقت کرد که روی امانت بسته بوده و دارای تله نیز می باشد. دفینه شاهین و یا عقاب سنگین می باشد. قطعا در همان ناحیه سربار دارد. اگر یکی از این دو حیوان (شاهین یا عقاب) در غار یا مخزن باشد، در آن مکان بسته، نقطه ای مثل تنور باید جستجو شود. امانت در زیر تنور بوده و رویش با جرمی سنگین پوشیده شده است.

پروانه :

شکلیست که در مسیحیت استفاده می شود. مثل زن با ظرافت بودن را نشان داده است، احتمالا مزار زن می باشد. معانی پاک شده، زلال، تمیز، و دوباره زنده شدن، را نشان می دهد. البته باید با بهره گیری از این اطلاعات، باید اطراف را به خوبی بررسی کرده، اگر روی شکل مشکل هندسی وجود داشته باشد، باید به آن جهت دقت کرد.

مارمولک :

مارمولک : این نشانه، با سر و بدنی هماهنگ، بدون شک با زبان بدنش ما را مستقیما به دفینه می رساند و باید به حالت سر و دم دقت کرد. به صورت کنده کاری و برجستگی، به دو نوع تقسیم میشود. اما از نظر دفینه یابی، برجستگی ها مهم تر می باشند. در بعضی برجستگی ها،

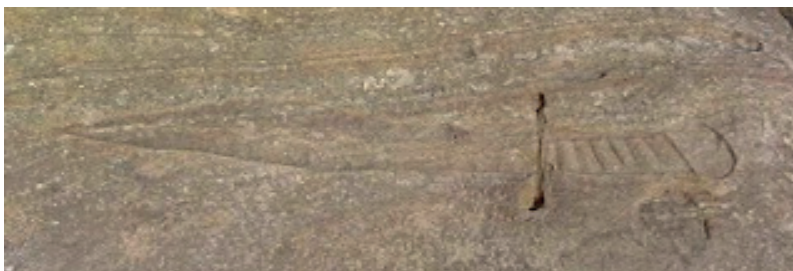
مشاهده شده که سربار از سر مارمولک بیرون آمده است. عموماً در مارمولک ها به این موارد باید به آن دقت کرد. اگر سر مارمولک به طرف راست یا چپ چرخیده باشد، آن

چیزی که باید به آن دقت کرد جهت نگاه مارمولک و در آن جهت، ۹۰ درجه ای که در بر می گیرد می باشد. پولش در سنگ گرد شده روی زمین خواهد بود. و احتمالاً سنگ سفیدی می باشد. حتی زیر این تخته سنگ به خوبی تقویت شده، با سنگها محافظت شده است. و این نشانه در شیب می باشد. هدف اینجا بوده و کارش بسیار سخت می باشد. صرفاً سنگ های پر شده باید در آورده شود. رمزگشایی درستی می باشد.

۲- به عنوان نماد ترس نیز استفاده شده. حالت بدن سوسمار سر نخ های مهمی راجع به مکان دفینه به ما می دهد. سر و دم خیلی مهم می باشد. به شکل فرو رفته و یا برجسته قابل مشاهده می باشند. از سر اشکال، سربار هایی به دست آمده است. سربارش فقط پول می باشد. فضای حرکت سر سوسمار، و زاویه ۹۰ درجه ای که در بر می گیرد، خیلی مهم می باشد. منطقه ای که تحت این زاویه می باشد باید کنترل شود. در این منطقه، باید به دنبال سنگ گرد و آشکاری بود. ممکن است این تخته سنگ توپر نیز باشد.

نشان شمشیر :

۱- اگر طول شمشیر کوتاه باشد، مسافت نزدیک باید جستجو شود. اگر طول شمشیر بلند باشد، مسافت دورتر جستجو می گردد.

۲- گاهی نشانه قبر بوده و گاهی نیز به عنوان نشانه تکمیل کننده می باشد.

۳- عموماً نمادگر مرد جنگجو می باشد. نشانه قبر می باشد. برای نشان دادن قهرمانی و جوانمردی از آن استفاده می شود. ولی بر اساس تغییر و جایگزینی تمدنها و حکومت ها، پس مانده های قدیمی را خراب کرده و بیشتر نمادهای شمشیر را نابود کرده اند. اگر مزار نیز یافت شود، احتمال پیدا شدن چیز با ارزشی در آن کم می باشد. در این میان، حتماً باید شکل شمشیر را با صلیب تشخیص داد و از هم جدا در نظر گرفت. دسته ی شمشیر اندازه گیری می شود. و در جهت

برعکس شمشیر، باید قدم نهاد. هر سانتی متر را باید در ۶۸ تا ۷۲ سانتی متر ضرب کرده، و جلو رفت. ۴- قسمت نوک شمشیر (به غیر از دسته) اندازه گیری می شود. نتیجه اندازه گیری ضربدر ۷۸ می شود. باید به تعداد عدد به دست آمده در جهتی که شمشیر نشان می دهد، قدم برداشت.

سنگ کیلومتر (سنگی که روی آن کیلومتر را می نویسند) :

سنگ مسافتی که در سر راههای تجاری باستانی گذاشته می شد، همانند امروزه، نشان دهنده مسافت می باشد، عموماً به شکل لوحه های سنگی و استوانه ای می باشد، بر روی بعضی از آنها مجسمه هایی وجود دارد. دانش اولین قدرت می باشد و بی اطلاعی، بزرگترین دشمن می باشد.

نشانه قوچ :

- ۱- نشانه های برجسته مهم می باشد، اگر در کنار قوچ ۴۳ پله باشد در جهت نگاه قوچ باید سه عدد تپه وجود داشته باشد، گفته می شود که یکی از این تپه ها پر می باشد. باید جستجو را از تپه ای شروع کرد که متفاوت می باشد. اگر تپه متفاوت قابل تشخیص نباشد باید از تپه ی وسطی شروع کرد. همانطور که می دانید، شروع کردن از تپه وسطی زمان هدر رفته را کاهش می دهد.
- ۲- قبل از هر چیز نماد مخصوص یک مرد می باشد. رهبری و قدرت را نماد می کند.

در سیستم ها و فرهنگ های زیادی به عنوان نمادی مردم پسند استفاده شده و در عین حال، نماد عزم و اعتبار نیز می باشد. در نزدیکی مزار مردهایی که در حیاتشان، رهبر و رئیس بوده اند، و یا بر روی سنگ قبر آنها به وفور مشاهده می شود.

۳- نشانه سر قوچ، باید از سنگ به شما نگاه کند. تخته سنگی که این شکل روی آن است عموماً سنگ های ردیفی می باشند. کمرتان را به سر قوچ تکیه دهید. به طرف راست، ۱۵ الی ۲۰ متر حرکت کنید. باید به دنبال غار بسته ای باشید. اگر این غار را پیدا کنید، به این معناست که به مقدار زیادی اشیاء زینتی پیدا خواهید کرد.

سنگ صندلی :

نظر اول : بنا به این نظر، سنگ صندلی به چهار نوع ممکن است پیدا شود. هر چهار نوعش نشان قطعی دفینه می باشد.

۱- اگر صندلی به شکلی باشد که تکیه گاه طرف چپ و راست را داشته باشد : وقتی روی صندلی نشستیم و به طرف مقابل نگاه کردیم، باید یک تپه کوچک مشاهده کنیم. دفینه در داخل تپه و در داخل سنگ ثابت می باشد.

۲- اگر صندلی فقط تکیه گاه سمت چپ را داشته باشد، در این صورت باید روی صندلی نشسته، دست چپ روی تکیه گاه گذاشته شود، و به طرف راست نگاه می شود، باید سنگ های روی هم خوابیده وجود داشته باشد. زیر این سنگ ها یک ورودی وجود دارد.

۳- اگر فقط تکیه گاه راست را داشته باشد، روی صندلی می نشینیم، دست راست را روی تکیه گاه راست گذاشته و به طرف چپ نگاه می کنیم، باید سنگ های روی هم گذاشته شده وجود داشته باشد. زیر این سنگ ها یک ورودی وجود دارد.

۴- اگر تکیه گاه نداشته باشد، در تپه پشت صندلی باید به دنبال خاکریزی بود، دفینه داخل این خاکریز می باشد.

نظر دوم: در گذشته ها، بنا به اعتقاداتی که باور داشتند خدای آنها در سنگلاخ ها و کوه ها قدم می زند، این صندلی ها را برای نشستن آن ساخته اند. ولی این صندلی از طرف مخفی کنندگان دفینه نیز استفاده شده است. به همین دلیل:

- ۱- قبل از هر چیزی، قسمت جلوی آن باید به منطقه ای دره مانند و آبادی نگاه کند.
- ۲- چنانچه پس از نشستن بر روی سنگ صندلی پاهایتان به زمین برسد، و در آنجا سازه ای باشد گنج را باید در سازه زیر پاهایتان جستجو کنید.
- ۳- اگر تکیه گاه در هر دو طرف صندلی وجود داشته باشد، پول در طرف مقابل بوده و در یک چاه می باشد.

- ۴- اگر در یک طرف تکیه گاه باشد، باید در جهت بدون جای دسته دنبال دفینه بود.
- ۵- اگر صندلی به اندازه نشستن دو نفر جا داشته باشد، مکانی که جای نشستن است با ساروج پوشیده شده می باشد.

۶- در قسمت پایین تکیه گاه باید از تخته سنگ به پایین نگاه کنیم، اگر منطقه ای وجود داشته باشد که با ساروج پوشیده شده است، این درب غار می باشد. در آن ممکن است مجسمه های کوچک یافت شود.

نظر سوم: اگر روی آن صلیب و یا ضربدر وجود داشته باشد، باید زیر سنگ صندلی کاوش شود، اگر درونش مژده ای نباشد، در نزدیکی آن تومولوس و یا گوردخمه فرمانروایی وجود خواهد داشت. وقتی روی آن نشستیم، در جهتی که نگاه می کنیم، باید مسافت ۷۰ متری را بررسی کنیم. نظر چهارم: سنگ صندلی باید کاملاً واضح باشد. اگر تمیز کار شده باشد، ارزش نشستن روی آن و فکر کردن و انجام جستجو را دارد. اگر سنگ به منظور مکان تماشا ساخته شده باشد، علامت نشان دهنده نیز، موجود خواهد بود. اگر در اطراف صندلی بتوانید مزاری پیدا کنید، احتمالاً مال دوران روم است

سگ :

سگ: یکی از سمبل ها و اشکال یونانی است. عموماً در قبرها و سنگ قبرها یافت نمی شوند. بر روی دیوارها یا سنگ های مرمر به ندرت دیده می شود. بیشتر به صورت کنده کاری شده و یا برجسته روی سنگ های خوابیده در زمین می باشد. کنده کاری شده آن بیشتر است. جهت چشم هایش و اگر چشمایش دیده نشود جهت سرش قبر را نشان می دهد. مسافت بین آن و قبر مورد نظر معمولاً بین ۳ الی ۷ قدم می باشد. اگر سگ به صورت خیلی راحت خوابیده و چهار پایش باز باشد، مزار در همانجا قرار دارد.. مشخص نیست که درونش هدیه وجود دارد یا نه. چون این شکل، فقط به خاطر یک باور دینی اعمال شده است. بعد از مرگ انسانهای پیری د. که مورد احترام و محبوب انسانها بوده اند استفاده می شده است.

نشان پای سگ :

نشان پای سگ : در دفینه یابی، علامت پنجه سگ یا گرگ، یکی از نمادهای یونانی بوده و در مزارها و یا سنگ قبرها یافت نمی شود. بیشتر بر روی تخته سنگ ها و به شکل برجستگی مشاهده می شوند. رد پای گرگ به صورت نادر، بر روی دیوارها نیز کار شده است.

در دفینه یابی، نماد پنجه سگ به چه چیزی اشاره دارد

پنجه سگ، در آن ناحیه به یافته شدن یک درپوش دفینه اشاره می کند. گاهی نیز ورودی یک مزار را نشان می دهد. به دلیل اینکه سگ معمولاً حیوان صادقی می باشد، در کنار مرده دفن می شده است. رد پای سگ، می تواند به معنای این باشد که به همراه مرده، اشیای زینتی اش نیز دفن شده است.

قورباغه :

نماد قورباغه : یکی از نشانه های نادر می باشد. در دوران باستان، قورباغه تمثیل گر بی نهایت می باشد، اگر بدن نماد به صورت درست بوده و سرش به شکل قورباغه باشد، قطعاً نشان مزار می باشد. زن یا مرد بودن مرده را از روی صورت قورباغه می توان فهمید.

۲- معمولاً باید در نزدیکی یک رود یا برکه آب و یا دره قرار داشته باشد. نقاط مقابل دره و یا داخل دره مهم می باشند. مخصوصاً در مسافت پریدن قورباغه، باید دقت کرد که سنگ گردی وجود دارد یا نه. اگر وجود داشت، ابتدا دقت می کنیم که سنگ نشانه ایی دارد یا نه، اگر نداشت زیرش را حفر می کنیم.

چاه :

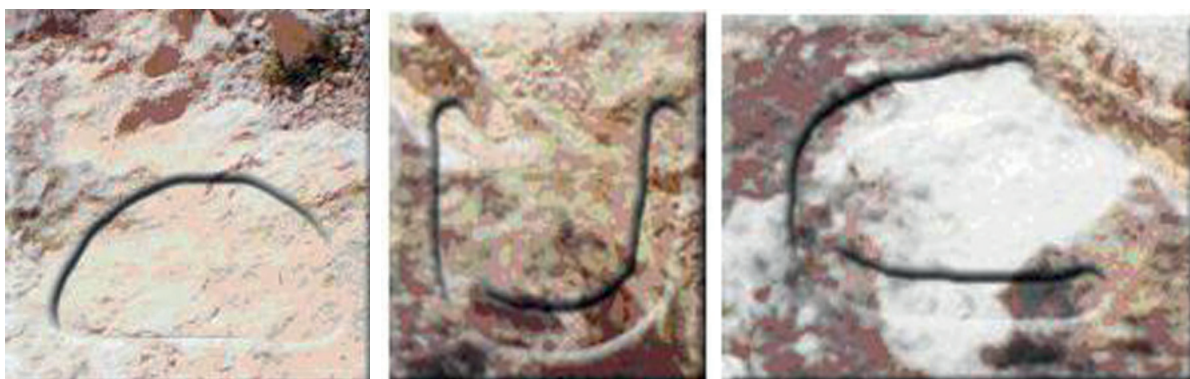
نظر اول : در طول تاریخ، در دیواره های چاه ها، با عجله یک ورودی می ساختند و دفینه را در آن پنهان می کردند. به همین دلیل هست که دیواره های چاه هایی را که به آنها بر می خورید را به خوبی بررسی کنید. به دیواره های چاه به خوبی نگاه کنید. دفینه در دیواره ها با ساختن یک ورودی پنهان شده است. این ورودی می تواند به مزار نیز برسد.

نظر دوم : یکی از نشانه های مهم دفینه می باشد. هیچکس در نقاط انتهایی چاه دفینه را پنهان نمی کند. اما باز هم ممکن است داخل مکانی که همیشه در آب بوده و دیوارش سنگی است، دفینه پنهان شده باشد. ممکن است دیوار داخل چاه به شکل های مختلفی ساخته شده باشد. اگر

چاه با ساروج ساخته شده باشد، باید از ابزار الکترونیکی استفاده کرد. در این صورت، در عمقی به اندازه ۱,۵ متر تا ۵ متری باید در دیوارها به دنبال یک نشانه بود.

ولی اگر دیواره چاه بافت سنگی داشته باشد، باید در همان عمق جستجو کرد. به دنبال سنگی متفاوت از سنگ های دیگر، سنگ و پوششی که جلب توجه می کند و یا درپوشی باشیم. هنگامی که نقطه متفاوت را کندیم ممکن است در جای دفینه، خاک خام، استخوان، و یا آجر شکسته یافت شود. به جستجو باید ادامه داد، در همان جهت، در مسافتی به اندازه ۳ الی ۷ قدم، دفینه از بیرون دفن شده است. سنگ متفاوت روی دیواره به ما جهت دفینه را داده است. درب نمی باشد. چاه ها گاهی با نماد پارچ نیز ممکن است نشان داده شوند. از طرفی اگر سه عدد چاه تثبیت شود، باید روی کوچکترین آنها کار کنیم. همانطور که در مزارها، کوچکترین مزار، «مزار بچه» مهمتر می باشد. و در آخر، بهتر است که مکانیزم کشیدن آب از چاه نقطه ایی که با خاک تماس پیدا می کند را بررسی کنید.

نشانه های غار :

نظر اول : نماد یا نشانه دفینه که به معنای غار می باشد :

در اطرافش غار وجود دارد، جستجوی سطح باید انجام شود. اگر در اطراف غار بازی باشد، از قبل باز شده، تلاش نکنید. اگر غار بازی وجود نداشته باشد به جستجو ادامه دهید. اشکال به شکل C ، U و یا D می باشند. اگر در کنار این نشانه ها یک حلقه نیز وجود داشته باشد، به معنای ماه کامل می باشد. و به معنای این می باشد که غاری وجود دارد که داخلش پر می باشد. حکاکی چهارگوش، به معنای اتاق خالی می باشد. اما قطعا در کنار آن اتاقی پر نیز وجود دارد، باید آن را یافت.

اگر درون غار تاریک باشد آنجا را روشن کرده و به سقف و دیوارها دقت کرد که آیا سنگی با ظرافت تراش خورده شده است یا نه. اگر سنگی بریده شده و تراش خورده در داخل غار باشد، به این معنا می باشد که در این غار ممکن است چیزهایی وجود داشته باشد. اما باید دقت کرد

که این تله و یا کلک نباشد. غاری که از آن سنگ درآمده، احتمالش زیاد است که پر باشد. ولی نباید فراموش کرد که خطراتی نیز دارد. اگر ناشیانه رفتار شود، ممکن است نشانه ها و نمادها را نابود کنیم. هنگام ورود به غارهایی که زیر زمین بوده و وارد شدن به آنها سخت می باشد، باید به این دقت کرد که درون غار گاز سمی وجود دارد یا نه. اگر روی سقف غار لانه های خفاش وجود داشته و یا نشانه هایی از وجود حیوانی زنده در غار وجود داشته باشد، در غار گاز وجود ندارد. معمولاً مسمومیت با چنین گازها بسیار آرام صورت می گیرد اگر حیوانات زنده داخل غار زندگی نکنند در این صورت حتماً باید با ماسک ضد گاز وارد غار شوید. معمولاً جستجوگران گنج در اثر تنفس این گاز به آرامی و بدون اینکه متوجه بشوند مسموم شده و می میرند. غارهایی که احتمال می دهید گازهای سمی دارند حتماً باید با استفاده از ماسک ضد گاز وارد غار شوید. سنگ و یا حرف O بزرگ که به صورت نصفه روی سنگ تراشیده شده، و یا بیضی تر، نشان این است که در نزدیکی نشانه غاری وجود دارد. ولی به این معنا می باشد که در دوره ای که شکل ها رسم شده اند، غار هیچ ورودی و یا خروجی نداشته است. این گونه غارها مطمئناً تله فیزیکی دارند همچنین دارای گاز سمی بوده و بسیار خطرناک می باشد.

نظر دوم: در اسطوره شناسی، غارها مادر خاک و رحم شناخته میشوند، غارها در دفینه یابی خیلی مهم می باشند. از غارها به عنوان محافظت کننده مثل بانک، گاوصندوق، صندوق، و محل پنهان، بسیار استفاده شده است. و میدانیم که بعضی از مرده ها در غار ها دفن شده اند. به همین دلیل است که نتیجه گیری از هر نشانه و علامت به عنوان نشانه دفینه اشتباه می باشد.

اگر قسمت بالای غارها، به اندازه ۱ الی ۳ متر کلفت تر باشد، دفینه در کف غار نبوده و در سقف غار می باشد. ممکن است تعداد دفینه ها بیش از یکی باشد. پس از کندن از بیرون و یا از داخل دفینه را می گذاشتند و روی آن را با ساروج می پوشاندند. معمولاً در ورودی غار، در سمت چپ آن، و در ۱۰ الی ۳۰ سانتیمتری زیر خاک، یک نشانه باید وجود داشته باشد.

غارها گاهی به عنوان ضرابخانه و یا معدن استفاده شده اند. در این صورت در نزدیکی ها ممکن است شهر باستانی وجود داشته باشد.

به دلیل اینکه انسانهای درون غار دائماً بتوانند در حال کنترل دفینه باشند، و جلوی دیدشان باشد تمامی قسمتهای مقابل غار بهتر است که بررسی شود.

نظر سوم: نشانه غار و یا مخزن، همیشه در غرب غار و یا مخزن حکاکی مس شود. یعنی نشانه در غرب، غار در شرق می باشد.

قیچی :

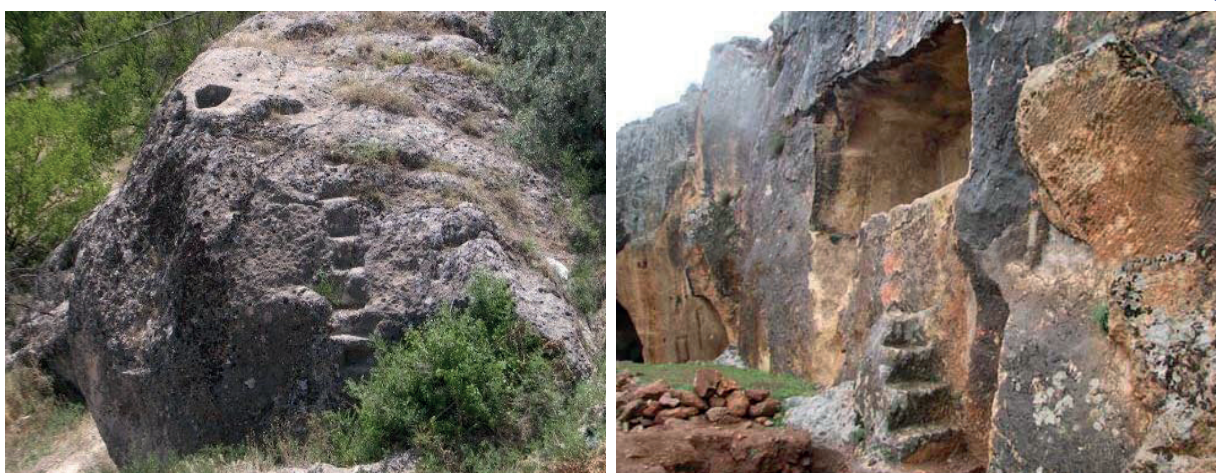

قیچی : به معنای تقاطع راه یا تقاطع آب روان و یا یک دره (بین دو کوه) می باشد. اگر در اطراف، راه متقاطع، و رودخانه متقاطع وجود داشته باشد، باید در اطراف آن، زمین را بررسی کرد.

- گنج قیچی شکسته در نقطه تقاطع راه ها و یا دره ها می باشد.

- انبردست نیز اینچنین منطقی دارد. راه و یا رودخانه متقاطع را نشان می دهد. می تواند نشان دهنده ی امانتی پراکنده باشد.

پله :

نظر اول : به معنای این می باشد که باید از پله بالا و یا پایین رفت تا بتوان دفینه را پیدا کرد. در جهت پله ایی که کوچکتر و یا متفاوت از بقیه می باشد، باید بررسی کاملی انجام داد.

نظر دوم : نشانه مهمی می باشد. نماد تغییر شکل نیز می باشد. به دلیل بالا رفتن و پایین آمدنش، با معنا می باشد. پله، به عنوان نشانی از دفینه، باید به تعداد پله هایش دقت شود. تعداد پله های پله، بعضی از باورهای فلسفی را نشان می دهد. با اعداد شانس یکسان می باشد. (۳-۵-۷-۹-۱۱-۴۰-۷۰) عموماً در معبد ها با پله های به تعداد فرد وجود دارد. این باعث میشود که با پای راست شروع به بالا رفتن از پله و با پای راست وارد معبد شویم.

اگر پله را به عنوان نمادی بشماریم، اگر نشانه به سمت بالا باشد، به معنای الهیت می باشد. مکانی متعلق به یک انسان مرده می باشد. و اگر نشانه به طرف پایین باشد، در آنجا چیزهای غیر

مشخص بوده و در نقاط جلوتر خبردهنده یک اتفاق است. یعنی چیزهای پنهانی و مهمی در آنجا وجود دارد.

از آنجایی که پله بالارونده، نماد ترفیع می باشد، رسیدن به بزرگترین را هدف قرار می دهد. نشانه های موجود در راه باید به خوبی بررسی شوند. در این میان نباید گول نشانه ها و هدیه های کوچک را خورد. این ها ممکن است گمراه کننده باشند.

گفته می شود که دفینه در سه پله ی اول می باشد. پله ای که به آن آستانه نیز گفته می شود باید بررسی شود.

اگر پله های ۱ - ۳ - ۵ از کنار اسکنه خورده باشد، یک علامت مهم می باشد. این هم ممکن است گمراه کننده نیز باشد. از طرفی دفینه ممکن است در محلی به غیر از پله ها هم باشد. از طرفی چون در مناطق مسکونی از آهن استفاده شده است، ابزار الکترونیکی می توانند گمراه کننده باشند.

یک سمبل دیگر نیز وجود دارد که از ۳ پله تشکیل شده است و به معنای مزار سه نفر می باشد. نظر سوم : معمولا پله هایی که روی سنگ ثابت باشند، در جاهایی مثل قبرستانها و معبدهای روی سنگ ها یافت می شود. به صورت نادر برای اینکه مزار پادشاه دست نیافتنی شود، در مزار بالایی دفینه گذاشته شده و سپس شکستگی ایجاد کرده و پایین رفته و ۵ یا ۷ پله ایجاد شده است. در بالا و یا ادامه اش، باید دنبال چاله مزار بود. ولی همیشه پله به مزار نمی رسد. با هدف اصلی نیز استفاده شده است.

نظر چهارم : پله ای که در تخته سنگی کار شده، اگر در راه پر رفت و آمد نباشد مهم می باشد. تعداد پله ها معمولا فرد می باشد. اگر از پله ها بالا رفتیم و یک منطقه صاف دیده شد، اینجا ممکن است محل نذر، و یا قبرستان باشد. اگر با خیلی بالا رفتن بتوان به تخته سنگ اصلی رسید، اینجا ممکن است سنگ قبر باشد. مخصوصا در سمت چپش می تواند مزار انسان مهمی وجود داشته باشد. اگر تعداد پله ها از ۵ بیشتر باشد، بهتر است که زیر پله ی اول بررسی شود.

سنگهای تراشیده شده با اسکنه :

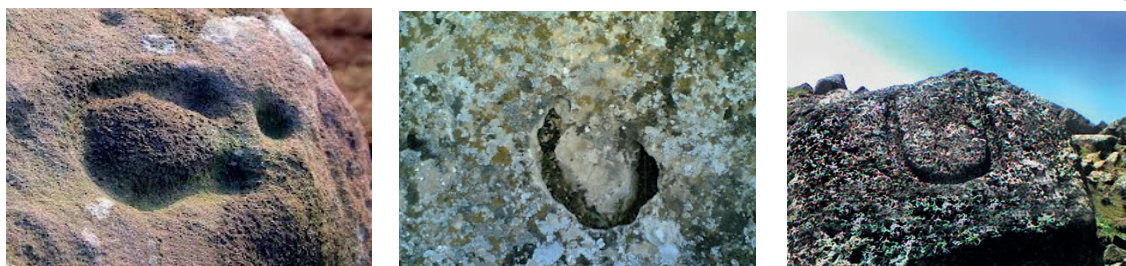

سوراخ های کوچک و به ترتیبی که تعداد مشخصی دارند و با اسکنه اعمال شده اند، اگر در تخته سنگ یا در سنگ روی زمین یا چشمه، یافت شوند، این معنا را می دهند :

یک نوع سیستم شمارش می باشد. هر سوراخ به معنای یک قدم می باشد. در جهت غرب باید قدم گذاشته و یک تخته سنگ متفاوتی پیدا کرد. نباید فراموش کرد که نشانه های دفینه تنها نمی باشند و حتما باید به دنبال نشانه دوم و یا سوم بود. و یا در منطقه قبرستان وجود داشته و باید بصورت کامل جستجو انجام شود. ولی به یک نکته باید دقت کرد که ممکن است مزار ها به شکل ردیفی و به صورت منظم چیده شده باشند.

سنگ های اسکنه خورده : اینگونه اشکال را باید به دو شکل بررسی کرد. راه حلی برای سنگ هایی که دفینه یاب را گمراه کرده و به تلاش می اندازد: در عکس بالا نشان می دهد که مزارهایی در اطراف وجود دارند. این ها مزار می باشند. مزارها، به شکل برآمدگی و حلقه کوچک و بی نظم می باشند. هر حفره نشان یک قبر می باشد

نعل اسب :

این نشانه نیز نادر یافت می شود. جای میخ هایش حتما باید رویش باشند. معمولا ۶ و یا ۱۲ میخ می باشند. هر یک از این میخ ها مقدار دفینه را نشان می دهد. برای مثال نعل ۶ میخ، نشان دهنده ی ۶۰ کیلو دفینه می باشد. و معنایش نیز این می باشد که؛ این علامت از دو قسمت تشکیل می شود. نعل اسب بزرگ، و پای کوچک کره اسب. در ۱۰ متری نعل اسب بزرگ، روی یک سنگی، نقش پای کره اسب باید وجود داشته باشد. وقتی که پای کره اسب را پیدا کردیم باید تخته سنگی

را که نشانه در آن بوده زیرش را حفر کنیم. نزدیک به ۸۰ سانتی متر پایین تر، دفینه وجود دارد. همه ی آنها پول طلا می باشند. در زیر نعل اسب بزرگ نیز چند سکه طلا به عنوان سربار وجود دارد. مکان آن نیز دقیقا وسط نشانه نعل می باشد. البته آنجا یک برجستگی کوچک وجود دارد. نظرات متفاوت نعل :

- نشانه نعل از طرف مردم ارمنی نیز استفاده شده است. ارمنی ها، قطعا وقتی از این نشانه استفاده کرده اند، دفینه را کنار آن نگذاشته اند.

- از آنجایی که نعل جسنی است به پای اسب میخ کوب می شود، به معنای مهری در گذرگاهی است که از آن گذشته. نشانه نعل باید حداقل دو عدد باشد.

- در الفبای یونانیان، شکل نعل اسب حرف امگا را نشان می دهد، از طرف کیمیاگران نیز، به عنوان نماد طلا استفاده شده است. به همین دلیل باید در نعل ها به دنبال میخ نیز بوده، و نعل را نباید با حرف امگا و یا نماد ورودی غار یکی در نظر گرفت.

- نشانه ی نعل را با ماه نیز نباید یکی در نظر گرفت. در نماد واقعی نعل، باید به دنبال علامت نعل کوچکتري نیز بود، و وقتی یافته شد، در اطراف نزدیکش باید به دنبال ورودی غاری تنگ بود. اما در جهت دهان باز نعل کوچک، می توان به راحتی ورودی غار را پیدا کرد.

- اگر روی تخته سنگ ثابتی باشد، نشان دهنده مزار می باشد با توجه به اعتقادی که دارند، بر روی سنگ مزار برای حفاظت از مزار ممکن است نقش شده باشد.

در دفینه یابی، نماد نعل اسب، به اشکال نیم دایره، نیم بیضی، نیم دایره شبیه به مثلث نیز ممکن است مشاهده شود. نماد نعل اسب، در اطراف تخته سنگهای مزار نیز به وفور مشاهده می شود. . نماد نعل اسب، در عین حال، در علم قدیمی کیمیاگری، به معنای طلا و یا آب طلا می باشد. به همین دلیل، در منطقه ای که نعل اسب وجود دارد، به احتمال خیلی زیاد، دفینه ای طلایی وجود دارد. انسانهای قدیمی، بر روی کوزه های سفالی که در آنها جواهرات و طلاهایشان را پنهان می کردند، نعل اسب می گذاشتند. و یا در ۱۰- ۲۰- ۳۰- ۵۰- ۱۰۰ و ۲۰۰ قدم دورتر از دفینه، برای نشان دادن جهت و فاصله، نعل می گذاشتند. به همین دلیل، نعل می تواند نشان دهنده ی جهت و فاصله باشد. نعلی که به شکل ماه نیمه می باشد، به معنای دفینه ای می باشد که درون کمین گاه و یا یک گودال پنهان شده. علامت نعل معمولا به همراه شکاف هایی به شکل میخ مشاهده می شود. تعداد این میخ ها، مسافت و یا وزن دفینه را مشخص می کند. تعداد ۶- ۹ و ۱۲ میخ، نشان دهنده تعداد قدم ها به دفینه بوده، یا سنگینی دفینه را با واحد آن دوره بیان می کند. این سنگینی ممکن است کوزه ایی پر از طلا باشد.

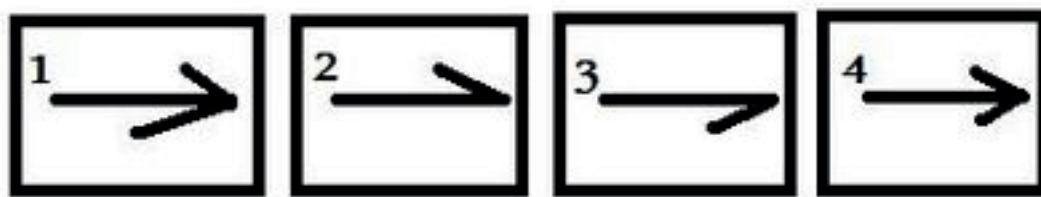
شکل نعل اسب، عموما به صورت نعل اسب بزرگ و پای اسب کوچک شناخته می شود. در ۱۰

الی ۲۰ قدمی اطراف نعل اسب بزرگ، می تواند پای اسب کوچک نیز وجود داشته باشد. مشاهده شده که معمولا در یک متری زیر علامت پای اسب کوچک، دفینه وجود داشته است.

نشان تیر یا پیکان :

نشان تیر جهت می دهد. جهت حرکت را نشان می دهد. نشان تیر یافته شده باید به خوبی بررسی شود.

- ۱- ساق های تیر اندازه گیری می شود. کوتاه و بلند آن تشخیص داده شده، و به اندازه تفاوتشان و در جهت ساق بلندتر، قدم برمی داریم. در آخرین قدم برداشته شده، جستجو انجام می شود.
- ۲- ساق سمت چپ تیر اندازه گیری می شود، هر سانتی متر به معنای یک قدم می باشد. در جهت ساق باز، کاوش انجام می شود.
- ۳- ساق سمت راست تیر اندازه گیری می شود، هر سانتی متر به معنای یک قدم می باشد. در جهت پر باز، کاوش انجام می شود.
- ۴- اگر ساق های تیر برابر باشند، ۷۰ قدم عقب تر رفته، در منطقه مربوطه کاوش انجام می شود.

نظر دیگر : تیر معمولا به جنگل، راه، مزار های بزرگ، معبد و مزارهای تاریخی اشاره دارد. این نشانه ها را باید به خوبی درک کرده و رمزگشایی کرد؛ تیر ساده و صاف، ۱۷ قدم مسافت را معنا می دهد. ۱۷ قدم جلوتر، دومین نشانه می تواند اندازه و مقیاس بدهد.

نشانه های تیر : تیر ها به چهار نوع قابل مشاهده می باشد. با این حال، قبایل ترک ها این تیرها را

به شکل نماد نیز استفاده کرده اند. پیرامون اینکه تیرها به معنای دفینه می باشند یا نه، باید تاریخ منطقه به خوبی مشخص شود. تیر سلاح جنگ بوده و نشانه جهت دهنده می باشد. اگر متعلق به اقوام ترک ها نباشد قطعاً نشان دفینه می باشد.

نماد طایفه های ترک

						
Kınık	Kayığ	Bayundur	Iwa (Yıwa)	Salgur	Afşar	Begtili
						
Bügdüz	Bayat	Yazgır	Eymür	Karabölük	Alkabölük	İğdir
						
Üregir (Yüregir)	Tutırka	Ulayundluğ	Tüger	Beçenek	Çuvaldar	Çepni
						
Çarukluğ						

اگر تیر کوتاه باشد، نواحی نزدیک و اگر بلند باشد نواحی دورتر جستجو می شود. گاهی نیز به عنوان نشانه کمکی استفاده شده و بعضاً برای گمراه کردن استفاده شده است. ولی معمولاً نشان دهنده جهت و میزان دوری می باشد.

نظر دیگر: در جهت تیر و یا مخالف آن باید ۲۰ قدم رفته شود. (تقریباً ۱۲ متر و ۴۰ سانتی متر) تیرها میتواند از هر دوره ایی مانده باشد و جهت می دهد. جهت تیر و همچنین تفاوت ساق هایش نیز جهت دهنده می باشد. وضعیت زمین همیشه عنصر تعیین کننده نقش می باشد. به همین دلیل، جستجوی زمین، و درک خوب اینها، می تواند نقش مهمی را بازی کند.

گاونر:

نظر اول: نماد قدرت است. این نماد نشانه دفینه نمی باشد. معبدها، پرستشگاه ها و مزار انسانهای بالا رتبه و قدرتمند را نشان می دهد. برای نشان دادن ادامه گونه ها از گاو استفاده شده است. با این حال میتواند نشان از مکانی باشد که دفینه و یا ابزار پنهانی در آنجا وجود دارد.

نظر دوم: دو گاونر (گوساله) که به هم نگاه می کنند، قطعا نشان دفینه می باشد. دفینه در مکانی که نشانه پیدا شده، در زیر پاهای گوساله می باشد. از طرفی بیان می شود که دفینه با ارزش می باشد. همچنین پیشنهاد می شود که در نشانه گاو پستانهای گاو شکسته شود. در نشانه گاونر هم محلی که گاونر ادرار می ریزد باید بررسی شود. (ولی شکستن را پیشنهاد نمی کنیم)

نظر سوم: در فلسفه یونان خدای دریا را نماد می کند. معانی قدرت و حفاظت را هم می دهد. در سکه های زیادی نماد گاو و یا سر گاو به وفور مشاهده شده است.

شکل گاو و یا سرش، در طاق بناها و یا زینت مزارها به وفور استفاده شده است. و این به ما نشان می دهد که هر جا که این نماد باشد مزار را نشان نمی دهد.

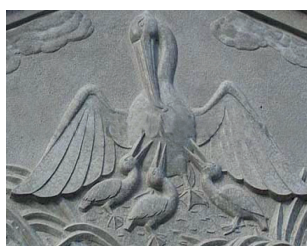
در این صورت باید بر روی تخته سنگ ثابت که ما لازم داریم نقش شده باشد و یا باید به شکل سنگ مزار باشد.

تپه سنگ ریزه:

معمولا مزار می باشد. احتمال دفینه بودنش تقریبا وجود ندارد. توصیه ما این است که به این گونه مزارها مداخله نکنید. از طرف ما این گونه سازه ها، چندین بار تجربه شده است.

پلیکان :

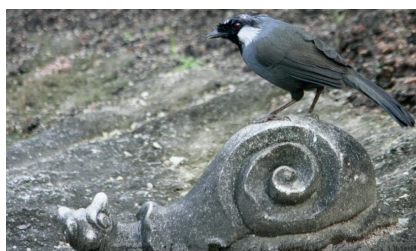

نماد مسیحیت می باشد. به معانی قربانی و احترام می باشد. در سنگ مزار ها وجود دارد. به مزار ماموران جوان دولتی متعلق است. ممکن است در نزدیکی ساختمان مرکزی نیز به عنوان

نشانه ایی از قدرت استفاده شده باشد. همانند زینت دیوارهای بناهای بزرگ.

نشانه حلزون :

تازه شدن فصل به فصل، یعنی از نو متولد شدن را در تمامی دوره ها نماد می کند. در تاریخ، Daidalos اولین فردی می باشد که قصری را که به شکل مارپیچ بوده را به پادشاهش عرضه کرده است. پادشاه از این طرح خشنود شده و به سرعت بنا شدنش را می خواهد. در بین انسان هایی که به صورت اسرار انگیز زندگی می کرده اند و یا با حمایت دولت می زیسته اند؛ بعدها مکان هایی برای زندگی به شکل مارپیچ در مقیاس بزرگی فراگیر شده است. این بناها گاهی در زیر زمین و به شکل دخمه های پر پیچ و خم، و گاهی روی زمین و اتاق هایی به شکل مارپیچ ساخته می شدند. امروزه به دخمه های پر پیچ و خم زیر زمین، دفینه یابان، تونل و یا شهر زیر زمینی نیز می گویند. در خانه ها این نماد فراگیر نمی باشد. فقط در مکانهای مثل اراضی و زمین، نماد حلزون ممکن است مشاهده شود. در این صورت، در نزدیکی مکانی که نشانه در آنجا یافت شده، تخته سنگی با نمای طبیعی، یک چاه آب، و یا منطقه ایی که فرو رفته باشد یا نقطه ایی که ارتفاعش از جاهای دیگر کمی بیشتر باشد ممکن است یافت شود. نقطه ایی برای ورود به زیر زمین باید باشد. باید به خوبی جستجو شود.

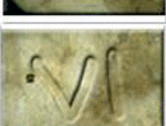
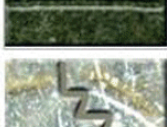
نظر دیگر : نشان حلزون که در سنگ ثابت و یا دیوار مشاهده می شود، نشان دهنده تونل دو دهانه می باشد. اگر در کنار نشانه حلزون به شکل حیوان دیگری نیز بر بخوریم، ابزارش در دهلیز و یا زیر تخت و در زیر خاک می باشد. اشیاء ممکن است مروارید باشد. با جواهرات مختلف

همراه می باشد. این در ذهن طلا را مجسم می کند.

نشانه های عددی :

اگر در کنار نشانه های دفینه، نشانه دیگری نیز وجود داشته باشد، اینها مطمئناً ارزش عددی دارند. نشان می دهد که دفینه در چه مسافتی بوده و در چه عمقی قرار دارد.

	۴ قدم		۵ قدم		۵ قدم		۲ قدم
	۴ قدم		۱ قدم		۷ قدم		۳ قدم
	۵ قدم		۱ قدم		۴ قدم		جلوی خودشی
	۵ قدم		۲ قدم		۲ قدم		۲ قدم
	۶ قدم		۳ قدم		۱ قدم		۴ قدم
	۹ قدم		۴ قدم		۲۴ قدم		۳۲ قدم
	۷ قدم		۵ قدم		۹ قدم		۸ قدم
	۷ قدم		۷ قدم		۷ قدم		۳ قدم
	۱۰ قدم		۸ قدم		۲ قدم		۳ قدم
	۱ قدم		۱ قدم		۱ قدم		۴ قدم
	۳ قدم		۹ قدم		۱ قدم		۸ قدم

کانال های آب:

کانالهای حمل آب در دوران باستان: بزرگترین عنصری که دفینه یاب را گمراه می کند، خبر نداشتن از طرز زندگی انسانهای دوران باستان، صنعت آنها، باورهایشان و رفتارهای اجتماعی آنها می باشد. به طور خلاصه، حرکت با توجه به شایعات، مشکلات زیادی را به همراه آن آورده است. به همین دلیل باز کردن این بحث مفید می باشد.

زندگی های دوره باستان، مثل ما بودند، مثل ما می خوردند می نوشیدند، و برای برطرف کردن نیازهایشان کار می کردند، خانه داشتند، به آب نیاز داشتند، پاکیزگی داشتند ... دقیقا مثل ما... در دوران باستان برای حمل آب به نقطه ای دیگر از خاکی که به آن خاک رس گفته می شد، لوله های حلقوی شکل که تو خالی بودند پخته و استفاده می کردند. امروزه به جای این از لوله های بتنی، آهنی و پلاستیکی استفاده می شود. همانطور که می بینید، نیازهایمان یکی می باشد، منطق حمل آب یکی بوده، فقط اسباب مورد استفاده تغییر کرده است.

لوله پیدا کردم، این چیست؟ در جواب این سؤال، این عکسها را اضافه کردیم. انسانها برای برطرف کردن نیازهایشان از کیلومترها دورتر، از لوله های آب استفاده کرده اند. به مناطق مسکونی آورده و آن را پخش کرده اند، همانطور که در عکس بالا می بینیم.

به همین شکل، کانالهایی برای تخلیه آب های کثیف تعبیه شده است. حتی سیستم گرمایشی را برای بار اول، رومیان استفاده کرده اند، انسان از حرکت کردن آب بهره برده است.

چشمه آبدار یا بی آب :

چشمه ها جزو مکانهایی می باشند که باید جستجو شوند. اگر خشک هم شده باشد، قطعاً اطرافش باید جستجو شود. باید به دنبال نشانه دیگری بر روی چشمه بوده و باید به سنگ متفاوتی که در بالای چشمه اگر نبود اطرافش ممکن است وجود داشته باشد دقت کرد. اگر سنگ ثابتی وجود داشته باشد، اهمیت دارد. اگر روی سنگ چشمه منطقه ای ساروجی وجود داشته باشد، به اینجا نیز باید دقت کرد. سنگاب چشمه نیز مهم می باشد. در چشمه های گنبددار پول در نزدیک چشمه و در انبار می باشد. اگر چه در بعضی از چشمه ها، دفینه در مزار می باشد. مزار به دره نزدیک می باشد.

نشانه تفنگ :

- ۱- اشیای غیر طبیعی در ۱ الی ۲۵ قدمی جلوی چشمه باید جستجو شود. تفنگ منفجر نشده : دفینه متعلق به دوران صفوی می باشد. تقریباً در جهت لوله تفنگ ۲۶ تا ۲۷ متری آن می باشد. تفنگ ترکیده نیز ۴۴ تا ۴۵ قدم می باشد.
- ۲- در جهت لوله تفنگ، باید کاوش انجام شود. اگر نقش تفنگ منفجر شده وجود داشته باشد، دفینه در مسافت های دورتر بوده، اگر نقش تفنگ منفجر نشده وجود داشته باشد، دفینه در مسافتهای نزدیکتر می باشد.
- ۳- اگر نقش تفنگ در حالی رسم شده باشد که گلوله در حال خارج شدن از آن باشد، تعداد گلوله ها و فاصله بین آنها مهم می باشد. آخرین گلوله خیلی مهم می باشد. احتمال این وجود دارد که دفینه متعلق به راهزنان بوده و به صورت چند تکه دفن شده است.
- ۴- اگر روی تفنگ علامت صلیب و یا ضربدر وجود داشته باشد، دفینه در ۴ قدمی آن بوده و با ابزار الکترونیکی قابل تثبیت می باشد.

تفنگ (خان دار) : بزرگترین مقیاس، تفنگ می باشد. اگر تفنگ ترکیده باشد، ۶۰ تا ۷۰ متری را نشان می دهد.

خرگوش :

خرگوش با زاویه دید ۳۶۰ درجه به طرز باور نکردنی از قابلیت ادراک بالایی برخوردار است و بعنوان نماد انرژی شناخته شده است اگر در اراضی با یک نشانه خرگوش روبرو شدید خبر دهنده این است که در منطقه تونل هایی موجود است. خط های ضریف روی نشانه خرگوش نشان دهنده این است که تونل ها به چند شاخه تقسیم شده است این تونل ها می تواند آبراه یا تونلهایی که برای ورود یا خروج به قلعه ساخته شده اند نیز باشد. اگر کنار خرگوش یک نطقه باشد نشانه این است که در انتهای تونل یک قبر وجود دارد.

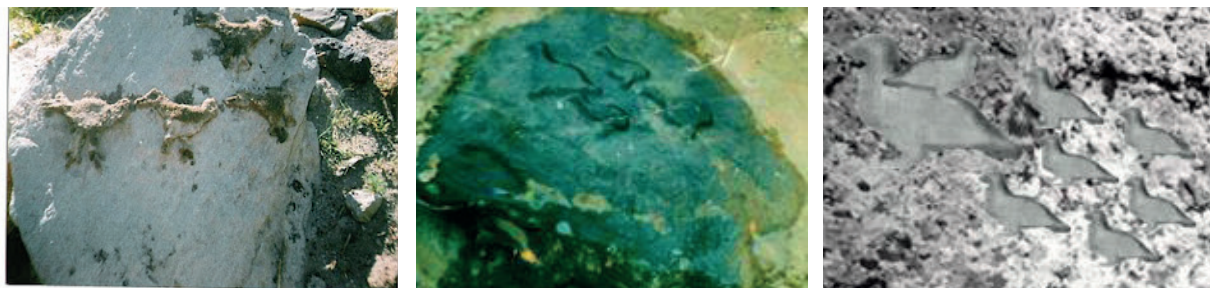
نظر دیگر: نحوه ایستادن و حرکات شکل مهم می باشد. مثلا اگر در حال دویدن باشد، در مقابلش ممکن است قلعه و ... باشد و مسافت آن طولانی می باشد. اگر در حال ایستاده باشد این احتمال وجود دارد که خودش درپوش باشد. قطعا نشانه ها شکسته نشوند

نشانه مرغ و جوجه ها یش :

رمزگشایی نشان مرغ و ۶ جوجه : عموی پیرمان که در اروپا زندگی می کند، یک مرغ به همراه شش جوجه که یکی از جوجه ها روی مرغ بوده و به عقب نگاه می کرده، این عمو، نشانه را رمزگشایی کرده، به این شکل که، در جهت نگاه مرغ، ۲۱ قدم می رود، و در اینجا، روی تخته

سنگی علامت بت را مشاهده می کند، در زیر تخته سنگ، پس از حفاری به اندازه ۱ متر، در صندوقی که شبیه به تابوت سنگی بچه بوده، امانتی وجود داشته است. با خواهش من رمزگشایی را بیان کرد و من هم به شما بیان کردم.

عموما به این شکل معنا می شود. این نشانه به ندرت یافت می شود. به چهار نوع تقسیم میشود. اینها:

- ۱- یک مرغ و ۳ جوجه
 - ۲- یک مرغ و ۵ جوجه
 - ۳- یک مرغ و ۷ جوجه (روی مرغ یک جوجه وجود دارد و به انتهایی ترین جوجه نگاه می کند)
 - ۴- یک مرغ و ۹ جوجه (در پشت مرغ یک جوجه وجود دارد)
- در بین این نشانه ها، معنی و مفهوم یک مرغ و ۷ جوجه موجود می باشد. و اینچنین است: اولاً جوجه ایی را که پشت مرغ هست آن را بشکنید، درونش یک پول طلای بزرگ و خیلی با ارزشی وجود دارد. سپس در جهت انتهایی ترین جوجه که به عقب نگاه می کند بروید، در آن طرف، باید یک غار در بسته پیدا کنید، هر چیزی باشد، درون آن غار است. (بنا به منابعی یک طلا در گلولی مرغ مادر وجود دارد) به شما توصیه می کنم به خاطر یک طلا نشانه را نشکنید. مرغ تنها و یا مرغ به همراه جوجه هایش، یکی از اشکال مهم مورد استفاده برای دفینه می باشد.
- مرغ تنها و یا با جوجه هایش به طور قطع نشانه دفینه می باشد. معناهایش از نظر اقوام، به همراه تغییرات، عموماً این می باشد که جستجوگر را بدون گمراه کردن به دفینه می رساند. فقط باید قبلاً باز نشده و داخلش خالی نشده باشد. مفهوم مرغ و جوجه هایی که در کنارش می باشند را به ترتیب بیان خواهیم کرد: قبل از هر چیزی بهتر است بدانیم: عموماً دفینه گروه های با تعداد فرد در دیواره ها، گروه های با تعداد جفت در زمین و در سنگ تخت می باشند. مثلاً اگر یک مرغ به همراه ۵ جوجه وجود داشته باشد، گروهی زوج بوده و دفینه اش در سنگ تخت می باشد. و یا اگر مرغی به همراه ۶ جوجه وجود داشته باشد، با هم می شوند ۷ تا و گروهی ۷ نفره و فرد بوده و دفینه اش روی دیواره صخره می باشد. ولی یک استثنا هم دارد: حالت ۱ مرغ به همراه ۷ جوجه، همانطور که بیشتر مواقع در صخره های دیواره وجود دارد، در سنگ های ثابت افقی خوابیده در زمین نیز یافت می شود. در این حالت باید دفینه را در مکانی جدا و در حالت دیگر

جستجو کرد. پس از یک نگاه کلی، به جزئیات موضوع مرغ و جوجه ها وارد شویم :

* اگر روی زمین شکل سر مرغ بوده و هیچ نشانه دیگری نباشد، این به طور قطع نشانگر این است که انبار زیر زمینی وجود دارد. و عموماً اگر نقش روی زمین باشد، زیر آن خواهد بود. اگر سر مرغ روی دیوار باشد، تعداد کاکلها شمرده می شود. هر کاکل، ۷۲ یا ۱۲۰ سانتی متر بوده و در جهت مخالف نوکش شمرده می شود. برای مثال یک مرغ سه کاکله، باید در ۷۲ ضرب شده، در این مسافت، گودال، پشته و یا سنگ، خشت و درپوش جستجو می شود. این مسافت ۲،۱۶ متر می باشد. اگر در اینجا حفره پیدا نشود، این بار ۱۲۰ ضرب ۳ می شود ۳،۶ متر، و باید در این مسافت دنبال نشانه ایی بود. همانطور که اینگونه حفره ها را فلزیاب ها و ردیاب ها می توانند پیدا کنند، می توان روی آنها پرید و از صدا و لرزش آن می توان حفره را پیدا کرد.

* اگر مرغ به طور کامل روی دیواره صخره رسم شده باشد، سنگی که مرغ روی آن کشیده شده از دور همانند یک مرغ بزرگ می باشد. به این دلیل باید به خوبی بررسی انجام شود. مرغ نباید جای دیگری جستجو شود. خود سنگ مرغ می باشد. در این صورت، نوک سنگ مرغی باید تثبیت شده و در جهت نوک باید به دنبال سنگی بود که ممکن است زیر آن دفینه باشد. این سنگ ها می توانند بزرگ و یا کوچک باشند.

* مرغ تنها به شکل برجسته، گاهی ممکن است مثل گاو زنگوله دار، پر از مژده باشد. گاهی نیز از داخل مرغ ممکن است نسخه پیدا شود.

* مرغ و جوجه هایی با تعداد مختلف در اطرافش : قطعاً مزار خانوادگی می باشد. به تعداد جوجه ها باید به دنبال مزار بود. در اطراف مرغ و یا سنگ به شکل مرغ، به تعداد جوجه ها، سنگ های کوچک و بزرگ وجود داشته، و این سنگ ها در اطراف نشانه هستند. امانتها به صورت پراکنده در زیر این سنگ ها می باشند. اینگونه دفینه ها خیلی عمیق نبوده و دقیقاً در زیر تخته سنگ ها می باشند.

* در محل یافته شدن مرغ، گاهی ممکن است ۷ جوجه بصورت ردیفی دیده نشوند. ولی اینها با توجه به نور و یا تابش آفتاب در ساعت مشخصی ساخته شده اند. این گونه پنهان کاری ها در ایران به وفور مشاهده می شود. برای تثبیت این جوجه ها باید ۱ ساعت قبل و بعد از زمانی که خورشید به طور مستقیم به تخته سنگ مرغ می تابد، به آن تخته سنگ دقت کرد. و یا اگر امکان داشته باشد، تخته سنگ با آب خیس شود. در نتیجه این عمل، ممکن است جوجه و یا اشکال دیگری به میان بیاید. در این صورت، اندازه های این نشانه ها بسیار مهم می باشد. و جستجو بر این اساس باید انجام شود.

* اگر پشت سر مرغ، جوجه ها به ترتیب وجود داشته باشند، اینجا ممکن است مزار بسته ای

باشد. اینگونه مزارهای بسته می توانند ورودی یک دهلیز و یا تونل باشند. در طول دهلیز، به تعداد جوجه ها مزار و یا امانتی های پراکنده می تواند باشد.

* اگر یک جوجه در زیر بال سمت چپ مرغ باشد، در همان طرف سنگ نگاره و زیر همان سنگ قبری وجود خواهد داشت. اینگونه قبرها خالی نیستند

* اگر یک جوجه در زیر بال سمت راست مرغ باشد، طرف سنگ نگاره بررسی نمی شود. در طرف دیگرش (پشتش) در کنار و یا زیر سنگ، مزاری وجود خواهد داشت. سربار ندارد. فقط باید به مزار نگاه شود.

* جوجه هست و مرغ نیست : دنبال مرغ نباید بود. چون خود سنگ مرغ می باشد. زیر سنگ های پراکنده شده که ثابت به نظر می رسند ولی ثابت نیستند و توسط یکی دو نفر بلند میشود، دفینه وجود دارد. باید به اینها دقت کرد.

* انسانی که به مرغی غذا می دهد : انسان در اصل به شکل سنگی در نزدیکی، که بالای آن تیز بوده و پایش پهن تر است؛ می باشد. با یک نگاه دقیق میتوان دید که این تخته سنگ در حال غذا ریختن برای مرغ می باشد. در اینجا یک بررسی دقیق نیاز است. به تعداد جوجه هایی که انسان غذا می دهد، در اطراف نشانه سنگ های کوچک خوابیده روی زمین وجود دارد. اینها به جوجه شباهت داده می شوند. پول در زیر این سنگ ها می باشد.

* مرغ جوجه دار داخل غار معنای دیگری می دهد، ورودی اینگونه غارها در خارج می باشد. همانگونه که در ورودی قفس های امروزی را مشاهده می کنید، قفس در پایین درب ورودی بزرگ که برای ورود انسان ساخته شده می باشد و یا در کنار آن درپوش کوچکی می باشد. اگر در غار نیز مرغ و جوجه وجود داشته باشد، این منطق از ذهن بیرون نخواهد رفت. این امانت داخل غار می باشد. چون لانه ی مرغ درون قفس در گوشه می باشد. پول اینجا نیز همین طور می باشد. ولی ممکن است عمقش بیشتر باشد. (حدود ۲ متر)

* اگر داخل غار در کنار مرغ یک و یا چند جوجه وجود داشته باشد، و اگر یکی از اینها سرش را به عقب برگردانده باشد، این صد در صد ورودی غار دوم را نشان می دهد. در این صورت جهت نگاه مرغ بررسی نمی شود. برای پیدا کردن ورودی غار دوم میتوان یک حکاکی کانال آب را پیدا کرد. دیواره های غار باید با دقت بررسی شود. و کوچکترین جزئیات نیز نباید از چشم دور بماند. این نوع ورودی ها به دو شکل هستند اولی با استفاده از ساروج است اگر اینطور باشد با یک توضیح کار خواننده را راحت کنیم : برای تشخیص دیوارهای ساروجی از دیوارهای سنگی می توان از چکش استفاده کرد. چکش نباید آهنی باشد، چکش چوبی یا پلاستیکی (پتک کوچک) باید استفاده شود. چون اگر بر روی دیوار سنگی و ساروجی ضربه زده شود، صدایی که

در می آورند کاملاً متفاوت خواهد بود. بهترین حالت استفاده از یک چکش چوبی و یا پلاستیکی می باشد. دومی نیز سنگ هایی به بزرگی مشت می باشند، که با مخلوطی شبیه به ملات پوشیده شده و روی آن نیز با ساروج پوشانده شده است و به شکل و رنگ دیواره های غار در آمده است. اینجا هم با توجه به نشانه ها حرکت کرده و باید ورودی ساروجی را پیدا کرد. این هم عموماً مثل کانال آب بوده و به عرض ۱ الی ۲ انگشت، نقطه شروع و یا پایان از نوار حک شده می باشد. این، برای کاوش درون غار می باشد. برای پیدا کردن ورودی بیرونی نیز باید به همان روش استفاده کرد. غاری که اگر داخلش آب ریخته شود، گویا جاری خواهد شد، یک آبراهه بیرونی درب خارجی را به ما خواهد داد. این حکاکی ها گاهی ممکن است چنگال مانند باشند. بهترین راه این است که، اگر این چنین آبراهه ایی پیدا شود، از بالاترین نقطه اش به آرامی و به میزان مناسب آب ریخته، آب را تعقیب کرده و راه پیدا می شود. تعقیب چشمی ممکن است گمراه کننده باشد، چون راه آب، به صورت ارادی، در دامنه های پایین تر، شاخه دار شده، و ظاهر گول زننده ای پیدا کرده است. ولی آب راه واقعی را پیدا کرده و ورودی را به ما نشان خواهد داد.

*اگر مرغی در پشتش جوجه حمل کند: به سر جوجه دقت می شود که آیا برگشته یا نه، اگر نباشد، در جهت مقابل و کمتر از ۵۰ متر، باید به دنبال سنگی بود که به شکل سر مرغ یا مرغ کامل می باشد. اگر سرش به عقب و یا کنار چرخیده باشد، در همان جهت به همان شکل گفته شده بررسی انجام میشود. درمورد مرغ و جوجه این اطلاعات را نیز مد نظر داشته باشید:

- در جوجه روی پشت مرغ مژده می تواند باشد.

- در جوجه پشت مرغ می تواند نسخه باشد.

- اگر اطراف مرغ و جوجه روی پشتش، خیس شود، ممکن است نشانه های اضافی به میان آید که در هنگام خشکی دیده نمی شدند.

- اگر مرغی که ۷ جوجه دارد، کاکل داشته باشد، در ۲ الی ۲٫۵ متری اش می تواند مژده ایی داشته باشد. -پول مرغ ۷ جوجه، ۷ عدد می باشد. و یا در اطراف، زیر تخته سنگی با مقیاس بزرگ روی زمین؛ که ۳ الی ۵ نفری می توان آن را بلند کرد پخش شده است. این منطق با توجه به اقوام مختلف متغیر می باشد.

-نماد مرغ و جوجه ها در کنار زمین های کشاورزی صاف و در روی صخره می باشد.

-نوک بالایی مرغ دراز و پایینی کوتاه باشد، امانت در جهت نگاه مرغ، (کمتر از ۵۰ متر) می باشد. و اگر نوک پایینی بلند و بالایی کوتاه باشد، در جهت مخالف نگاهش و در کمتر از ۵۰ متری می باشد.

-مرغی که سرش بریده شده است باید در ۱۵ متری اطراف نشانه و در آن منطقه کاوش انجام داد.

طاووس :

در دم طاووس، هر کدام از چشم ماندهایی که در باز بودن آن مشاهده می شوند در باستان شناسی هر کدام از آنها نشانه یک مزار می باشد. نپوسیدن و جاودانگی را نماد می کند. همواره تجسم زندگی را می کند. عموماً یکی از نمادهای مسیحیت می باشد. به تنهایی ممکن است در یک مزار، و یا ورودی یک گورستان وجود داشته باشد. این افسانه نیز در مورد طاووس وجود دارد. مزار یک پرنسس باکره و مجرد می باشد. جواهرات و جهیزیه دارد. کالا داخل انبار زیرزمینی می باشد. از طرفی در افسانه یونان، نماد هرا نیز می باشد. چشمان هرا به چشمان روی دم طاووس شباهت داد شده است. در افسانه زئوس، نماد جوانی از سن ۲۵ تا ۳۰ سالگی می باشد.

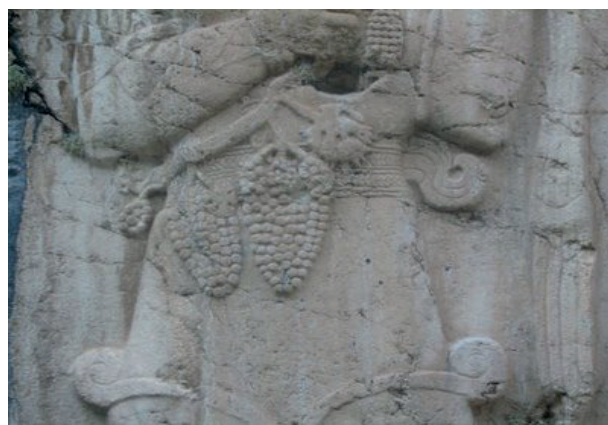
ترازو :

دفینه تجار و یا اصناف می باشد. دفینه با ارزشی می باشد. هر دو کفه آن برابر نیست؛ دفینه در طرف کفه سنگین تر می باشد. اگر هر دو طرف به نظر برابر بیاید، اگر در زبانه ترازو دقت شود طرف سنگین تر پیدا خواهد شد. زبانه به هر طرف مایل باشد، در آن جهت باید کاوش را انجام داد. با توجه به نظری دیگر، سنگی که نشانه ترازو در آن پیدا شده خیلی مهم می باشد. در کنارش نشانه های دیگری می تواند باشد.

نظری دیگر : نشان ترازو بیشتر در طرف شمالی صخره ها اعمال میشود. تا اینکه جلبک گرفتن و پوشانده شدنش راحت باشد. در سنگ یافت شده دفینه وجود دارد. در بالای سنگ ممکن است منبع آبی وجود داشته باشد. منبع آب با پیچش هایی ممکن است به پایین بیاید. در مقابل نشانه ممکن است رودخانه و یا پل وجود داشته باشد. اگر در نزدیکی های نشانه آسیاب وجود نداشته باشد دفینه ای هم وجود نخواهد داشت.

انگور :

- ۱- انگور، الماس، جواهرات و سنگهای قیمتی را نماد می کند. به معنای مزار پادشاه و یا ملکه نیز استفاده می شود.
- ۲- نشان دفینه جلب توجه کننده می باشد. متعلق به فرهنگ های قدیمی می باشد. خوشه انگور ثروت را نشان می دهد. این نشانه ها نباید تخریب شوند. در نزدیکی ممکن است مزار انسانی ثروتمند وجود داشته باشد. اگر چه گفته می شود که هر انگور، نشان طلا می باشد و یا یک قدم را نشان می دهد، ولی نظر قابل توجهی نمی باشد.
- از انگور بخاطر اینکه در ساختارهای تاریخی و بعنوان مقبره انسان های مقدس استفاده شده است نشانه دفینه زیاد و با ارزشی است. انگور سمبلی نیست که در همه جا با آن روبرو شویم
- ۳- در افسانه یونان خدای شراب را نماد می کند. نماد برکت است. این باورها در دوران مسیحیت نیز ادامه داشته. استفاده وسیعی داشته است. قانونی نیست که حتما باید نشانه دفینه باشد. گاهاً در صنعت تزئین هم از آن استفاده شده است. اگر بر روی سنگ قبر و سنگ ثابت باشد، از نظر دفینه یابی مهم می باشد.

نشانه V در دفینه :

۱- V به معنا پنج می باشد : در جهت نوک تیز V پنج قدم حرکت می کنیم نقطه ایی که به آن می رسیم باید بررسی شود.

۲- در نشان V فاصله بین دو نوکش اندازه گیری میشود، هر سانتی متر به منزله یک قدم بوده و در جهت نوک تیز V باید کاوش انجام شود.

نشان V یک نشان هندسی بوده، هم جهت و هم فاصله را می دهد. همانطور که در نشان U نیز وجود دارد در V نیز ویژگی استتار بالا می باشد. رمزکشایی نشانه V در جهت زاویه اش به دفینه و یا در پیدا شدن نشانه دوم در نزدیکی نشانه هدایت می کند.

معمولا دفینه در جاهایی که نشانه های طبیعی دارند و در زمینهایی سفت دفن می شوند. برای مثال، نقطه اتصال دره ها، پیچ خوردگی دره ها در ردیف اول می باشد. از طرفی در قله تپه ها و یا در سنگهای راهنما مشهور راه بغداد و یا راههای ارتباطی دفینه گذاشته اند. دفینه موجود در سرایشی و کناره دره ها را نشان V به خوبی رمزگشایی می کند.

به این شکل که : ممکن است گاهی به نشان V به صورت Y بر بخوریم. این علاوه بر اینکه نقشه ۲ دره که به هم پیوسته و با هم جریان دارند می باشد، دفینه موجود در سرایشی دره را نیز رمزگشایی می کند. گاهی نشان Y ممکن است به شکل نقطه نقطه و مثل ناخن سگ، خرگوش و یا بزغاله باشد. این نقطه ها را اگر با یک خط به هم وصل کنیم، به شکل Y خواهد بود. نشان V گاهی ممکن است به شکل پا، نوک و دم موجودات زنده باشد. برای مثال مار دندان چنگالی، دم مار و یا ماهی که به شکل V می باشد، نوک عقاب و مرغ، یک V را تشکیل می دهند. در انسانها نیز وضعیت دست، وضعیت پا، به شکل V می باشد. پولش معمولا در غار و انبار زیرمینی بوده و به مقدار زیادی می باشد. به احتمال زیاد نشان های u، v و o به شکل فرورفتگی می باشند. ولی استثنا هم وجود دارد. برجسته بودنش رمز را تغییر نداده ولی اگر در کنار نشانه دیگری که در پایین خواهم گفت باشد رمز کشایی متفاوت خواهد بود،

اما نشان V گاهی در کنار تیر، نیزه و یا درون چهارگوش هم ممکن است باشد. قطعا برای حل کردن نشانه باید این مضمونها مشخص شوند.

پاکت :

نشانه منطقه مسکونی می باشد. نشان می دهد که در این منطقه زندگی وجود داشته است. از نظر دفینه یابی چیز مشخصی گفته نشده است. نمادی از مسیحیت و تبلیغ کننده مذهبی بوده است، گفته می شود که نماد کتاب مذهبی می باشد. ولی اگر ۴ تا مثلث، یک عدد مربع و یا مستطیل، ۸ عدد خط، را جلوی چشم بیاوریم، باید در اطراف بررسی دقیقی انجام داد.

زنجیر :

در جهت نوکی از زنجیر که از بقیه متفاوت می باشد، باید کاوش انجام داد. یکی از نقاطی که در شکل زنجیر باید به آن دقت کرد، تعداد حلقه های زنجیر می باشد. این تعداد، تعداد چیزهای متفاوت در محیط می باشد. (برای مثال، زنجیر ۵ حلقه ایی، در اطرافش مثل ۵ عدد درخت سرو) معنای دیگرش نیز، جاهایی مثل غارهای مخفی می باشد. اگر تو در تو باشند، نشان از این می باشد که باید روی آن به سختی کار کرد. دقت کنید که نشان زنجیر هم می تواند به معنای تله فیزیکی باشد.

برای حل علامت عقرب باید خصوصیات این را خوب بدانید. یکی از خصوصیات عقرب زهردار بودن و خطر آفرین بودنش است. به خاطر همین دفینه ایی را که می خواهید پیدا کنید رویش زهر ریختند یا تله فیزیکی دارد. در این نوع حفاری باید بسیار مراقب بود. دفینه ایی است که با دشواری و زحمت زیاد می توانید آن را پیدا کنید. دفینه عقرب در استخر، چاه های آب و یا در انبار های زیر زمینی نزدیک علامت است. اگر عقرب داخل غار است در این صورت گنجینه اش در انتهایترین قسمت غار است. دنبال سنگی بگردید که بتواند زیرش لانه عقرب باشد. گنجینه می تواند زیر این سنگ باشد. در اطراف و در زیر زمین می تواند اطاق کوچکی هم باشد. دیده شده است که عکس و نماد عقرب در معنی های مختلفی استفاده شده. کارهایی که با سختی و زحمت زیاد انجام شده عکس عقرب در اینجا موجود بودن یک خطر بزرگ را خبر می دهد

مخصوصا در آسیاب، استخر، چاه، غارها، انبارهای زیر زمینی خیلی زیاد با خطر مواجه می شوید. تمام حوادث علائم و نمادها بطور کلی باید بررسی شود و بعد از اینکه تله فیزیکی را از کار انداختید جستجو را شروع کنید. اگر عقرب تنها باشد نشانه دفینه و خطر است. عقرب یک علامت نادر و یکی از نمادهای مسیحیان است. و در سنگ قبر کسانی که در خردسالی می میرند نیز می تواند دیده بشود

عقرب با دم و یا مسیری را که نگاه می کند می تواند جهت را نشان بدهد. عقرب یکی از علامتهای مهم راه زنان است

خرچنگ :

خرچنگ به عنوان نمادی اعتقادی در بسیاری از تمدن‌ها بوده و با هدف‌های مختلف استفاده شده است. اما نقطه مشترک آنها خطر و دقت می باشد. در آن واحد نشانگر منطقه ایی می باشد که در آن از طلسم و یا جادو استفاده شده است. یافته شدن آب در منطقه ایی که طلسم شده با طبیعت عقرب و خرچنگ هماهنگ می باشد. به این دلیل، در هنگام رمزگشایی، بهتر است که رودخانه، دریاچه و باتلاق، کاوش شود.

ممکن است در نزدیکی خطر نیز وجود داشته باشد. با نماد خرچنگ، ممکن است دفینه در جوی آب آسیاب نیز باشد. اگر نشانه بزرگ باشد و روی آن صلیب (بت خانواده) وجود داشته باشد، در این صورت ممکن است نشانه، یک درپوش باشد.

ممکن است نشانه به همراه نشانه ی دیگری نیز مشاهده شود. مثلاً نشان V. در این صورت، بین ۳ تا ۵ قدم، با در نظر گرفتن نشان دوم، باید جستجو انجام داد.

نشان شکارچی :

صحنه های شکاری فقط به عنوان زینت می باشند. این سنت از گذشته تعقیب شده و تا به امروزه آمده است.

لوزی :

نشانه آرامگاه زن می باشد. بهتر است که اطرافش را به خوبی بررسی کنید. ممکن است گاهی به معنای مزار نباشد. در جوامع مسیحی خیلی زیاد استفاده شده، و ممکن است برای زینت دیوار نیز استفاده شده باشد.

نشانه لوزی یا مربع برجسته نماد مسیحیت و مزار زن می باشد. مزار در اطراف نشان پیدا شده روی سنگی که این نشانه قبر حکاکی شده، در نتیجه جستجوی سطح زمین قبر پیدا می شود. باید زمینی باشد موج دار، که گویا کسی آن را به هم زده است.

قاشق :

می دانیم که قاشق از چه چیزی ساخته شده است. مخصوصاً در آن دوره. قاشق با درخت شمشاد زیبا می باشد. در جهت دسته و دهانه قاشق، به دنبال درخت شمشاد باشید. اگر پیدا کردید، هدفتان در مقابلتان می باشد.

مومیایی :

در اطرافش کاوش انجام دهید، در مزار مومیایی وجود دارد. از داخل قبر هر چه نصیب و قسمت باشد همان در می آید. ممکن است خالی نیز باشد.

بز :

موضوعی که مربوط به بحث ما می شود این است که به معنای مزار از آن استفاده شده است. اگر روی سنگ ثابت آن را ببینیم باید اطرافش جستجو شود.

روباه :

اگر چه روباه یک نشانه نادر است ولی دفینه زیاد و خیلی با ارزشی دارد. و یک نشانه مهم در گنج یابی می باشد. در گذشته نماد شانس بوده و بیشتر در مکانهای سرگرمی به تصویر کشیده شده است. اگر در اراضی یک نشانه روباه پیدا کردید مهمترین نقطه ای که باید

به آن توجه کنید این است که باید نشانه بالای تپه
ایی باشد که از هر طرف به راحتی قابل رویت بوده
و پیاده رو نداشته باشد. و گاهی نیز نشانه روباه را در
ورودی مزار ها درست کرده اند. روباهی که برای
قبر درست شده نشانه قبر یک فرد جوان که در سن
جوانی مرده و پولدار بودن آن می باشد.
در داخل مقبره مقادیر زیادی مجسمه و اشیاء موجود

است. ارتباط بین نشانه خوک و روباه نیز در بعضی از منابع گفته شده است.
نظر دیگر: حیوانی مکار و پر فریب با چشمانی نیمه درشت که پوزه (دهان) آن جلب توجه میکند.
روباه بیشتر با نمادهای دیگر به کار برده میشود از جمله شیر -ببر-انسان و...
روباه نظر شما را به خود جلب میکند و به شما میگوید از مسیر من بیاپید که در واقع میخواهد شما
را فریب دهد. به هیچ عنوان در مسیر روباه دنبال دفینه نگردید. دفینه در مسیر مخالف روباه است.

تمساح:

نشانه تمساح بعنوان نماد رهبری و افراد موفق را به تصویر کشیده است. (افرادی قوی ، ساکت
، حيله گر و بی باک)
موقعی که در اراضی با یک نشانه تمساح روبرو شدید کلمات کلیدی که باید به آنها دقت کنید

اینها هستند.

ترس

زمان

سحر و جادو

محترم شمردن

شتاب دادن

حفظ اسرار

قدرت

غریزه

فریبنده

شجاعت

بازده

انعطاف پذیری

انرژی خورشیدی

تولد / ساختن

قابلیت اعتماد و اطمینان

Indestructibility

عمق عاطفی

عتیقه / قدرت اولیه

با استفاده از این کلمات کلیدی حرکت کرده و باید نشانه دوم را پیدا کنیم. و میتوان با استفاده از نشانه ها هدف اصلی را پیدا کرد.

کمان :

در جهت پرتاب تیر چیزهای متفاوت و غیر طبیعی را جستجو کنید. کمان می تواند تنها باشد و یا اینکه همراه تیر هم می تواند باشد. منطق به کار گرفته شده یکی است. نشانه آخر و نهایی نیست. در دو جهت مختلف پیکان بررسی کنید که درختان کهنسال وجود دارد یا نه. ما فکر می کنیم درختان قدیمی برای تعیین نقطه استفاده شده است.

کشتی :

کشتی نماد مسیحیت می باشد. به معنای زندگی ابدی و سفر می باشد. اگر در یک صخره ثابتی باشد یک مزار است و باید اطرافش کاوش شود.

زرافه :

برای رمزگشایی نشانه زرافه باید به ویژه گی های فیزیکی زرافه دقت کنیم. طول و خمیدگی گردن زرافه به ما جهت و مسافت می دهد. غذای مورد علاقه زرافه درخت اقاچیا می باشد. در جهت داده شده یقیناً باید درخت اقاچیا و یا نشانه آن باشد. (بغیر از اقاچیا درخت دیگری هم می تواند باشد) اگر در آن منطقه درخت اقاچیا و یا نشانه آن نباشد جایی که درخت زیاد است و یا به مناطق جنگلی باید بروید.

بعضی از معانی سمبولیک زرافه اینها هستند : قوی، هوشمند، صبور، ظریف و اسرار آمیز. این معانی می تواند برای رمزگشایی به شما کمک کند.

موش :

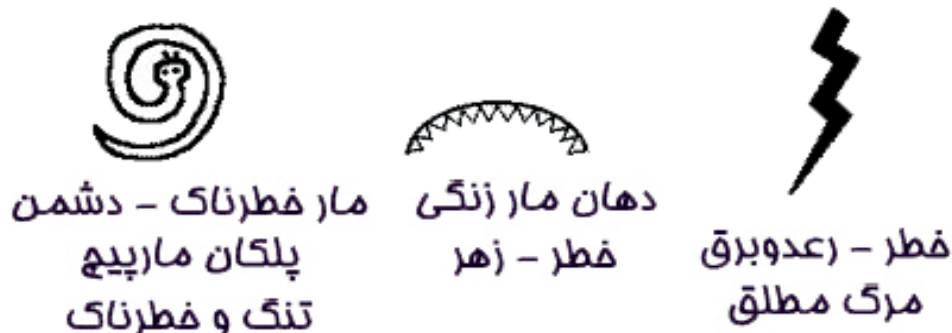

دانستن خصوصیات موش می تواند به ما، راه رسیدن به دفینه یا انبار را نشان دهد. البته باید بدانید که این نشان و علامت بسیار نادر می باشد و در تمام نقاط ایران دیده نشده است.

معمولا نگاه موش مهم است مگر اینکه دم موش حالت خاصی داشته باشد که آنوقت باید سمت دم را نیز بررسی نمایید. ضمنا اگر دم صاف باشد ، احتمالا در مسیر نگاه یا دم یک راهی دالان گونه باید بیابید که در ابتدا ورود ، بسیار تنگ و بعد کمی بازتر می شود و چنانچه دو موش قوس داشته یا پیچیده شده باشد، نشان دهنده آن است که به سمت حرکت و نگاه موش راهی وجود دارد که به دالان هایی پر پیچ و خم منتهی می گردد که در زیر زمین تعبیه گردیده است و اگر دم موش کاملا مار پیچ باشد ، به ما می گوید که این دالان ها به یک مرکز خاص منتهی می گردند. اگر چشم موش به صورت برجسته و قوس دار باشد ، نشان دهنده وجود یک گور پشته (یک تل خاکی) است که نگاه موش به آن سمت متمرکز شده است و راه ورود از پهلوی این تل ، خواهد بود.

توجه داشته باشید که موش همیشه نشان دهنده محل دفینه و مقبره نیست و چنانچه در مجاورت آن تصویر خوشه ای گندم و از این قبیل علائم یافت شود، می تواند سمبل وجود یگ انبار و محل ذخیره سازی آذوقه نیز باشد.

نماد های مهم خطر در گنج یابی:

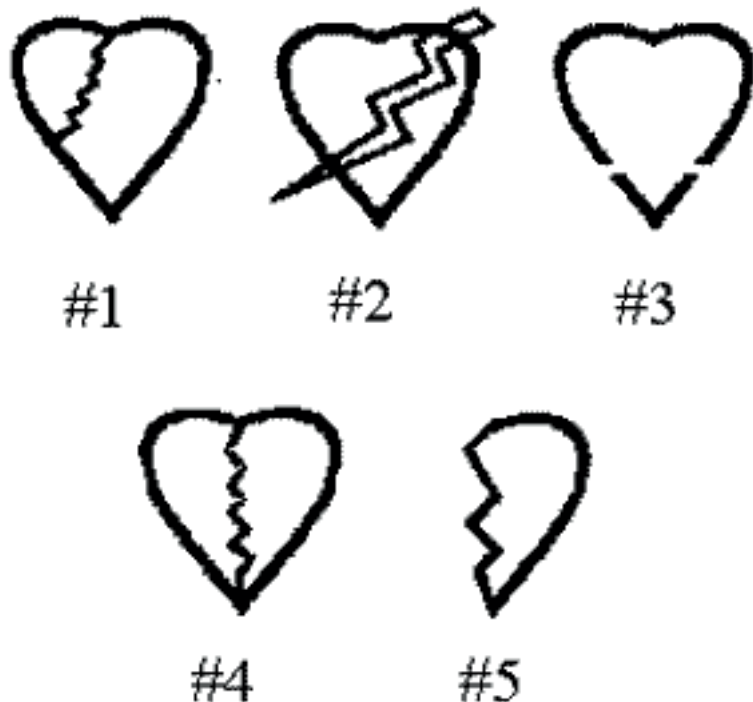

تله های فیزیکی :

نظرات موجود در مورد نمادهای خطر باید از طرف هر کس درک شده و از نمادهای مهم می باشد. یک واقعیت قبول شده است که، گنج فقط از طرف یک فرد زنده می تواند پیدا شود. مردها، زنها، بچه ها و هر کدام از ما هر وقت می خواهیم کاری را انجام دهیم، باید پیشگیری و احتیاط های لازم را داشته باشیم. باید این خطرات از جمله: مار، عقرب، عنکبوت، حیوانات وحشی و غیره

فعالیت با احتیاط یکی از بهترین کارها برای کشف تله ها و رفع آنها می باشد. پیدا شدن تله در مناطقی که دفینه و طلا پنهان شده است نیز امری کاملاً طبیعی می باشد. و گروه هایی که به آنها راهزنان آن دوره گفته می شد، برای پنهان کردن دفینه ها ایده های ماهرانه داشته و تله های مرگ را به خوبی طراحی می کردند. با یک تدبیر ساده می توانستند سنگی به سنگینی چند تن را به حرکت در بیاورند. اگر در یک تونل و یا غاری راه خود را گم کردید در راه خود ممکن است با تله هایی روبرو بشوید که در زمین و یا سقف غار باشد. علاوه بر این تکه های بزرگ سنگ و یا زمین می تواند با وزن شما حرکت کند. در فضای بعضی از اتاق ها مواد شیمیایی سمی ممکن است وجود داشته باشد. در این صورت، ذره های گرد و غبار کم کم و بدون اینکه متوجه بشوید شما را می کشد. افرادی که دفینه را پنهان کرده اند، قطعاً این را نمی خواهند که دفینه به راحتی پیدا شود. اگرچه در روی نقشه مکان دفینه به وضوح مشاهده میشود، ولی تله ها ممکن است توسط فرد پنهان کننده، با جزئیات خیلی ریزی روی نقشه مشخص شده باشد. آنها ممکن است با بعضی چیزهایی که در سر راه شما قرار داده اند شما را گمراه کرده و به سمت تله سوق دهند. در مورد اینطور چیزهای کوچک دقت کرده و به دام نیفتید. یک چیز دیگر، اگر به چیزهای گول زننده برخورد کنید، این به شما می گوید که از این موارد، به تعداد بیشتری منتظر شماست.

نماد قلب : از نظر بعضی تعابیر دفینه یابی به معنای طلا می باشد. نماد قلب هم ممکن است به شکل کامل باشد و همچنین ممکن است بر روی آن اشکال متفاوتی وجود داشته باشد و نیز ممکن است تکه تکه باشد.

#۱ در قسمت اصلی قلب ، قسمت گردی بالای آن توسط یک خط جدا شده و یا به صورت دو نیم جدا شده است. قلبی که به این شکل است می تواند به ما پیامهای متفاوتی بدهد. یکی از آنها به معنی تله مرگ می باشد. اگر به این هشدار دقت نکنید، به این معناست که یک خطر منتظر شما می باشد.

#۲ بر روی این قلب شکل رعد و یا برقی می باشد که آن را به دو نیم تقسیم کرده است. به این نشانه خیلی دقت کنید، جهت رعد محل تله و یا تله ها را نشان می دهد. جستجوهای خود را باید در جهت این رعد و با دقت انجام دهید.

#۳ قسمت پایین این قلب از قسمت اصلی آن جدا شده است. این فقط به این معنا نیست که در جلو تله مرگی وجود خواهد داشت، فقط در جهتی که قسمت پایین قلب نشان می دهد، یک تله مخصوص این نشانه وجود خواهد داشت.

#۴ نشانه های روی این قلب نشان دهنده جدا شدن این قلب به دو نیمه و شکسته شدنش می باشد. این نشانه به شما هشدار می دهد که در نزدیکی ها تله وجود دارد، ولی روی آن نشانه ایی از جهت و یا محل تله وجود ندارد.

#۵ نماد این قلب نیز، نشان دهنده تله ایی می باشد که جهت آن مشخص نیست.

در بعضی منابع آمده است که نشان ها و نماد ها فقط روی قلب نبوده، و در اطرافش نیز ممکن است نشانه هایی وجود داشته باشد. مثلا گفته شده، در جهت شکستگی که در طرف بالای گردی قلب وجود دارد، نشانه ها و یا تله های دیگری نیز ممکن است وجود داشته باشد. نقطه کوچک، و حتی یک سوراخ نیز می تواند جهت تله را نشان دهد. و در آن واحد سنگ کوچکی که با دست و یا پا بر روی آن فشار داده شده می تواند تله را فعال کند. در این تله ها، هوای سمی، آب، زهر، مارهای سمی، و یا عقرب ممکن است وجود داشته باشد. در این تله ها، ممکن است از یک فضای خالی بزرگ و طویل به پایین افتاده و یا هوای سمی، زهر، آب و امثال این ممکن است به صورت مستقیم بر روی شما بیفتد.

این قلب ها در آن واحد، روی نقشه ها نیز ممکن است نشان داده شوند. هنگام نزدیک شدن به آن، به فردی که نقشه را می خواند، تله هایی که منتظر آنهاست را نشان می دهد. تله ها در دایره ایی به اندازه ۲۰۰ قدمی اطراف ورودی پنهان شده می تواند پیدا شود.

نشان رعد، به شخصی که به دنبال دفینه می باشد، اطلاعات ارزشمندی می دهد.

۱- این نشانه طلای جستجو شده، نقره، و یا دفینه ایی که به مقدار زیاد انبار شده می باشد.

۲- این را نشان می دهد که در طول راه ممکن است با تله های مرگ روبرو شویم.

۳- اگر یکی از این نشانه ها را نبینید، حتما در تله ایی خواهید افتاد.

بیشتر مواقع روی سنگ ها به عنوان نماد تله مرگ آمده است، برای این نیز می تواند باشد که دفینه یاب را از محل دفینه دور کرده و نظرش را به جای دیگری جلب کند. شما باید همیشه مواظب باشید. اگر نمی دانید که متعاقبا چه اتفاقی خواهد افتاد نباید به چیزی دست بزنید، و جایش را نباید تغییر دهید. اینها از طرف افرادی که کار بلد بوده اند آماده شده است، و آنها می دانسته اند که جستجوگران ممکن است بی دقت باشند. ولی دفینه یابانی که از فکر خود استفاده می کنند و با افکار زیرکانه خود می توانند تله های آنها را غیرفعال کنند، و با توجه به تفکرات آنها، خواسته آنها را از بین می برند.

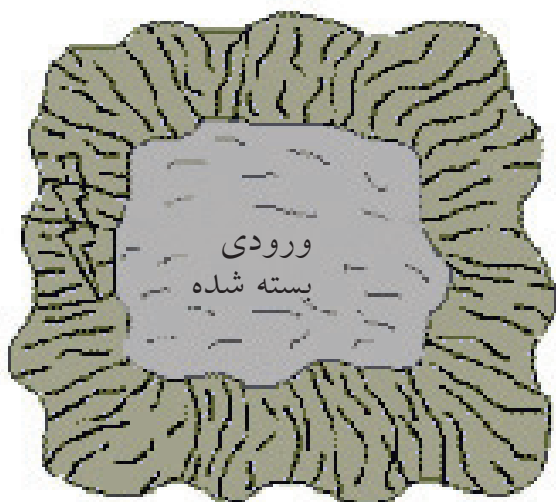
اولین کاری که باید نسبت به تله ها انجام داد، این است که باید ابعاد تله را با توجه به نشانه ها با دوستان خود مورد بررسی قرار داد. تله های بزرگ در ورودی غارهای مخفی، در دایره ای به قطر ۲۰۰ فوت مشاهده می شوند. این تله معمولا در شیب تپه جاگذاری شده است.

تخته سنگی ۳۰ الی ۴۰ تنی می باشد که با یک طرح و نقشه خاصی حرکت می کند. این بر روی تخته سنگها، مستقیماً، به صورت نماد قلب شکافته شده و یا تکه ایی که از قلب جدا شده می تواند باشد.

این تله ممکن است گمراه کننده باشد. خیلی ها به شکل قلب و روی آن دقت نکرده و با فکر اینکه طلا می باشد، اطراف و یا زیر تخته سنگ را حفر می کند، و این نیز می تواند باعث حرکت تخته سنگ شده و بر رویمان معلق شود. حتی اگر این تخته سنگ شما را نکشد، باعث میشود که شما دیگر قادر به ادامه دادن جستجوهایتان نباشید.

اگر به یکی از اینها برخورد کردید وقت خود را با نگاه به چپ و راست و زیر آن هدر نکنید. اگر تخته سنگ شروع به غلتیدن بکند، در زیر آن چیزی به غیر از شما نخواهد ماند.

یکی دیگر از هشدارهای ساده رعد و برق، تله ی مرگ موجود در ورودی تونل و بر روی دیوار می باشد. (نشانه به هیچ وجه در بالای ورودی نمی باشد.) نشانه در ۱ یا ۱,۲ و یا ۲ پا کنار ورودی حاکای و یا حفر و یا بریده شده می باشد. اینگونه ورودی ها بسته شده اند. ورودی ها متناسب با مکانش درست شده، و با بلوک یا تخته سنگ، بسته شده است.

ورودی دیوار

ورودی تونل

نکته: حداقل در ۶۰ سانتی متری اطراف ورودی، بررسی کنید که آیا تله وجود دارد یا نه، و پس از اینکه مطمئن شدید که تله نیست در جهتی که رعد نشان می دهد تله را پیدا کنید.

مثال: قبل از هر چیز: اگر رعد به چپ نگاه می کند، تله در سمت چپ می باشد، اما فقط به شرط اینکه ورودی واقعی باشد، نشانه تله ایی که در ورودی های دیگر ساخته شده است در هر

طرف نشانه تله می تواند باشد، یعنی در دنبال کردن نشانه تله اشتباهی کرده اید. به همین دلیل، دنبال کردن نشان ها مهم می باشد. اگر گذرگاه اصلی طولانی باشد، در سمت راست گذرگاه حرکت کنید. اگر گذرگاه به شکل Y از هم جدا شود، باید در طرف راست حرکت کرد، حتی اگر در سمت چپ قوطی و یا هر چیز جالب توجه دیگری دیدید تا به امروز راه درست همواره سمت راست بوده است.

آن چیزی که توجه شما را جلب کرده ممکن است تله باشد. اگر روی دیوار راه سمت راست، علامت صلیبی کشیده شده باشد، حرکت از گذرگاه کنار صلیب، دارای امنیت بالاتری می باشد. دومی: به جهت نوک رعد نگاه کنید.

۱- اگر به پایین جهت داشته باشد، بلافاصله بعد از ورودی، در کف زمین، یک تله پیدا خواهید کرد.

۲- اگر جهت به طرف ورودی اصلی باشد، تله روی خود ورودی می باشد. هنگام شکستن ورودی، تله فعال خواهد شد. و یا ممکن است دری که شکسته می شود، یک خاکریز را فعال کند و یا تخته سنگهای بالای سرتان، مستقیماً بر رویتان بریزند. ممکن است خطرناک به نظر نرسد ولی خیلی از دفینه یابان به این تله ها دچار شده، و خیلی از آنها بر اثر این تله ها مرده اند.

۳- اگر جهتی که رعد نشان می دهد، به سمت بالا باشد، تله بلافاصله بعد از ورودی در بالای سرتان می تواند باشد، به خود ورودی متعلق نمی باشد.

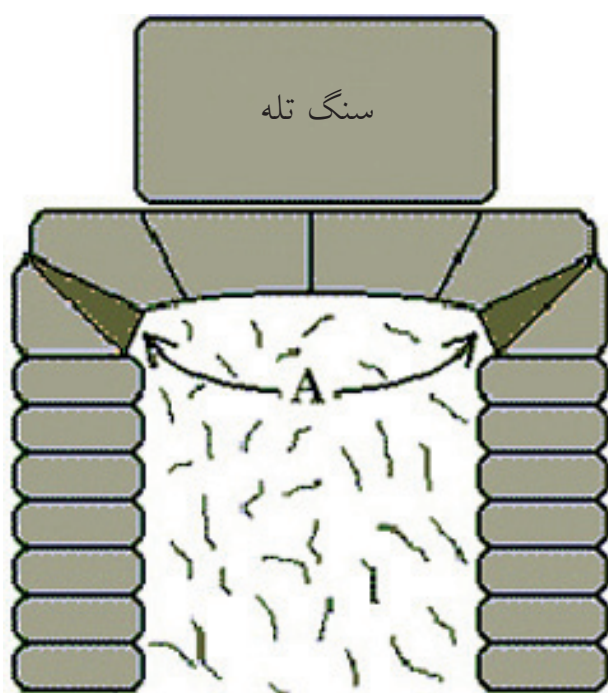
۴- اگر یک قلبی ببینید که از وسط نصف شده و یک طرفش کنده شده باشد، در این صورت نیز باید مواظب باشید. مکان تله های مربوط به این گونه نمادها مشخص نمی باشد. یعنی ممکن است تله، از پایین، راست، چپ، بالا، و یا مستقیماً از روبرو بیاید.

۵- یکی دیگر از هشدارهای تله، سه صلیب می باشد. دو تا کنار هم، و یک صلیب بزرگ در زیر هر دو می باشد. این پیام سه صلیب حضرت عیسی یعنی به چهار میخ کشیده شدنش را نماد می کند. این نشانه بیان می کند که ما در ورودی درستی هستیم و باید در سمت راست حرکت کنیم. اگر زیر یک صلیب بزرگ، دو کله خشکیده (اسکلت سر) باشد، به ما می گوید که در مسیر وسطی و مستقیم باید حرکت کرد. اگر کله های خشک، در سمت چپ و راست صلیب باشند، نباید از تونل های کناری استفاده کنید.

۶- نسبت به نشانه هایی که یادآور مرگ می باشند، که در بالا به آنها اشاره شده، دقت داشته باشید. اینگونه نشانه ها مربوط به مرگ هستند. با اینکه فهم برخی از آنها سخت می باشد، ولی بیشتر آنها قابل درک می باشند. در گذشته نامه هایی وجود داشتند که پادشاهان قوانین و اوامری را تعیین می کردند. و پادشاهان، می خواستند که دفینه هایشان، با توجه به قوانین مشخصی، و با نشانه های خاصی پنهان شوند. اشخاصی هم که دفینه را پنهان می کردند، به این قوانین و نمادها صاق بودند. هر نشانه به تنهایی مهم نبوده و به نشانه های دیگر و دفینه نیز مربوط می باشد. دفینه = نقشه + نشانه ها + کاوش دقیق. البته هشدارها را نیز باید جدی گرفت. اولین موردی که در جستجو ها باید به آن دقت کرد، امنیت می باشد. شن و ماسه انباشته شده در روی تله

موضوع دیگری درمورد تله مرگ: به هیچ وجه، اطلاعاتی که از تله های یافت شده به دست آورده اید، پنهان نکنید، و با تمام جزئیاتش، با دوستان خود در میان بگذارید. انتقال نظرات درست درمورد تله و جزئیات آن مهم می باشد. باید به تمام دوستانتان یاد بدهید که چگونه می شود آنها را پیدا کرده و غیرفعال کرد.

در ادامه موضوع، ساخت و ساز تله هایی کشف شده اند و مکانیزم این تله ها را خواهید دید.

مشاهده ورودی تونل از جلو

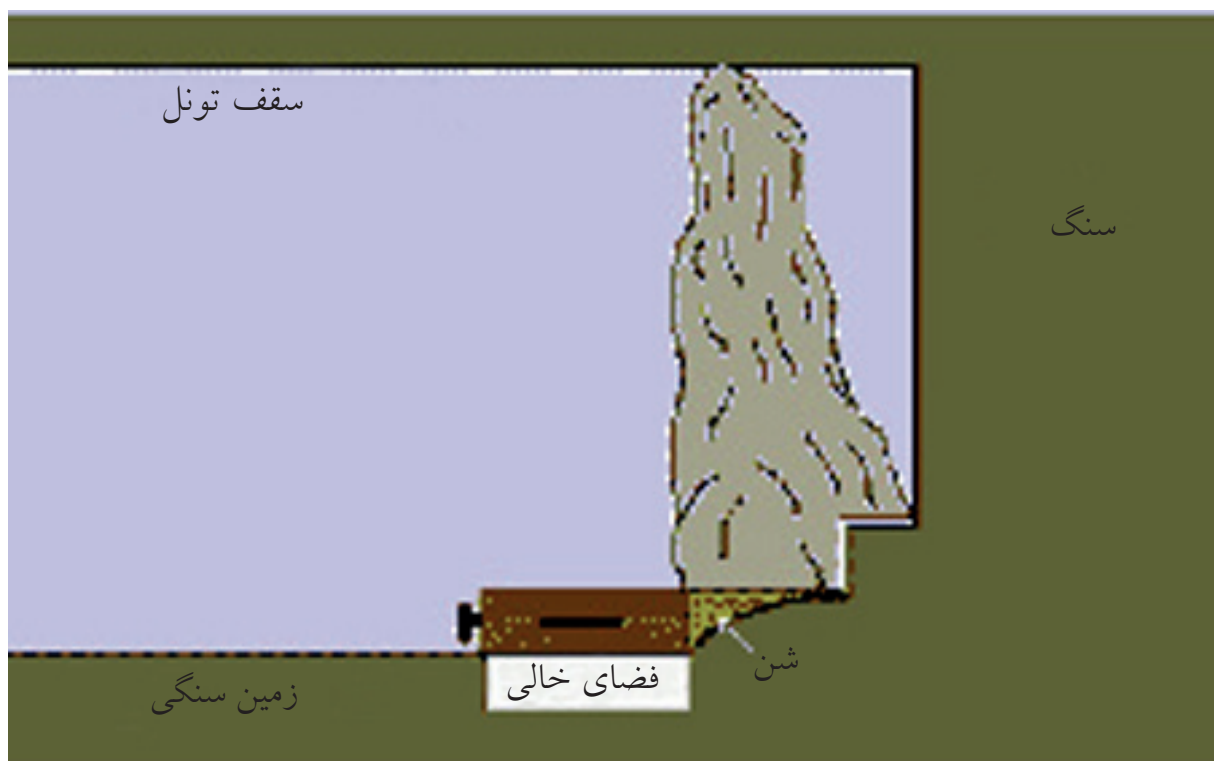
مشاهده ورودی تونل از بغل

عکس اول، نمای جلوی تونلی می باشد که در آن تله وجود دارد. در ورودی اینچنین تونل ها از نمادهایی که توضیح دادم می تواند باشد، که قبلا درمورد آن بحث کرده ام. معمولا تله مستقیما به

در وصل می باشد، و هنگامی که در شکسته می شود، وصله هایی که وظیفه کلید کناری را دارند از جایش درآمده، همانطور که در عکس دوم نیز قابل مشاهده می باشد، تخته سنگی که متعلق به غار می باشد، و پس از آن شن انباشته شده ورودی تونل و همچنین شما را زیر می گیرد.

تله ایی که با کمک شن کار می کند :

این تله، با فشردن بلوک شن در زیر تخته سنگ عمودی، تشکیل میشود. در این گونه تله ها، تله بودن تخته سنگ مقابل قابل درک نمی باشد، مثل این می باشد که در مقابل، یک درپوش و یا یک صندوق یا قوطی وجود دارد. با چرخاندن دسته این قوطی، از فضای خالی که در پشتش باز می شود، شن به فضای خالی پایینی پر می شود، و از آنجا که زیر تخته سنگ خالی می شود، به طرف جلو ناگهانی می افتد. تخته سنگ این تله، به دیوارها و سقف تونل شباهت داده شده است. در صورت پیدا کردن اینگونه صندوقی، آن را همانطور رها می کنید؟ و یا برای دیدن اینکه داخلش چه چیزی هست کاوش می کنید؟ مطمئناً تعداد زیادی از جستجوگران، با هیجان به داخلش نگاه می کنند.

اولین کاری که باید بکنید این است که نقاشی آن را بکشید. و چیزهایی که باید، درباره اینکه تله می باشد یا نه، به آنها دقت کرد:

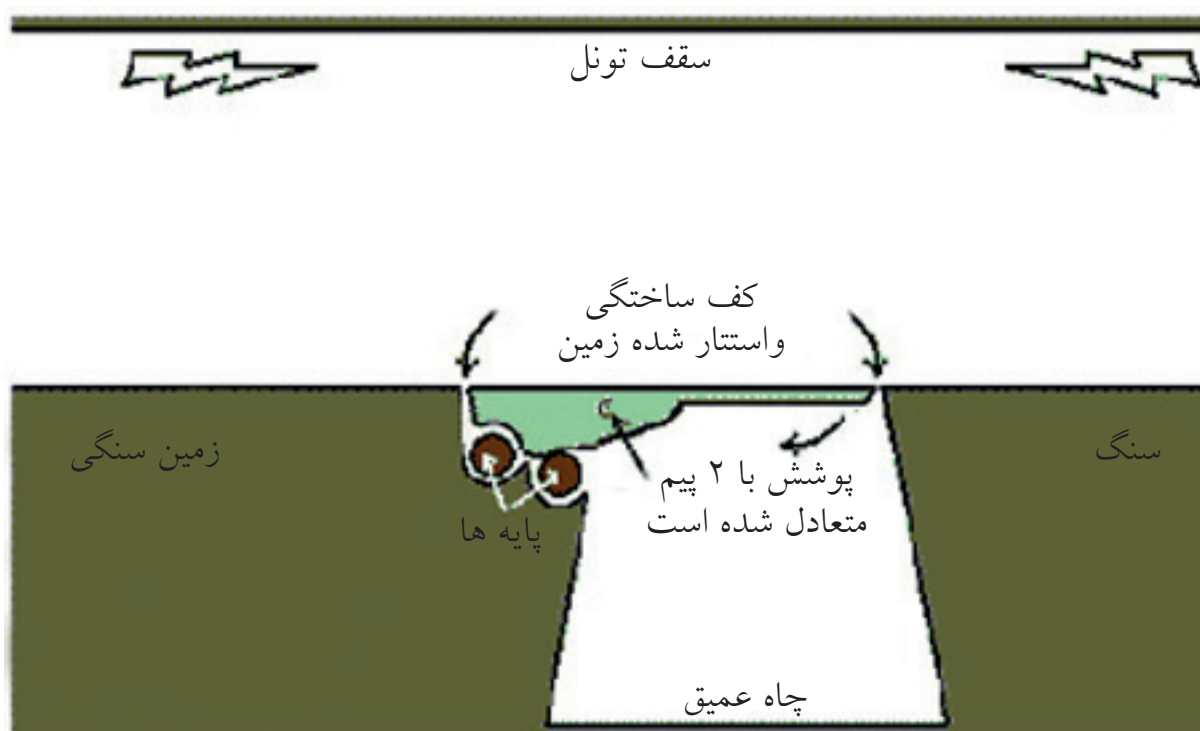
- ۱- آیا برای اینکه بفهمیم در قوطی چه چیزی وجود دارد باید آن را باز کنیم؟
- ۲- آیا صاحبان دفینه، دفینه را در صندوقی که به این چنین دیواری ثابت شده می گذارند؟

۳- آیا وقتی فهمیدیم که این صندوق (قوطی) تله می باشد، آن را باید همانطور رها کنیم؟ در زمان آینده، اگر کسی که درمورد تله های مرگ اطلاعی ندارد با اینچنین تله ای روبرو شود چه می شود؟

تله های زمینی :

فهم چگونگی مکانیزم این تله خیلی ساده می باشد. روی کف ساختگی زمین، وزن نصب شده، هنگامی که به طرف دیگر نصب شود، کف ساختگی تعادلش را از دست می دهد. معمولا این تعادل برای وزن ۴۵ کیلو آماده می شود. وزن این تعادل، به شکل و بزرگی اتاق پایینی بستگی دارد. نمادهای مربوط به این تله، در قسمتهای بالایی دیوارها یافته می شود. و تله در فاصله چند قدمی نماد پیدا میشود.

تله روی کف زمین به گونه ای ساخته شده است که دهانه های آن مشاهده نشود. اگر با دقت نگاه شود ترک خوردگی ها مشخص می شوند. این گونه تله ها در هر جای دنیا قابل یافت می باشد.

یکی از جستجوگران گنج وقتی به دیدار دوستانش آمده بود، جستجوهایش را اینگونه تعریف کرده بود :

هنگامی که آنجا بودم، در اطراف جستجویی انجام دادم، بعد از چند روز جستجو تخته سنگهایی پیدا کردم که رویشان نشانه وجود داشت، پس از کاوش دقیق، به نشانه مار و دایره رسیدم. تعدادی از مارها پایین را نشان می دادند و تعدادی هم حلقوی شکل بودند. خیلی کنجکاو شدم، و تمامی تخته سنگ های اطراف را بررسی کردم. در چندمتر پایین تر از این مارها و حلقه ها، تخته سنگ عجیبی دیدم. کاملاً مشخص بود که به تخته سنگ هایی که در طبیعت وجود داشتند شباهتی نداشت. روی تخته سنگ سایه یک انسان تراشیده شده بود، و سایه حالتی داشت که انگار خم شده و به تخته سنگ تکیه داده و در حال هل دادن آن می باشد. ماهیچه های دست و پای سایه مشخص تر بود. در دست چپش، یک بریدگی تراشیده شده بود.

چند روز بعد، در شیب یک تپه که اطرافش با پوشش گیاهی بزرگی پوشیده شده بود، محلی پیدا کردم که در آنجا سنگ ریزه ها و ریختگی هایی وجود داشت. این منطقه طبیعی نبود. (در ۴۵ متری سمت چپ نشانه سایه انسانی قرار داشت که پیدا کرده بودم).

پاکسازی سنگ ریزه ها و گیاهان، چند روز وقتم را گرفت. در زیر سنگ ریزه ها، یک تله فعال مرگ وجود داشت. به فهم اینکه چگونه تله ایی بوده و چگونه کار می کند مشغول شدم. (پس از این که این عکس گرفته شد، انسانهایی که در این منطقه کار می کردند، تصمیم گرفتند که تخته سنگ ها را از بالا به پایین چرخانده و تله را غیرفعال کنند).

وقتی به عکس تله مرگ نگاه می شود، تخته سنگ های کوچکی را می بینیم که تخته سنگ بسیار بزرگ را پشتیبانی می کنند. (عکس ۱)، به زیر تخته سنگ بزرگ، تخته سنگ های کوچک فشرده شده، و طوری طراحی شده که اگر تخته سنگ های کوچک برداشته شوند، تخته سنگ بزرگ به حرکت در بیاید. در آن واحد، با پنهان کردن قسمت مقابلش با تخته سنگ های کوچک، تله اصلی و بزرگتر در جلوی غار پنهان شده است.

تخته سنگ شماره ۲، برای پشتیبانی از تخته سنگ بزرگ، در سمت راست تخته سنگ تله، فشرده شده است.

در عکس دوم، به تخته سنگ با دقت نگاه کنیم، آن را با تخته سنگ های دیگر موجود در عکس مقایسه کنیم، آیا تفاوت هایی روی آن، نظر شما را جلب نمی کند؟ بار دیگر نگاه کنید، طرف جلوی تخته سنگ، با دقت به شکل سر یا صورت انسان نقش بندی شده است. به آن دوباره نگاه کنید، به سایه ها و نقاط عجیب موجود در تخته سنگ دوباره نگاه کنید. چهره را می توانید مشاهده کنید؟ مطمئنم که پیدا کردن این تله و تعریف کردن آن برای شما، به اطلاعات جستجوگری شما یاری رسانده است.

در هنگام جستجوی تخته سنگهای تراشیده شده، ماسک مرگ ممکن است پیدا شود. مثلاً این ماسکهای مرگ، در هندوستان خیلی استفاده شده است. در هند قدیم به دلیل اینکه باور داشتند این ماسک ها بد و شوم می باشند، شخصی که دفینه را در غار پنهان می کرد، در ورودی غار این ماسک مرگ را می تراشید، و به این ترتیب دفینه را از آنها حفاظت می کرد.

عکس ۱

عکس ۲

تومولوس چیست؟

تومولوس : مزاری که برای پادشاه و خانواده پادشاه بوده و اتاقیست که اول بر روی زمین بنا می شود و سپس با توده ای از خاک و یا تپه ای که از سنگ تشکیل شده، پوشیده می شود. این مزار ها از طرف معماران روز ساخته می شد. نباید با نگاه به ظاهر بیرونی آن گول خورد، معماری عظیمی را در درونشان حفاظت می کنند. پادشاه و یا افرادی که از خانواده پادشاه می مردند، با اشیایی که استفاده می کردند و هدیه هایی که دریافت می کردند، در اتاق سنگی و یا چوبی ساخته شده، به همراه جسد دفن می شدند. بلندی تومولوس، و زیبایی معماری آن، با توجه به ثروت و ارزش فرد مرده، متغیر می باشد، آنها که ارتفاع بلندتری دارند، برای پادشاهان پولدارتر می باشد. این بناها همیشه دارای ارتفاعاتی با ضرایب ۹، مثل ۳۶، ۲۷، ۱۸، ۹ متر می باشند.

تومولوس ها تپه های ساختگی می باشند. علیرغم اینکه شبیه به تپه های کوچک دست ساز (mound) می باشند ولی با توجه به ویژگی هایشان، از تپه های کوچک دست ساز متمایز می باشند، مشخصترین ویژگی آنها این است که به شکل قیف می باشند، و درب آن تپه تنگ بوده و در زمین بنا، موزاییک، خشت، کوزه سفالی و خاکستر وجود دارد. اگر از دور و نزدیک به تومولوس دقت شود، همیشه ساختگی بودنش به چشم می زند، و کاملاً مشخص می باشد.

معماری درون و بیرون تومولوس، با توجه به ارزش فرد مرده و موقعیت جغرافیایی تغییر می کند، استاندارد مشخصی ندارد. در آنهایی که بیشتر از یک اتاق دارند، با سنگ های قلوه به اتاق مزار تونل هایی دارد، که هیچ ویژگی معماری ندارد در بعضی از تومولوس ها هیچ قلوه سنگی وجود ندارد

برای اینکه خاک نلغزد، در موضع پایین دیوارهایی وجود دارد که از سنگ های درشت ساخته شده است. اکثر این هدیه ها، از آنجایی که مخصوص هر فرد می باشد، از نظر صنعت و تاریخ، تنها نمونه می باشد.

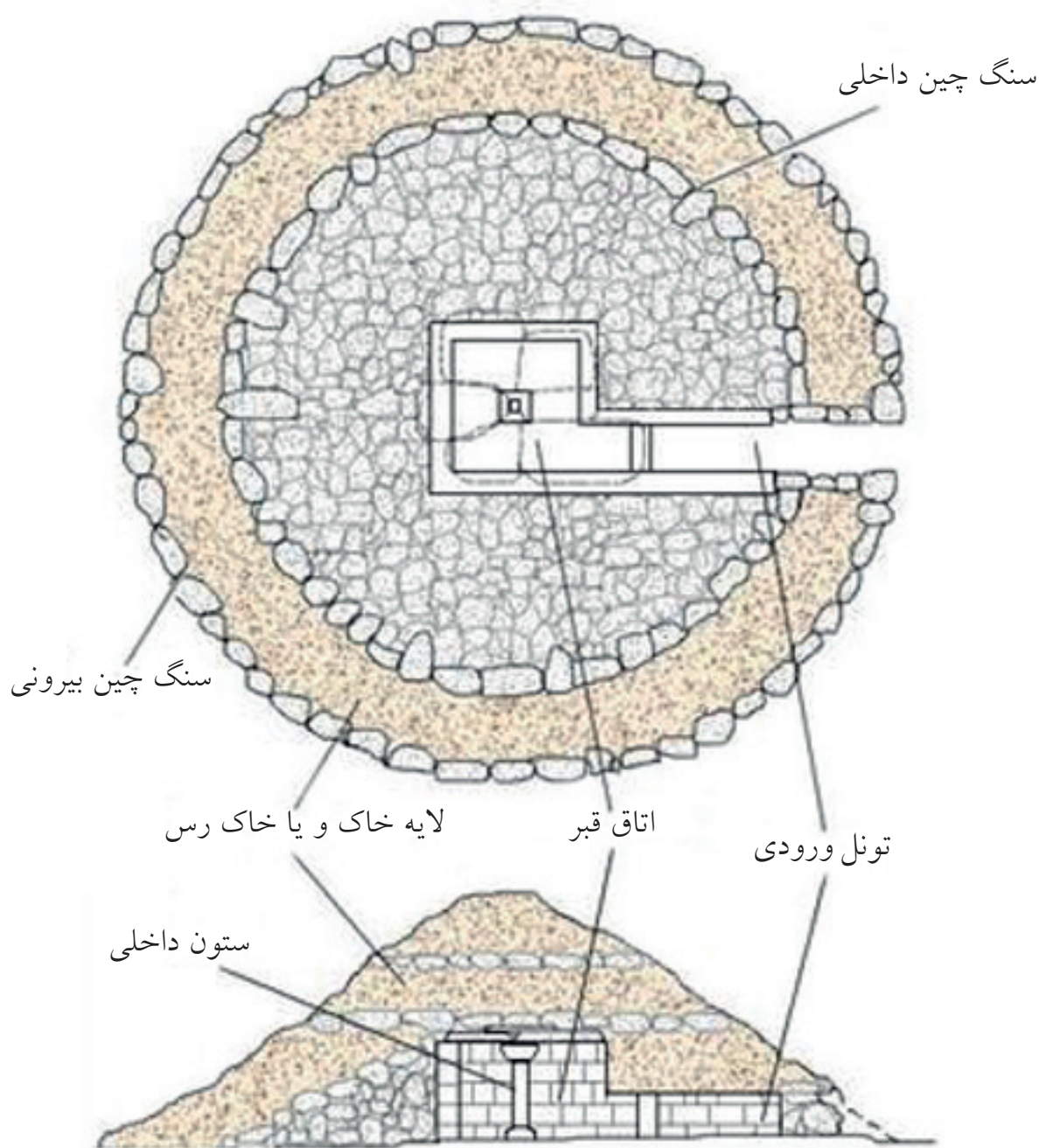
در تومولوس ها علاوه بر اینکه برای جلوگیری از دستبرد تدبیرهای در نظر گرفته شده و همچنین در مکانی ساخته می شد که از دوردست ها به وضوح دیده بشود. تومولوس ها آنطور که حدس زده می شود، پر از طلاهای درخشان نمی باشد. در این گونه مزارها، اشیایی وجود دارد که انسانهای مرده در طول حیاتشان صاحب آنها بوده اند؛ در بعضی مزار ها کم، و در بعضی از آنها زیاد می باشد.

در تومولوس های خانم ها آویزه ها زیاد است، و در تومولوسهایی که مرد می باشد وسایل و ابزار جنگ زیاد می باشد. تومولوس ها جزء مناطق حفاظت شده می باشند و حفر کردن آن با توجه به قوانین کشورمان قدغن می باشد. در حقیقت حفر آن سخت و خطرناک می باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر از تومولوس ها صحبت کنیم. تومولوس: مزار های مربوط به کشیش مدیری که در بین مردم زندگی کرده و مزار متعلق به خانواده های آنان می باشد. با توجه به اعتقادشان، به دلیل اینکه مرده ها به همراه اشیایشان دفن می شدند

، برای جلوگیری از دستبرد این بنا را ساخته اند. این مزارها که دسترنج ماهها تلاش صدها انسان می باشد، برای جلوگیری از دستبرد، از لایه های زیادی تشکیل می شود، ساختار استانداری ندارند، با توجه به ساختار منطقه متغیر می باشند، دارای یک و یا تعدادی اتاق مزار می باشند. در تومولوس هایی که بیشتر از یک عدد اتاق مزار دارند، تونل های ورودی وجود دارد. بعد از مرگ اعضای خانواده جسدش با استفاده از این تونل ها به اتاق مزار برده می شدند. ورودی این تونل ها در تپه های کوچک درون تومولوس بوده، و برای جلوگیری از دستبرد تدبیرهایی در نظر گرفته شده است.

ورودی تونل های تومولوس های مربوط به مسیحیت، در جهت غرب تومولوس ها می باشد، جهت شرق نیز مهم می باشد. تومولوس ها اهرام های ایران هستند. مزارهای یادگاری و مقدس می باشند. با حفاری های ناگهانی آنها را نابود نکنیم، چون نسل های بعدی روی این خاک زندگی خواهند کرد. بافت تاریخی را نابود نکنیم.

طرح های تومولوس و ورودی آنها :

تومولوس مزارهایی می باشد که برای پادشاه، خانواده پادشاه، آقایان منطقه و ثروتمندان ساخته شده است. تومولوس ها در نزدیکی مناطق مسکونی و روی تپه هایی که از مناطق مسکونی به راحتی قابل رویت باشد ساخته می شدند. اول در روی زمین اتاق قبر ساخته می شود، گاهی نیز صخره زیر زمین کنده کاری شده و به شکل اتاق در می آید، جسد و اموالش پس از اینکه در این اتاق ها گذاشته شدند، با ابزار مختلفی رویش را می پوشانند.

ساختار تومولوس ها، رتبه فرد مرده در بین مردم، وضعیت زمین شناسی تپه ایی که تومولوس بر روی آن ساخته می شود، و هدیه های مزار، از فاکتورهای نشان دهنده تفاوت موجود در ساختار

می باشد. به همین دلیل، استاندارد برای ساختارهای تومولوس وجود ندارد. در تعداد زیادی از حفاری های باستان شناسی مشاهده شده که تومولوس هایی وجود دارد که با از بین رفتن یک مدنیت، مدنیت جدیدی به وجود آمده که آنها هم از آن تومولوس استفاده می کردند. نقاط مشترک در تومولوس ها، اتاق قبر و هدیه های قبر می باشد. تومولوس ها به دو شکل مشاهده می شوند :

۱- مزارهای با اتاق های زیاد: ما به اینها تومولوس های خانوادگی می گوئیم، ورودی داشته، به اتاقهای مزار توسط تونل های از قبل ساخته شده وارد می شدند و هر کدام از افراد خانواده که می مرند از این تونل ها وارد شده و مرده را در کنار جسد های دیگر می گذاشتند.

۲- تومولوس های تک اتاقه: در این گونه تومولوس ها، تونل و یا ورودی وجود ندارد. ارتفاع تومولوس ها و لایه های آن به ما نشان می دهد که تومولوس ورودی دارد یا نه، و در مورد ثروتمندی فرد به ما اطلاعات می دهد.

ورودی های تومولوس ها در جهت جنوب غربی و شمال شرقی بوده و اگر قرار است که این تومولوس ها با روش برش یک چهارم حفر شوند، اول باید برش طرف جنوب غربی انتخاب شود، اگر نتیجه ندهد، برش جهت شمال شرقی باید انتخاب شود.

در بعضی تومولوس ها به جای اتاق قبر در زمین، صندوق های قبر تابوتی پیدا می شود، در بعضی از آنها سیستم تله و یا گمراه کننده هایی قابل مشاهده می باشد. گمراه کننده ها : بر روی قبر اصلی یک اتاق خالی درست می کنند و تونل هایی که به اتاق های تقلبی راه دارند و در بعضی از آنها نیز هدیه ها در اتاق دیگری می باشد.

همانطور که در گور دخمه ها وجود دارد، در بسیاری از مزارهای تومولوس ها نیز در زمان خودشان غارت هایی صورت گرفته است. از تومولوس ها، طلاهای درخشانی که دفینه یابان انتظارش را دارن پیدا نمی شود، از تومولوس ها اشیایی که شخص مرده در طول حیاتش از آنها استفاده می کرده پیدا می شود

تومولوس ها چگونه ساخته می شوند :

اولین کاری که در هنگام ساخت تومولوس انجام می شود، انتخاب محل ساخت می باشد.

۱- باید به آبی که در ساخت آن استفاده می شود نزدیک باشد. (۲ تا ۳ برابر مصالحی که در ساخت تومولوس از آن استفاده می شود، آب مصرف شده می باشد، از آنجایی که در دوران باستان حمل آب آسان نبوده، تومولوس ها باید در نزدیکی آب ساخته می شدند.)

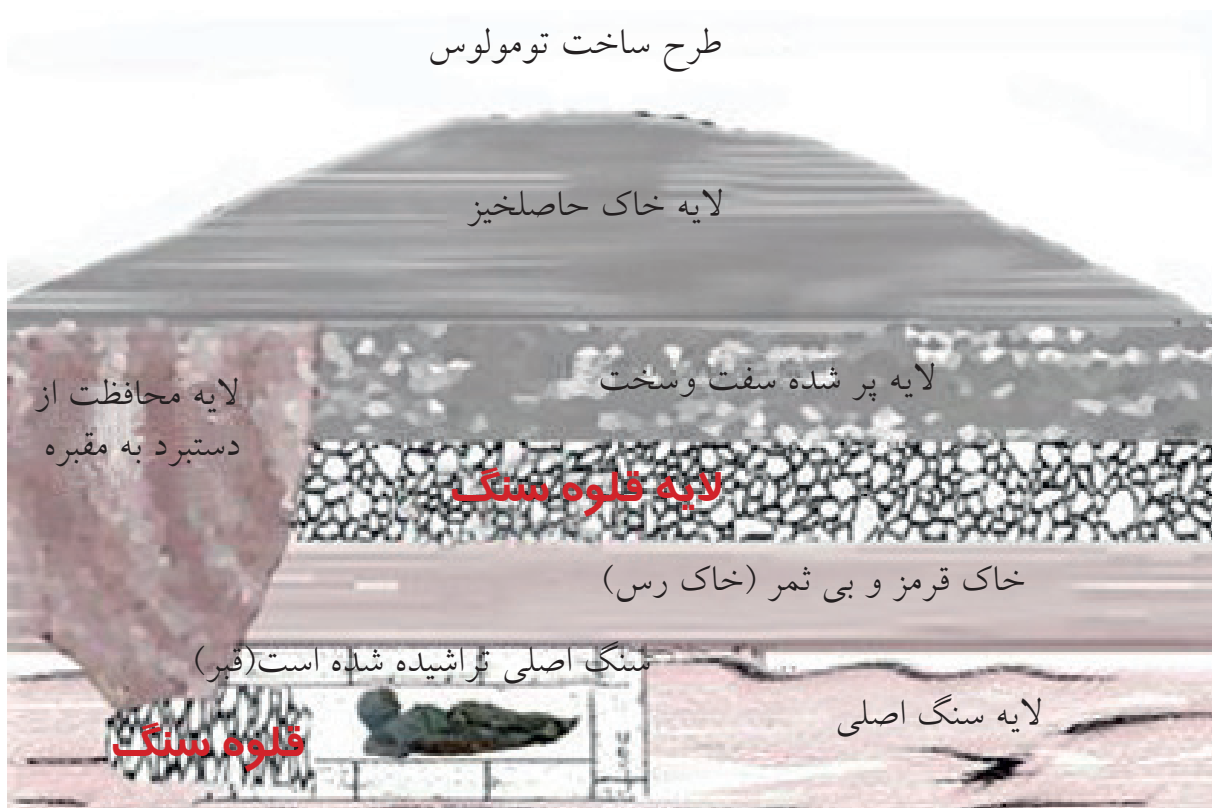
۲- زمین باید در مقابل زمین لرزه، رانش زمین و فرسایش خاک مقاوم باشد.

۳- برای جلوگیری از دستبرد به تومولوس باید در نقاط مرتفع و در دید باشد.

با تمام شدن رویه ژئوفیزیک نوبت ساخت بنا می باشد.

۱- ابتدا فونداسیون اعمال میشود، فونداسیون از قلوه سنگ ها تشکیل می شود و همانند یک ستون، باید بنایی که در بالای آن خواهد آمد را به خوبی حفاظت کند.

۲- به اندازه کافی سنگ بریده می شود، به محل مورد نظر حمل شده، و محل دفن جسد باز گذاشته می شود، و برای اینکه بتواند چندین تن سنگینی را تحمل کرده و فروریختگی نداشته باشد محاسباتی انجام میشود، همانطور که در عکس پایین دیده می شود، بر این اساس بنا می شوند که تمامی وزن به دیواره های جانبی تحمیل شود.

۳- برای عرضه انواع هدیه و با توجه به اعتقادات، قربانی، در ورودی یک قربانگاه بنا می شود، بنای قربانگاه یک بنای سنگی هموار می باشد.

۴- پس از اتمام روند بالا، با گذاشتن جسد و هدیه ها در اتاق، اتاق بسته می شد، برای جلوگیری از تاثیرپذیری اتاق از باران و برف، روی آن ابتدا با خاک رس پوشانیده شده، و در کنار هایش شن قرار داده می شود، این یک حالت انعطاف پذیری ایجاد می کند، روی این با قلوه سنگ های مختلف پر می شود و با توجه به ارزش فرد مرده ضخامت آن بیشتر میشود.

۵- به منطقه خاک حمل میشود، این خاک به صورت گل درآورده شده، برای حفاظت از قلوه سنگها به روی آن ریخته می شود. (۲ تا ۳ برابر مصالحی که در ساخت تومولوس از آن استفاده

می شود، آب مصرف شده، از آنجایی که در دوران باستان حمل آب آسان نبوده، تومولوس ها باید در نزدیکی آب ساخته می شدند.)

۶- از منطقه مسکونی مربوط به پادشاه خاک به عنوان هدیه آورده می شد. این خاک ها نیز به همان صورت، گل شده و مالیده می شدند. این لایه همانطور که در عکس دیده میشود، از رنگهای مختلفی تشکیل میشود.

۷- اگر قرار باشد تومولوس از سنگ ساخته شود، دوباره پس از ساخت اتاق، لایه محافظ روی آن اعمال می شده، این لایه به شکل کلید پروانه ای بوده، به شکل یک سنگ صاف یک سنگ کج ساخته می شد. برای سفت شدن مصالح از سنگ نمک استفاده می کردند. برش زیر را بررسی کنید :

- بالای تومولوس به شکل یک قیف بوده و کار ساخت تمام می شود.

اگر لایه های تومولوس را از بیرون به داخل ردیف کنیم :

۱- لایه متشکل از زمان ساخت تومولوس تا به امروز کع عمق این لایه زیاد نیست.

۲- لایه هدیه که از منطقه مسکونی مربوط به پادشاه خاک به عنوان هدیه آورده می شد.

۳- لایه خاک که از خاک منطقه به دست آمده (لایه بنا)

۴- لایه سنگ ، لایه محافظ اصلی است

۵- لایه خاک رس ، که برای جلوگیری از نفوذ آب به مقبره مورد استفاده قرار گرفته شده است.

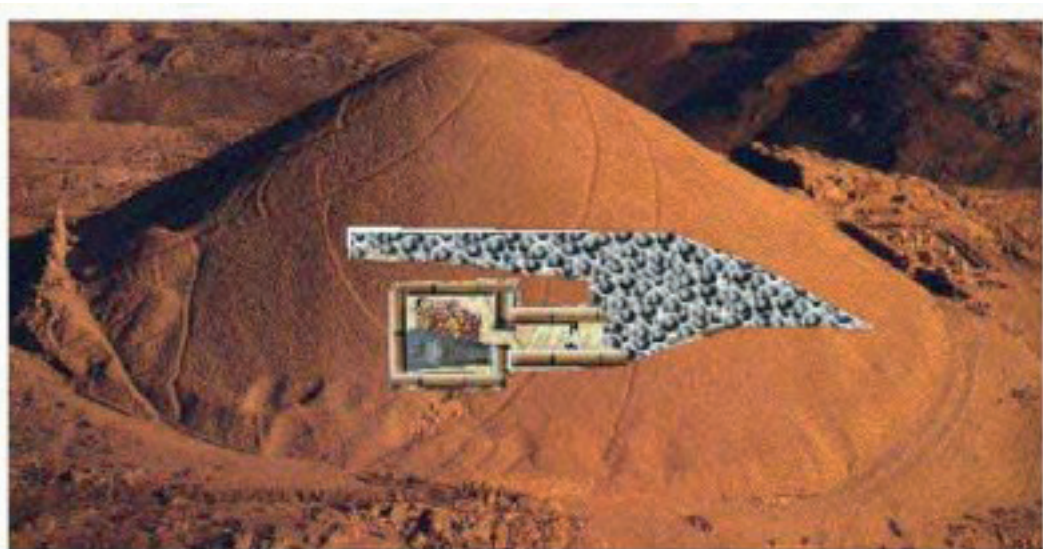
۶- اتاق مزار

تشکیل می شود.

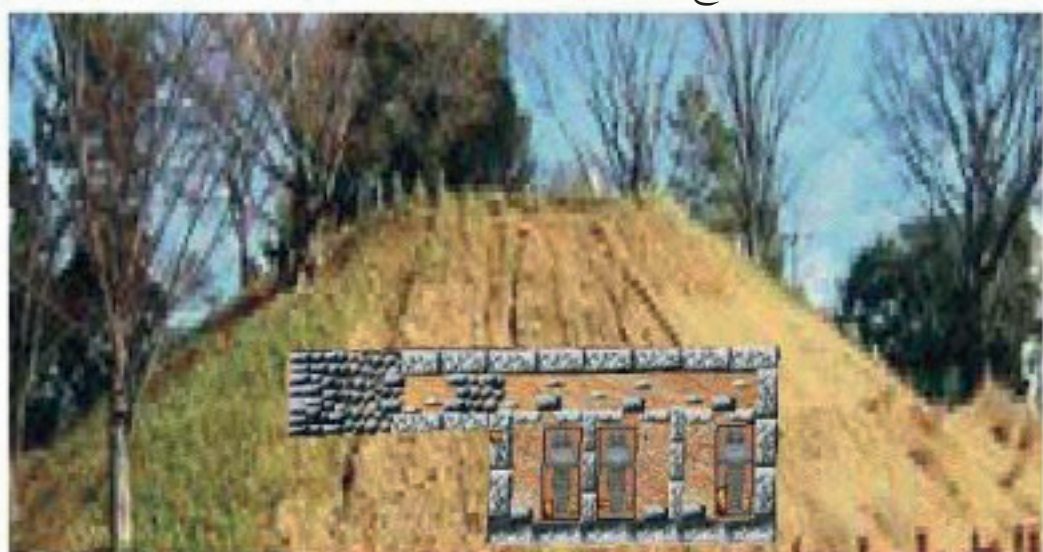
تومولوس ها همانطور که مشخص است، به شکل توده خاک و یا سنگ بنا می شود. دلیل حمل این مقدار ابزار بر روی هم، ساخت یک بنای با شکوه، و حفاظتی در مقابل دزدها می باشد. اینطور ابزارها به دو شکل بررسی می شوند.

۱- لایه های هدیه : حالا در منطقه یک پادشاه مرده، خاکهایی که از مناطق مسکونی و شهر مربوط به پادشاه از طرف مردم آورده شده، ابتدا به شکل گل درآمده و ورزیده شده و روی بنای مزار با این پر می شود. سنگ نیز به همین شکل حمل شده، به همان شکل موجود بر روی لایه گذاشته می شد. ظاهر بیرونی آن به شکل یک قیف می باشد.

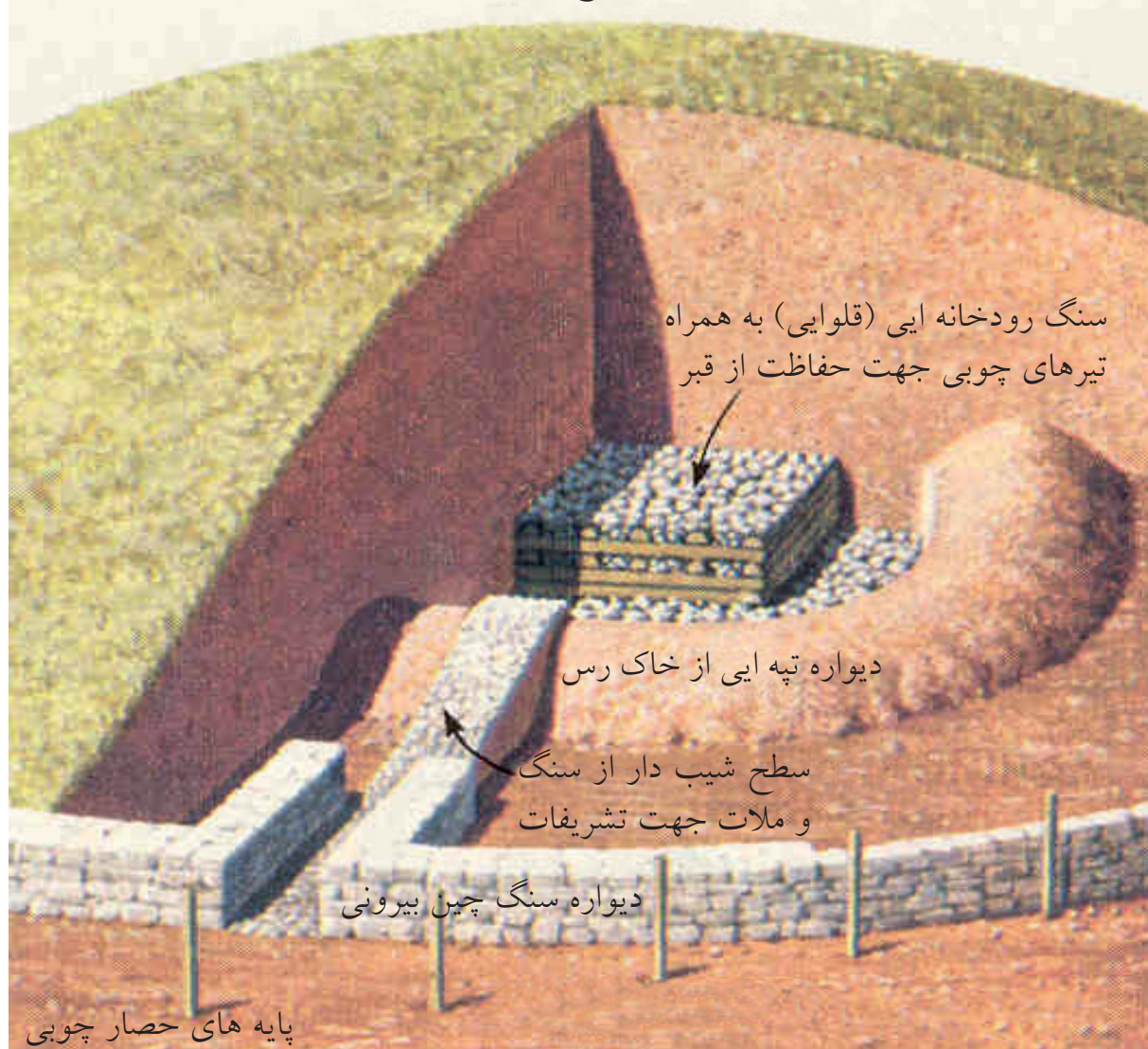
۲- لایه اصلی : فونداسیون، قربانگاه و اتاق مزار را در بر گرفته و لایه هایی برای حفاظت از دزدها وجود دارد. ما اینها را در بنای درونی توضیح خواهیم داد.

طرح ساخت تومولوس خانوادگی

نمایی از یک نوع تومولوس خاکی

نمایی از تومولوس ساخته شده با سنگ

تومولوس چگونه پیدا می شود؟

تومولوس بودن و یا نبودن یک تپه را با استفاده از اطلاعات پایین می توان فهمید.

- ۱- در نزدیکی آن منبع آبی وجود داشته باشد.
 - ۲- روی یک تپه ایی که از هر طرف به راحتی قابل رویت باشد، روی شیبی که به دره دید دارد و یا روی زمین صاف از هر طرف باید به خوبی دیده شود.
 - ۳- در مسافتی نزدیک، منطقه ای مسکونی و یا محل عبادتی وجود داشته باشد.
 - ۴- اگر روی سطح آن، کوزه، جام، دیگ، خاکستر، سفال و یا خشت و امثال این وجود نداشته باشد.
 - ۵- به شکل قیف، بالای آن تنگ باشد.
- تپه های کوچک ساختگی که این ۵ شرط را دارند، تومولوس می باشند. اگر یکی از این شرط ها را نداشته باشند، مطمئنا تومولوس نمی باشد.
- اگر یکی از این شرایط را نداشته باشد، تپه، مزار روی تپه و یا تپه طبیعی می باشد.

خطرات تومولوس :

مهمترین تله موجود در تومولوس ها مسمومیت است. اتاق قبر به قدری سالم ساخته می شود که، گاز فلز سوخته و گاز جسد پوسیده به خودی خود پاک نشده و درون اتاق می ماند. هنگام باز کردن، اگر به آن دقت نشود، به قدری خطرناک است که حتی باعث مرگ هم می شود. هنگام باز شدن در نباید فراموش کرد که با گاز روبرو خواهیم شد، و باید از ماسک ضد گاز استفاده شود. هنگامی که منطقه ایی گازدار باز میشود، به سرعت باید از آن منطقه دور شد. گاز جمع شده در اتاق با روش های مختلفی قابل تخلیه کردن می باشد. هر روشی را که استفاده می کنید، حتما از ماسک ضد گاز استفاده کرده و بدون دستکش پلاستیکی اشیاء درون اتاق را بر ندارید.

در بعضی از تومولوس ها تله های آب وجود دارد. در تومولوس هایی که بر روی سرایشی ها بنا شده است باید به این دقت کرد. این تله خطر مرگ ندارد ولی حفاری و ادامه کار را متوقف می کند. برای جلوگیری از روبرو شدن با چشمه آب روش های زیادی استفاده می شود. یکی از اینها این است که حفاری را به صورت عمودی انجام دهیم.

اشیاء موجود در تومولوس حتما باید با استفاده از دستکش پلاستیکی جمع شوند، در غیر این صورت می تواند موجب بیماری هایی شود که درمان آنها غیر ممکن است.

برای مقابله با احتمال ریزش تونل تومولوس باید این تدبیرها را انجام داد :

اگر قرار است تونل باز شود، برای به حداقل رساندن احتمال ریزش تونل، باید کف پهن تر و

سقف نسبت به کف تنگ تر باشد، مثلاً: اگر کف ۲ متر باشد، باید سقفش ۱,۵ متر باشد، و اگر قرار باشد ارتفاع آن به قدری باشد که یک انسان درون آن احساس راحتی کند، باید از پایه های چوبی استفاده کرد.

بجز موارد بالا که به آنها اشاره کردیم در تومولوس ها هیچ خطری وجود ندارد. لطفاً توجه داشته باشید که خرافاتی مثل طلسم وجود ندارد.

حفاری های تومولوس :

این گونه بناها، از بناهای با شکوهی می باشد که برای پادشاه، شاهزاده، ملکه و افراد اصیلی مثل آقایان منطقه (و خانواده آنها) ساخته می شده است.

در نتیجه تلاش صدها انسان به مدت چندین روز بنا شده است و بعضی وقت ها ارتفاع آن به بیشتر از ۵۰ متر می رسد. و حفر آنها بدون استفاده از روش های علمی هم سخت بوده و هم اشتباه می باشد. در این بناها مزار ها به دو شکل وجود دارند. در بعضی از آنها مزار در اتاقی می باشد که از چوب و یا سنگ ساخته شده است. بعضی از آنها نیز ممکن است در اتاق هایی باشند که سنگ اصلی کنده شده و مزار ساخته شده است. از نظر اشیاء و هدایا خیلی غنی می باشند. ولی بر خلاف تصور دینه یاب، ممکن است طلاهای درخشان در نیاید.

یکی از مهمترین ویژگی های این بنا تدبیرهای انجام شده در برابر سرقت می باشد. به همین دلیل وارد شدن به این بناها از بالا بزرگترین اشتباه می باشد، چون از آنجایی که حداقل ۵۰ متر عمق دارند، هیچ شانسی برای موفقیت نخواهید داشت. در عمقی به اندازه ۵۰ و یا ۱۰ و یا ۵ متر، حمل تکه های تخته سنگ و خاک به طرف بالا سخت بوده، و زمان بر می باشد و از نظر کاری هم بسیار ضرر خواهید کرد.

اتاق قبر دقیقاً در مرکز تومولوس بوده و در کف آن می باشد. به همین دلیل، برای رسیدن به مزار باید از روش هایی که در پایین به آنها اشاره شده استفاده کرد :

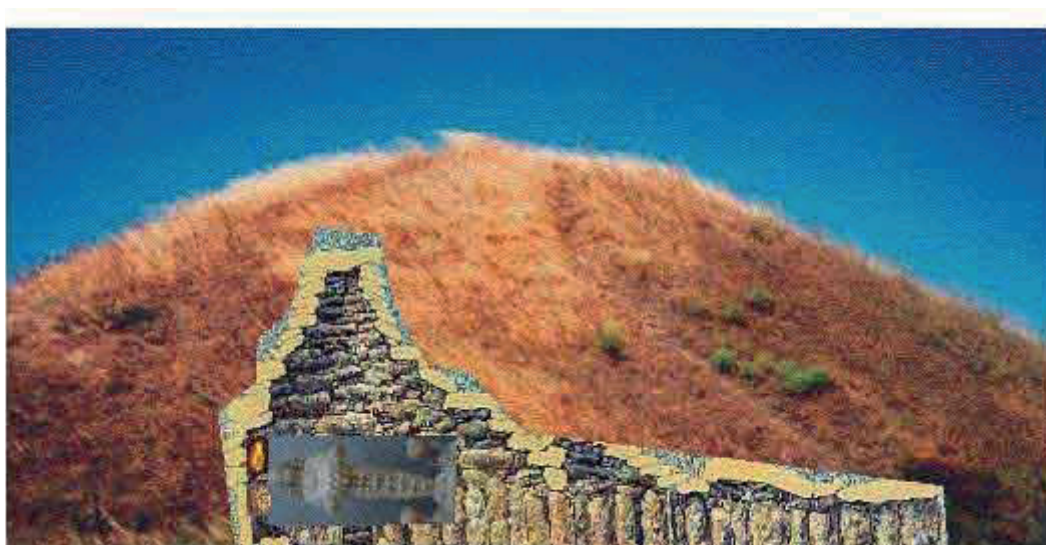
برای حفاری تومولوس هایی که عمق کمی داشته و پهن می باشند : اول قطر این تومولوس ها

پیدا می شود. سپس نقطه ی نوک آن مشخص می شود، با انداختن یک خراش بر روی نوک، بنا به ۴ قسمت مساوی تقسیم می شود، قسمت ها باید به شکل کشیدن نخ از هم جدا شوند. برشی که حفاری آن راحت می باشد انتخاب شده، دقیقا از دامنه بنا شروع کرده، و به طرف مرکز و تا دیده شدن اتاق مزار به حفاری ادامه داده می شود. اگر مزار دیده نشد، برش طرف مقابل (ضربدری) انتخاب شده و تا دیده شدن اتاق مزار، حفاری ادامه داده می شود. همانطور که در عکس صفحات قبل دیده می شود

حفر تومولوس هایی که عمق زیادی دارند کار راحتی نمی باشد. کار سختی بوده زمان و پول زیادی می خواهد، ما دو روشی که اقتصادی تر می باشند بیان می کنیم. اگر سیستم Gpr داشته باشید، کارتان کمی راحتتر می شود. این تومولوس جستجو شده و تثبیت می شود و آن نقطه نشانه گذاری می شود. از مناسبترین جهت تومولوس، در نوعی که اول پهن شده و سپس تنگ می شود؛ سعی می شود که با حفر تونلی به پهنای ۲ تا ۳ متر و ارتفاع ۱۷۰ سانتی متر به اتاق مزار رسیده شود. اگر ابزار رادار نداشته باشیم، آنگاه از طرف مناسب تومولوس گرفته، ابتدا تنگ شده و سپس با نزدیک شدن به مرکز گشادتر شده، با باز کردن تونلی به ارتفاع ۱۵۰ یا ۱۷۰ سانتی متر، به اتاق مزار می رسیم.

سیستم شکافتن عمیق و پهن : این سیستم حفاری در تومولوس های کوچک با شکافتن عمیق و پهن محور شرق و غرب آن انجام می شود. و در تولوس های با ارتفاع زیاد هم نزدیک به یک چهارم و در جبهه جنوب غربی یک برش بزرگ انجام می شود

ما این مطالب را با در نظر گرفتن این که مجوز قانونی برای حفاری دریافت شده بیان کردیم. از حفاری بدون مجوز فرار کنید.

مثلث ، حکاکی مثلث ، مثلث سه نقطه ایی :

- ۱- نشانه مثلث به این معنا می باشد که پول در مکان بسته ایی می باشد. دفینه سختی می باشد. اگر مثلث زاویه تیزی داشته باشد، در جهت آن باید کاوش انجام شود. و اگر نداشته باشد، باید در اطراف به دنبال ساختارهای متفاوت بود، و یا به نشانه های کمک کننده سر زد (نشانه دوم)..
- ۲- چیزی است که به خدا، جبرئیل و حضرت عیسی امانت داده شده. همانطور که ممکن است نشان دهنده یک دفینه باشد، ممکن است یک مزار را نیز نشان دهد. مثلث نشان دهنده سه پول متفاوت نبوده و سه مزار متفاوت را نشان می دهد. اگر یک مزار تابوتی باشد، یک معنای دینی دارد. و یا دفینه راهزنان را نشان می دهد. اکثراً نشانه ایی می باشد که همراه کننده بوده و دو دفینه تقلبی و یک دفینه درست را نشان می دهد. سه نقطه مثلث ممکن است نشان دهنده سه مزار نباشد. ممکن است به عنوان رمز، سه تخته سنگ و یا سه درخت باشد.
- ۳- احتمال پیدا کردن درپوشی به شکل مثلث بالا می باشد. از نظر دفینه یابی، درپوش های ساروجی به بزرگی ۵۰ سانتی متر، مهم می باشند. در بعضی تمدن ها، مثلث به عنوان در ورودی استفاده شده است. بهتر است در جهت نوک تیز مثلث جستجو انجام شود.
- ۴- اگر چند مثلث در کنار هم به ترتیب قرار داشته باشند، هر مثلث نماد یک اتاق می باشد.
- ۵- نماد مسیحیت می باشد. سه عنصر طبیعت را نشان می دهد. پدر، مادر، بچه. با یک نظر دیگر، روح، بدن، عقل. با یک نظر دیگر، دنیا، بشر، بهشت را نشان می دهد. در سنگ مزار ها و زینت ها زیاد استفاده شده است. در مزار های تابوتی و قبور صخره ایی زیر خاک مهم می باشند. ولی نباید فراموش کرد که تعداد مزارها باید از یکی بیشتر باشد.
- ۶- در تخته سنگی که مثلث های ریزی روی آن وجود دارد، مثلث دیگری به اندازه ۵۰ سانتی متری به خوبی جستجو شده و دقت می شود که منطقه ساروجی وجود دارد یا نه، اگر هست، در

آنجا دفینه اش وجود دارد. این نشانه ایی رمزگشایی شده می باشد.
 ۷- نشان مثلث در تمدن های قدیمی، این گونه استفاده شده که در خود مثلث درب ورودی وجود دارد. در عکس پایینی مثال این وجود دارد.

۸- مثلث موجود در عکس پایین، به دو شکل بررسی می شود.
 الف) داخل مثلث با آب پر می شود. در محلی که آب کانال با خاک یکی می شود، به اندازه عمق مثلث، ممکن است در پایین تابوت و یا اتاقی پیدا شود.
 ب) یک مثلث وجود دارد، در این مثلث کانال وجود دارد، طول کانال اندازه گیری می شود، با تبدیل هر سانتی متر اندازه گیری شده به یک قدم، در جهت کانال باید حرکت کرد. دوباره با تبدیل هر سانتی متر عمق مثلث به قدم، در پایین آن ممکن است تابوت و یا یک اتاق یافت شود.

نمونه ایی از ورودی درپوش مثلثی باز شده :

عکس زیر مثلث و در وسط آن یک حکاکی کوچک می باشد، که در جهت نوک تیز آن، در مسافت ۲۰ قدمی، در زیر تل سنگریزه مزار تکی وجود دارد. این نشانه رمزگشایی شده است.

نمونه رمزگشایی شده از نشانه مثلث :

نشانه مار :

نشان مار : اگر مار برجسته در سنگ مزار نباشد، مطمئناً نشانه دفینه می باشد. ولی در برجستگی ها سر آن اندازه گیری می شود. پول مار باز، با محاسبات مخصوصی پیدا می شود. ماری که در اینجا می بینید مار بالارونده می باشد. اندازه گیری درازای این نیز لازم می باشد. در جهت حرکتش، امانتی وجود دارد. مارهای دیگر ممکن است در سنگ و یا خاک باشند. ولی این فقط در سنگ و یا دفینه هایی می باشد که در غارها گذاشته شده اند. در نشانه ها و به خصوص مارها، نمیتوان مکان صد در صدی مشخص کرد. دلیلش این است که نمی شود به طور قطعی اطلاعات پنهانی را درک کرد. نشانه های مار آنقدر گستردگی دارد که هر تعریفی که به صورت حفظی انجام شود، خواننده را قطعاً گمراه خواهد کرد. اینطور بگوییم که مار حیوانیست که وقتی می ترسد فرار می کند و خزنده می باشد. از طرفی لانه ی مار همیشه سوراخها می باشد. با این حال به شما یک سرخ می دهم. دهان مار به حالت باز دیده می شود. در پشت آن به دنبال امانتی باش. یک بار دیگر دقیق نگاه کن، اگر دهان مار بسته باشد، در جهت جلوی آن حتماً یک سوراخی پیدا می شود.

۱- مار چنبره زده : اگر سرش در بیرون باشد، جهت پیچش درونی مهم می باشد. ولی در مکان

دیگری از منطقه می باشد. پول مار چنبره زده در زیر توده سنگ می باشد.

۲- مار چنبره زده ای که سرش در داخل می باشد : امانتش در داخل و یا در کنارش می باشد. قسمت دمش اهمیت زیادی دارد. حتما یک جهت داده شده است. از قسمت سرهم می توان جهت را پیدا کرد.

۳- دو مار به هم حلقه زده در حال بوس : در بین این دو مار به دنبال صلیب و یا نشانه های دیگری باشید. از پول هایی می باشد که با طراحی خاصی پنهان شده. واقعا سخت می باشد و قطعا پولش در کنارش نمی باشد. در مکانی در اطرافش می باشد. با تعقیب باید به دنبال آخرین نشانه در اطراف بود...

۴- مار پیچیده شده به ستون : تمامی نشانه های ماری که در بالا نوشتم، برای رمزگشایی در این زمینه تخصص می خواهد. این نیز نشانه ای می باشد که به دنبال آخرین نشانه است. جهت دم آویزان مهم می باشد. با اندازه گیری، نقطه آخر را تثبیت کرده و باید در آنجا به دنبال امانت بود. یعنی فاصله ای که باید جستجو شود، در ۲۶ تا ۲۷ متری اطرافش می باشد.

نظر دیگر : شکل مار را تعداد زیادی از تمدنهای استفاده کرده اند. در اصل متعلق به اورارتو ها می باشد. سپس از طرف تمدن های دیگر نیز استفاده شده است. ولی از نظر نتیجه تفاوتی وجود ندارد. در محلی که نشانه مار می باشد، باید به دنبال دره ای خشک و یا آبدار بود. و یا گذرگاه ها را نشان می دهد. مارها به عنوان نگهبان قبر نیز رسم شده اند. یعنی وقتی ماری را دیدید، به این فکر نباشید که پولی در یک خمره می باشد. نشانه مزار می باشد. حالا از مزار هر چه در بیاید، قسمت شما. البته به غیر از مزارها، به سنگ ها نیز پول گذاشته می شود. البته اینها حسابهایی هم دارند. به هر حال اگر به شکل مار نگاه کنید در بیشتر آنها، در کنارشان، نشانه کوچکی و دیگری نیز دارند. اگر دهان مار بسته باشد، مزار در خاک می باشد. اگر دهانش باز باشد، مزار صخره ای می باشد، و اگر زبان شاخه دار باشد، در این صورت غاری بسته و یا زمانی باز شده را نشان می دهد. حتی بعضی از مارها تومولوس ها را نشان می دهد.

نظر دیگر : دوستان از مار خیلی می ترسید؟ زیاد هم نباید ترسید از آنجایی که مار حیوان سردی می باشد انسان کمی می ترسد ، اگر به آن دست نزنید مشکلی پیش نخواهد آمد. اگر به نشانه های آن برسیم هر کس نظری دارد، به نظر من هم گوش دهید. یکی از دوستانم گفت که بر روی سنگ نشانه ماری وجود دارد. رفتم از نزدیک دیدم ، به درازای ۵۰ سانتی متر، سرش را بلند کرده و زبانش را درآورده، در حال نگاه کردن بود. معنایش را از من پرسید، گفتم برای آب خوردن می رود، در نزدیکی آبی وجود دارد؟ گفت جلوتر، یک چشمه وجود دارد، رفتیم گفتم بیل و کلنگ بردار بیار برداشت و آورد، ما منتظر ماندیم ، هنگامی که رفته بود به چند نفر هم گفته بود که

بیایند، ته چشمه را گفتم حفر کنند، یک کوزه گلی در ۲ متری، که دو دسته داشت و یک سنگ روی آن قرار داشت دیده شد، وقتی بیرون آوردیم، در دهانه آن دستمال گذاشته شده، و مومیایی شده بود، وقتی دوستان آن را دیدند دعوایشان افتاد که زمین برای من است و فلان، و پول به پلیس رسید، دوستان از شما می خواهم که این کار را تک نفری و حداکثر دو نفری انجام دهید، نقش هایی را هم که پیدا می کنید نشکنید، در اکثر نقش ها پول نیست و فقط به عنوان شکل نقش شده است.

نظر دیگر: من سربازی ام را در خرم آباد انجام دادم، در آنجا یک مار دیدم. مار به شکل حکاکی، ۲ بار پیچ خورده، دهانش باز، و زبانش شاخه دار بود، یعنی سه زبان داشت. زبان سمت راستش به پرتگاه دید داشت، بیخیال شدیم. زبان چپش به دره دید داشت، بیخیال شدیم. در جهت زبان وسطش حرکت کردیم. زبان وسط به گذرگاه دید داشت. راه رسید به یک پرتگاه خاکی و تا جلوی پرتگاه خاکی آمدیم. روی سطح پرتگاه خاکی یک غار باز شده دیدیم. به خاطر اینکه سرباز بودیم، هیچ کاری نتوانستیم بکنیم. اما با دقت که نگاه می کردیم دهان غار بعدا باز شده بود. چند مار دیگر دیدم. پول آنهایی که دهانشان باز بودند، تقریبا همه آنها برداشته شده بودند. در منطقه ساروجی یک مار وجود داشت، نشکسته بودند ولی پول آن را هم برداشته بودند. مار یک پیچ خورده، در کنارش نقش قلب وجود داشت. در جهت سر مار، نزدیک به ۱۰۰ متر جلوتر، با حفاری به شکل نقش قلب، پول برداشته شده. کناره های محلی که پول در آنجا گذاشته شده را با خاک به شکل قلب در آورده اند. تثبیت بعضی از دوستان خیلی درست می باشد، اگر دهان مار باز باشد، باید به دنبال غار بسته ایی بود، اگر دهانش بسته باشد باید در خاک به دنبال آن بود.

نظر دیگر: آیا در جهت نگاه مار، بستر دره (رودخانه) وجود دارد؟ زبانش بیرون است؟ رویش علائم دارد؟ اگر دارد زیاد می باشد؟ قبل از هر چیزی درازای مار را به طور کامل اندازه گیری کنید، هر سانتی متر را ضربدر ۷۲ تا ۷۸ سانتی متر بکنید (میانگین) یعنی هر سانتی متر یک قدم بوده، اگر زبانش بیرون باشد و اگر بستر دره وجود داشته باشد بستر دره را تعقیب کنید، در جهت نگاه مار دره به دره دیگری برخورد خواهد کرد، در نقطه تقاطع دو دره توده سنگی خواهد بود، آنجا را حفر کنید و در آنجا پول اصلی نیست ولی سربارش را پیدا خواهید کرد. یعنی در جهت زبانش؛ شاخه زبان به معنای یکی شدن دو دره نیز می باشد. اگر رویش پولک باشد در پهنای مار و به درازای آن ۵ پولک در نظر گرفته، یکی از پولک ها پر می باشد. در جهت نگاه مار، تومولوسوس یا غاری در صخره ها، و یا اتاقی وجود دارد، فقط یکی از آنها پر می باشد و بقیه خالی می باشند و دارای تله هستند. به اتاق پر، از اتاق های خالی می شود وارد شد.

طول زبانش، به ما دوری دو دره، و سربار آن را نشان می دهد. طول مار نیز، دفینه اصلی را نشان می دهد ولی حتما باید مواظب بود.

نشان های مار و معنای آنها : از نمادهایی می باشد که تقریبا در تمامی مدنیت ها جای گرفته است. اگرچه شمارش تمامی باورها و افسانه ها در مورد مارها غیرممکن است، ولی میتوان چند نمونه از استفاده این نماد در سنت ها را بیان کرد :

-سنت های یهودیت، مسیحیت و اسلام. (به عنوان نماد شیطان و گاهی هم بعنوان نماد عقل استفاده شده است)

-سنت سومر، (خدایان آفریننده زمین و آسمان دو مار می باشند که یکی نر و یکی ماده می باشد. -سنت یونان قدیم. (عصای معروف دو ماره ی هرمس که به نام «کادوسه» می باشد و نماد دو ماری که سر آنها در یک کاسه دایره ایی در حال خوردن شیر می باشند، که در برگما نیز دیده شده و برای آسکلپیوس می باشد).

-سنت مو. (از نظر جورجوارد، در کلنی های مو، مار هفت سر، درخت ماردار، ماری که به شکل حلزونی دور تخم هایش پیچ خورده، دو مار به صورت دو S جفت، مار دو نقطه دار (ستاره)، و یا نماد ماری به شکل S که درونش نقطه (ستاره) دارد، مشاهده شده.

-خفیه کاری شرق. (حرکت، حلول و دوره ی پیشرفت کیهان را نشان داده، نماد ماری که دمش را گاز گرفته).

-خفیه کاری بین النهرین و هند: (عصای دو ماردار)

-خفیه کاری و حرکت مدیتیشن بودایی. (نماد دو ماری که جریان را تمثیل کرده و به دور محور بدن انسان و زمین می چرخد)

-آیین هندو. (مار «آنانتا» که پیشرفت و حرکت دورانی را تمثیل کرده، و مار «واسوکی» که در دریای شیر، حرکت چرخشی جفت انجام می دهد).

-سنت مصر قدیم. (مار سه سر، دو مار بالدار، ماری که در سرش دو شاخ و یک قرص حمل می کند، مارهای خالق، «نف» و آپوفیس).

-سنت کویچ (کیشه) و مایا. (مار پرنده ایی با پرهای آبی و سبز، که انسان دنیا را بوجود آورده) -سنت مینوس. (مار الهه)

-سنت هیتایی. (ماری که در حال مجادله با خدای آسمانی تصویر شده)

-سنت سلجوقی. (مار جفت در بر آمدگی ها)

-سنت چین، ژاپن و غرب. (ماری که به شکل ازدها بوده و پر داشته و یا ندارد).

سنت قبیله آفریقایی کیمی. (مار افعی چنبر شده، که تمثیل گر تصور خالق، حرکت دورانی زندگی

و حلول می باشد).

بنا به اطلاعات سری، نماد مار، مثل هر نماد دیگری، در معانی متفاوتی استفاده شده و معنای نماد با توجه به مکان استفاده شدنش، متغییر می باشد. به همراه این، وقتی اطلاعات محرمانه در کنار هم گذاشته شوند، این نماد به طور کلی در هفت معنا استفاده شده است:

۱- در اکثر سنت های روی زمین، همانطور که می دانید، تاثیر شیطانی یعنی منفی، یا حس دشمنی را تمثیل می کند.

۲- در رویاها، بدی، حس دشمنی، موجوداتی از نظر اخلاقی نامناسب ولی زیرک را تمثیل می کند.

۳- در برخی سنت ها، نماد گر تمدن و یا نژاد (از نظر ژنتیکی) متعلق به کهکشان راه شیری می باشد.

از نظر برخی محققان، در سنت های از تک، مایا، و اینکا، پس از آموزش مدنیت به انسانها، در باور الهی کواتزالکوتلمار پرسبز که به آسمانها برگشته، در باور خدا-مار اولین پادشاه آتیکاه، در باور ووتان، خدای شبیه مار در سنت اسکاندیناوی و در باورهای شبیه به اینها، در تورات، نوعی از انسان بی نهایت و یا نژاد بی نهایت که از طرف زیست شیمی دانه های کیهانی، که با نام الوهیم شناخته می شدند، اعمال شده است.

۴- نماد مار، در استفاه های صوری، تمثیل گر دایره ی تیشتر جفت ستاره می باشد. مثلاً، مایاها، تیشتری که به شکل S می چرخد را با کوكولكان خدای مار پرسبز که به شکل S می باشد و از آنجایی که جفت ستاره می باشد نماد می کردند و موقعیت ستاره ها را در دایره، با سنگهای حلقوی یشیم درون مار نشان می دادند. در مصر قدیم این دایره را، با راینکیرا که هر روز خورشید را، که با توجه به اطلاعات محرمانه خورشید فیزیکی نبوده و معنوی می باشد، حمل می کند، ارتباط می دادند. با مار آپوفیس که پشت سرش می چرخد نماد می شود. در اصل از آنجایی که موضوع دو ستاره می باشد، دو دایره، در بعضی نمادگری ها با دو مار که به همدیگر حلقه شده اند نماد می شود.

۵- نماد مار، در بعضی استفاده ها، وقتی به صورت ماری که دمش را گاز گرفته رسم میشود، مخصوصاً با نام «اوروبروس»، به معنای حرکت دورانی پیشرفت گیتی، که به آن منحنی شروع و پایان نیز گفته می شود، می باشد. (حلول، با پوست عوض کردن مار نیز نشان داده می شود).

۶- نماد مار در تانتریزم و نشان دادن انرژی کنالین استفاده می شود.

۷- مار گاهای نیز، به معناهای، قدرتهای گیتی، همزادی، «سیالات»، به میان آوردن چرخش کهکشان ها و تولید گیتی ها، دایره ی تیشتر، تکامل های روحانی، و حرکات دورانی گیتی، چرخش پریودیک اشیای گیتی، و نماد چرخش که با زمان معناهای متفاوتی می دهد، می باشد.

مارهایی که نماد دفينه می باشند، به معنای دره ایی در آن منطقه، و یا کانالهای آب و یا راههای مشهور گاری می باشد. نقش مار گاهاً به شکل برجستگی، گاهی نیز به صورت کنده کاری کم می باشد. مار برجسته نشان دهنده دره پر آبی در آن منطقه می باشد، دفينه نزدیک دره است. مارها ابتدا منطقه را و سپس پول را نشان می دهند. رمز مارها یا در نقطه نقطه گذاری شده و یا در V که زبان شاخه شده و یا دم ایجاد کرده می باشد. گاهها نیز در گره اش می باشد. اگر سه گره داشته باشد، ۳ پول موجود در پیچ دره را مژده کرده و اگر ۵ باشد، ۵ پول موجود در پیچ دره را مژده می دهد. نقطه اصلی پول در منطقه نیز اگر در گره نقطه ایی مایل به راست یا چپ وجود نداشته باشد، در پیچ دره و در نقطه مرکز می باشد.

مارها گاهاً به شکل سر بریده و بعضاً دم بریده مشاهده می شوند، معنی اش این می باشد : طول دره و یا کانال آب به پایین تر نمی رود. منطقه حادثه را در برگرفته است، وقتی مار سر و یا دم بریده دیدید، به دره و یا کانال نگاه کنید، دقیقاً مثل مار، خواهید دید که به دلیل داشتن یک خمیدگی بعد از یک منطقه ایی دیگر قابل مشاهده نخواهد بود، یعنی مثل سر و دمی که در مار دیده نمی شود. به صورت خلاصه، هر زمان نشانه را دیدید، فراموش نکنید که کروکی منطقه و یا دره ایی در آن ناحیه می باشد. از طرفی اگر مار دایره درست کرده باشد، پولش در خودش می باشد. یعنی در تخته سنگی که روی آن پیدا شده، و یا در ۳ متری جنوب آن می باشد.

اگر حلقه ها در مار عمیق باشند، دره را نشان می دهد. اگر زیاد عمیق نباشد، نشان دهنده راه می باشد. جهت مار خیلی مهم می باشد. در دره ایی حرکت کنید که شبیه مار می باشد. آیا در پیچ های دره چیزی وجود دارد که نظرتان را جلب کند؟ به دنبال یکی از نشانه های V ، + و O باشید. بهتر است که با دقت باشید.

نکته های مهم در نشانه های مار :

۱- اگر بر روی تخته سنگی مار به صورت چنبره زده باشد، پول در زیر آن مار می باشد.

۲- اگر مار بر روی تخته سنگ دولا شده و به جلو نگاه کند، پول در دو جای مختلف می باشد.
۳- اگر دهان مار باز باشد، باید در پشت آن به دنبال دفینه بود و یا باید یک سوراخ وجود داشته باشد.

۵- اگر زبان مار بیرون باشد، و مار برجسته بوده و پشتش پولک داشته باشد، خطرناک بوده و پول تله دار می باشد.

۶- اگر دهان مار باز بوده و زبانش بیرون باشد، به معنای خطر می باشد. بر روی پول زهر ریخته شده است، یعنی با دست باز به آن دست نزنید.

پول نیز در خود صخره می باشد. اگر صخره را بررسی کردید و در جایی از آن صدای تو خالی آمد، آن قسمت را با یک جسم سخت بشکنید و پول را بردارید.

۷- اگر مار به صورت دایره شده باشد، پول در خود سنگ می باشد. یعنی در تخته سنگی که روی آن پیدا شده می باشد و یا در طرف جنوب تخته سنگ و در ۳ متری آن می باشد.

۸- در نشانه های مار، اگر جهت های مختلف و متفاوت وجود داشته باشد، این به همراه دفینه، مزار را نیز نماد می کند.

به این معنا می باشد که در این منطقه مزاری وجود دارد و داخل آن پول وجود دارد.

۹- اگر یک چشم مار کور باشد، در جهت نگاه چشم کور کاوش انجام دهید.

۱۰- اگر دهان مار بسته باشد مزار در خاک می باشد.

۱۱- مار برجسته ایی که دهانش باز باشد، به ما دو جهت می دهد. یکی با منطق V، بین قسمت عمیق دهان و قسمت انتهایی آن به صورت عمودی اندازه گیری شده، و اگر به ازای هر سانتی متر آن یک قدم حرکت کنید، سربار کوچکی خواهید دید. حالا، طول مار اندازه گرفته شده، نتیجه به دست آمده را، هر ۱ سانتی متر را یک قدم در نظر گرفته، در پشت یک نشانه می باشد که در آن پول وجود دارد.

۱۲- اگر مار زبان شاخه ای داشته باشد، غاری بسته و یا بعداً باز شده را نشان می دهد.

حتی بعضی مارها تومولوس ها را نشان می دهند.

اگر زبانش بیرون باشد، و در حدود ۳ سانتی متر باشد، در فاصله ۱۰۰ متری باید به دنبال پول بود.

اگر زبانش بیرون نباشد، باید دمش اندازه گیری شده و حرکت کرد.

اگر بین هر دو مار نشانه صلیب و یا ضربدر وجود داشته و مارها برجسته باشد، نمادگر دفینه خیلی بزرگی می باشد.

۱۳- اگر چه ممکن است بعضی نشانه ها یادآور نشانه مار باشد، ولی در حقیقت ماری به آن شکل نداریم.

اگر به شکل مار نگاه کنیم، متوجه خواهید شد که مار می باشد.

در این صورت مار را به خوبی بررسی می کنید.

مار راست می باشد یا پیچ خورده؟ زبانش بیرون می باشد؟ در حال حرکت می باشد یا ایستاده؟ و یا بر روی یک تپه می رود؟ این گونه وضعیت ها را باید به خوبی بررسی کرد، و نظر نیز بر اساس آن داده می شود.

پول ماری که در حال حرکت می باشد به راحتی برداشته می شود، اما پول ماری که ایستاده و چنبره زده، کمی سخت یافت می شود.

در این میان باید در مورد طرز زندگی و حرکت مارها اطلاعاتی داشته باشید تا بتوانید معنای اشکال را بیابید.

۱۴- مار خطرناک می باشد، دهانش باز می باشد یا بسته، یعنی زبانش بیرون است یا نه، اگر دهانش باز باشد طول گردن آن را اندازه بگیر و قدم بردار در اینجا باید به دنبال غار بود.

ولی اگر دهان مار بسته باشد، یعنی باید به اندازه طول مار به عقب حرکت کرد.

پول و امانت این نشانه را باید در خاک پیدا کرد.

۱۵- اگر مار پیچ داشته و در کنارش نماد قلب وجود داشته باشد، باید به دنبال منطقه ایی خاکی به شکل قلب و یا به شکل سنگ بود.

۱۶- مار هر تعداد که پیچ خوردگی داشته باشد، به همان تعداد نشانه وجود دارد. ولی هر پیچش، جهت نگاهش، زبانش، باز و یا بسته بودن دهانش، معنای متفاوتی دارد.

در جهت نگاه مار بستر دره وجود دارد؟ زبان مار بیرون است؟ رویش پولک دارد؟ اگر هست پولک می باشد؟

قبل از هر چیزی طول مار را به خوبی اندازه گرفته، اگر در پشت مار نشانه حفره کوچک و یا یک صلیب، حکاکی بت بصورت کنده کاری شده و یا برجسته باشد، که این نشانه مشخص دفینه می باشد، هر سانتی متر را در ۷۲ الی ۷۸ ضرب کرده، (میانگین) یعنی هر سانتی متر یک قدم، و

در جهت نگاهش، حرکت کنید، یا با تل سنگی و یا تل خاکی برخورد خواهید کرد که زیر آنها را کاوش کنید. اگر در کنار دره باشد، در نقطه ایی که دره پیچ خورده می تواند در زیر تخته سنگ و یا گروهی از تخته سنگ باشد، و یا در منطقه ایی که درختی عظیم و بزرگ وجود دارد باشد. ۱۷- اگر مار پیچ خورده و سرش رو به بالا باشد، در جهت سرش، باید در فاصله ی ۲۰۰ متری اطراف کاوش انجام شود، باید به دنبال چشمه آب و امثال آن بود.

۱۸- اگر دم مار تا نوک تخته سنگ دراز شده و به صورت پیچ خورده باشد، و نوک دم، با یک خط جدا شده باشد، به این معنا می باشد که پول در اتاقی در زیر تخته سنگ می باشد.

۱۹- باید به زیر محلی که مار از طرف پرندگان غارتگری مثل عقاب و یا شاهین شکار شده است، نگاه کرد. هنگامی که پرنده ای مار را می گیرد، از بالا به پایین آن را رها می کند تا بمیرد. باید از بالا به منطقه نگاه کرده، و به دنبال چیزی شبیه به مار بود، اگر پیدا کردید، احتمال دارد که در زیر آن چیزی باشد که شبیه به مار می باشد.

۲۰- رمزگشایی کردن مار کننده کاری شده خیلی سخت می باشد، ولی خطرش کم می باشد. برجسته ها خطر بیشتری دارند

گازهای سمی و یا مواد شیمیایی و امثال این، ممکن است برای حفاظت از پول باشند. مار برجسته نشانه غار نمی باشد. به معنای پول مزار و راههای اصلی است. ممکن است گاهاً به معنای پول نباشد.

۲۱- اگر مار آبی کنار آب و یا درون آب بر روی تخته سنگ رسم شده باشد، به این معنا می باشد که درون آب نیز امانتی دیگری وجود دارد.

حکاکی های گرد :

با یک نمونه مزار که از حکاکی های گرد یافت شده شروع کنیم. می بینیم که در کنار حکاکی حلقوی، مزاری وجود دارد. فراموش نکنیم که تعداد مزارها یکی نمی باشد. مشاهده شده که از این حکاکی های منظم، مزارهای تابوتی و زیر زمینی یافت شده است. باید به این موضوع دقت شود.

نشانه ای می باشد که در ایران به وفور دیده می شود و نشانه قبر است. مشابه آن به طور طبیعی یافت می شود. تفاوتش این است که با نظم کار شده.

حکاکی های گرد در اصل، قربانگاههای متعلق به یک مزار کوچک می باشد، به درون اینها آب و غذا گذاشته می شود، درونش روغن ریخته و سوزانده می شود. خیراتی برای فرد مرده به این شکل انجام می شود. آیا مزارهای امروزه نیز به این شکل نمی باشند؟ هر وقت به مزار سر می زنیم، روی آن آب می ریزیم، بر حکاکی هایی که بر روی تابوتی که از مرمر ساخته شده آب پر می کنیم. و غذاهایی مثل گندم می اندازیم، به این هم می گوییم : «برای خیرات مرده، پرنده ها بخورند، ثواب شود». پس ریشه عقیده ما از قربانگاه های سنگی گرد می آید.

مزار در دوردست های این حکاکی ها نمی باشد، همانطور که در مثال مشاهده شد، در فاصله نزدیکی می باشد. ممکن است حکاکی ها تک باشند ولی مزار ها نمی توانند تک باشند. مزارها در مکانی مناسب و در نزدیکی مناطق مسکونی پیدا می شوند.

اگر منطقه ای مسکونی نباشد، مزار نیز وجود نخواهد داشت، مگر نه؟ اگر مزار وجود داشته باشد، منطقه مسکونی نیز وجود خواهد داشت، این دو عنصر مکمل یکدیگر می باشند.

عنصری که در این حکاکی ها باید به آن دقت کرد، کیفیت حکاکی ها می باشد. کیفیت هر چقدر زیاد و خوب باشد، ما را نیز به همان شکل به هدیه های با کیفیت مزار می رساند. اگر بی کیفیت باشد تلاش نکنید. هر کس می خواهد ماهیچه هایش قوی شود تلاش کند....حکاکی ها باید مثل نمونه های پایین باشند. نمونه های زیادی آوریم تا موضوع به خوبی فهمیده شود.

حکاکی گرد:

از عناصری می باشد که مزار را نشان می دهد.

حکاکی های گرد : هر حکاکی یک مزار دارد، مزار در ۵ متری اطراف حکاکی کاوش میشود. معمولاً ممکن است خالی باشد.

اگر یک حکاکی بزرگی وجود داشته و در اطراف آن حکاکی های کوچکی باشد، فاصله بین حکاکی بزرگ و حکاکی کوچک اندازه گیری می شود. در جهت حکاکی کوچک، با در نظر گرفتن هر سانتی متر به منزله ۱ قدم، حرکت می کنیم. مزاری که دنبال آن هستید در آنجا می باشد. حکاکی های کوچک و باعمق کم، به معنای مزار و حکاکی های بزرگ به معنای انبار زیرزمینی می باشد. مثلاً اگر حکاکی کوچک ولی عمیق باشد، به معنای اتاق مزار می باشد، اگر عمیق تر باشد، معنایش ممکن است تغییر کند، مثلاً عمق زیاد حکاکی می تواند به معنای چاه باشد.

۱- حکاکی های کوچک : اگر حکاکی های کوچک به تنهایی وجود داشته باشند، به معنای مزار تک می باشند. وجود نشان تیر و یا یک خط روی همین تخته سنگ در نزدیکی حکاکی، می تواند در پیدا کردن جهت مزار به شما کمک کند. اگر در نزدیکی هایش یک صلیب و یا X باشد، قطعاً مزار می باشد.

۲- حکاکی های بزرگ : حکاکی های بزرگ معمولاً به تعداد فرد مثلاً ۱ ۳ ۵ می باشند. اینها به معنای چاه می باشند. اما می تواند به معنای نشان مزار نیز در نظر گرفته شود.

۳- حکاکی های مخلوط : در تخته سنگهایی که هم حکاکی های بزرگ و هم حکاکی های کوچک دارد، منطقه ایی را که مزار خانوادگی و یا مزار عمومی می باشد را نشان می دهد.

۴- حکاکی های عمود بر زمین : در تخته سنگهایی که مثل دیوار می باشند، و انگار مثل یک چشم کوچک می باشد، نشان دهنده غار می باشد.

در این نشانه ها، در ۱ الی ۲ متری طرف راست و یا چپش، غار بسته ایی وجود دارد.

۵- حکاکی های مربعی : اگر بر زمین صاف، یعنی به صورت موازی زمین باشد، به معنای انبار زیر زمینی است. این انبارها زیرزمینی را که خیلی دور نمی باشند، می توان با تثبیت فضای خالی پیدا کرد.

۶- حکاکی های مربعی عمود بر زمین : حکاکی های مربعی بر روی تخته سنگ هایی که به آنها دیوار گفته می شود، به معنای مزار پادشاهان می باشد.

در عکس پایین، یک حکاکی مخزن وجود دارد که هدف در پایین و در مقابلش می باشد. ولی کارش کمی سخت می باشد. دلیلش نیز این می باشد که به اندازه عمق حکاکی، ورودی مخزن نیز پایین می باشد.

رمزگشایی نشانه سه جوغن :

اگر نشانه ۳ جوغن وجود داشته باشد طرز قرار گرفتنشان، موجب تغییراتی در رمزگشایی می شود. اگر سه جوغن مخلوط وجود داشته باشد، جوغن تنها، و یا جوغن نزدیک به انتهای تخته سنگ جهت را نشان می دهد.

اگر جوغن ها به شکل مثلث اعمال شده باشند، به همان اندازه که این را به عنوان نماد مثلث در

نظر می گیریم، باید به عنوان نماد V در نظر بگیریم. در اینجا سه جوغن را به شکل V در نظر گرفته، در جهت دهان باز، در ۷ الی ۹ متری باید ببینیم که مزاری وجود دارد یا نه، و یا در این مسافت دنبال تخته سنگ تراشیده شده با اسکنه، که خیلی کم پیدا است باشیم. دوباره شکل V در نظر گرفته شده و در جهت دراز V نگاه می شود. مشاهده شده که بعضی از نشانه های مثلثی، با سه جوغن درست شده است، باید این را با در نظر گرفتن منطق مثلثی رمزگشایی کرد. در نشانه های مثلثی که در کنارشان تیر یا کانال می باشد، راه حل، به صورت مستقیم با تیر و کانال رابطه دارد. جهت تیر و یا جهت جاری شدن کانال، ما را در یافتن مزار ها کمک می کند. این گاهاً ما را به جای مزار، مستقیماً به دفینه می رساند. نقاطی که باید از ابزارهای الکترونیکی در آنها استفاده کرد، اینها می باشند.

رمزگشایی نشانه جوغن گرد جفت :

اگر دو نشانه جوغن کنار هم وجود داشته باشد، یعنی در منطقه مزار وجود دارد، از نظر جهت باید در جهت جوغن کوچک نگاه کرد، این به ما نشان می دهد که در منطقه فقط یک مزار وجود دارد. اگر هر دو جوغن به یک اندازه باشد، باید دقت کرد که در کنارش نشانه دیگری وجود داشته باشد که جهت بدهد، دو جوغن که اندازه یکسانی دارند، به معنای دو مزار می باشد. جوغن جفت که درون حیطه مزار ها می باشد، به این معناست که از یک خانواده، مزار دو نفر وجود دارد. مزار ها در فاصله نزدیکی از جوغن ها می باشند.

اگر دوباره جوغن جفت، در تخته سنگی ایستاده باشد، در نقطه ایی که به زمین دید دارد، مزار وجود دارد، اگر به صورت چپکی باشد، به ما نشان می دهد که در چه جهتی باید حرکت کرد. اینگونه حکاکی های جفت، معمولاً بر روی راه پیاده رو می باشند. در فهم اینکه در جلوتر مزار وجود دارد به ما کمک می کند. در حکاکی های عمودی، احتمال وجود نشانه های کمک کننده مثل تیر و کانال زیاد می باشد.

رمزگشایی جوغن گرد تک :

حکاکی گرد تک، در بین نشانه هایی می باشد که به وفور مشاهده می شود. گاهاً نشانه مزار، گاهاً چاه و گاهی هم بعنوان نشانه کمکی استفاده شده است. نشانه به طور کاملاً متقارن ساخته شده، اگر نسبت به پهنایش عمقش بیشتر باشد، به معنای چاه می باشد، عموماً بر روی راه پیاده رو می باشد، در نزدیکی و یا سر راه مطمئناً چاه وجود دارد.

دوباره حکاکی تک با ابعاد مشخص، مشاهده شده که در نقشه ها و یا در یادداشت ها برای تشکیل هدف نیز درست شده است. وظیفه نشانه کمک کننده را دارد. نشانه های دیگر موجود در اینجا، احتمال آب جاری و یا چاه بودنشان بالا می باشد، در اینجا در نزدیکی آب باید به دنبال نشانه نهایی که جهت و مسافت را می دهد، باشیم.

جوغن هایی که به عنوان نشانه مزار ساخته شده اند، از جوغن هایی می باشند که به وفور مشاهده می شوند، به صورت کوچک، بزرگ و متوسط ساخته می شوند، در نزدیکی ها حتماً مزار وجود دارد. به این نماد، با گویشی دیگر، می توان گفت سنگی که آب تقدیس بر روی آن ریخته شده. هنگامی که درون جوغن پر شده و سوزانده می شد، انسانها در حالتی که هم به جوغن و هم به مزار نگاه میکردند، ایستاده و فرد مرده را تقدیس می کردند. در اینجا مهمترین نقطه ای که باید به آن دقت کرد، این است که اضافات آتشی که در جوغن سوزانده می شود، به کدام طرف می رود، در جهت آن مزار می باشد. دفینه یابان امروزه، برای پیدا کردن مزار داخل جوغن آب پر کرده، در جهت لبریز شدن آن کاوش انجام می دهند، این روش نیز درست می باشد. دوباره در جهت لبریز شدن جوغن تک، دومین جوغن تک و در جهت لبریز شدن آن سومین و آخرین جوغن پیدا می شود، هنگام پیشروی در این سیستم، عموماً به سمت غرب کشیده می شویم، در اینجا مزار در نزدیکی آخرین جوغن می باشد، با یک کاوش دقیق، مزار به راحتی پیدا می شود

جوغن های گرد و رمزگشایی آنها :

جوغن های گرد که به هدف مزار ساخته شده اند، راه حل های متفاوتی دارند. تعداد حلقه ها، جوغن بزرگ و در کنارش جوغن کوچک، جوغن داخل جوغن، خطوط و کانالهای کنار جوغن، بزرگی و عمق جوغن، فاصله بین جوغن هایی که در همان تخته سنگ پیدا شده اند، جوغن عمودی موجود روی دیوار (اسکنه کاری شده)، معانی تمامی اینها متفاوت می باشد.

جوغن های گرد اگر چه به شکل حلقوی دیده می شوند، در اصل خیلی از آنها حلقوی نمی باشند. برای فهم این، به جای نگاه به نشانه باید آن را لمس کرد. اگر به قسمت درونی جوغنی که در هنگام نگاه کردن حلقوی دیده می شود، انگشتان را بمالیم، متوجه مثلث می شویم.

تعداد جوغن ها : در سنگ هایی که تعداد جوغن ها از یکی بیشتر باشد ، ابتدا به تعداد جوغن ها و به وجود اثر اسکنه در کنار جوغن دقت می کنیم.

اگر ۲ جوغن باشد، به طرف جوغن کوچک، و اگر ۳ جوغن باشد، V درست کرده و در طرف دهان بازش، به ۷ الی ۹ متری آن نگاه می شود. تعداد ۴ و یا بیشتر، به یک سیستم شمارش بستگی دارد، در اینجا جوغن متفاوت و جهت شرق مهم می باشد. تعداد ۶ و یا ۸ جوغن، ممکن است نشان وجود صندوق در اطراف باشد، باید دقت کرد که مکان هایی بین تخته سنگها برای ساخت صندوق وجود دارد یا نه.

جوغن داخل جوغن : تخته سنگها و سنگهایی که جوغن داخل جوغن دارند، به معنای اتاق هایی می باشد که به همدیگر راه دارند. این نشانه اغلب در سنگهای مزار اولی که پیدا شده دیده می شود، و به ما وجود دومین اتاق را نشان می دهد.

خطوط کنار جوغن : خطوط پیدا شده در کنار جوغن، نقش مهمی را در مورد جهت و مسافت بازی می کنند. در اینجا طول خطوط، و تعدادشان مهم می باشد. اگر خطوط مخلوط و از روی هم گذشته باشند، دفینه با توجه به باورهای عرفانی ساخته شده، منطقه طلسم شده است.

بزرگی جوغن : بزرگی جوغن به طور مستقیم با رتبه مزار (فرد مرده) رابطه دارد، گاهی عمق حکاکی عمق مزار را می دهد. مثال : اگر عمق حکاکی ۵ سانتی متر باشد، می توان فهمید که عمق مزار ۳-۵ متر می باشد، این ممکن است برای هر جوغن صادق نباشد.

روش عمومی رمزگشایی بیشتر جوغن های گرد جفت، همانطور که در بیشتر جوغن های گرد می باشد، مزار است. ولی اینجا، نسبت به بقیه جوغن ها، اینچنین تضادی وجود دارد. در سه جوغن که به شکل دیگ سه پایه درست شده است، مزار تک وجود دارد، و در دو جوغن که کنار هم ساخته شده اند، دو مزار وجود دارد. مزار ها معمولاً به موازات دو جوغن و به صورت غاری در تخته سنگ ساخته می شوند. در مکان هایی که این امکان وجود ندارد، یعنی در مکانهای که زمین نمکی دارند، تخته سنگ تراشیده شده و به صورت صندوقی دفن شده و یا کنار مزار که با سنگ پوشیده شده می باشد. اگر به منطقه برویم که دو جوغن دارد، پشتمان را به شرق می کنیم، و به سمت اولین مزار مناسب پیش می رویم. این مزار در زمینی نا هموار و نزدیک آب می باشد. یعنی باید به کناره دره رفت. ولی باید تا جایی به کناره دره پیش رفت که رطوبت آب و یا سرریز

شدنش نتواند مزار را تحت تاثیر قرار دهد. در اینجا، در کناره دره باید در نقطه ایی هم خط با جوغن، به دنبال مزار بود و باید ورودی را پیدا کرد. اگر ورودی در زیر خاک باشد، ساختار تخته سنگ بررسی شده و نقطه مناسب برای مزار انتخاب می شود، اگر ورودی روی سطح خاک باشد، قطعا قسمت ورودی با سنگهای بزرگی پوشیده شده است. و یا با یک دیوار مرزبندی شده است. از آنجایی که این مزارها ثروتمند نمی باشند، روی تخته سنگ مزار حکاکی وجود نداشته و ساده می باشند. در مزار یا دو نفر وجود دارد، یا دو مزار کنار هم می باشد...

رمز گشایی حکاکی های مربع و مستطیل :

حکاکی های مربع و مستطیل قطعا نشانه مزار می باشد. این نشانه ها به معنای گوردخمه ، مزار اتاقی، کلیسا و مهمترینشان احتمال اینکه مزار زن هم باشد زیاد است. ابعاد حکاکی به ما درباره اینکه چگونه مزاری می باشد، اطلاعات می دهد.

حکاکی مربع به عمق ۴-۵ سانتیمتر، به معنای قبرستان کلیسا می باشد. حکاکی مربعی با این ابعاد، با عمق مزار به طور مستقیم رابطه دارد. ۴-۵ ضربدر ۷ برابر است با عمق مزار، در این چنین حکاکی های مربوط به کلیساهای، احتمال وجود آبراهی وابسته به حکاکی زیاد می باشد. در اینجا اندازه آبراه گرفته شده، اندازه به دست آمده ضربدر ۷ شده، در جهت آبراه به مزار می رسمیم.

حکاکی های مربعی در ابعاد کوچکتر به معنای مزار مردی با رتبه بالا می باشد. این مزار ها به شکل گور دخمه و یا قبر اتاقی می باشند. مزار حداکثر ۷ الی ۹ متر از نشانه دور می باشد. اگر منطقه برای گور دخمه مناسب نباشد، سریعا به طرف زمین خاکی که در نزدیکی نشانه می باشد می رویم، اگر در آنجا نتیجه ایی نگرفتیم، دقت می کنیم که در اطراف تپه های کوچکی وجود داشته باشد. این گونه مزار ها با تست فضای خالی (حفره) به راحتی پیدا می شوند.

حکاکی های مربعی که در کنارشان حکاکی های گرد وجود دارد، دوباره به معنای مزار می باشد.

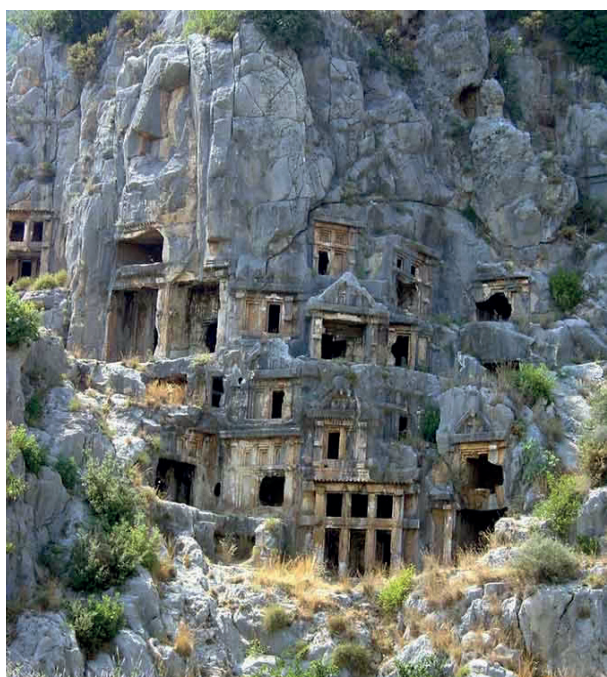
در اینجا مهمترین چیزی که باید به آن دقت کنیم، نزدیکترین حکاکی گرد به انتهای تخته سنگ می باشد، این به ما جهت می دهد، در جهت جوغن نزدیک به انتهای تخته سنگ، باید کاوش انجام شود.

حکاکی های مربعی متوسط و کوچک، به احتمال زیاد نشان دهنده مزار زن می باشد. اگر تعدادی مربع متوسط وجود داشته باشد مزار زن می باشد. در طرف شرق این نشانه ها مزار مرد وجود دارد. اگر حکاکی مربعی تک وجود داشته باشد، در نزدیکی های نشانه، قبر اتاقی وجود دارد. دوباره با تست فضای خالی به راحتی پیدا می شود. حکاکی مربعی که درونش حکاکی گرد وجود دارد، به طور مستقیم، نشان دهنده قبر اتاقی می باشد. به ما این را نشان می دهد که اتاق ها از درون به هم راه دارند. احتمال این بالاست که این نشانه بر روی سنگهای بنای اتاق مزار می باشد. به ما این را نشان می دهد که در اینجا، دومین و سومین اتاق موجود می باشد.

اگر حکاکی های گرد و مربعی در یک میان باشند، « به اندازه تعداد جوغن ها، مزار، در اتاقی می باشد که توسط مربع و یا مستطیل به آن اشاره شده است.»

اینگونه نظری وجود دارد هم وجود دارد که اگر حکاکی مربع و یا مستطیل در دیواره باشد، و در مقابل آن صخره های بزرگی به صورت ردیفی باشد به معنای گور دخمه می باشد.

حکاکی های مربعی معمولاً در مناطق که از هر طرف به راحتی قابل رویت باشد هستند. به این اشاره دارد که آن منطقه قبرستان صخره ایی وجود دارد. در مقابل نشانه باید صخره های ردیفی وجود داشته باشد. دفینه را باید در آنجا کاوش کرد. اگر یکی از مزارها باز شوند بقیه آنها به راحتی پیدا می شوند.

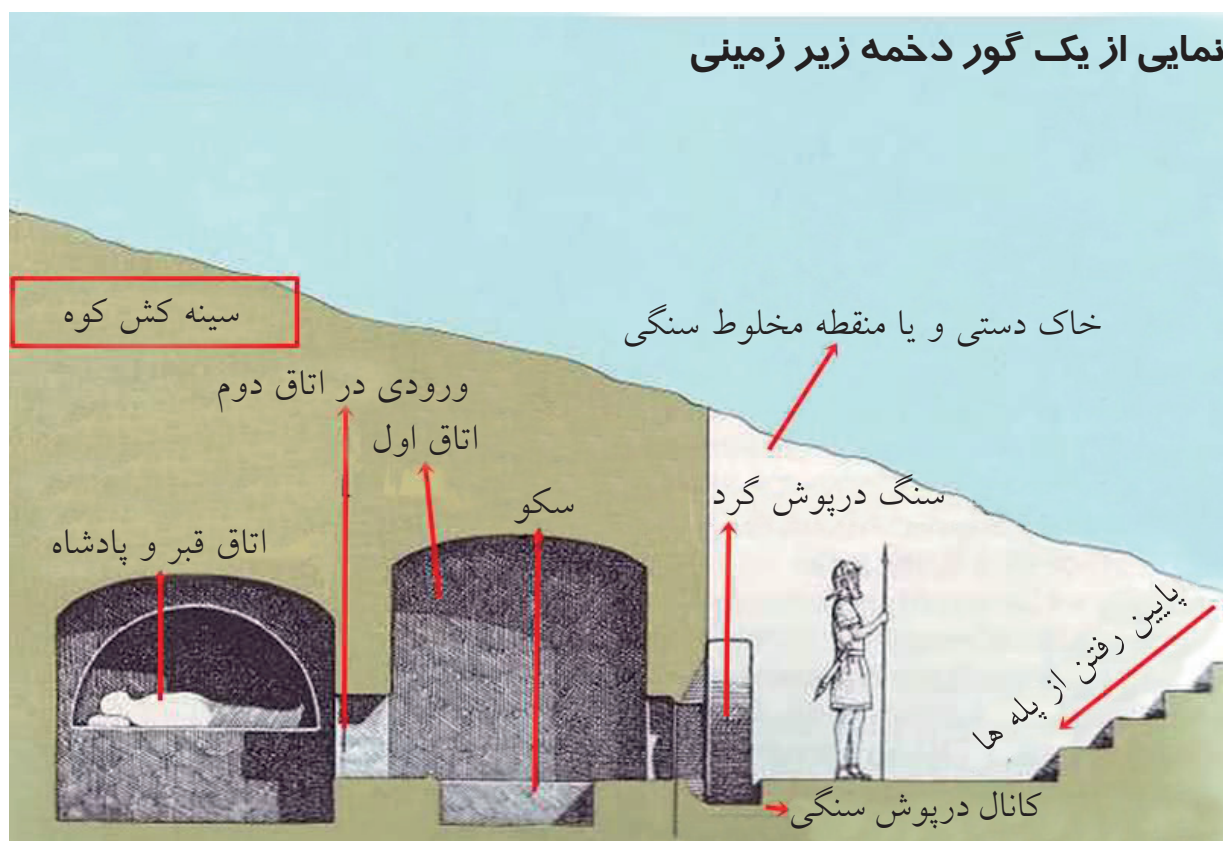

نشانه حکاکی گرد و بزرگ :

این نشانه معمولاً در دریا و یا در سنگهایی که از هر طرف به راحتی قابل رویت بوده و کندن آن راحت باشد حک می شود. به اندازه باور نکردنی بزرگ هستند. صخره ایی که این نشانه رویش حک شده نباید ترک خوردگی داشته باشد. بخاطر اینکه از سنگهای ترک خورده آب به داخل قبر نفوذ پیدا می کند این سنگ را ترجیح نمی دهند. در قبرهای اتاقی استفاده می شود و ممکن است در داخل هر قبر ۲ یا ۳ جسد وجود داشته باشد. درپوش در ورودی قبر از سنگ اصلی بریده شده و در را با همان سنگ می بندند و یک جوری درست می کنند که طبیعی به نظر برسد.

در بعضی از موارد در ورودی با خاک پر می شود. معمولاً سر باز حکاکی به غرب نگاه می کند و در جلوی آن یک کانال به سمت ورودی قبر می رود. کانال را تعقب کرده و در انتهای آن ورودی باید جستجو گردد.

ساروج:

۱ - برای ساروجی به کلفتی ۱۰ سانتی متر: یک کیلو گرم آب لیمو، ۱ کیلو گرم سرکه انگور، نیم کیلو الکل مطلق، نیم کیلو اسید. این مواد با هم مخلوط شده و روی ساروج ریخته می شود، تقریباً دو ساعت باید منتظر ماند.

۲ - به منطقه ی ساروج دار، فقط الکل مطلق ریخته می شود و ۲ ساعت بعد، با گاز آتش زده می شود. هر کدام برای شما راحت است آن را انجام دهید.

چگونه مشخص می شود که بر روی صخره و سنگ ساروج وجود دارد یا نه: بر روی آن آب بریز، ساروج دیرتر از سنگ خشک می شود، اگر همواره با آب در حال برخورد باشد، براق و جلادیده خواهد بود. و اگر اوستایی که آنرا ساخته، ماهر نبوده باشد، مثل امانتی بر روی تخته سنگ دیده می شود، باید دقت کرد.

ساروج یک نوع ملات بوده و دارای انواع مختلفی می باشد. در طول تاریخ بسیاری از تمدن ها و قوم ها از ساروج استفاده کرده اند.

این را هم مشخص کنیم ، برخی توده سنگها وقتی که مدت زیادی در زیر خاک به صورت مرطوب می مانند، به شکل ساروج می شوند.

سنگ شبیه به ساروج

کاریست که دقت زیادی می خواهد. با اینکه ساروج خیلی محکم و سفت می باشد، اگر سرکه ریخته و سوزانده شود، از هم می پاشد. دومی رب گوجه فرنگی می باشد، به هیچ وجه نمی تواند در مقابلش ایستادگی کند. البته اگر در حالی که سرد است با سرکه روی ساروج ریخته شود، هیدروژن مایع از ماده شوینده تولید می شود که قابل انفجار است. توسط یک فرآیند شیمیایی خاص میتوان با پاک کننده ها آن را درست کرد.

ابتدا در ساروج، باید به دنبال ترک کوچک، شکاف و یا سوراخ بود. این باید به اندازه ۵ سانتی متر باشد. مواد مورد نیاز، ۱ عدد کپسول گاز، یک لوله برای وصل کردن به کپسول گاز، و یک عدد چوب شبیه به قلم که داخلش سوراخ است. میتواند خودکار هم باشد، که باید درونش را خالی کرد. قلمی که به لوله بسته شده، درون ترک، شکاف و یا سوراخ روی ساروج گذاشته می شود، و گاز کپسول باز می شود. این باعث میشود که ساروج سرد شده و قدرتش را از دست بدهد، به این شکل قدرتش را از دست می دهد. کپسول باید به اندازه ایی که ساروج کاملاً سرد شود باز بماند. حتماً باید مراقب باشید، نباید در یک مکان بسته و یا منطقه ایی که گاز را فشرده کند باشید. بعد از اینکه مطمئن شدید سرد شده، خواهید دید که از هم خواهد پاشید. خطرناک می باشد، اما هنگام اجرای دستورالعمل هایم، به جای شکستن ساروج، خودتان را نترکانید، مراقب باشید.

ساروج : با اینکه آلیاژهای متفاوتی دارد، ماده ایی می باشد که از سفیده تخم مرغ، خاک رس، مو، آهک، خشت و خاک الک شده خشت به صورت های مختلفی ساخته شده است.

حلال ساروج :

۱- آب لیمو و سرکه را به مقدار برابر مخلوط کنید، به اندازه ی یک چهارم کل ماده، الکل مطلق و به همان مقدار جوهر نمک اضافه کرده، و نباید در آنجا بایستید و باید از ماسک استفاده کنید. این بر روی ساروج ریخته شده و از آنجا دور شده و در مدت ۲ تا ۳ ساعت، تا عمق مشخصی ساروج را حل می کند. به حالتی تبدیل می کند که قابل شکستن با اسکنه خواهد بود. پس از کندن وقتی محکم شد، دوباره حلال روی آن ریخته می شود. حل کردن ساروجهای عمیق، خیلی بیشتر طول می کشد، که بنا به تخمینم برای هر بار ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر باید حل شود.

۲- اگر منطقه ی ساروجی تنگ باشد، الکل مطلق ریخته می شود، و پس از چند ساعت انتظار، با آتش گرم می شود و با چکش شکسته می شود.

۳- اگر از ساروج در منطقه ایی تنگ برای بافت سنگی استفاده شده باشد، با آتش گرم شده و بر روی آن سرکه ریخته می شود. (ولی موفقیت در این روش، در بافتهای دیواری ممکن می باشد، یعنی ساروج به طور کامل پوشیده نبوده و در بافت سنگی استفاده شده باشد).

۴- اگر امکانش وجود داشته باشد، نیروژن مایع پیدا کرده و بر روی آن ریخته شود، همه چیز در مقابل نیروژن نابود می شود.

۵- به محلی که ساروج پیدا شده یک پیک نیک برده و آب جوش درست کرده و بر روی ساروج ریخته می شود.

پودر طلا چیست ؟

درمورد پودر طلا اینطور می شنوید که یک کوزه پیدا کردیم، داخلش خاکستر وجود داشت آن را ریختیم، بعد از اینکه که تحقیق کردیم فهمیدیم که پودر طلا بوده. ببینید، پودر طلا از داخل خمره بیرون می آید و فهمیدن اینکه طلا هست یا نه خیلی ساده می باشد، دلیلش این است که طلا خیلی سنگین می باشد اگر در دستتان بگیرید، سنگینی و دانه های طلا را حس خواهید کرد. اگر برای رد گم کردن با خاکستر یا خاک ذغال مخلوط شده باشد، دوباره از سنگینی اش متوجه می شوید. اگر در آب بریزید سریعاً خواهد درخشید و به ته آب خواهد رفت.

بر اساس تعریف کسی که برای برداشتن خاک حفاری می کرده، هنگامی که بیل را زده یک انفجار صورت می گیرد، و یک روشنایی درخشان ایجاد می شود، سریعاً به کنار منبع آبی که در نزدیکی بوده رفته و صورتش را با آب می شوید. می بیند که یک کوزه وجود دارد که حدود ۲۰ کیلوگرم پودر زرد رنگ درخشان دارد، میبرد برای تحلیل طلای ۲۱,۸ عیار بوده.

حالا به این موضوع پودر برسیم... کاری که باید انجام شود در اصل خیلی ساده می باشد، این پودر هر چه باشد میتوان درون یک ظرف کوچک مخصوص ذوب فلز گذاشته و آن را ذوب کرد، اگر در یک معدن باشد آب شده و به صورت ذره ذره و آرام آرام در ظرف جمع خواهد شد. بعد از آن، قبل از اینکه سرد شود با یک تکه فلز به آرامی فشار داده و کمی پهن و نازک کنید و سپس با کمک یک انبر از ظرف بردارید. اگر درون سولفوریک اسید رقیق، (آب + سولفوریک اسید)

رها کنید، در صورتی که طلا و یا نقره باشد، رنگش را به دست خواهد آورد، ولی کمی مات خواهد شد. حتی اگر چشمتان عادت داشته باشد، می توانید ۳ تا کمتر و یا ۵ تا بیشتر، عیارش را نیز تخمین بزنید. (منظور طلا می باشد)

دقت کنید که در موضوع پودر طلا کلاهبرداری های زیادی انجام می شود. انسانهایی وجود دارند که خود را ساده نشان داده و می گویند که می خواهند پودر طلایی را که پیدا کرده اند بفروشند. وقتی شما به آنجا رفتید، کمی از نمونه واقعی به شما خواهند داد، حتی ممکن است به شما از درون نایلون داده و شما نیز تجزیه و تحلیل کرده و درست در بیاید.

اینجاست که کلاهبرداری شروع می شود. با شما برای فروش پودر و تبدیل آن به پول نمی آیند. شما هم بدون اینکه پودر را ببرید کاری نمی توانید انجام دهید، چون خریدار باید آن را آب کند و کنترل انجام دهد. صاحب پودر به شما خواهد گفت که ۱۰ الی ۲۰ میلیون تومان پیدا کنید و بیایید تا ۱ الی ۱,۵ کیلو به شما بدهم. شما هم به دنبال پول می افتید، و یا اگر داشته باشید، می دهید. و به شما پودر را می دهند. پودری که به شما داده شده پودر برنج به دست آمده در آسیاب می باشد، اینجاست که متوجه می شوید کلاهبرداری صورت گرفته است. به همین دلیل از این کارها انجام ندهید.

سکونتگاه های باستانی و باقیمانده های ژئوفیزیک :

ابزار زمین شناسی نزدیک به سطح زمین و خواص فیزیکی سنگ ها ، مصالح مورد استفاده در مناطق مسکونی دوران باستان ، همانطور که تفاوت های بومی را نشان می دهد، ویژگی های منابع ابزار، و تغییر یافتن خصوصیات آنها در جایی که استفاده شده است این ویژگی ها در نشان دادن مکان بنا و موقعیتش به ما کمک می کند.

نشانه های ژئوفیزیکی : در بناهای معماری که از خاک درست می شوند، خاک عموماً حمل شده و آورده می شود، با ابزار های دیگر مخلوط شده، و انبار شده و یا استفاده می شود. این کار ویژگی های پایه ایی خاک را از بین می برد. این ویژگی ها نسبت به لایه های حفر نشده خیلی متفاوت خواهند بود. لایه هایی که انسان در آنها دخالت کرده، با گذشت قرن ها نیز نسبت به لایه های اصلی متفاوت خواهد بود. بافت گیاهی نسبت به بافت گیاهی اطراف متفاوت خواهد بود. یافته های دیگر، مثل ذغال، سرامیک، سفال، خشت، سنگ بنا، تکه های کار شده مرمر، جام و قابلمه سفالی نشان دهنده این است که منطقه مکان مسکونی بوده است. باز هم در اینجا برای زندگی انسانها منابع آب کافی برای کشاورزی یا دامداری مهم می باشد این ویژگی ها را می توان به ترتیب زیر بیان کرد :

خاکی که کنده شده، حمل شده و برای پر کردن از آن استفاده شده است، شل تر بوده و سست می باشد، و یا ممکن است نسبت به اطرافش قابلیت رسانایی و یا مغناطیسی کمتر و یا بیشتری از خودش نشان دهد.

- ساختار خاکی که به هر دلیلی در آن دخالتی صورت گرفته، متفاوت تر و در هم ریخته تر خواهد بود. این در هم ریختگی قطعاً از خودش نشانه ایی به وجود خواهد آورد، و مکان یا منطقه مورد نظر خودش را نشان خواهد داد.

- خاک رس و یا خاک پر شده که فشرده و ورزیده شده و به شکل گل در آمده، تخلخل و نفوذ پذیری را تحت تاثیر خود قرار خواهد داد، تغییرات زیاد در آن منطقه مقاومت خود را تغییر خواهد داد و بصورت الکترو مغناطیسی خودش را نشان خواهد داد.

- مقدار مایع موجود در بین منفذهای لایه ها که وابسته به رطوبت موجود در منطقه می باشد، بر روی مقاومت تاثیر خواهد گذاشت. با سیستم های الکترومغناطیسی خودش را لو خواهد داد.

- خاک رس های اندوده شده بر روی دیوارها و یا کف خانه ها، وظیفه ی لایه نشت ناپذیر را دارد.

- زمینی که آتش دیده و یا به عنوان کوره از آن استفاده شده، بر اثر گرما، میدان مغناطیسی آن تحت تاثیر قرار گرفته و در آخر خودش را نشان خواهد داد.

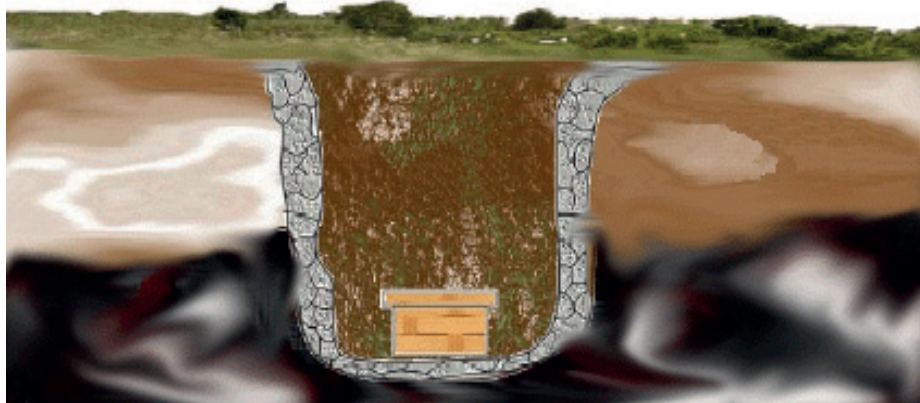
- قابلمه ایی که از ابزار پخته شده ساخته شده است، و یا در تپه هایی که از ابزار دیوار استفاده شده، ضریب مغناطیسی تغییر می کند و این تغییر خودش را به عنوان مغناطیس نشان خواهد داد.

- در کنار مناطق مسکونی، درزمانهای اولیه و در ضایعات زمینهایی که برای معدن و یا جواهرات استفاده می شده هدف می باشند.

- ضایعات اطراف مناطق مسکونی، به مرور زمان توسط خاک پنهان شده و می توانند هدف باشند و نشان از منطقه مسکونی می باشند.

- بافت گیاهی نزدیکی مناطق مسکونی، درختهای مختلفی که در زمان باستان کاشته شده، و عناصری مثل گیاهان زینتی، از عناصری می باشند که منطقه را لو می دهند.

پیشنهاد خلاصه : قبل از شروع به حفاری باید زمین اطراف کاوش شود، در منطقه ایی که در آنجا دفینه وجود دارد، قطعا در آنجا تغییراتی صورت خواهد گرفت. پس، ۴۰ الی ۱۰۰ سانتی متر بعد از حفاری به دلیل تغییرات فیزیکی نسبت به لایه ی اصلی، از نظر رنگ و تراکم متفاوت می باشد. اگر تفاوتی نداشته باشد، حفاری را رها کنید، و اگر تفاوت ادامه داشته باشد، حفاری را ادامه دهید. عکس زیر را به خوبی بررسی کنید.

نشان مخزن چاه چیست ؟

در تمدنهای گذشته، در دیواره های چاه یک ورودی ساخته شده و دفینه با عجله پنهان می شده است. به همین دلیل کنترل دیواره چاه هایی که به آنها بر می خوریم، مفید است. توضیح : قطعا چاله ایی شبیه به چاه می باشد. دهانه اش تنگ بوده و به طرف داخل گشادتر می شود. عمق تخمینی ۳ الی ۴ متر می باشد. گاهی نیز ۵ متر بودنش هم مشاهده شده است. در نیمه غربی ایران به وفور قابل مشاهده می باشد. به هدف آب از آن استفاده می شده است. در دوران اورارتو به عنوان مزار استفاده شده است. دقیقا در وسطش دومین مخزن، با یک درپوش حلقوی تثبیت شده است. از طرفی در دیواره های درونی اش، حکاکی های مربعی به شکل پنجره نیز مشاهده شده است.

در علم جغرافی، به کوچکترین شکل فرسودگی کارستیک گفته می شود. شکلهایی که به دلایل مکانیکی و اتمسفری در قسمت های بیرونی سنگ ها تشکیل می شود. هر چقدر لاپیاها واضح تر باشند، خلوص پلمه سنگ بیشتر می باشد. لاپیا در پلمه سنگ هایی که تراورتن، رس و سنگ آهک به وفور وجود دارد، ایجاد نمی شود.

در سنگ آهک دولوموتیک، لاپیاها به میزان کمی تشکیل می شوند.

ماده هایی که سنگ ها را تحت تاثیر قرار می دهند:

از اسید، آب، شرایط اتمسفری، تغییرات مکانیکی و گیاهان می توانند تاثیر بگیرند. اسید بر سنگهای ماگماتیک تاثیر زیادی ندارد. در سنگهای رسوبی تاثیر بیشتری دارد. ممکن است شکل آنها را تغییر دهند.

اثرات آب : به دو گونه زیر زمینی و روی زمینی تقسیم می شود. اثرات جوی اثرات آب و هوایی را در بر گرفته و بر روی تغییرات اثر می گذارد. تغییر شکل مکانیکی به گسل ها و طاق ها تبدیل می شود. سنگ ها را می شکند. گیاهان تاثیر خود را با ریشه هایشان می گذارند.

تأثیرات آب : در مناطقی که باران فراوان می باشد، سنگ ها از نظر فیزیکی و شیمیایی تاثیر می پذیرند. همانطور که تاثیر پذیری ممکن است در جهت کم کردن جرم باشد، می تواند در جهت زیاد کردن آن نیز باشد. مخصوصا با پر شدن آب در ترک ها، در زمستان بر اثر یخ زدن، دوباره باعث ایجاد ترک شده و پهن شده و باعث ایجاد لاپیا می شود.

تأثیر آب های روی زمین : با یخ زدگی، فرسایش، و زیادی بافت گیاهی، خودش را نشان می دهد. ولی آبهای زیر زمینی : در صخره ها حجم آبفضای خالی شروع به افزایش می کند. انحلال سیمان، خرابی مواد معدنی، در اثر افزایش شکاف در سنگها موجب کاهش مقاومت می شود. در مناطقی از توپوگرافی که سخت می باشد قدرت فرسودگی آب در حال افزایش می باشد.

در نتیجه حلقه های دایره ایی پلمه سنگ ها، حکاکی های گرد و خیلی زیبایی باز می کنند.

سکه های تقلبی چگونه تشخیص داده می شود ؟

پاتین موجود در سکه واقعی، با موادی مثل لیمو، الکل، اسید، و سرکه می تواند از بین برود. پاتین موجود بر روی سکه تقلبی با دستمال خیس به راحتی پاک می شود، این روش عملی و آسان می باشد. پاتین های یافت شده از روی سکه های واقعی، به رنگ سبز جلبیکی و دودی می باشد، در سکه های تقلبی اینطور چیزی نمی باشد. سکه واقعی در کف دست لیز می خورد، ولی تقلبی به آن می چسبد و یا لیز نمی خورد.

سکه های تقلبی به کمک موارد زیر قابل تشخیص می باشند :

- ۱- اگر بین وزن و نوعشان ناهماهنگی وجود داشته باشد.
- ۲- صدای آلیاژ (صدای تین ماده)
- ۳- خطای کم موجود در نوشته ها (از الفبای دوران باستان نباشد)
- ۴- اضافات پرس (در دوران باستان، در سکه ها اضافات پرس وجود ندارد، اشکال کمی پاک شده می باشند)
- ۵- کیفیت ریخته گری (بین ریخته گری معدن دوران باستان، و ریخته گری امروزه تفاوت وجود دارد، اگر با ذره بین نگاه شود، روی سکه لکه های سیاهی وجود دارد)
- ۶- پاک شدگی های روی حروف. (کمی پاک شدگی و یا در حدی که بشود با ذره بین خواند).
- ۷- پوشش های غیر واقعی (هنگام ساخت قالب های سکه ها با دست جای خراش می ماند، ولی در پوشش ها این خراش ها وجود ندارد، با ذره بین مشاهده می شود).
- ۸- پاتین تقلبی که بعدا رویش ایجاد شده (پاتین : در نتیجه ماندن ماده در خاک اکسیدی که

ایجاد می شود. این اکسید شدگی امروزه به صورت قلبی در حال ساخته شدن می باشد. با نوک چاقوی فولادی کنترل می شود، اگر کنده شود جعلی می باشد، اگر کنده نشود و موارد دیگرش نیز درست باشد، جعلی نمی باشد).

۹- بی ربط بودن شکل های روی آن با تاریخ (اشکال روی سکه ها، و نوشته ها، باید یک مجموعه تاریخی را تشکیل داده و به هم مربوط باشند).

۱۰ - تفاوت رنگ آلیاژ

۱۱- تثبیت مهم: یک سکه ۲۵۰ ریالی قدیم و یک سکه را در دستتان بگیرید و آنها را همزمان بر روی زمین سفت رها کنید، تفاوت صدا، یعنی صدای تین، قلبی بودن یا نبودن سکه را مشخص می کند.

طلسم در دفینه یابی چیست؟

در دفینه یابی این دورغ های استخوان دار را رها کرده از عقل و فکر خود استفاده می کنیم . و فعالیت خودمان را با حقایق علمی شروع کنیم .

مسلمان مثل یک بت پرست رفتار می کند ، باید کار کرد ، کار کردنمان را هر روز باید مدرن تر کرده و این را مثل یک وظیفه برای خود بدانیم و باید اینطور رفتار بکنیم. اگر از نظر مقصود و هدف به باستانشناسی و دفینه یابی نگاه کنیم فرق زیادی باهم ندارند. دفینه یاب مدرن دنبال یک سری حرفهای پوچ که در عقل و منطق انسان نمی گنجد وقت خود را تلف نمی کند و با استفاده از قواعد اصول و روش کار علم باستانشناسی فعالیت خود را شروع کرده و به همان صورت کار خود را تمام خواهد کرد. در غیر اینصورت بجز از دست دادن ، وقت ، مال ، قدرت کار کردن و تخریب آثار باستانی هیچ چیزی عایدش نخواهد شد.

دین اسلام تا به امروز این نوع باور را به شدت رد کرده و این نوع اعتقاد را در بین ۱۰ گناه کبیره شمرده است. باز هم در داده های در حال پیشرفت امروزی نیز این نوع اعتقاد را قبول ندارد و در دنیای علم نیز عقیده بر این است که به هیچ عنوان نمی تواند با واقعیت در ارتباط باشد و با شدت این موضوع را رد می کنند

قلب :

قلب : شکلی است که از خیلی گذشته های خیلی دور به امروز رسیده است. در هر جامعه ای، نشان اعتقاد، محبت و احترام می باشد. در مسیحیت، روی سنگ قبرها مشاهده میشود. به این معنا می باشد که : زندگی کرد و مرد، ولی قلبی پاک از خودش بر جای نهاد. به معنای مخفی گری نیز استفاده میشود. موضوعی که در زمینه دفینه یابی به ما مربوط می شود این است. مزار و هدیه های پنهان شده اش، با یک بررسی دقیق و جدی قابل یافت می باشد.

فرق بین حکاکی های ردیفی و برش سنگ چیست :

با نگاه به تصاویر شباهت حکاکی های ردیفی و برش سنگ در دوران باستان را خواهید دید. اگر حکاکی های ردیفی نظم داشته باشد ، و اگر اسکنه کناره های حکاکی را خراب نکرده باشد در اطراف نشانه سطح زمین و دیگر عناصر مساعد باشد نشانه قبر است. و یا اگر کناره های حکاکی ردیفی ترک و خراب شده باشد. مانده های برش سنگ از دوران باستان می باشد. (کاوش نمی کنیم) حالا حکاکی های ردیفی را ببینیم.

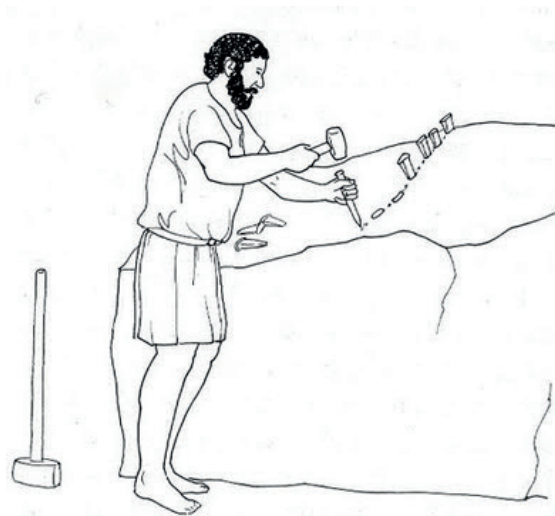
همانطور که در تصویر پایین هم می بینید حکاکی های ردیفی بصورت منظم هستند

به این دو تصویر نگاه کنید و فرق بین دو نمونه را ببینید
حکاکی تصویر بالایی با دقت و منظم درست شده و کناره های آن صاف می باشد. و در
تصویر پایینی اوستا با تمام قدرت ضربه زده کناره هایش ترک خورده و منظم نیست.
وقتی در اراضی با شکلی روبرو می شوید نه نشانه قبر است و نه نشانه دفینه ، بیشتر اینها
طبیعی و هیچ هستند.
دانش تنها عنصری هست که هیچ نیست.

نحوه برش سنگ در دوران باستان

معادن سنگ در دوران باستان :

آثار بجا مانده از معادن برش سنگ بسیاری از جستجوگران گنج را فریب داده و فکرشان را مشغول می کند. بعضی وقت ها انسانها این شکل ها را یک پله ، یک صندلی و یا به شکل کانال تعبیر می کنند. همانطور که می بینید اینها آثار بجا مانده از برش سنگ می باشد

تصاویری از معدن سنگ و برش سنگ

بیشتر مواقع این سنگها از معدن تا ده ها و حتی صدها کیلومتر درو تر حمل می شد. همانطور که در این نوع معادن می بینید فقط آثار بجا مانده از برش ، هسته سخت بجا مانده از برش و شکل های مختلفی که پیدا می شود نشان دهنده انسان هایی هست که در معدن کار می کردند. در اطراف بسیاری از معادن سنگ ، قبر کارگرانی که هنگام کار می مردند می تواند پیدا شود. ولی در هیچکدام از این قبر ها هدایای با ارزشی وجود ندارد. علاوه براین ، برای بر آورده کردن نیاز های آب ، چاه آب و مخزن آب هم میتواند پیدا شود.

چراغ (پی سوز):

سمبل چراغ در گنج یابی از اهمیت بالایی برخوردار است، در جایی که یافته شود، به طور یقین به معنای وجود یک دفینه و یا محل اختفای آن است. چراغ که در زمانهای قدیم از روغن و بعدها از گاز و چیزهای مشابه پر می شده است، علامت یک اتاق است که داخل آن را پر کرده اند. شما بایستی راه ورودی این اتاق، تو پر را پیدا نمایید. این کار نیز با نور چراغ مشخص می شود. نور چراغ هر مسیری را که روشن کند، بایستی در آن سمت جستجو کنید. نوری که به سمت بالا تمایل داشته باشد، به معنی ورود به اتاق از سمت بالاست. روی این ورودی ها احتمالا با گل و شاخه های درختان پوشیده شده است.

نور چراغ از یک جهت دیگر نیز اهمیت دارد. چنانچه نور چراغ با هدف روشن کردن یک جهت بوده باشد، اشاره به یگانه بودن ورودی اتاق دارد. ولی اگر نور چراغ، به صورت شعبه دار ترسیم شده باشد، به مفهوم دو ورودی مجزا از هم خواهد بود. دستگیره چراغ جایی است که باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد. اگر دستگیره مانند شکل بالا از یک کمانه توخالی عبارت شده باشد، به معنی یک اتاق بوده و در جایی هموار است. اگر قسمت میانی دستگیره سوراخ نبوده و تماما به صورت پر شده باشد، در این حالت احتمالا در اطراف یک مورد تل خاکی قرار دارد.

یکی از اشکالی که در این مورد حرف برای گفتن دارد، وجود یا فقدان یک درب بر روی چراغ می باشد که خود نشانگر وجود تل خاکی است. در صورت وجود درب بر روی چراغ و ترسیم آن به صورت یک دایره شبیه توپ، آن نیز بسیار قریب به یقین علامت وجود یک تل خاکی می باشد.

علاوه بر این، علایمی هم که بر روی سمبل چراغ پیدا شده مشاهده می شوند، بایستی با دقت مورد بررسی قرار گیرند، اشکال و علایمی که در اینجا آورده شده اند، به طور یقین حاوی اطلاعاتی در مورد فرد آرمیده در تومولوس (تل خاکی)، هویت و هدایایی است که به همراه خود دارد.

ضمنا، تصویرنگاری برآمده و یا کنده کاری شده بر روی سمبل چراغ نیز دارای علایم فراوانی بوده و باید به عنوان سرنخی از گنجینه مخفی ملاحظه و بررسی گردند. علامت چراغ، از آخرین سمبل هایی است که برای دفینه ساخته می شود. علایم دیگری هم در فواصل دورتر منطقه قابل کشف است. از چنین علایمی می توان به سمبل های آتش و تیر (فلش) اشاره کرد. همراه با این علایم، سمبل چراغ نیز لازم است.

آتش:

علامت اجاق معمولاً نشانگر ساختار خانواده است. لکن با این وجود، اماکن داخلی که اجاق و یا تندرهای در آن کشف شده اند از اهمیت برخوردارند. آتش به معنی «Od» می باشد. کلمه Oda «اتاق» از همین کلمه Od به معنی آتش منشعب می شود. چنانچه در جایی که سمبل آتش وجود دارد، یک یا چند اتاق همراه با یک اتاق اصلی بوده باشد؛ همین اتاق اصلی محل روشن بودن آتش، گرم شدن و محل اصلی جستجوی دفینه است.

برخی معتقدند که بایستی سمبل آتش را در اطراف نیز جستجو کرد. زیرا این سمبل با انسان هایی که اطراف آن می نشستند ترسیم می شد. یک یا چند دفینه به تعداد انسان های اطراف آتش می تواند وجود داشته باشد.

به روایتی دیگر، محل وجود آتش می توانسته چیزی شبیه به یک کوره و ضرابخانه سکه جات بوده باشد، ولی برای قطعیت یافتن این احتمال بایستی در منطقه نزدیک آتش نهر و رودخانه ای نیز جریان داشته باشد تا آب کافی برای ضرب را تامین نماید. علاوه بر این، برای اینکه سمبل آتش علامت یک ضرابخانه بوده باشد، بایستی آن منطقه حالت مسکونی داشته و حتی قلعه ای نیز در آنجا قرار داشته باشد. همچنین نباید فراموش کرد که این نوع اماکن در آن زمان نیز از اهمیت استراتژیک برخوردار بوده و تحت محافظت قرار داشته اند.

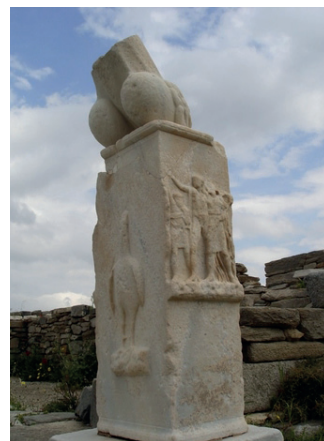
«هستی» که از یک طرف رومی و از طرف دیگر یونانی است، همان الهه آتش می باشد. او خواهر «ژئوس» و «هرا» است. سمبل آتش بوده و در هر خانه و معبدی نشانهای از آن وجود داشت. از این نظر اجاق یکی از گوشه های خانه و یا مرکز مقدس بود به همین سبب هرگونه سمبل آتش که در صنعت گنج یابی به دست می آید نباید مطلقاً به علامت وجود دفینه در نظر گرفته شود. در مکانهایی که در دوره های نزدیک به ما، به منزله محل اقامت مورد استفاده قرار می گرفتند، مخصوصاً در خانه های رومیان- ارامنه مکان های که محل برپا کردن آتش و یا محل اجاق و نیز تنور نان پزی حتی همین منطق برای اماکن اسلامی و مسلمان نیز معتبر است. همچنانکه محل سوختن آتش در اجاق مهم است، قسمت بالایی محل خروج دود از خانه نیز از اهمیت زیاد برخوردار بوده و برای اختفای گنج به کار می رفته است.

مثلاً در خانه های شبیه به آنچه گفته شد در منطقه ی واقع در یکی از استان های کشورمان، «قره داغ»، درست در زیر جایی که فرد نانوا می نشست، یعنی در یک قدمی اجاق، کوزه های پر از طلا که با چنین تفکری دفن شده بود، از زیرزمین بیرون آورده شد.

با تمام اهمیت محوطه مربوط به اختفای دفینه در محل وجود اجاق همزمان باید اضافه کنیم که محل اختفا به طور کلی با تفکر و منطق انسانها در ارتباط بوده است.

Phallus (آلت تناسلی مرد):

آلت تناسلی مرد که به نام Phallus آمده، اکثر مواقع در طبیعت به عنوان نماد برکت ساخته شده و در تفکرات انسانهای باستان جای مخصوص به خود داشته است.

بعضی از مردانی که قبل از مسیحیت الهه Atargatis را پرستش می کردند، خود را خادم این الهه ساخته بودند. در مراسم‌های باستانی زیادی که برای نشان دادن تعلق آلت تناسلی تمام مردان به مادر خدایان انجام میشد، ابدیت حیات به سمبل Phallus نشان داده می شد. در همین رابطه، Phallus از طرف برگزارکنندگان مراسم مورد حرمت و احترام زیادی بود. Phallus به عنوان سمبل قدرت، قوت و اقتدار تلقی می شده است. در جوامعی که به تقدس آلت تناسلی مرد اعتقاد داشتند، مراسمات زیادی نیز انجام می شد و تا آنجا که به موضوع ما مربوط می شود، Phallus در کنار مرکز مقدس قرار می گرفت.

با توجه به آنچه در بالا اشاره شد، محل قرارگیری Phallus می توان گفت که انسانی که به دنبال کمک گرفتن از محل مراسم و یا سمبل آن بوده در عین حال از این عنصر که نماد برکت نیز بوده است، طلب استعانت می نموده. این عنصر همزمان در کنار محل های زندگی و قبر انسانها نیز به طور وسیعی به کار رفته است.

نشانه آلت تناسلی مرد و زن

نظر دیگر: نشانه قطعی دفینه نمی باشد. برای اینکه نشانه دفینه باشد باید داخل دره باشد. اگر داخل دره نباشد نشانه بار نیست. در داخل و وسط دره ایستاده می شود. باید به بلندترین نقطه آنجا برویم. دفینه آنجاست و در داخل سنگ گذاشته شده است

یونجه - حبوبات - گندم:

یکی از سمبل هایی است که از فرهنگ شمال اروپا وارد فرهنگ رم و ایران شده است. سمبل و نماد قمار و برد هستند. معمولاً بر روی سنگ های قبر و سنگ های روی مزارها به کار می روند.

ساختار چهاربرگی سمبولیزه شده در گیاه یونجه نیز، نمادی از صلیب تفکر مسیحیت می باشد. این سمبل در بسیاری مواقع نمادی از حضرت عیسی نیز می شد.

در یک مزار مربوط به اواخر دوره باستان، این سمبل نشانگر بازی قمار مانند فرد دفن شده است در زندگی خویش، انجام کارهایی که نیازمند جسارت بالایی بودند، غلبه بر سختی های زندگی و

کسب موفقیت بزرگ می باشد. در سنگ قبر انسان های بزرگی چون اسکندر کبیر فقط به چنین سمبل هایی برخورد می شود. به طور طبیعی این سمبل پول به همراه دارد. لکن همانطور که گفتیم این سمبل ها لزوما نشانه وجود پول نیستند.

فقط گندمی که به صورت سمبل ترسیم شود، مفاهیمی همچون حصد و اشیای باارزش را با خود دارد. این سمبل علاوه بر نشان دادن زندگی زراعی افراد دفن شده در مزار، اگر بر روی صخره ای سنبل گندم حک شده باشد، علامت مسیحیان و یا راه زنان بوده و با خود گنجی به همراه دارد. گیاهان دانه داری مانند گندم در جایی که اشاره شده باشند شروع به محصول دهی می کنند. به همین جهت زیر سمبل این نوع گیاهان و به ویژه گندم بایستی کنده شود. برای کشف عمق این حفاری گفته های زیادی مانند توجه به تارهای نوک خوشه گندم وجود داشته است. گفته می شود که این تارها نیز معمولا بین ۵ الی ۷ عدد می باشند. بنابر همین نظریه، اگر قرار باشد که در این خصوص بررسی به عمل آید، در اینجا می توان گفت که عمق با وجب محاسبه می شود. یعنی اگر خوشه گندم ۵ تار داشته باشد با احتساب $5 \times 25 \text{ cm}$ ، عمق حفاری ما باید ۱/۲۵ متر باشد. این گفته نظر رایج است.

سنگهای عمود

سنگ عنصری مهم در هنر روم و یونان می باشد. رومیان و یونانی ها بر روی این سنگ ها که به شکل ستون ها، صخره ها، سنگ قبرها و ... پاره ای از سمبل ها و اشکال را که مفاهیم مورد نظرشان را در خود جای می دادند، حک کرده اند. این کار به طور ماهرانه و با اصول زیبایی شناختی انجام شده و هیچ خط و نقطه ای بی جا قرار نگرفته است. در هنر مجسمه تراشی هر نقطه از بدن محصول یک تفکر بوده و در هر عضوی از بدن مفهومی گنجانده شده است.

تمام این سنگ هایی که همچون ستون از خاک به سمت آسمان نهاده شده اند، در اسطوره های زیادی به عنوان موجودی که طالب احترام است بیان شده و همواره مقدس شمرده شده است. هر یک از این سنگ ها که به یک شکل حکاکی شده، بر رویش نوشته شده و نقاشی شده اند، گویی رابطه ای تنگاتنگ با روح داشته و به طور کلی یکی از اجزای غیرقابل اجتناب اماکن مقدس محسوب می شدند.

سنگ های برافراشته با حالت عمود خود از خاک به آسمان از منظر دینی صعود و نزول و از

دیدگاه فلسفی نیز هستی و نیستی را با تمام مفاهیم در سینه خود گنجانده است. زیرا این سنگ های افراشته که نماد تقدس محسوب می شوند، تنها به عنوان سنگ طبیعی موجود در طبیعت نگریسته نمی شوند. به همین ترتیب، سنگ همانگونه که از آسمان به زمین آمده، به همان گونه نیز به سمت آسمان سربرافراشته است. درست به همان شکلی که بنی آدم از خداوند آمده و به او نیز برمیگردد...

علاوه بر این، سنگ هایی هم که در زمان فرود از آسمان در خاک فرو رفته اند، مفهوم تولد و تناسل را به همراه دارند. باز از این منظر، آنهایی که به طور مکعب برافراشته شده اند ماده، و آنهایی که به صورت مخروط هستند نر را تمثیل می کنند. انسانهای دوران باستان محرابهای خود را از سنگ می ساخته اند. به اعتقاد آنها سنگ محراب جایی بود که خدا می ایستاد و منتظر شده، عهد و پیمان ها را قبول میکرد. بعدها همین اعتقاد، به شکل مشابهی وارد مسیحیت نیز شده و در ساختمان کلیسا خود را بروز داده است. سنگ قفل که در قبه های اصلی کلیسا دیده می شود سمبلی از حضرت عیسی است. سنگ های زیرین دیگر هم که معمولاً ۱۲ عدد می باشد، نمادی از دوازده حواریون می باشد.

خاکستر:

خاکستر نماد یک «پایان» است. ماده ای است ماندگار و ابدی. تا ابد می ماند و ساختاری است که تا ابد هیچ نوع ترکیب دیگری به خود نمی گیرد. خاکستر از این لحاظ، قسمتی است که بعد از سوختن بدن یعنی خاموش شدن خصوصیات حیاتی انسان از آن به جای می ماند. از نظر مادی این عنصر دیگر هیچ ارزشی ندارد. زندگی با رنگ سفید و مرگ با رنگ سیاه تمثیل می شود. در حالی که زندگی انسان با رنگ سفید تمثیل شده، مرگ با رنگ سیاه خود بر روی سفید حیات می نشیند و فرهنگ های باستان خود را در ساختار مزارها نشان داده و به کار گرفته است. در این تفکرات که قصد انعکاس آنها را داریم، بعد از خاکسپاری مستقیم جسد همراه بوده، گاهی نیز با قرار دادن یک سنگ پوشاننده بر روی جسد روی می داد. بعد از آن هم بر روی طبقه فوقانی خاکستر موادی که برای سوزاندن جسد به کار رفته پاشیده می شد. سپس بر روی لایه نازک یک میلی متری شن نرم، لایه ای از سیلیس سفید و یا آهک که نماینده زندگی مابعد بود پخش می شد. در قبر نیز بر روی لایه نزدیک به سطح، سنگ و خاک طبیعی ریخته شده و قبر را شکل می داد.

ثروتمندان و خانواده Frig که در شهر پادشاه زندگی کرده بودند، بعد از مرگ در تومولوس هایی (تل خاکی) که اتاق های مزاری پوشیده با ریشه های درختان سدر و عرعر را در خود جای داده بودند، دفن می شدند. ساختار چوبی این اتاق ها خاکی از یک تکنیک پیشرفته می باشد. در اکثر مواقع، چاله های وسیع و درازی در زمین کنده شده، در داخلش اتاقک هایی از چوب ساخته می شود و اطرافش با قلوه سنگ پر می شد. بعد از قرار گرفتن جسد در اتاقک چوبی و قرار دادن هدایای مرده، بر روی اتاقک سقف زده شده و بر روی آن نیز از سنگ پر میشد. بر روی آن نیز خاک و یا خاک رس انباشته شد، تل خاکی Tumulus ساخته می شد.

ارزش و تنوع هدایایی که همراه مرده در تومولوسهایی (تل خاکی) که تعدادشان به ۱۰۰ نزدیک بوده و تا کنون ۲۰ عدد از آنها حفاری شده، نشان از اهمیت فرد مرده دارد.

اجساد در دوره های اولیه بدون سوختن و در دوره های بعدی پس از سوزانده شدن به صورت خاکستر در ظرفهای مخصوص به نام Urne در تل خاکی ها قرار می گرفتند.

خاکستر در بسیاری از مدنیت ها نماینده تصویری ابدی از روح است. از این زاویه، در جاهای مختلفی از ایران به ویژه در جاهایی که اجساد سوزانده می شدند، بخشی یا تمام خاکستر مرده در داخل یک سنگ قبر کوچک، یا یک گلدان و یا در مورد انسان فقیر در داخل یک کوزه نگهداری می شد.

جستجوگران گنج و یا به عبارت دیگر انسان هایی که در محیط روستایی زندگی می کنند، زمانی که به هر نحو از زیر خاک کوزه ای را بیرون می کشند، با خاکستری در داخل آن مواجه می گردند. این یک اتفاق رایج است و گاهی نیز افراد حکایت هایی را منتسب به پدران و اجداد خود از این کوزه ها نقل می کنند. چنین نقل می کنند که خاکستر این کوزه ها را به هوا پخش کرده و بعدها فهمیده اند که این خاکستر گرد طلا بوده است. لکن تمام حادثه غیر از چیزی که در بالا ذکر شد نبوده است.

گروه سه تایی:

همانطور که قبلا در توضیحات به سمبل های زیادی اشاره کردیم، نمادهای زیادی که از دوران باستان به روزگار ما رسیده اند، عناصر غیرقابل اجتناب و زینتی کلیساهای، معابد، خانه ها و مخصوصا لوازم قبور بوده اند. به همین دلیل بیشتر سمبل هایی که قصد توضیح و تفسیرشان را

داریم، علایمی هستند که افراد خبره و به اصطلاح «گرگ»های صنعت گنج پژوهان که عمرشان را در این راه گذاشته‌اند، مورد تایید قرار داده اند. بعضی از این دیدگاه ها نیز اشتباه و نادرست هستند. حالا بیایید ببینیم که این نوع علامت گروه سه تایی به چه معناست و در داخل یک سیستم به چه علت از آن استفاده شده است. با اطلاعاتی که از توضیحات روشن کننده این علایم به دست می آورید خودتان به تنهایی و یا در کنار دیگرانی که به صورت بی خودی و بی جهت وقت خود را صرف امور غیرضروری نخواهید کرد. اکنون انسان هایی که به این باورها منسوب باشند، به طور طبیعی همانگونه که از خدا طلب می کنند، به همان ترتیب نیز از به اصطلاح فرزند خدا و حضرت جبرئیل در شرایط مختلف طلب استمداد کرده و به آنها تقدس خواهند داد. به همین سبب، با حکاکی سمبل ها و اشکال این سه گانگی در معابد، کلیساها و خانه ها و مخصوصا بر روی سنگ قبرها آرزوها خواهند کرد که این ارتباط تا ابد برایش باقی و محفوظ بماند. مفهوم سه بیضی هم که در بالا آورده ایم، چیزی غیر از این توضیحات که دادیم نمی باشد. در تصدیق تمامی این توضیحات، این علامت سمبل یک گنج نیست؛ به احتمال زیاد سمبل مردی است که در زیر تابوت آرمیده است.

تاج:

تاج همیشه سمبل قدرت و حاکمیت یک حاکم است. این سمبل برای مسیحیان، نشانه حاکمیت و احتشام واپسین بوده و آن را نیز با پسر خدا عیسی توصیف می کنند. به نظر مسیحیان، برای مدت زمانی با تاجی بر سر بازگشته و شاه شاهان و سرور سروران خواهد شد.

در سیستم جستجوی گنج نیز تاج اهمیتی بسزا دارد. هرگز در یک سنگ قبر معمولی به نقشی از تاج بر نمی خوریم. در گورستان های بزرگ تنها یک مورد و آن هم در منطقه ای کهب بیشتر از جاهای دیگر اهمیت داشته باشد، قابل کشف است. در مزارهای تابوت دار و یا در قبر یک کشیش منصب دار نیز می توان آن را دید. این موضوع نیز اولاً بر منصب فرد آرمیده، ثانیاً بر درجه دینی آن شخص دلالت می کند.

اگر توجه کرده باشید، تصاویر تاج در هر کجایی که بوده باشند، زمان حکاکی آن بر روی مزار در بالاترین نقطه به یک حلقه دایره ختم می شود. اگر چنین چیزی وجود داشت، آنجا محل یک تومولوس (تل خاکی) است.

افراد زیادی در مراجعات خود این سوال را می پرسند: «فرض کنیم که مفهوم علامت را کامل فهمیدیم، جهت و مسافت آن چگونه معلوم می شود؟» حالا در اینجا با استفاده از شکل تاجی که آورده ایم، جهت و محل اموال مربوط به فرد صاحب تاج را نمیتوان استنباط کرد. این کار تنها

با بررسی هایی که در اراضی اطراف انجام می شود قابل فهم است، یا اینکه می توان با لوازم و دستگاه های فلزیاب آن را کشف کرد.

علاوه بر این اگر در کنار این علامت، علامت دومی نیز بوده باشد، باید توسط یک فرد خبره مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. اینگونه سمبل های حاشیه ای از عناصر تعیین کننده جهت و مسافت در عملیات جستجو هستند.

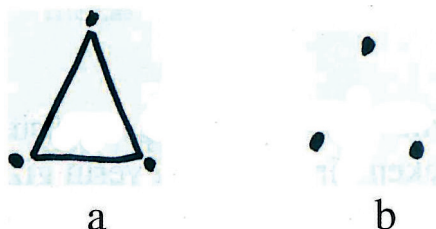
کلید:

کلید سمبل تبدیل حادثه مشخصی به انواع دیگر است، یا اینکه علامتی از وقوع به رموز حادثه و یا جای مخفی شده می باشد. سمبل کلید رمز از بعضی از ناشناخته گشوده، روشن و شفاف می سازد. مانند کلمه عبور و یا کلید جواب....

از آنجا که کلید یک سمبل مذکر به شمار می رود، همیشه نقش فعالی را بازی کرده و سمبل نقطه ورود و یا کاری است که برای اولین بار انجام می شود. در نهایت کلید سمبل اقتدار و تملک است.

کلید مورد نظر ما در صنعت گنج یابی نیز نه برای گشودن در، بلکه بر عکس اشاره و علامتی برای کشف نشانه بعدی گنج است، یعنی کلید علامت ماقبل آخر در این حرفه است.

مثلث سه نقطه:

مثلث ها به احتمال قوی علامت خدا، جبرئیل و حضرت عیسی است و عبارت از امانتی است که محافظت آن بر عهده این سه موجود می باشد. این امانت هم چنانکه می تواند یک گنج مخفی بوده باشد، می تواند حاکی از وجود یک قبر نیز باشد. برخلاف تصور ما، مثلث نشانه سه امانت نیست، علامتی از سه قبر است.

اگر علامت مثلث بر روی یک سقف و یا درب تابوت ها حک شده باشد، در این مورد قطعا به معنی تثلیث است.

مثلث بعضا نشانه راه زنان و ارامنه می باشد. از همین رو، بیشتر وقت ما با ۳ قبر مواجه می شویم که یکی واقعی و دو تای دیگر قلابی است. با دقت در این سمبل ها، متوجه می شوید که یکی از این سه مورد از دو تای بعدی متفاوت کار شده است. با بررسی دقیق منطقه، همچنانکه در

مزار «سه کولی» بود، سه عدد قبر، سه تل خاک و یا سه برآمدگی خود به خود دیده خواهد شد. در اینجا به یک نکته اشاره می کنیم، این سه نقطه صرفاً نشانه سه مزار نیست، ممکن است علامت وجود سه عدد درخت بلند گلابی وحشی و یا درخت عرعر و یا سه تپه کوچک نیز باشد. خلاصه مطلب اینکه، بایستی در اطراف به دنبال سه نوع موجود گشته و از بین آنها گزینه درست را تشخیص دهید.

چیزی که در اینجا اصل می باشد، مثلی است با سه نقطه کنده شده (شکل b). این حاکی از سه قبر است. این موضوع که در همه آنها و یا یکی از آنها پول وجود داشته باشد، با بررسی بسیار موشکافانه علامت قابل کشف است. بدون پیدا کردن یک مزار دو تای دیگر به سختی پیدا می شوند. اندازه آنها مهم است. اگر هر طرف مثلث با هم برابر باشند، مزارها از هم به یک فاصله قرار دارند.

همچنانکه مثلث مذکور می تواند با استفاده از چند خط بر روی صخره ها کنده کاری شده باشد، در عین حال ممکن است با سه عدد اسکنه نیز ترسیم شود. در این صورت خبر اسکنه نشانه وجود یک مزار و یا دفینه می باشد.

اکنون به نکته مهمی در ارتباط با کنده کاری های مثلی می پردازیم؛ اگر در منطقه ای که سه عدد کنده کاری شده به دنبال سه قبر گشته و قادر هستید جای این مزارها را به شکلی تثبیت و مشخص نمایید، در این صورت نباید به حفر مزارهایی که از نظر قانونی منع شده اند اقدام کنید. در مقابل اگر این سه قبر با اسکنه بر روی سنگ یا صخره حکاکی شده و در حال حاضر موجود باشند، به احتمال زیاد در آنجا در کنار سه کنده کاری مورد چهارمی نیز وجود خواهد داشت که آن هم خود سمبل وجود یک اتاق (خانه) می باشد.

قفل:

در زمان توضیح موضوع کلید، گفتیم که این می تواند به عنوان یک عنصر دانایی تفسیر گردد. قفل و کلید در عنصر نزدیک به هم بوده و در سیستم سمبلیک ما از اهمیت بالایی برخوردارند. تصویر یک کلید تنها، حاکی از نزدیکی هدف بوده، در عین حال سمبل زمان استفاده از قدرت نبوغ و دانایی برای گشت و کاو محیط اطراف است.

همچنانکه کلید به معنای نزدیکی زیاد هدف به شما و یا حتی قرار داشتن آن دقیقاً در محل استقرار شماست، از طرف دیگر نشان دهنده لزوم دقت بالا و بصیرت نیز می باشد. زیرا اگر بر روی قفل کلیدی نباشد نشان از وجود یک مانع داشته و این برای شما به منزله علامت هشدار است. هشدار می که گفتیم لزوماً به منزله وجود یک خطر نیست. فقط قصدمان از هشدار وجود یک مانع

بر سر راه مان است. برای مثال، احتمالا دفینه در داخل یک صخره و یا سنگی با شکل متفاوت جاگذاری شده و نقطه مورد نظر با استفاده از ساروج به طور کامل از چشمان ما دور نگه داشته می شود. قفل اگر به مفهوم وجود امانتی در داخل یک اتاقک بوده باشد، باید آن را با همان کار گردش در ذهن خود متصور شویم. زیرا مکانیزم کار قفل با حرکت کلید به طرفین راست و چپ عملی می شود. معمولا سمت راست برای بستن و چرخش به چپ برای باز کردن به کار میرود. در این صورت پس از ورود به اتاق باید در طرف چپ به دنبال یک اتاقک و یا در سمت چپ اتاق به دنبال یک محل اختفا گشت.

اگر بر روی قفل کلیدی نباشد، قطعا مانعی در کار است و این به منزله هشدار برای شماست. همچنانکه در علامت پاها بیان شد، بایستی در محل پیدا شدن قفل ایستاده و در اطراف به دنبال یک مدخل بگردید. شکستن سنگ قفل طبق گفته بعضی ها و یا جستجو در بالا و پایین آن برای پیدا کردن چیزی به طور کامل خلاف منطق این کار است. قفل در عین حال سمبل گذر از این دنیا به دنیای بعدی است. در اطراف چنین سمبلی می توان یکی از علامت های را در آن اطراف پیدا کرد. این سمبل را می توان به عنوان توقف و تأمل تفسیر نمود.

به نکته ای در مورد قفل اشاره می کنیم: بر روی سنگی در نزدیکی محل کشف آن تصویر نقشه جغرافیایی منطقه توسط کاوشگران گنج کشف شد. چنین برداشت شد که این نقشه باید بعد از پیدا شدن گنج مورد مطالعه قرار گیرد و حقیقت این امر نیز بعد از تحقیقات انجام شده معلوم شد. این نقشه خبر از یک دست لوازم مخفی می داد. به طور قطع نمی توان گفت که جنس آن از طلا، نقره و ... است، شاید دفینه آرامنه و یا راهزنان بوده باشد. در هر دو صورت نیز به معنی یک دفینه مخفی است.

آبشارها :

آبشار یکی از عناصری است که در حرفه گنج یابی از اهمیت بسزایی برخوردار است. انسان ها از زمانهای بسیار دور بدین سو، برای مصرف دائمی خود آب و برای حفاظت از خودشان نیز ساختار طبیعی استراتژیک را در صدر کارهایشان قرار می دادند.

آبشارها و مناطق اطرافش برای مخفی کردن دفینه نقاطی ایده آل محسوب می شدند، زیرا علاوه بر آنکه یک محل مسکونی دائمی بوده، در عین حال همیشه زیر نظر فرد مخفی کننده نیز بوده است. مناطق آبشار جایی است که هر کسی نمی تواند برای مدت طولانی اقامت کند، در عوض مناطق اطرافش محل اقامت خوبی است. نهایت اینکه مناطق دارای آبشار به خاطر جو سرسبز و جنگلی محلی مساعد برای اختفاء بوده است.

در ادامه تمام آنچه گفته شد، اگر تفکر تقدس آب را که در قالب یک فرهنگ از زمانهای دور به زمان ما منتقل شده، اضافه نماییم، بهتر متوجه خواهیم شد که چرا در دوره‌های نزدیک تا این حد با آب سر و کار داشته‌اند.

معمولا اموال مخفی شده در بیرون آبشار قرار داده میشوند. علیرغم اینکه افراد زیادی ادعا می‌کنند که اموال مخفی در پشت آبشار یعنی عقب جایی که آب جریان دارد می‌باشد، این امر به شدت غیرمنطقی است. زیرا این نقطه همان جایی است که به ذهن هر جستجوکننده می‌رسد. در مقابل، اگر در کنار آبشار غارها و یا پناهگاه‌هایی وجود داشته باشند، برای جستجو در آن اهمیت زیادی باید داد.

بر اساس تجربه‌های ما، نقاطی که در اطراف آبشار به مسافت ۱۵۰-۳۰۰ قدم به چشم می‌خورد بیشتر ترجیح داده می‌شده‌اند. خصوصا اگر محموله دفن شده باشد، باید در اطراف به دنبال رد، علامت و نشانه‌ای بگردید. اگر هم به صورت محموله‌ای بر روی صخره دفن شده باشد، باید محلی که امکان اختفای محموله در آن وجود دارد به طور حتم تصویرسازی شده است.

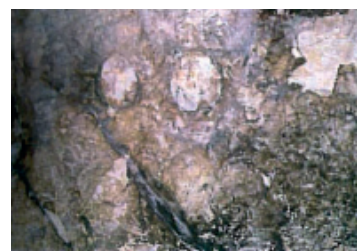
در چنین مکان‌هایی علامت‌گذاری سمبل ماهی اهمیت زیادی دارد. همچنانکه معلوم است ماهی در عین حالی که تمثیل‌کننده حضرت عیسی است، اولین سمبلی است که در ارتباط با آب ترسیم می‌شود. لکن منطقی نیست که به محض مشاهده آب فکر کنیم که امانتی در آب و یا جایی نزدیک آب است. ماهی ترسیم شده و نشانه‌های مکمل اطراف آن باید به طور صحیحی مورد بررسی قرار گیرد.

در اینجا سمبلی را که در ۸۰-۱۰۰ متری یک آبشار و در دامنه کوهی ترسیم شده است را شرح می‌دهیم، متأسفانه در حال حاضر عکسی از این شکل در دستمان نبود.

در این شکل با استفاده از چهار علامت مار از همان تعداد مزار بحث شده است. این مزارها همگی برای یک خانواده درست شده بودند یکی از این مزارها در خلاف جهت بقیه است و علامت ماری هم که همین وضعیت را داشت دقیقا سمبل آن مزار بود، علامت مار که در خلاف جهت بقیه است به همین جا اکتفا نکرده، در عین حال بر تومولوس (تل خاکی) بودن این مزار نیز اشاره دارد. این مطلب را از خمیدگی بدن مار مورد نظر متوجه می‌شویم.

توجه: اگر چنین خمیدگی‌هایی به سمت پایین باشند، نشانه وجود یک تل خاکی و در صورتی که رو به سمت بالا بوده باشد، دلیل بر وجود یک غار مخفی یا ورودی یک تونل است.

تخم مرغ:

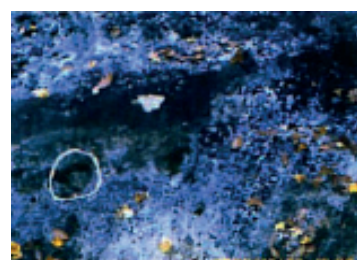
دو عدد تخم مرغی که در شکل مشاهده می کنید از ترکیب ساروج درست شده و درون خود مژده ای به همراه دارد. چنین تصور کنید که بایستی مرغ صاحب این تخم مرغ ها را که در اطراف قرار دارد، بیابید. اگر بتوانید مرغ را پیدا کنید، شما را به سمت هدف اصلی خواهد برد. در مورد مرغ و جوجه ها در بخش مخصوص به خودشان به تفصیل توضیح داده شده است.

شکل L وارونه:

محلی که در عکس مشاهده می کنید قله یک صخره مرتفع می باشد. اگر به علامت داخل دایره توجه کنید، به شکل یک L وارونه است، آنچه درباره آن می دانیم به طور قطع اشاره به یک دفینه طلا دارد. محل کشف آن باید از طرف افراد خبره بررسی شود.

پای اسب:

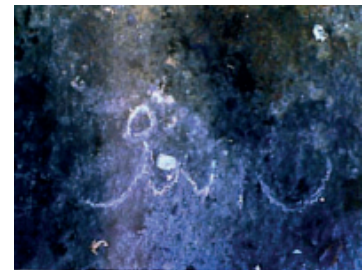
این علامت نماینده پول است. محل کشف آن باید بررسی شود. معمولاً احتمال اینکه امانتی در فاصله ۳ یا ۵ متری آن باشد زیاد است. (اگر علامت وجود تونل نباشد) در کنار این مورد باید به دنبال علامت دومی نیز بگردید.

حفره های مزار ردیفی:

این کنده کاری ها که بر روی صخره ها مشاهده می شوند، نشان دهنده قبرستان خانوادگی در جهت دید خود هستند. استقرار قبرها مطابق کنده کاری های روی سنگ هستند.

علامت مخفی:

این علامت که در اثر ریزش آب به وجود آمده ، بعدها با نقاشی هایی که بر روی آن انجام شده، شکل خاصی را پیدا کرده است. علامتی رایج در اراضی بوده و نشانه راه حل خاصی نیست. اگر به چنین علامتی برخوردید، بهترین راه حل همان بررسی و جستجوی اطراف به وسیله دستگاه می باشد.

غار:

در این تصویر از دو غار ساخته دست انسان بحث شده است، به نظر می رسد که علامت های نقطه ای قسمت بالا نشانگر قبرهای مصفف داخل غار باشد، چنین مکان هایی معمولا به عنوان پرستش گاه نیز مورد استفاده قرار می گرفتند. این سمبل های داخل غار در دوره های اولیه مسیحیت زیاد به چشم می خورند، با این وجود مستلزم تحقیق و بررسی است.

ورودی تونل:

در شکل نوعی ورودی تونل را ملاحظه می کنید. چنین ورودی هایی معمولا تنگ بوده و در داخلش تقریبا باید به حالت سینه خیز جلو رفت. پس از ۴-۵ متر سینه خیز رفتن، معمولا به شکل یک اتاق وسیع شده و داخل غار به صورت یک محل زندگی بسیار بزرگ ظاهر می شود. اکثرا با چنین وضعیتی برخورد شده است. محل های زندگی از این دست فراوان بوده است. در جنگ برای حفاظت از خود قسمت ورودی را تنگ می کردند. در قسمتهای فوقانی نیز به طور حتم هواکش هایی موجود است. این موضوع را فقط افراد خبره می توانند تشخیص دهند.

تونل مخفی:

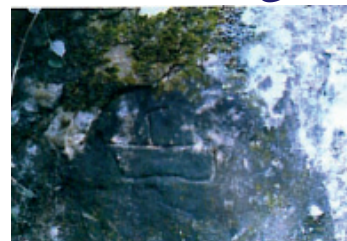
این تونل ها که با استفاده از صخره های طبیعی ایجاد شده بودند، معمولا با هدف مخفی شدن و جایی برای مخفی کردن ساخته می شدند. خطرناک بودن و وجود تله فیزیکی در آن محتمل است. قبل از انجام هر نوع عملیاتی در آنجا بایستی از افراد خبره کمک بگیرید.

مزار سفالی:

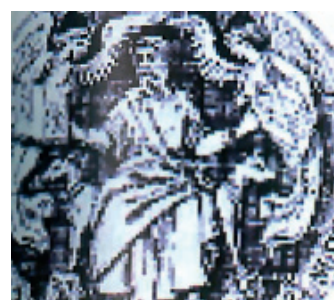
به اینگونه قبر سفالی با چهار دستگیره که به دوران بسیار دور (۲۰۰۰ سال قبل از میلاد) تعلق دارد، به ندرت می خوریم. در این نوع قبر، امانت داخل قبر تنها چیزی از جنس مس می باشد. در صورت مواجه شدن با آن صدمه ای نزده و مراتب را به مدیریت نزدیک ترین موزه اعلام نمایید. این نمونه صرفا جهت اطلاع درج شده است.

کشتی:

تصویر کشتی که مشاهده می کنید با عجله و به صورت ناشیانه ترسیم شده است. خمیدگی نوک دکل آن به سمت عقب حاکی از آن است که یک توده سنگ با حکاکی های انجام شده به شکل یک قلک درآمده که یک مرحله قبل از تبدیل به کشتی می باشد. به احتمال زیاد پس از پر کردن داخل آن با اشیای دزدان دریایی با ساروج لعاب کاری شده است. مسافت آن نیز با امانت با محاسبه هر میلیمتر نوک قسمت شکسته سمت عقب به اندازه یک متر تعیین می گردد. این تفسیر تنها برای این تصویر معتبر است.

تصویر کشیش:

یکی از اشکالی است که جستجوکنندگان گنج به کثرت به آن برخورد می کنند. لکن بعضا این گونه تصاویر به تصویر حضرت عیسی با یک پدر مقدس تشبیه شده و تفاسیری با توجه به آن ابراز می شود. این در صورتی است که یک فرد ریش دار در آن دوره به منزله فرد مقدس بوده است. برای مثال؛ مجسمه های زیادی از جنس زئوس و یا اشکال برآمده آن در این شکل به حضرت عیسی و الهه مونث کنار آن به حضرت مریم تفسیر شده است.

در صنعت گنج یابی اگر به معنای واقعی به تصویر یک کشیش برخورد شود، بایستی به احتمال زیاد در دست خود یک صلیب نیز داشته باشد. تصویر ریش دار بعضا مربوط به یک راهزن نیز می شود. در این صورت در دست وی به جای صلیب یک شیشه خواهد بود. به خاطر اهمیت این موضوع وضعیت این شکل را در زیر شرح می دهیم:

اگر فردی که احتمال می دهیم کشیش باشد، شیشه ای را که در دست دارد به طرف دهان خود برده ولی به لبانش نچسبانده باشد، به طور قطع در اینجا یک انبار زیر زمینی و یا ورودی تونل وجود دارد. در نزدیکترین محل ممکن است به دنبال آن بگردید. لکن در صورتی که شیشه به

لبانش در تماس باشد، باز هم انبار و یا تونل مورد نظر درست در زیر محل استقرار تصویر و یا در فاصله ۷-۳ قدمی جهت نگاه فرد خواهد بود.

تصویر شیشه در دوره‌های نزدیک چه از طرف راهزنان و چه از طرف اقلیت‌ها همیشه به مفهوم تونل، انبار زیرزمینی و یا دهلیز(راهرو) استفاده می شده است.

نان سنگی:

ماده بسیار جالب توجهی است که در حفاری‌های قبرها و یا مکان مقدس و مخصوص عبادت در ایران با آن مواجه می شویم. رنگش ترکیب رنگهای سیاه و سبز بوده، عینا در شکل نان فرانسوی می باشد. با استفاده از لعاب ساروج در یک قالب مخصوص قسمت زیر آن دقیقا مثل نان درآورده شده، قسمت روی آن نیز بسیار عالی کار شده است. بعد از بیرون آمدن از قالب کاملاً مثل قرص نان تداعی می کند در این شرایط مشاهده شده است که افراد غیرواقف بر موضوع، از آن به عنوان یک نقشه و یا راهنمای محل پول تعبیر کرده اند. لکن چیزی که در اینجا باید گفت آن است که اینگونه سنگ هایی به دور از هرگونه سفسطه، بنا بر اعتقادات مسیحی مبنی بر خلقت حضرت عیسی از سنگ، در کنار قبور دفن می شده است. هدف از این کار وجود یک سنگ نماد حضرت عیسی در کنار فرد مرده تا روز قیامت به عنوان دوستی مثل شخص حضرت عیسی بوده است. به همین صورت سنگ در هر دوره ای سمبل نان بوده است. بر طبق نقشه های انجیل متنی، شیطان از حضرت عیسی خداست تا نان را به سنگ تبدیل کند. از این اعتقاد است که سنگهای دفن شده به عنوان نماد برکت نیز تصور می شدند. چنین سنگهایی با اهداف گنج یابی همخوانی ندارند. احتمالاً سمبل حضرت عیسی و یا نماد خیر و برکت بوده اند.

صخره چنگالی:

بافت سنگی است که در بعضی از مناطق ایران مشاهده شده است. این صخره‌ها که به نام صخره‌های چنگالی معروفند، احتمالاً سنگ های برخاسته‌ای بودند که در زمان عبادت وسیله انتقال به سمت خدا می شدند. فرسایش داخل آن احتمالاً در طول زمان و به دنبال فرسایش صلیبی اتفاق افتاده است.

در مقابل، برخی از تعاریف عمومی همچون بعضی از اندوه ها و یا خون جگر شدن ها را نیز برای توصیف آنها نمی توان از نظر دور کرد.

هر وضعیتی که داشته باشد، این محل به طور قطع یک منطقه باستانی است. در اینجا حیات برقرار بوده و عبادت ها انجام می شده است. از این نظر، در زمان تغییر آن به عنوان محل وجود گنج حتما در اطرافش بقایای زندگی انسانها نیز یافت خواهد شد.

درختان: (گلابی وحشی، درخت عرعر، بلوط، چنگال، سرو، گردو، توت و ...)

بر روی صخره ها و جاهایی نظیر آن تصویر درخت به عنوان علامت گنج ترسیم نمی شود. استفاده از درختها برای پیدا کردن دفینه آداب و قواعد خاص خود را دارد. درختانی با عمر طولانی به عنوان نقاط ثابت علامت گذاری انتخاب می شوند.

سرو دو شاخه (چنگالی):

مهمترین خصوصیت درخت سرو دو شاخه بودن آن است. **درخت سروی** که حداقل سه نفر با دست به دست دادن بتوانند آن را در آغوش بگیرند، به طور متوسط ۲۵۰-۲۰۰ ساله خواهد بود. در اثنا یا قبل و بعد از جنگ آزادی این درخت به عنوان نقطه ثابت در نظر گرفته می شده است. اگر شکل یک درخت سرو با این مشخصات پیدا کردید، درست در زیر قسمت دو راهی درخت دنبال شکافی بگردید که سالها پیش ایجاد شده است. شکاف مورد نظر امروزه باید در حد و اندازه های یک بشقاب بوده باشد.

اگر از پشت علامت چشم و دقیقا از نقطه زیر دو راهی به طرف مقابل نگاه کنید، معمولا در فاصله ۷ و یا ۷۰ قدمی دنبال یک امارت بگردید. زیر دو راهی درخت به معنی حرف (V) می باشد، حرف V در الفبای عربی معادل عدد ۷ می باشد. در این شرایط یکی از دو نقطه به عنوان محل دفینه مشخص می شود. با استفاده از دستگاه های پیشرفته این منطقه را جستجو و محل گنج را مشخص کنید.

درخت گلابی وحشی، درخت عرعر، درخت بلوط و درخت کاج: اینها از نوع درختان با عمر طولانی هستند که معمولا در اراضی و مناطق باز و به طور نادر در حیات خانه های روستایی وجود دارند. از آنجا که درخت گلابی وحشی و درخت عرعر به صورت وحشی در بیشه زارها

می رویند، احتمال دارد که گنجینه‌های راهزنان و نیز پول ثروتمندان روستایی در زیر چنین درخت‌هایی پنهان شده باشد. تا زمانی که خلافت ثابت نشده باشد، اگر دو عدد درخت وجود داشته باشد بین آنها و در صورتی که سه درخت بوده باشد، در زیر درخت بزرگ و یا درخت کوچک می باشد. اگر در نزدیکی درخت‌ها رودخانه وجود داشته باشد، بین نزدیکترین درخت و رودخانه، اگر بر جهت جاری شدن آب منطبق نباشد، فاصله بین چشمه و درخت با قدم اندازه گیری شده، سپس در سمت مقابل به همان اندازه پیش بروید طوری که چشمه در وسط این فاصله قرار بگیرد. نقطه‌ای را که بدینگونه بدست آمده بررسی کنید. در مواردی که درخت‌ها دو تایی باشند، در قسمت جلو یا عقب نقطه سوم را اندازه گیری کرده و برای پیدا کردن محل گنجینه سه ضلعی درست می شود. درخت اصلی و مادر این دو درخت بعضاً سالخورده، سوزانده و یا بریده شده باشد. درختی را که از جوانه آن می تواند روییده باشد، بررسی کنید.

درخت توت: معمولاً در میان خانه‌ها یافت می شود. بین درخت توت و نقاط مهم موجود در خانه ارتباط مستقیم وجود دارد. برای مثال فرد مخفی کننده گنج همیشه می خواسته گنج دفن شده را تحت نظر داشته باشد. برای همین امر پنجره محل اقامت و یا خواب وی مشخص می شود. جایی کمی پایین‌تر از درخت بهترین جا برای دفن و مواظبت از امانتی می باشد. این نقطه معمولاً با شروع از در و به سمت در ورودی خانه معمولاً ۱/۳ یا ۷ قدم می باشد.

درخت گردو: معمولاً درخت گردو، درخت باغ‌ها و محل‌های نزدیک مناطق مسکونی است. جهت و فاصله نقطه‌ای که با توجه نقطه درخت معین شده، قابل تشخیص نیست. لکن با توجه حروف ابجد که در فرهنگ ایرانی عنصری غیرقابل اجتناب به شمار می آمد، عدد ۳ بدست می آید (۳=ج). آنچه مشخص خواهد شد، قرار گرفتن دفینه در سه قدمی درخت بوده، لازم است اطراف آن به دقت مورد بررسی قرار گیرد. (درخت درخت سایه داری است و امانت در زیر سایه حفاظت می شود).

ورودی انبار است، بسته است.

قسمت جلویی ورودی غار خیلی مهم است. (طلا دارد)

علامت طلاست، در اراضی به تنهایی یافت نمی شود.

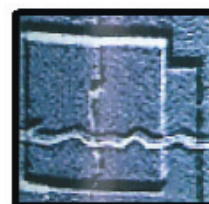
دست چپ باز، انگشت شست عدد ۵ و جهت را نشان می دهد.

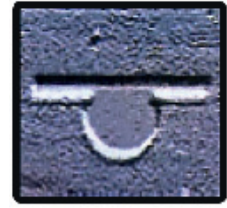
سنگ درپوش وجود دارد، ورودی وجود دارد.

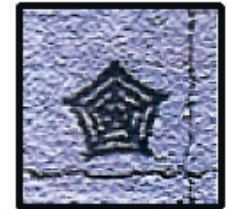
چنین علامت هایی در مکان هایی همچون انبار، غار و اتاق وجود دارند به معنای بسته بودن است به نحوی باید باز شوند.

اتاق خالی که با سنگ ساخته شده، محل سکونت افراد طبقات بالای جامعه است.

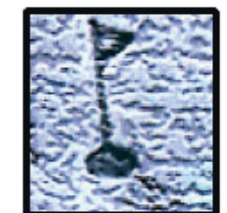
آستانه در ورودی بسیار مهم است. به معنی زیربنا هم می تواند باشد.

جادو شده است. امانت بزرگ و دشواری است. مستلزم راه حل است.

بیش از یک تله فیزیکی دارد. خزانه است. مقدارش بسیار زیاد است. بعضا به معنی رقم ۸ می باشد. این اشکال باید به انواع گوناگون تفسیر شوند.

اقامتگاه شخص رئیس است. مستلزم بررسی است.

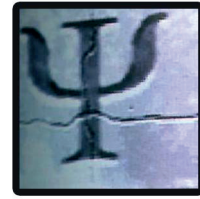
دیوار چیده شده وجود دارد.

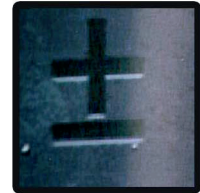
این دو نوع صلیب، به طور حتم قبر کشیش ها می باشند. اولی سمبل مورد استفاده کشیش های رده بالا می باشد. (مثال سر اسقف) یا اسقف اعظم.

علائم قبر معمولی هستند. ورودی تونل وجود دارد.

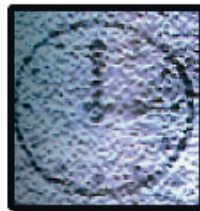
به مفهوم پول حکمران درجه ۲ غیر از پادشاه است.

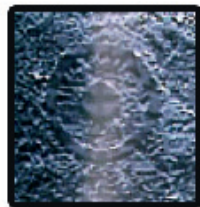
قبر معمولی با درپوش زیرین.

قطعا چاه است. دیوارهای داخلی چاه را نگاه کنید.

بین عقربه‌های ساعت و دقیقه را ببینید.

ورودی مخزن و درپوش است.

کنده کاری ها قبر هستند. حلقه کنده کاری شده تله فیزیکی است.

توضیح داده شد.

امانت داخل آب است، درب ظرف در بسته است.

قیچی، راه متقاطع و یا دره هایی هستند که به هم می رسند.

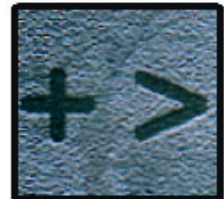

گنج قیچی شکسته در دهانه تقاطع دو راه قرار دارد.

علامت های مختلف فلش نشان دهنده راه هستند. مستلزم اندازه گیری

هستند.

جهت قبر است. به عنوان علامت پول نیست.

به طور حتم جهت قبر بانویی بلندمرتبه است.

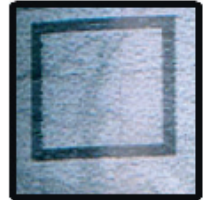
صلیب های مزین، تماما قبر کشیش هستند.

علامت طلا و خزانه است.

چاهی با جدار داخلی از جنس سنگ است. داخلش پر است.

اتاق خالی، چیزی ندارد. اتاق پر نزدیک این است.

دهلیز یا غار است، درونش (راه جدا شده) وجود دارد.

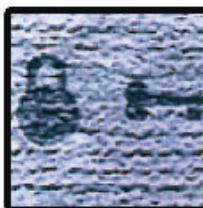
پناهگاه ساختگی است. قطعا امانتی دارد. اموال راهزنان است.

پول و زیور آلات بانوی بلندمرتبه.

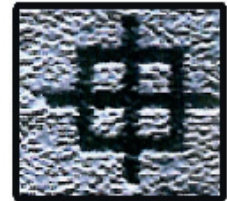
علامت سکونت گاههای قدیمی است.

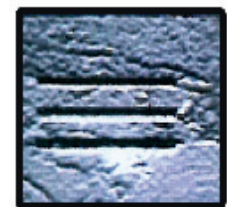
باز کرده و وارد شوید.

در این سمت قبر مخفی وجود دارد.

اتاق مزار کشیش است. امانت نه در کنارش، بلکه در نزدیک آن است.
در اطراف مربع به دنبال شکاف گشته، اموال را پیدا کنید.

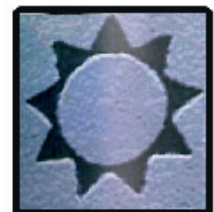
سه پله (سطح کناره ها را ببینید)

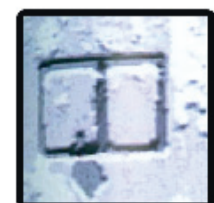
در سمت نگاه پرندگانی همچون عقاب، کبوتر، شاهین و قرقی قرار
دارد. توضیح آن در قسمت نوشتار آمده بود.

راهی که در دهلیزها ادامه می دهید، بسته (بن بست) است.

محل وجود خورشید، مخفیگاه گنج است.

اتاق های تو در تو و یا یک جفت مخزن وجود دارد.

از مخزن وارد اتاق می شود: اتاق پر است.

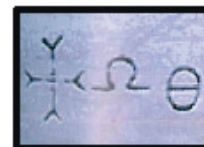
بت خانوادگی: از آن خانواده های اصیل و با نفوذ است.

صلیب گلدار: معمولا متعلق به فرمانروایان و کشیش هاست.

سنگ عمود: از طرف سوراخ اندازه گیری شود. امانت جلوی آن است.

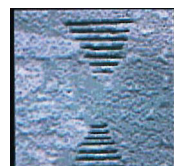

همگی سمبل طلا هستند: جهت دهی آنها متفاوت است. آخرین علائم

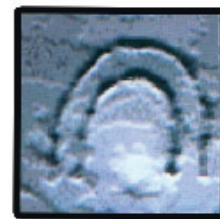
هستند.

علامت قلعه و باروست: ممکن است تخریب و نابود شده باشد. فرد دفن کننده در زمان دفن امانتی است از اینجا به عنوان نشانگاه استفاده نموده است. تصویر حکاکی شده است. امانت از علامت دور است.

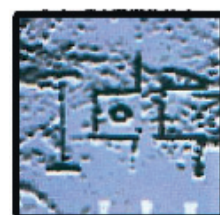
پلکان ... با پله پایین بروید: در کنار پله ها به دنبال علامت بگردید. تصویر حیوان با تصویر (+) در کنارش می باشد.

علامت غار: در یک دهلیز طولانی می تواند باشد.

اینها معمولا تصاویر نقش برجسته هستند: نشانه قبرهای خانوادگی اند.
 علایم نوک باید رمزگشایی شوند.

نقره دفن شده است: از آنجا که سمبل های مختلفی بکار رفته اند، با
 بررسی دقیق محل آن در صخره و یا خاک، و عمق آن مشخص گردد.

فلز خاکستری است: احتمالا سرب است. شاید انبار لوازم و یا مواد
 خام یک قبیله و اجتماع می باشد. احتمالا هم فریب است. چنین موادی را دور نینداخته ،
 بررسی کنید.

یکی از دو اتاق بسته و دیگری باز است: از این قبیل مکان ها در تل
 خاکی و غارها زیاد به چشم می خورد. اتاق بسته مهم است. لکن در عین حال احتمال
 خطر وجود دارد. مواظب باشید.

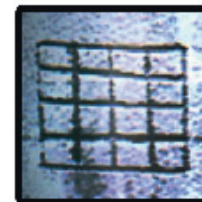
نشانه اتاق و قبر هستند: مژده دارد. نباید فریب خورد. ممکن است
 هدایای چندانی در قبر نباشد. مقدار اصلی هدایا به طور حتم در علامت کناری مخفی شده
 است.

سنگ سفره: می تواند در بافت های متفاوتی باشد. ممکن است بر رویش سمبل های غذا باشند. پول زیادی است. با توجه به سمبل مورد استفاده دنبال جا و جهت بگردید.

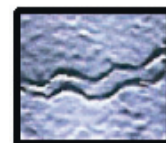
ورودی مخزن، بسته است: این علامت نشان دهنده اتاق اول بوده، دومی را به طور بسته نشان داده است. اتاق دوم بسته ولی پر است.

سنگ DAMA : تعداد مربع ها متفاوت است. یک مثال آورده ایم. نشانه ورودی بسته و ورودی مخزن می باشد.

مار کنده کاری شده: تعداد پیچ و خم ها به اندازه جهت حرکت اهمیت دارد. همانگونه که در بالا اشاره کردیم، مارها با توجه به ساختار خود سمبل هایی مستلزم کار مخصوص هستند. قطعاً نمی توان گفت به این یا آن معنی است.

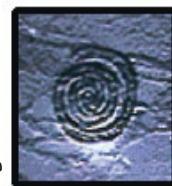

مار نقش برجسته: اگر بر روی سنگ قبر نبوده باشد، به طور قطع خزانه است. لکن در مورد نقش برجسته ها سر آن نیز اندازه گیری می شود. اموال مار باز با محاسبه مخصوص پیدا می شود.

ماری که جمع شده و سرش به بیرون است و تعداد پیچها و جهتی که نگاه

می‌کند خیلی مهم است.

ماری که جمع شده و سر در داخل دارد: امانتش در داخل و یا کنارش می باشد. ساختار دم دارای اهمیت خاصی است. به طور قطع جهت را نشان می دهد. افرادی با استفاده از قسمت سر جهت را پیدا کرده اند.

دو ماری که به هم پیچ خورده و همدیگر را می بوسند: در بین دو مار می تواند صلیبی بوده باشد. نشانه گرانترین امانتی ممکن است. بسیار دشوار است، به طور قطع در کنارش نبوده، در اطرافش می باشد. علامت خزانه را در اطراف آن جستجو کنید.

مار تنهای پیچیده به تیرک: همچنانکه گفتیم در تمامی موارد مربوط به مار را باید با دقت کافی بررسی نمایید، این هم علامتی است که در آخر باید جستجو کنید. جهت دم بسیار مهم است. امانت را با اندازه گیری آخرین نقطه مشخص کنید.

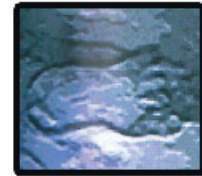
تیانچه شلیک نشده: معادل ۴۰ آرشین است. این اندازه هم معادل ۲۷-۲۶ متر در جهت لوله تفنگ است.

تیانچه شلیک شده: معادل ۷۰ آرشین است. آن هم برابر با ۴۴-۴۵ قدم است. (توجه: اگر درون همان سنگ و یا سنگی در کنار آن جای فشنگ دیدید به معنی تیانچه شلیک شده می باشد).

دو هلال: معمولاً بر روی صخره کنده کاری می شود. امانت در زیر آن است. در نزدیکی آن مژده‌ای دارد.

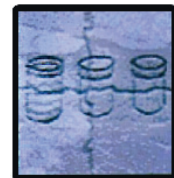
تک پا: در جهت پا دنبال فرو رفتگی یا تل شده بگردید. کمتر از ۱۰ قدم نیست. معمولاً دفینه خاکی می باشد.

جفت پا: اگر پیدا کردید آخرین نشانه است که باید خوانده شود. در همین جا ایستاده، به دنبال امانت در جهت استقرار پاها بگردید. امانت حدوداً ۲۶-۲۷ قدم در جهت پاها است

حلقه زنجیر: هر حلقه‌ای نشان دهنده یک قدم است. اندازه قدم‌ها را ۷۸ سانتیمتر محاسبه کنید. جهت امانت در یکی از دو سر زنجیر است که متفاوت می باشد.

چاه سه تایی: از آنها به عنوان چاه آهکی هم یاد می شود. دو تا از چاه‌ها خالی و یکی پر می باشد. مستلزم بررسی است. در ارتفاع یک متری سطح پر شده چاه است. چاه کناری هم در جهت دیگری کنده شود. در مورد چاه وسطی طوری قرار گیرید که چاه بزرگ کناری در سمت راست تان باشد.

سنگ سوراخ: این مورد سمبلی است که بعد از آن به طور قطع علامت دوم یا علامت‌های دیگری پیدا خواهند شد. برای پیدا کردن امانت‌ها با استفاده از خصوصیت این سنگ، یعنی از سوراخ آن نگاه کنید. برای انجام این کار نه از هر دو طرف بلکه از طرف بزرگتر سوراخ نگاه کنید. با نگاه از این طرف به طور قطع یک صخره علامت خورده و یا یک نقطه فرو رفته یا تل شده را خواهید دید.

برای هر کنده کاری گرد یک قدم به جهت شرق حرکت کن . آن محدوده

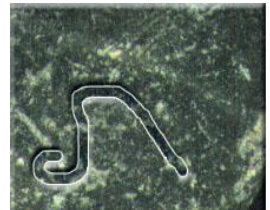
را جستجو کن

تعداد خط های شرق را بشمارید ، هر خط را یک قدم محاسبه کرده و به جهت شرق بروید آن محدوده را کاوش نمایید

دفینه روبری نشانه است. با دنبال مکانی بگردید که موقع بارش باران از آب در امان است و آب باران به آنجا نمیخورد

مراقب باشید تله وجود دارد

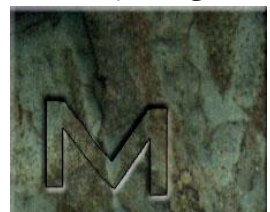

دفینه فرد بلند مرتبه است. اطراف نشانه را بررسی نمایید اول سمت راست

را بررسی کنید

دفینه فرد بلند مرتبه است بخش دیگر نشانه را پیدا کنید و صخره ای که بخش دیگر نشانه روی آن پیدا شده زیر همان صخره را کاوش کنید

دفینه در وسط دره است

مراقب باشید تله وجود دارد

دفینه در غار و در نزدیک نشانه است

نقطه ای که سایه دائمی است و نور خورشید هیچوقت به آنجا نمی تابد
را پیدا کنید و بر روی آن نقطه تمرکز کنید

در اینجا باید به سمت شرق نشانه نگاه کنید. تپه ای که اولین تلالو نور
خورشید هنگام صبح به آنجا می خورد بروید و آن تپه را کاوش نمایید

در اینجا باید به سمت غرب نشانه نگاه کنید. تپه ای که موقع غروب نور
خورشید به آنجا می خورد بروید و آن تپه را کاوش نمایید

در اینجا درپوشی هست که با چرخاندن باز می شود که باید نزدیکی
نشانه را کاوش کنید. باید دنبال یک سوراخ بگردید. داخل این سوراخ اسکنه بگذارید و سعی
کنید که از راست به چپ بچرخانید

نقطه ای که اشعه خورشید به آنجا می خورد تمرکز کنید. یا باید یک مکان بسته یا صخره زار باشد. در مناطق کم نور آفتاب (سایه متراکم) مکانهای برخورد نور خورشید بررسی خواهد شد

محل ورودی قبر

در جهت سر پیکان کاوش کنید

دفینه پاشاه ، دفینه نزدیک است اطراف نشانه را بخوبی کاوش کنید

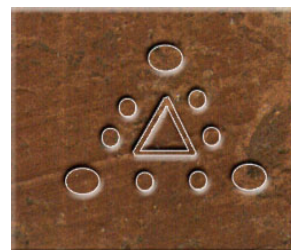

دفینه سرباز ، مراقب باشید تله وجود دارد

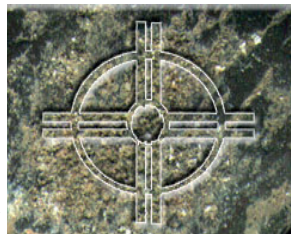

نشانه قطعی دفینه است ، در جهت نوک های تیز مثلث کاوش کنید

نشانه قطعی دفینه است ، در جهت نوک تیز مثلث کاوش کنید

خط هایی را که به سمت شرق قرار دارند را اندازه گیری کنید و در جهت شرق گام بردارید در داخل مسافتی که رقتید کاوش کنید

نشانه قطعی دفینه است ، اطراف دایره را اندازه گیری کنید و آن را به دو قسمت تقسیم کنید . در جهت ساق بلند گام بردارید و آن منطقه را کاوش کنید

نشانه قطعی دفینه است ، خط پایین را اندازه گیری کنید و برای هر سانت یک گام بردارید و آنمحدوده را کاوش کنید

نشانه قطعی دفینه است ، دفینه در دو محل جداگانه مخفی شده است . نوک هایش را اندازه گیری کنید و در جهت آنها گام بردارید

برخلاف جریان رودخانه بروید و آنجا را جستجو کنید

برو به سمت جریان رودخانه

در سه محل دفینه جداگانه وجود دارد ، در امتداد بستر رودخانه بروید و

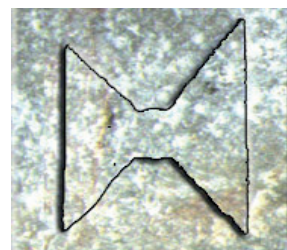

دومین سنگ نشانه را پیدا کنید

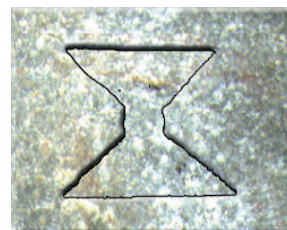
مسافت نزدیک نشانه را کاوش کنید

برو به جهت غروب خورشید

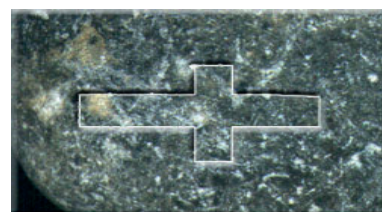
برو به جهت طلوع خورشید

دفینه در نقطه نگاه هر دو پیکان می باشد

دفینه فرد بلند مرتبه است به جهت ساق بلند بروید

دفینه رئیس قبیله یا پادشاه

دفینه زیر درخت است ، زیر سنگی که این نشانه روی آن حکاکی شده را نگاه کنید (به هیچ عنوان به خود نشانه آسیب نرساتید)

دفینه در نزدیکی و در داخل تپه دست ساز قرار دارد ، اطراف نشانه را بخوبی جستجو کنید ، نشانه قطعی دفینه است

دفینه در وسط دو تا پرنده قرار دارد

تا بی نهایت می رود

دفینه در داخل کشتی غرق شده در بندر می باشد

راه دریایی

محل افتادن قطره های آب را کاوش نمایید

به سمت چپ نگاه کنید

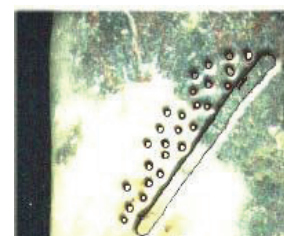
به سمت راست نگاه کنید

دفینه داخل غار است

دقت کنید ، تله فیزیکی شنی موجود است

تپه ای که ماه روی آن غروب می کند را جستجو کنید

دفینه زیر نشانه است

تله مزار

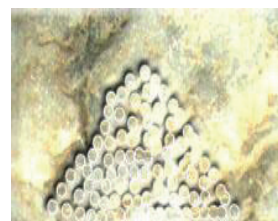
تله های متعدد آبی

دام آب، دفينه در در داخل منبع آب است

بر روی تپه دست ساز مقابلتان تمرکز کنید

بالا را کاوش کنید

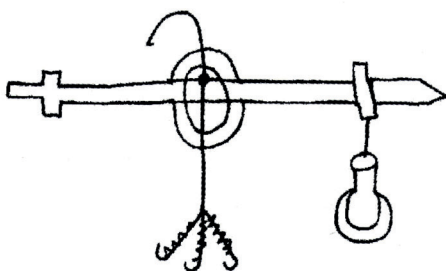
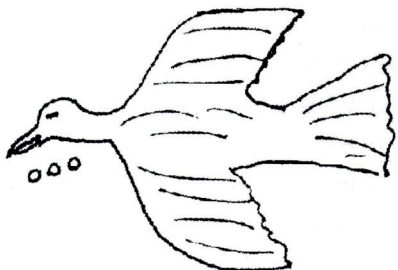
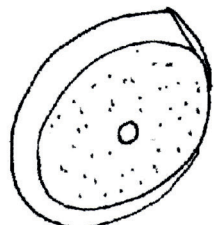
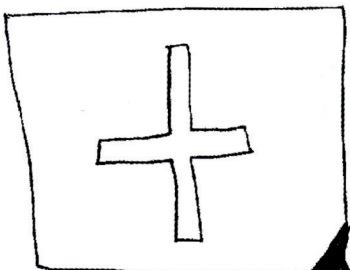
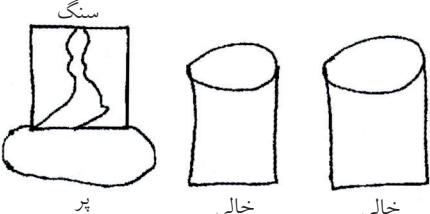
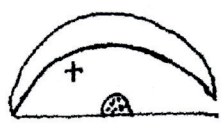
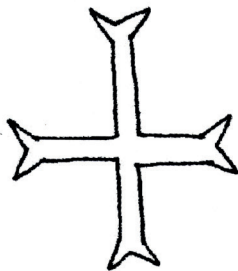

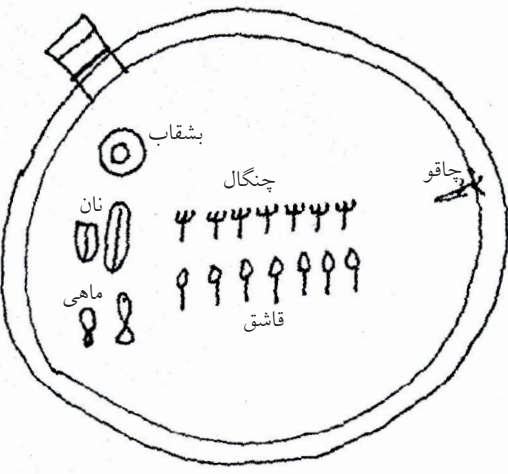
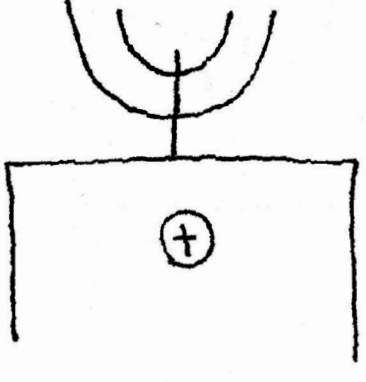
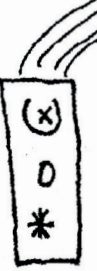
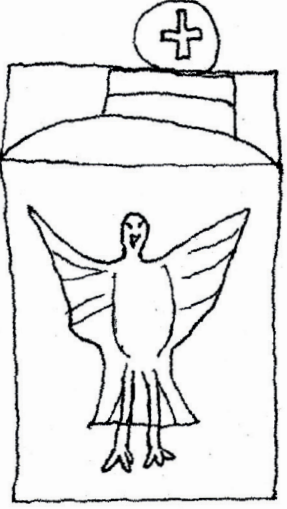
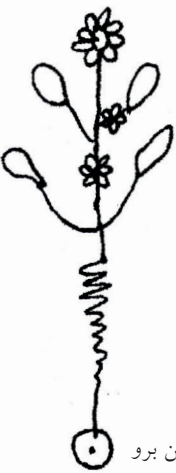
پایین را کاوش کنید

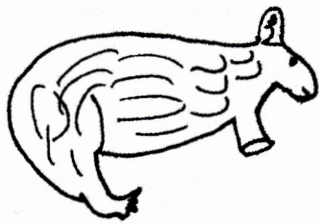
دفينه دقیقاً در زیر همین نقطه است ، باید بررسی شود

ترازو ۹۹ کیلو داخل سنگ ترازو ۹۹ کیلو را ۴۰ سانتیمتر سوراخ کنید	 دیفینه داخلش است
سنگ آسیاب سوراخ زیر سنگ ۲ - ۲/۵ متر باید حفاری شود	صلیب ۸ سانتیمتری و کوچک روی سنگ به طرف لبه شکسته ۷-۹ قدم رفته و به عمق ۲-۲/۵ متر حفاری کنید
۳. جوغن ها روی چاه پر سنگی هست ، ۱/۵ متر حفاری کنید	 زیر زمین صلیب داخل غار زیر زمین صلیب روی سنگ ها
صلیب پا چنگالی ۵۰ سانتیمتر سنگ را بکنید و یا آن را بشکنید	 ۷۰ قدم جلوی دست چپ نشانه دست باز: ۲۱ قدم جلوی انگشت. دست باز ۷۰ قدم جلوی دست راست ۱۹ قدم جلوی دست چپ باز ۱۰ قدم جلوی پای چپ ۱۰ قدم جلوی پای راست

سنگ سفره وقتی که سنگ شکسته شود ، داخلش ۳۰۰ کیلو امانت دارد	دو هلال به هم دوخته شده دفینه زیرش است
۳ عدد پشته سنگریزه در روبری سنگ سفره باید ۳ عدد پشته سنگریزه باشد. دفینه اصلی در پشته وسطی قرار دارد. ۱/۵ متر باید حفاری شود	مشعل روشن دفینه زیرش است
عقابی که روی آن صلیب باشد دفینه زیر پاهایش است	گل باز و برگ دار از اینجا پایین برو
۳۰ گام جلوی پیکان 	۱ سانتیمتر به معنای ۱ قدم است
چاقوی زنجیردار امانت در ۱ قدمی جلوی نشانه است 	تفنگ ؛ ۹۰ متر جلوی لوله تفنگ

خرس لنگ

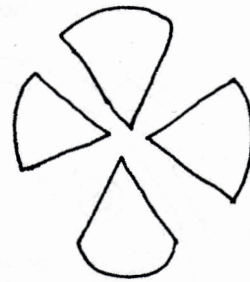
غار

پای جدا شده

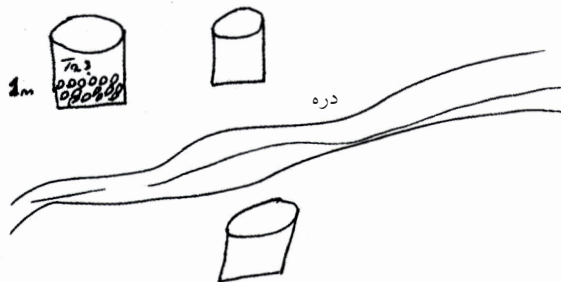
پای جدا شده خرس را پیدا کنید ، دفینه داخل غار است

گل کامل

دفینه زیرش است

چاه آهکی

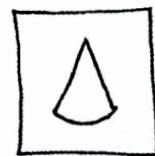

باید ۲ تا از چاه ها سوخته و یکی نسوخته باشد. سنگ های چاه آهکی سوخته باید برداشته شوند. در جهت قبله غرب از کف چاه یک متر بالاتر دفینه داخل سنگی به شکل تنور است. مقدار آن هم یک دیگ پول است

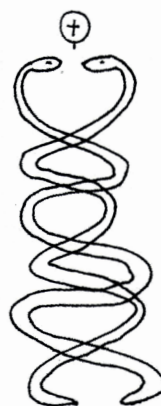
گل کنده شده

به طرف گلبرگ کنده شده بروید (پول زیر زمین است)

دو مار عمودی پیچیده شده

مارها به هر تعداد که به هم پیچیده شده باشند به همان اندازه به جهت سر مار قدم بر می داریم ، وسط باید حفاری شود (عمقش زیاد است)

عمق دفینه از سطح زمین ۴/۵ متر است

